

گهړ و زېدی خوږيان له ياد چووه، له ساي ژناني نه سمه و قتر رهش و چاوه گه شى گريکييه وه بوونه سهرکه وتوانى د وړاو.

چهند روتيتک دواتر، ديمه نيکى تر شاگه شکهى کردم، له شيو نيکى وشک و برينگه وه ردت دهبيت که دار چنار سببه رى به سهردا کردووه و قه وزه گولبارانى کردووه، به چيايه کى رووته ندا هه لده گرتيى که بونى پونگه و شيوه رانى گرتووه، چيايه که چول له ناوايى، چول له خه لک و مهر و بز، که داده گه ريتيت، له و ديو پيچنيکه وه، کوتوپر له دلئى پلپونزدا په رستگهى نه پوئلؤ ده بيت له بهر دهمندا قهدى راست کردوته وه، بهردى بناغه کهى هه هه مان بهردى خوله ميتشيبى رهنکى کيوه که يه، نه و له حزه بهى له بهر امبه ريدا راده وه ستيت، په يوه ندي نيوان په رستگه و خه لوه تگه که هه ست پچ ده که يت، به شپک له چياکه ده ميتنى که به گاشه به رده کانى خوږيه وه هاتوته سهرى و بو خوږيشى يه که گاشه بهردى گوره يه، به لام گاشه بهردى که رچ له بهر زايييه که يه وه په ريوه ته وه. جوړى داتاشين و دانانى عامودى نه په رستگه يه، گوزار شته له جه وه هرهى نه وه همسو پچ په رده يى و لاکه وتييه، و پچ ده چچ په رستگه که، که لله سهرى ديمه نه کهى ده ورو بهرى پچ. ليره، هونه رمندى پيشينان که به رده و اميى به خش و راقه که رى ديمه نه که يه به کاملئ، له سهر ساميدا ته نگه نه فست ناکات، به لکو به درتيايى رتگه يه کى به شهربى، هيند نارام و ليتزانان به ره و تر و پکت په لکتش ده کات که له کاتى هه لگژانا ته نگه نه فست ناييت، وه که بلتيى ته و او ي چياکه له ناخى قه واره ي تاريخى خوږدا، مليونه ها سال بيت هاتبيته زوبان و له ناره زوى دهر پرينى هه ستى نيو قولايى ناخيدا بو پچ.

ئيدى نه و ساته وده ختهى نه په رستگه يه بووه هى خوږى، نارام بووه، هه ستى به نارامى کرد، به و اتايه کى تر، مانايه کى دوزييه وه، ماناي خوږى و ئيدى خه نى بو.

گه شت و گه رانى هه روتيتى به سهر زه مينى گريکستاندا، زياتر له جاران سهرنجى راده کيشام بو نه وهى که شارستانيتيى گريکستان، نه ستيرهى تابانى هه لواسراوى نيوان نيوه رتگه ي عهرد و ناسمان نه بووه، به لکو دره ختيتک بووه ره گى به قولايى خاکدا روچووه، خو راکى له خاکه وه وهر گرتووه و کردويه به گول، هه رچى زياتر خوږى له خاک تير کردووه، رهنگى گولئ گه شتر و بونى گولئ خو شتر بووه، ساكارى و هاوسه ننگى و نارامى به شکوږى پيشينان، بهرى چاکه خوازى سروشتى و دلپاکيى نه زادى ساکار و هاوسه ننگ نه بوون، به لکو نه وانه بهرى زورانبازييه کى سهخت بوون و ده سته وتى شه رتکى خويناوى و خه ته رناک بوون. نارامى گريکستان، پر له رهمز و نه پينى و خه مه، هاوسه ننگيى نيوان هيزه تووره و ناکوکه کانه که دواى زورانبازييه کى درتيايى نه پر له عهزاب، مليان بو ناشتى دا و گه يشتنه چييه که ئيدى رتگه بو هه ول نه ما بو، واته گه يشتوونه تر و پکى هه ول.

رؤشنايى هه وينيکه چيا و ناوايى خاکی گريکستانى له فه زادا راگرتووه و نامادى کردووه. له ئيتاليا رووناکى نهرم و ژنانه يه، له يونيا فينک و پر له نانارامى خوږه لاتيبيانه يه، له ميسر چي و هه وه سناکه،

به لام له گريکستان رؤشنايى مه له کوتيتکه بو خوږى. له تينى نه رؤشناييه دا، بونيا دم توانى ياسا به سهر تيتکه لپتیکه ليدا به رقراراکات و يه که جيهان بدوژتته وه، ناخر جيهانيش يه عنى ها و نا هه ننگى.

پيرتيتکى چکوله له کوختى پاسه وانى ته نيشت په رستگه که هاته دهره وه، دوو دهنک هه نجير و بو له تر تيه کى به ده سته وه بو، ميوه کان نويه ره بوون و پيرتيتن حزه ي دهره وه که ديارى به منى بهه خشى. پيرتيتکى ميه ره بان و رووخوش بو، هه لبت له جيتلدا ژنيکى خو پنگه رم بووه.

پرسيم: "ناوت چييه؟"

- "ماريا!"

که خه ريك بووم ناوه کهى ياداشت کم، ده سته چرچه وه بووه کهى هينايه پيش و به ناز و عيشه وه کى کچانه وه گوتى: "ماريتسا! ماريتسا!"

به و هويهى که ناوه کهى له رتگه ي نووسينه وه نهر ده بو، حزه ي دهره ناوه خو مالتيه که شى به رتيتى. نه مانا وه، ساته وده خته شيرينه کانى ژيانى له ياده وه ريدا ده ژيانه وه.

ترسا و له وهى نه بادا گويم له ناوه کهى نه بو پچ، هه مديس گوتى: "ناوم ماريتسايه!"

خوشحال بووم که ده مينى هيشتا هيزى ژنانه ته نانه ت له م جه سته داکه و تووه شدا ره گى هه يه.

پرسيم: "نه رى نه م همکه شتهى دهره به رمان چين؟"

- "مه گه ر نابينى؟ مشتى به ردن!"

- "نهى بوچى خه لکى له و په رى دونيا وه ديتن نه م به رده انه ببين؟"

پيرتيتن بو ساتيتک دوودل بو، پاشان دهنگى نرم کرده وه و پرسى:

- "تو غه ريه يت؟"

- "نا، گريکيم!"

شانى هه لته کاند و به پتیکه نينه وه گوتى: "غه ريه گيله کان!"

نه وه به کم جار نه بو نه م پيرتيتنگه لى پاسه وانى په رستگه دتيرنانه، يا پيرتيتنگه لى پاسه وانى کلتيى به نا و بانگى خاوه ن په يکه رى موجيزه ناميزم ده بينى که له رووى پچ حورمه تييه وه به قه ديسان يا خود به خوا وه ند مه رپنه دتيرنه کان پتيدکه نين، هه رچونچ پچ ها وده مى نه وانه ن، له کونيشه وه گوتراوه: دوورى و دوستيى (*). هه روا که بو له ترش و شيرينه کم تام کرد، ماريتسيى به ساللاچوو به شادومانييه وه سه يرى دهره م. ويستم سهر بخه مه سهرى، ليم پرسى: "نهى له باره ي سياسه ته وه چ ده لتيى؟"

به شانبازييه کى چاوه روان نه کراوه وه وه لامى دايه وه: "کوړه کم، چ بلتيم! تيمه له سهر نه م تر و پکه له دونيا داپراوين، قيل و قالى نه وانه نابينه ين!" مه به ستى له (تيمه) خوږى و په رستگاکه بو،

(*) له ده قه که دا: ناشنايى ماهى نه فرته ته.

(دابراوین)یشی به نه غمیه یک دهر پری که مانای (باشتر)ی ده گه یاند. خوشحال بووم، قسه که ی پیرتزن زیاتر له پهرستگه که دلمی پر کرد له شادومانی.

به ژیر عاموده کانا سهر ده که وقته سهری و ده هاتمه وه خوار، دوو رۆژ له وهه ویر باران باریبوو، هینشتا پاشماوه ی ناوی باران، بچ جووله و سازگار، له چاله مه مره پره شکاوه کاندان جی مابوو. چه میمه وه و هوری سپیم بینی که وهک تارمایی به سهر رووی ناودا تیده پری. له شونیتکدا خوتنبدوومه وه که له خوره لاتنی دووردا، به هه مان شپوه خواوه ندیان له چالی پر له ناودا که هور به سهر یانا رت بووه، پهرستوه. کاتیک ده گه رامه وه دهشت، پیره میتردیکم بینی له سهر به رده کان که وه تیوه سهر نه ژنو، به سهر چالیکدا چه میبووه و له تیپه روونی ناوی دنوری، نه شوهیه کی به یاننه کراو روخساری داپوشیبوو، پیده چوو لووت و دم و گونای مه حف بووین، جگه له دوو چاوه هچ شتیکی تر به روخساری وه نه مابوو، نه دوو چاوه شونیتنی ناویان هه لگرتبوو که به نیو گاشه به رده کاندان رت ده بوو. به ره لای رۆشتم و پرسیم: "پیره میترد، نه ری له ویدا چ ده بینیت؟" نه ویش بچ نه وهی سهری به رزکاته وه یاخود چاوی له ناوه که وه رگتیری، وه لای دامه وه: "تیپه روونی عومرم!"

له گریکستان، چیا و روویار و زه ریا و دۆله کان (ئینسانیی)ن، به زوبانیکی نزیک به زوبانی ئینسان له گه له بونیاده مدها ده ناخشن، بونیاده م پهریشان و بیزار ناکه ن، به لکو ده بنه هاوری و هاوکاری. هاواری تووره و ناارامی خوره لات، به ره تیوون به رۆشنایی گریکستاندا ناسک ده بیته وه، کاتیک ئینسانیی ده بی، ده بیته - لۆگوس - نه قل. گریکستان به هه ولی زۆر، هه موو شتی له بیته نگی خوی ده دا، ناژه له به ئینسان، کۆله یی خوره لاتنی به ناژادی، مه سستی درندانه به عه قلگه رای و هوشیاری، به خششی روخسار به بی روخساری و پیوانه به نا پیوانه، هاوسه نگ کردنیش به هیزی نابینا له کاتی شه ردا. ناوه یه مه ئموره تی نه زه ریا و عه رده زۆر گورز چه شتوهی که ناوی گریکستانه.

گه شت و گه ران به گریکستاندا، چیتیکی واقعی و سهر وه تیکی گه وره یه، خاکی گریکستان هیند به خوتن و ناره قه و فرمیسک ناویته بووه و چیاکانی گریکستان هیند شاهیدی هه لگزانئ ئینسان بوون، که ئیدی بیر کردنه وه له وه حقیقه ته نه ژنو ت سست ده کات که لیره، له سهر نه م چیا و له م که نارانه دا، چاره نووسی نه ژادی سپی، چاره نووسی ته واوی به شه ریبه ت له خه ته ردا بووه. هه له بت له یه کن له م که نارانه دا بووه که گواسته وهی موجیزه ئاسای له ناژه له وه بۆ به ئینسان بوون رووی داوه. بیگومان له وه ها جیگه به کدا، (نه شتارت)ی هه زار مه مک له ئاسیای گچکه له نگه ری گرت و گریکیه کان، نه م په یکه ره دارینه درنده یان هه لگرت و روخساره ناژه لیه که یان لئ سربیه وه و ته نها دوو مه مک یان لئ هینسته وه و جه سته یه کی ئینسانیی شکۆداریان بی به خششی. گریکیه کان له ئاسیای گچکه، نه شتارتیان هه لگرت، نه شتارت: غه ریزه ی کتوی، مه سستی زۆر بلتی، هاواری درندانه، غه ریزه یان گۆری به نه فین، قه پالیان گۆری به ماچ، زۆر بلتیان گۆری بۆ ویرد و دوعای مه زه بی، هاواریان گۆری به گۆزانی ژیر لیتی عاشق، نه شتارتیان کرد به نه فرۆدیت.

سروشتی مه له کوتی و جوگرافیای گریکستان، نه رک و به رپر سیاریه کی عاریفانه ی له نه ستویه. دوو رووادی کاریگه ره میسه له عه رد و زه ریاکانیدا پیک ده گه ن. هه میسه دوو سروشتی مه له کوتی و جوگرافیایی له به رده می گه رده لوولدا بوون، نه م سروشته چاره نووساز، کاریگه ریبه کی بونیادی به سهر چاره نووسی گریکستان و چاره نووسی سه راپای دونیا وه جی هینسته وه.

ته نه ای ته نها، به گۆزانیکی له دارزه یتون دروستکراو و کۆله پشتیکه وه سه راپای گریکستان گه رام و ته ماشام کرد، بۆنم کرد و ده ستم لیه دا، هه روا که گریکستان له ناخدا ته شه نه ی ده کرد، هه ستم ده کرد جه وه ره ی عیرفانی عه رد و زه ریاکه ی ریتیمیکه، دیمه نی گریکستان له هه ره له حزه یه کدا له گۆزاندایه و له هه مان کاتیشدا چه سپاوه، جوانیه که ی ده بزوی و تازه ده بیته وه.

یه کانگیریه کی پته و و له هه مان کاتیشدا گۆزانه کاریه که ی به رده وام له نویتیوونه وه دایه. سه رسام له وه ی چما هه مان نه غمه به سهر هونه ری گریکیه دیرینه کانه وه فه رمانه وا نه بووه؟ نه م هونه ره له تیشکی نیگا و نه فین و لیکه حالیبوون و به خشینی گوزارشتیکی هه سته پیکراو به دونیای بینه رای ده وره یه، پتی ناوه ته گۆره پانی بوونه وه. له په یکه ریکی قوناعی گه وره ی کلاسیک ورد به ره وه: بی جووله نییه، له ره ی هه سته پیکراوی ژبان له خوی گرتوه، وهک نه شه هینه ی که له ترۆیکی فرینی خۆیدا بۆ ساتیک راده وه سستی، بال لیک ده دا و که چی له به رچاوی ئیمه دا بی جووله خۆ ده نویتنی. په یکه ره دیرینه کان به ترزژیکی هه ست پین کراو ده جوولین و ده ژین، له ساته وه ختیکی نه به دیدا، گا به رده وامی ده به خشنه سوننه تی هونه ری و گا ئاراسته ی ناینده ی هونه ره ناماده ده کهن، سوورانه وه ی سی لایه نه ی زه من له هاوسه نگیی ته واودا ده پارین.

گریکیه کان به هوی جه نگینه وه، هه ره ناچه یه کیان پیرۆز کرد و هه ره که یان هینایه ژیر فه رمانی مانایه کی والا وه که جه وه ری پیکه ته یان بوو، له ریگه ی جوانی و نه فینی دیسپلینکراوه، ماهیه تی فیزیایی هه ره ناچه یه کیان کرده جه وه ریکی میتافیزیکی، گیا و خاک و به ردیان وه لانا و گیانی فینکی هه ره ناچه یه کیان له قولایی خاکی که شف کرد، نه م گیانه یان گا له په رستگه یه کی دلرفیندا، گا له نه فسانه یه کدا، هه ندی جاری تریش له خواوه ندیه کی دم به پیکه نین و سروشتیدا به رجه سته کرد.

به درتژیایی چه ندین سه عات له دیمه نی پیرۆزی ئۆلۆمپ ورد بوومه وه، له ئارامیه شه رافه تمه ندانه و فانتاسیه که ی، له زاری خوشحال و میواندۆست که بناری چیاکانی ده وره یه له به لای وشکه (با)ی باکوور و بای قامچی وه شینی باشوور پاراستوویانه و ته نها لای خۆرناووه رووه ناو دایانناوه، جیبه ک که شه ی فینکی زه ریای لیه هه لده کا و به ئاراسته ی (تالیفوس)دا به ره وه سه ره وه ده چی. چ خه لوه تگه یه کی تر له گریکستان، به ناوه ها هاوگونجان و توپزیه که وه هه سستی ئارامی و هاوئا هه نگی ناو رووژینتی. گریکیه دیرینه کان به روانیتیکی پته وه وه نه م خه لوه تگه یه یان کرده جیگه یه ک تا گه لانی گریکستان هه ره چوار سال جاریک برایانه دیدنه ی بکن، به وه ها مه به سستیکی لیوولتیوان کرد له مانا و ئارامی و قودره تیان زیده کرد تا بتوانی هه ره جوژه سازشیک رت کاته وه.

ده مارگیری و رق و شه ری ناوخۆ گریکستانی له به ره یه ک هه لوه شاندا، دیوکراته کان، ئاریستۆکراسه کان،

زالمەكان يەكتىرىن لەناو بۆرد. كۆپرە پىكان، دوورگە جوئ بوو دەكان، هېتلى لاکەوتەنى كەنار و شاروچكە سەرەخۇكان، جەستە يەككى چەند سەريان خولقاند كە نەفرەتى دوو لايەنە، شىرازەنى ئەم ولياتەنى پىچراند، سېنە لە توورە يېدا قولپ يەدا. كوتوپر، ھەر چوار سال جارېك سەر قافلە چىيانى گول بەسەر، ھەر كە ھاوین دادەھات، لەم زنارە پىرۆزە دەكەوتنە رى و بەپەلە تا ئەوپەرى سنوورى گرىكستان دەپۆشتى. لە مانگى پىرۆزە پىتسېر كىتياپان رادەگە ياند، بانگە شەى ناگرېرى گشتىيان دەدا، دۆست و دوژمنيان بانگەتشت دەكرد بۆ ئۆلۆمپ بېن تا بەشدارى لەو پىتسېر كىتياپانەدا بکەن.

لە تەواوى پلويونز و گرىكستان، لە مەكەدۆنيا، تسالى، ئىپىرۆس و تراسەو، لە كەنارەكانى زەرباي رەش، ناسىاي گچكە، مىسر و قەيرەوانەو، لە ماكناراسيا و سىسىلەو، پالەوانان و بېنەران دەھاتن و تەماشاي پىتسېر كىتياپان دەكرد، رېگە بەكۆيلە و تاوانبار و غەربىيە و ژن نەدەدرا، تەنھا گرىكېگەلى ئازاد ماسى ھاتنە ژوورەو دىان ھەبوو. چ خەلكىك ئاواھا كامل لە بەھاي ئاشكرا و شاراوھى وەرزش حالى نەبىو، لە كاتىكدا ژيان لەگەل قىل و قالى ھەولەكانى رۆژانە بۆ زالبوون بەسەر دوژمنانى دەوروپەيدا يەكانگىر دەبىن - ھىزى سروشتى، ئازەلانى كىتوى، برستىتى، تىنوتىتى، نەخۆشى - خۇشەختانە ھەندى جار گورېكى زۆرى لى دەمىتېتەو و ھەول دەدا ئەم گورە لە وەرزشدا سەرفكات. ئاخىر شارستانىتى لە ساتەوختى دەستپىكردى وەرزشەو دەست پىدەكات، مادامەكى ژيان لە ھەولدايە بۆ مانەو تا خۆى لە ئازارى دوژمن پىارېزى و لەسەر عەرد بىنېتەو - شارستانىتى لە داىكناپ، شارستانىتى كاتى لە داىكەبى كە ژيان لە خواستە سەرەتايەكان بوو پىتەو و لە ھەولى سەر پەرژان بەتۆزى دەسبەتالېدا بېت، ئەدى چۆناوچۆنې ئەو دەسبەتالېيە بەكاربېرى؟ چۆناوچۆنې لە نىوان چىن و تۆزە كۆمەلېيەتېيە جۆراو جۆرەكانا دا بەشكرى؟ چۆناوچۆنې تا رادەى كۆتايى بۆى زىادبكرى و لە بېژەنگ بىرى؟ لەسەر بناغەى يەكلاكرنەوھى ئەم جۆرە مەسلانە، دەتوانرى بەھاو جەوھەرى شارستانىتى ھەر نەژاد و قۇناغىك بىرخېرى!

بەنىو وىزانەكانى ئالېتسدا سەر دەكەوتم و دەھاتمە خوارى و بەچېژەو لەو بەردە سەدەفېيانەم دەنۆرى كە بىناى پەرستگە كەيان پىرۆنرابو، مەسىحېيەكان ئەم بەردانەيان شكاندبو، بومەلەرزەكانىش وىرانىان كىرېبون، باران و لافاوى ئالفى درەوشانەو سەر سوھېتەرەكەيان لەبەبىنرېبو، پەيكەرەكان سووتابوون و تەنى گەچەكەيان مابۆو، چەند دانەيەك مابوونەو، ئەو ژمارەبەش بۆ سەبورى دلمان بەس بوون. دووسى چلە رېحان لە درزىكەو سەريان ھىنابوو دەرى، ئەو جىگەيە مەزلى پەيكەرى لە ئالتون و عاج دروستكاراى فېدىاس بوو، چلە رېحانەيەك لىكرەو و پەنجەكانم تىرى بوون لە بۆى نەمرى.

ئەم شوئە عىرفانىيە گۆرپانى زۆرانبازى ئىنسان بوو، بەلام بەر لەو خواوھەندەكان زۆرانبازى خۆيان لى كىرېبو، زىوس لەگەل (كروئوس)ى باوكىدا جەنگى تا قودرەت و دەسلەتەكانى وى بۆخۆى كۆنترۆل كات، ئاپۆلۆ خواوھەندى رووناكى لە پىتسېر كىتياپان راکردن و بۆكسىتېدا لە (ھورمزى) بردەو - ئىدى بىر بەسەر زوبان و رووناكى بەسەر ھىزى تارىك و فرېودەر و توند و تىژدا سەرکەوت. دواى خواوھەندەكان، قارەمانان بۆ زۆرانبازى ھاتنە ئىيرە، (پلۆپس) لە ئاسىياوھەت و (ئۆنومۆس)ى خوتىخۆر و دېندەى

تەختى عەرد كىرد، پاشان (ھىپودامىيا)ى كىژە ئەسپ رامكەرى كىردە ژنى خۆى، شارستانىتى پىتسېكەوتوى (ئۆيان) (*ى) پىشكۆ و دلرفىن، شكستى بەخەلكانى بىكلىتورى ئەم ناوچەيە ھىنا. ئەسپى خستە خزمەتى ئىنسانەو و قودرەتى مرۆفى توندوتۆل كىرد، (ھىراكلىس) قارەمانىكى تر، دواى پاكىكرنەوھى تەويلەكانى (ئۆياس) (**) ھات بۆ ئىيرە تا بەشانازى (زىوس)ى خواوھەندى نۆتە، قوربانىيە گەورە بۆ بىكاتە دىارى. لە خۆلەمىشى قوربانىيەكان مىحرابىكى رۆنا و بەكەمىن پىتسېر كىتياپان (ئۆلۆمپ)ى راگە ياند. ئەم مىحرابە پىرۆزە بەخۆلەمىشى قوربانىيە نۆى بەرتر بۆو و ئۆلۆمپىا بوو كورەيەك كە تىيادا نەژادە جۆرە جۆرەكانى گرىكستان، جەستە برۆنزيەكانى خۆيان خارا كىرد.

ئەوانە ئەم كارەيان لە پىناو لەش جوانىدا نەدەكرد، گرىكېيەكان ھەرگىز ھونەريان لە پىناو ھونەردا بەكار نەھىناو، ھەمىشە مەبەستىك لەو دىو جوانىيەو بوو: مەبەستى خزمەتكردى ژيان. جەستەى بەھىز و جوانىان بۆ ئەو دەويست تا بىتتە قالى ئەقلىكى ھاوسەنگ و ساخ، ئامانجى گەورەش لەو دىو ئەم ئامانجەو، بەرگىكردى بوو لە پۆلىس، واتە لە (شار).

لاى گرىكېيەكان، وەرزش بۆ ژيانى ھەر شارنشىنىك وەك ئەندامىكى كۆمەلگە، پىتويست بوو. شارنشىنى حىسابىيە كەسېك بوو كە بەئامادەبوونى بەردەوام لە وەرزشگەكاندا دەيتوانى جەستەى بەھىز و ھاوئاھەنگ كات، بەواتايەكى دى دەيتوانى جەستەى جوان كا و بۆ بەرگىكردى لە ھاوېرگەزى خۆى ئامادەى كات. بەوردىبوونەو لە پەيكەرېكى سەردەمى كلاسېك، يەكسەر بۆت درەدەكەوئ ئەو ئىنسانەى پەيكەرەكەى بۆ رۆنراوھە ئازاد بوو يان كۆيلە، جەستەى گوزارشتكەرى ئەو، نىشانەكانى ئىنسانى ئازاد ئەمانەن: ئارامى، عەشقىكى تەواو دىسپلېنكراو، جەستەى جوان و بەھىز. ئاخىر كۆيلە ھەمىشە بەجولەى شىپرزە و شىرازە پىچراو و جەستەى قەلەو يان خەمبار و پىنا دەكرى، دىۆنېزىوس خواوھەندى مەستى، ئارام لە جىگەيەكدا راوھستاو، (سىلېن) (***) و (ساتىرەكان) (***) مەست و وىران دەورىان

(*) Ionin.

(**) ئۆزىاش Augias: گوئى نەدەدەيە پاكىكرنەوھى تەويلەكان لەپاشەرۆ و پىسايى ئازەلان، ئۆرىستە بۆ تەحقىر كىردى ھواكلىس، ئەو كارەى بەو سپارد، (ھىراكلىس)ىش بەگۆرېنى ئاراستەى رووبارى ئالفى بەرەو تەويلەكان، بەلېنى خۆى بەئەنجام گە ياند، بەلام ئۆزىاش كە قەولى دابو بەشى لەولاتەكەى خۆى بەھراكلىس بسپىرى، ئەو قەولەى شكاند. (بەكورتى لە قەرھەنگى ئەفسانەكانى يۇنان و رۆم) ھەو.

(***) سىلېن Silene ناوى سەرجم ئەو ساتىرانەيە كە دەگەنە تەمەنى پىرى، بەلام لە ساتىرەكان كە بەپىرى رىوايەتە دىرېنەكان دىۆنېزىوس پەرودە كىردو، ناوى سىلېس بوو. ئەم سىلېنە زۆر ئاشىرىن بوو، كەپو كۆل و پىن، لىتوى ئەستور و چاوانى وەك چاوى گا، دەورىان داو، زل، سىلېن ھەمىشە سەرخۆش بوو، بەزەمەت دەيتوانى ھاوسەنگى خۆى بەسەر گوتىدېژەو راگرى.

(****) ساتىرەكان Satyrs ھاوړپىيان و لايەنگىرانى دىۆنېزىوس، دەمى زل و كۆلكنى وەك دەمى ئەسپىيان ھەبوو، واپان دەنواند كە ھەمىشە لەھاوینەھارەكانا سەرگەرمى سەمان.

داوه، واته كۆيله و خزمه تكاره كانى، به خه مساردى سهرگه رمى سه ما ناجوره كانى خويانن. نامانجى بالاى گريكييه كان، هاوئاهاهنگ كردنى ئه قىل و جهسته بووه، گه شهى نابه جيتى يه كى له و دووانه يان به وه ليك ده دايه وه كه ئه وه گه شه كردنه له سهر حيسابى نابووت كردنى ئه وى تر يانه. كاتى گريستان به ره و نشيوى تياچوون هه لدير، جهستهى قاره مانيش گه شهى نابه جيتى خوى ده ست پى كرد و ئه قىلى له ناو برد، (يۆرييد) (*). يه كه مين كه سى بوو دهنگى ناره زايى هه لپى. وى رايگه ياند: رۆح به دهه سستى قاره مانبازيه وه له خه ته ردايه، (گالن) (**). يش دواى ئه وه هه جو ناهه كهى خوى هونيه وه: ئه وانه ده خۆن، ده خۆنه وه، ده خه ون، پيسابى نيو و رگيان خالى ده كه نه وه و له خۆل و زه لكا ودا تل ده ده ن - بئوره، چۆن قاره مانان رۆزگار ده گوزر يتن! هيراكليسى شه هيدى گه وره، ئه وهى له سالانى پر شانازيدا له قوناعه جو واره جو ره كانى تيبه ياند و ئه قىل و به ده نى گه يانده هاوئاهاهنگيه كى كامل، ورده ورده بووه مه خلو قىكى ناو زگ بۆگه ن و به دمه ست و گاخو زى چه كل، هونه رمه ندانيش كه له قوناعه مزه نه كانا، نمونه ي نامانجى شيوه جحيلىيان خو لقا ندبوو، هه نوو كه به واقيعه راييه كى ناكامل، كه وتبوونه نمايش كردنى جهسته ي ته مه ل و كيتوى.

له گريستان، وهك هه ر جيتگه يه كى تر، هه ر كه واقيعه رايى له زه يندا رۆنيشت، ئيدى شارستانيتى رووه و ليك به ره له و ه شان چوو. به م جو ره، ده گه ينه قوناعى واقيعه راي، قوناعى زۆر بلتیی و بى ئيمانى هيلينستى كه له نامانجه سه روو ئينسانيه كان دامالراوه. له بى سه رو به ريه وه بو پارتنۆن، دوو باره له پارتنۆنه بو بى سه رو به رى - نه غمه ي مه زن و بى روم، شيرازى هه ست و سۆزه كان ده پچرى، ئينسانى نازاد هيز و توانا ديسپلينكراوه كانى خوى له ده ست ده دا و جله وى غه ريزه ي له ده ست به رده بى. خرۆشان، هه ست، واقيعه رايى، جو رىك نا ئارامى عاريفانه و هيسترىيى رومخسار داده پۆش، خه ونه ترسانكه ئه فسانه ييه كان ده بنه شتگه لى زينه تى، ئه فرۆد پت و هك ژنىكى ئاسايى جل و به رگ له به ر خوى داده مالى، زيوس مه كر و ناسكى له خۆ ده گرى، هيراكليس بو ئاستىكى نزمى نازه لانه داده به زى. دواى جهنگى پلپونز، له توپه تبوونى گريستان ده سستى پى كرد، ئيمان به سه ر زه ميني باوان له به ين چوو، خۆ به زلزانينى فه ردى زال بوو، له ديمه نى شانۆ نامه كانا ئيدى كه سى تى يه كه م خوا وه ند يان جحيلىكى خوا وه ن نامانج نه بوو، به لكو شارنشينىكى ده و له مه ند و پارده دار بوو به له زه ت و هه وا و هه وه سه شه هوا نيه كانيه وه، واته پولپه رستىكى به دگومان و هه وه سباز. پيشتر ناماده گى جيتى كاملى بو خوى گرتبوو، به لام هه نوو كه خو ش سه ليقه يى جيتى به ناماده گى چۆل كرديوو، هونه ر بسووه هه مانه ي منالان و ژيانى به عيشو وه و ديمه نى واقيعه راي. ئينسانيش ببووه درنده يا خود دانا. به و گرده دا سه رده كه وتم كه به مۆزه خانه يه ك كۆتايى ده هات، په له م بوو په يكه رى (هورمز) شاكارى (پراكسىست) (***) و دو انزه

(*) Euripid.

(**) Galen.

(***) Praxiteles به ناوبانگترين په يكه رسازى ئه تىكى.

قوناعى (*) هيراكليس و دوو نيگارى ده گمه نى جيتماوى سه رديواره كه بيمين. په له م بوو، وهك بلتیی بترسم له وهى به ر له گه يشتم، هه رد ئه م شاكاره جيتماوانه ش قووت بدا. ئه رى بۆجى؟ ده شق له به ر ئه وه بى كه هه ولى به رزى ئينسان، سه رپيتچى له ياسا نا ئينسانيه كانى ئه به دييه ت ده كات، (به م پيتيه، ژيان و هه ولى ئيمه، رهنكى خه م و قاره مانيتى له خۆ ده گرى، ساته وه ختيتكى زياترمان له به رده مدا نييه، باشتره ئه و ساته وه خته بو ئه به دييه ت بگوزرين، ئاخو شپوه يه كى ترى ئه به دييه ت بوونى نييه!) هه ر كه گه يشتمه هۆلى گه وره ي مۆزه خانه كه دلّم ئارام بووه، ئه پۆلۆ، هيراكليس، نايك، سانتوره كان، لاپيته كان به ئارامى له رۆشنايى به ره به ياندا ده دره وشانه وه و هيشتا گيانيان تيدا ما بوو. خرۆشحال بووم كه دونياى ئيمه يابه ندى ياساى سه روو ئينسانيه، له م سه رده مه مه رگا و بيا نه دا كه به حوكمى چاره نووس تيايدا ژيان به سه ر ده به ين، هه ست ده كه ين له هه ر ساتىكدا بوى هه به بۆمى بكه و يتته خو ارى و نازيزترين ياده وهرى ئينسان بكاته قه ره بر ووت. هه نوو كه به بيمينى شاكارىكى هونه رى هه سستى چيژ وه رگرتنمان له گه ل مه ترسىيى دا يرانى هه ميشه ييدا يه كانگير ده بى، مه ترسىيه ك كه بالى به سه ر كار هه نره ييه كه دا كيشا وه.

به ته ماشا كردنى دوو نيگاره گه وره كهى سه ر ديواره كه، بى سى و دوو په ي به گوته ي حه كيمي تى خۆ ره لاتى دوور ده به يت كه ده بيتى: "هونه ر نمايش كردنى جهسته نييه، به لكو وه ديار خستنى هيزه كانى خو لقينه رى جهسته يه!" ليره له ژيتر ئاستىكى ته نكدا، به تاييه تى له نيگاره كهى خۆرنا وادا، ئه و هيزه خو لقينه رانه ده بينى. تازه ميوانداريه كه ته واو بووه، سانتوره مه سته كان سه ريان خستۆته سه ر ژنه لاپيته كان، يه كى كان دپته پيشخ و ژنىك له باوه ش ده گرى، له هه مان كاتيشدا به ده سته زله كانى مه مكى ده گوشت، پپده چى ژنه كه به هۆى نازار و هه ره ها به هۆى له زه تىكى شاراو وه و له وه سفبه ده ره وه له هۆش خوى چوويى. له شو تىكى تر دا، جهنگا وه ران قه پال له يه ك ده رگن، يان چه قۆ له يه كتر ده دن، له ژيتر كار يه رى زال بوونى هه سستى زه برو نه گدا، گبانه وه ر له ديلى نازاد ده بى، گو رده پانى جهنگه دپيره كان، له نيوان ئاده مي زاد و بونى ده مى له مه يمون چوودا، له به رچا ومانا زين دوو ده بيته وه. به لام ئاراميه كى عاريفانه بال به سه ر ئه م هه موو شه يداييه سه رسوره ينه ر و كيتويه دا ده كيشخ، له به ر ئه وهى له نيو خه لكى خرۆشا و دوور له چاوى جهنگا وه راندا، ئاپۆلۆ به و په رى ئارامى را وه ستا وه و ده سستى راستى به شپوه يه كى ئاسۆيى رايه ل كر دووه، گه رچى خو لقينه رى ئه م ديمه نه گه و ره يه له بى ته جروه يى هونه رمه ندى كو نى تيبه ران دووه، به لام هيشتا به كاملى هونه رى كلاسيك نه گه يشتو وه. وى هيشتا گرفتارى جهنگه، نه گه ييه وه ته ترۆپىك و بو له ئامبىزگرتنى سه ركه وتن له ئاره زوويه كى ناگرين و نا ئارامدا قو لپ ده دا،

(*) دو انزه قوناع: راقه ي فه رمانتيكه كه هيراكليس به پريارى ئوستيه ي نامۆزاي ئه نجامى داوه، له روانگه ي عيرفانيه وه، كاره كانى ئه و بو پيشاندانى (تاقىكرده وه كانى رۆح) بووه، كه ورده ورده له كۆيله جه سته و هه رس نازاد ده بى و خوى به قوناعى خوا وه ندى ده گه يه نى. ناوى لاپتیه كان به كورتى: شپرى فه، ئه ژديه اى لورن، به رازى ئه ريمان، ئاسكه ميبى سرينى، مه لانى ده رياچه ي ئيستمفال، ته ويله كانى ئۆزباس، گاي كريت، ماينه كانى ديومد، كه مه ربه ندى شازنه هيبۆليته، گاوانى گريون، سه گى سه ربه ر، سبوى زپرينى هه سپريده كان. (فه ره نكي ئه فسانه كانى گريك و رۆم).

تایه کی هاوسه نگیبیه که ی شکاندووه، به لّام دهستی نه گه بیوده ته تا که ی تر و به ناراسته ی دوا نامانج به ره و پیش ده چن. گهر ئەم نیگاری سهر دیواره به قوولی پامانچله کیتنی، له بهر ئەوه به که هیشتا به ترۆیکی به رزی به شه ری، ترۆیکی کاملی نه گه یشتووه، هیشتا ده توانی پالنه وانی ره نمجده و جهنگاوه ر بناسریتته وه. لیتره له زه تیکی تریش هیه، له سهر ئەم نیگاری سهر به رده، زنجیره ی پله و پایه کان ده ناسریتته وه: خواوند، ئینسانی نازاد، ژن، کۆیله، ئاژهل. خواوند له ناوه راستا، ریتک و نارام، باوه ره به خو راوه ستاوه، وه حشه تی ده ور به ری خو ی ده بینن، به لّام هیچی به خه یالدا نایه ت، له هه مان کاتیشدا به رامبه ر قین و ئەقینی خو ی خه مسارد نییه، به نارامیی ده ست رایهل ده کات و سه رکه وتن ده کاته خه لات، پیوانی نازاد - لاپیته کان - یش نیشانه ی ئینسانیان به رو خساره وه به، نایکه نه هه را، ناخروشین، به لّام هه رچیبه ک بن ئینسان و خواوند نین، لیته له ره و لوچی برۆ نازاریان وه دیار ده خا. ژنان نازاریکی زیاتر ده چیژن، به لّام نازاره کان یان له گهل هه وه سیک ی تاریکدا یه کانگیر ده بی، له که وتنه نیو جهنگی نیتره دیوتیکی ترسناک خو شحالن، شادومانن له وه ی خوین له پیناوی ئەماندا ده ریتژی، له لایه کی تر کۆیله کان ده سووریتته وه و سه بری خه لکانی تر ده که ن، نا نارام و خو یان پی کۆنترۆل ناکری. زه مانن که ئەم نیگاری سه ره رده نه خشیترا، شیوه پاکشاوه کانی په راویز نه یده توانی نمایشگه ری خواوند ده کان بن. دوا جار ساتوره کامان هیه، ئاژهلگه لی به رلا و مه ست، به قیژه قیژ و هاوار هاوار وه خو یان ده دن به سه ر ژنان و کوپندا، ئەقلیان له ده س داو و به م پیته هیتزیک نییه گو ر و قودره تیان به نه زم جله وکات، یاخود گه وره یی بداته هه ست و سو زیان. ساته وه ختیک ی سه رسور هین و ده گمه نه، ته واوی یه قینه کانی ژیان، تایبه تمه ندیبه کانی خو یان ده ست لینه دراو پاراستووه، له م ساته مه رمه ریبه دا، ته واوی توخمه کان له پیکه وه ژیانیک ی ناشتیبه نه دان: باوه ر به خو یونی خواوندی، زه بت و ره بتی ئینسانی نازاد، سه رکیشیی ئاژهل، نیشاندانی واقیعه گه رایانه ی کۆیله. چهنده نه وه دواتر، دوو توخمی تر، له توخمه ناچیره کان، هاتنه مه یدان، خرۆشانی واقیعه گه رای کامل، هه م ئینسانی نازاد و هه م خواونده کانی شی مه سخ ده کرد، ئیدی جله وی هونه ر پچرا، گو ری ده دایه خو و هه مدیس ده که وته وه.

ئەم نیگاری سهر دیواره له زه تیکی ترمان پی ده به خشی، له کاتی ته ماشا کردنیدا، پرسباری زۆر به زه نماندا ره ت ده بی. دوا ی ئەوه ی هیزی گریکستان ئیترانیبه کانی شکست پی هینا و شه پۆلیکی نارامی و شانازی و قودره ت بالی به سه ر زه مینی گریکستاندا کیتشا، ئەم نیگاری سهر به رده کیشرا، گریکستان ههستی به قودره تی خو ی کرد، دونیای ده ور به ر و ناخی تازه بوونه وه، رووناکیبه کی نو ی خواوند و ئینسانه کانی رووناک کرده وه، هه نووکه ده بو هه موو شته کانی تریش نو ی بینه وه: کلّیسا، په یکه ره کان، تابلوکان، شیعه ره کان، ده بو به شانازی سه رکه وتنی گریکستان به سه ر درنده کانا، یاده وره یبه کی نهر بخولقتیترن، ده بو ئەم یاده وره یبه چ روخساریک پیوشن؟

هونه رمه ندی گه وره له ودیو رووداوه واقیعی و رۆژانه ییبه کان ده نو پۆ و ره مزه نهر و نه گۆره کان ده بینن، له ودیو چالاکیه بی سه رو به ر و زۆر جار بی بناغه ی ئینسانه کانه وه، رووداوی گه وره ده ناسریتته وه که رۆحی ئینسان به دهستی شه پۆله کانی خو ی ده سپیترن. رووداوه تپه ره کان له نیو فه زایه کی ئەبه دیی

ده نی. ئەم هونه رمه ندی گه وره یه، نمایشی واقیعه گه رایانه وه ک مه سخ و کاریکاتیری نهر می ده بینن. به م به لگه یه، نه ک ته نها په یکه رسازان، به لکو ته واوی گه وره هونه رمه ندانی کلاسیکی گریکستان، له پیناوه زمانه تی نهر می و یاده وره یی سه رکه وتندا، مپژوو یان له پانتاییبه کی بالا و ناماژدی میتۆلوژیادا ره نگ پیدایه وه، له بری پیناندانی گریکی گه لی هاوچه رخ له شه ری دژ به ئیترانیبه کانا، هاتن لاپیت و ساتۆره کان یان بو نمایش کردین، له ودیو لاپیت و ساتۆره کانه وه دوو دوژمنی گه وره و ئەزله ی ده بینن: ئەقل و ئاژهل، شارستانیته ی و درنده یی. به م جوړه، رووداوی مپژوو یی که له سه رده مانیک ی دیاریکراودا روودهدا، له چنگی زه مهن هه لدی و ده لکی به ته واوی نه ژاد و خه ونه دپینه کانی ئەو نه ژاده وه، دوا جار له دهستی نه ژادیش هه لدی و ده بیته یاده وره یبه کی نهر و ئینسانی. له ریتگی به رز و گه وره راگرتنی ره مزه وه، شانازیبه کانی گریکستان، ده بیته شانازی بو هه موو مرۆقایه تی. ئەم مه سه له یه سه به ارت به دوانزه (میتوب) (*) یش، که په رستگه ی زیوسیان رازاندۆته وه راسته. (میتوب) ده کان نیشانده ری دوانزه قوناغه که ی هیراکلیسن، ته نانه ت بهو حال و وه زعه تیشکاوو له به ینجووه ی ئیستایانه وه به دیواری مۆزه خانه که وه، به قوولی ئاده میزاد راده چله کیتن و زه ین ده گه به نه ترۆیکی شانازی. (ئاتینا) ئەقلی ئینسانیی، جحیل و به هیتز له پال (هیراکلیس) ی پالنه وانا راوه ستاوه و یارمه تیده دات، هه لته ت له حزه یه ک له وه به ر، له (ئکرۆپولیس) ده قه له مباتیکی بو (ماراتۆن) و (سیلامیس) داوه تا به هانای گریکیبه کانه وه یچی، دوورتر له (میتوب) ده کان، له سه ر گاشه به ردیگ دانیشتووه، هه وله کانی توژی ماندوو یان کرده وه، به لّام هیشتا هه ر له خزیاییه، بنۆره چۆن چاوی بریوه ته پالنه وان که به سه رکه وتنه وه ده گه ریتته وه و مه له کانی (ئیستمفالوس) (***) ی وه ک غه نیمه ت بو ده کاته دیاری. که میتک دوورتر، بنۆره چۆن به خو شحالیبه وه ده ست رایهل ده کا و هه روا که له پشت قاره مانه وه راوه ستاوه، کۆمه کی ده کات بو له کۆلگرتنی دونیا. گه رچی هونه رمه ند خوازباری ریزان بووه له گریکیبه کانی سه رده می خو ی، به لّام ئەم ریز و گه وره ییبه ی پيشکەشی هیراکلیس، باپیره ی مه زن و سه ردار ی میلیه ت کرد. گوایه سه رگۆزه شته ی ئەم ریز و گه وره ییبه ی ئاوه یه: نه وه ی ئیمه سه رکه وتنی به ده ست نه هینا، به لکو هۆشباری و زرنگی میلیه ت به دهستی هینا، باپیره ی سه رسه خت و خاوه ن ئیراده به دهستی هینا. به م جوړه، به ته رزیک ی ره می، ئەم ریز و گه وره ییبه به رفراوانتر ده بی، ته واوی جوړه کانی ئینسانی نازاد ده گرتته وه. ده لئ: ئیمه ی گریکیبه کان ئەم سه رکه وتنه مان به ده ست نه هینا، ته نها نه ژادی ئیمه نه بو ئەم سه رکه وتنه ی به ده ست هینا، به لکو سه رکه وتن مولکی هه ر ئاده میزادیکه که به تپه راندنی قوناغه جوړه جوړه کانی، هه ولی دا له ئاژهلان و درنده کان و مه رگ به ریتته وه.

(*) دوانزه میتوب، کیژانی نازوپوس Asopps.

(**) مه لانی ئیستمفالوس (مه لانس دریاچه ی ئیستمفال) له یه کئ له دارستانه چیره کانی ئیستمفال ده یان، میوه ی باخه کانیان ده خوارد و زه ردر و زانیکی گه وره شیان له به رو بو مه کانی تر ده دا، هه ر بۆیه ئۆریسته، هیراکلیس بو له ناو بردن یان پاسپارد و ئەویش هه مو یانی به تیر قه تلوعام کرد. (فه ره نگی ئه سفانه ی گریه ت و رۆم).

له موزه‌خانه‌که هاتمه ده‌رئ و چوممه هه‌یوان، فهرشی سیبهری دارکاجی لئ راخراپوو، دلته‌نگیبه‌کی ناکاو چنگی له رۆحم گیرکرد، بیرم کرده‌وه: چما ئیمه‌ی ئاده‌میزادی نوئ ده‌توانین ده‌ستمان به‌خه‌ونی قاره‌مانیی هاوسه‌نگ و نارامی گریکیه‌ی دیرینه‌کانا راگا؟ هه‌ر گه‌شتیاریک، دوا‌ی رزگارکردنی خوئی له ده‌ستی ئهم خه‌ونه، دوا‌ی هاتنه‌ ده‌روه‌ی له موزه‌خانه‌که و پرووه‌پرووه‌بونه‌وه‌ی له‌گه‌ل هه‌تاو‌دا، ده‌بئ به‌دلته‌راو‌کیه‌وه ئهم پرسیاره‌ سه‌ره‌کیه‌ی له‌خوئی بکات. به‌لام بۆ ئیمه‌ی گریکی، ئهم خه‌مه‌ دوو جه‌مسهرییه، له‌به‌رئه‌وه‌ی خو‌مان به‌نه‌وه‌ی گریکیه‌ی دیرینه‌کان ده‌زانین، لهم رووه‌وه، بمانه‌وئ و نه‌مانه‌وئ ئه‌و ئه‌رکه له‌سه‌ر شامان هه‌ست بۆ ده‌که‌ین که وه‌کی باپیره‌ مه‌زنه‌کامان بین - ته‌نانه‌ت زیاتریش له‌وه- ئه‌رکی هه‌ر کوپیک بۆ تیبهراندن له‌ باوانی.

چهند خو‌ش بوو گه‌ر گریکی بیتوانییا ولانه‌که‌ی گه‌را‌با و گوئی له‌ ده‌نگی تیزو تووره‌ی ژیر خاک نه‌با، به‌لام گه‌شت و گه‌ران بۆ گریکیه‌ک به‌گریکستاندا ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی ئه‌فسووناوی و پرست لیپره. له‌سه‌ر خالیک له‌سه‌ر عه‌ردی گریکستان راده‌وه‌ستیت و هه‌ست ده‌که‌یت که دلته‌راو‌کی ته‌واوی بوونت له‌ خو ده‌گرئ، ئهم خاله، گۆرپکی قووله و تهرم له‌ پال تهرمدا ده‌نگی جو‌راو‌جۆریان لئ به‌رز ده‌بیته‌وه و بانگت ده‌کن. له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌نگ تاقه‌ به‌شیکه‌ جه‌سته‌یه که به‌نه‌مری ده‌میتیته‌وه (*). له‌ نیو ئه‌وه ده‌نگانه‌دا ده‌بئ کامیان هه‌لبژیریت؟ هه‌ر کامه‌یان رۆحیکه‌ بۆ خوئی. هه‌ر رۆحیکه‌ش په‌رۆشی قالی جه‌سته‌ی خو‌یه‌تی، دلته‌ به‌شپه‌رزه‌یییه‌کی زۆروه‌ گوئ راده‌دیرئ، دوو‌دله‌ له‌ بپاراندنا، له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر جار نازیزترین رۆح، شایسته‌ترینیان نییه.

بیرم دئ نیوه‌رۆیه‌کیان له‌ژیر دره‌ختیکدا به‌دریژایی که‌ناری ئیروتاس، له‌ماه‌ینی ئه‌سپارت و میسترادا راوه‌ستا‌بووم، هه‌ستم به‌و زۆرانبا‌زیه‌ دیرینه‌ی نیوان ئه‌قل و دل کرد، دل‌م هه‌وسار پچراو، بۆ پیتشه‌وه غاری دهدا تا (کوستانتین پالوبولگ) ئیمپراتۆری بیزانسی بۆ ژیان بگه‌رپیتیته‌وه، پیتچکه‌ی زه‌مه‌ن بۆ شه‌شی ژانویه‌ی سالئ ۱۴۴۹ بگه‌رپیتیته‌وه، بۆ ئه‌و رۆزه‌ی لیپره، له‌ به‌رزاییه‌کانی میسترادا تاجی ته‌مه‌ن کورت و به‌خوئین سووری بیزانسی قه‌بوول کرد، تین و تاوی باپیره‌گه‌لیکی بئ شومار، نا‌نارامیی نه‌ژادگه‌لیکی بئ شومار، هاتمانده‌ده‌ن تا دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانی دل که‌وین، به‌لام ئه‌قلی دل‌به‌رد خۆی راده‌پسکینئ، هه‌ر وا که به‌توره‌یی له‌ ئه‌سپارت ده‌نۆرئ، ده‌یه‌وئ ئیمپراتۆر به‌ده‌ستی غاره‌تی زه‌مه‌ن بسپیرئ و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل لاوانی دل وه‌ک به‌ردی ئه‌سپارتیدا دامه‌زرتین، چونکه‌ ئاره‌زووی ئه‌قل ریک شتیکه‌ که داوای ئهم ساته‌وه‌خته‌ ترسناکه‌مان لئ ده‌کات. ساته‌وه‌ختیکه‌ی ترسناک که به‌حوکه‌می چاره‌نووس تیا‌یدا له‌دایک بووین. گه‌ر خوا‌زیاری ئه‌وه‌ین ژیا‌مان به‌سه‌مه‌ر بئ، ئه‌وا ده‌بئ بپاری بده‌ین له‌گه‌ل نه‌غمه‌ی خه‌ته‌رناکی سه‌رده‌مه‌که‌ماندا ها‌ونا‌هه‌نگ بئ.

کاتئ گریکیه‌ک، به‌گریکستاندا ده‌گه‌رئ، سه‌فه‌ره‌که‌ی وی ده‌بیته‌ گه‌رانیکی تاقه‌ت پرووکیئ بۆ

(*) ناو‌نیشانی شیعریکی فروغ فروخزاد (ته‌نها ده‌نگ ده‌میتیته‌وه).

بینینه‌وه‌ی وه‌زیفه، ئه‌ی چۆن خوئی به‌شایانی باپیرامان بزانی؟ چۆناو‌چۆنی بتوانئ داب و نه‌رتی میلی، بئ ئه‌وه‌ی بیسته‌ ماه‌ی رووره‌شی بۆ، درتیزه‌ پئ بدات؟ هه‌ست به‌قورسایه‌ی به‌رپرسیاریه‌کی گران و نا‌نارام ده‌کات به‌کوئلییه‌وه، هه‌ر گریکیه‌کی زیندوو هه‌ست به‌و قورسایه‌یه‌ ده‌کات، خودی ئهم ناوه هتیزتیکی دوور له‌ شکان و ئه‌فسووناوی هه‌یه، هه‌ر که‌سئ له‌ گریکستاندا هاتبیته‌ دنیا، هه‌ست ده‌کات که ئه‌رکی درتیزه‌پیدانی ئه‌فسانه‌ی نه‌مری گریکستانی له‌سه‌ر شانه.

هیچ ناوچه‌یه‌ک له‌ نیشتمانی وی له‌ گریکستانی ئه‌م‌رۆدا نییه‌ هه‌ستی بئ لایه‌نی له‌ناسینی جوانیدا بوورووتین، هه‌ر ناوچه‌یه‌ک ناوکی هه‌یه: ماراتۆن، سالامیس، ترموپیلا، میسترا. هه‌ر ناوکی به‌یاده‌وه‌ریه‌که‌وه‌ گریکستاندا ده‌گه‌رئ دراوه: لیپره دۆراین، له‌وئ سه‌رکه‌وتین. کوپیر هه‌ر ناوچه‌یه‌ک بۆ رووداوی به‌رینی خه‌مناکی میتروو ده‌گۆردئ و سه‌راپای گیانی زیاره‌تکاری گریکی ده‌خاته‌ زاری و فیغان. هه‌ر ناوچه‌یه‌کی گریکستان، به‌هۆی ئامیتنه‌بوونی به‌سه‌رکه‌وتن و شکست و تژی بوونی به‌زۆرانبا‌زی به‌شه‌ری، ده‌گاته‌ ترۆپکی به‌رزی وانه‌یه‌کی ده‌ورتیشانه‌ که بۆ ئیمه‌ هه‌لاتن لئ شتیکی مه‌حاله، ده‌بیته‌ هاواریک و بیستنی ئه‌و هاواره‌ش ئه‌رکی ئیمه‌یه.

له‌ راستیدا، بارودۆخی گریکستان خه‌مگینه، ئه‌رکیک ده‌خاته‌ سه‌ر شانی هه‌ر گریکیه‌ک که هه‌لگرتنی ئه‌و ئه‌رکه‌ هه‌م خه‌ته‌رناک و هه‌م بئ ئه‌ندازه‌یش کیتشه‌یه. ئیمه‌ به‌رپرسیاریه‌کی زۆر سه‌ختمان له‌ئه‌سته‌یه، ئاخ‌ر هیزی نوئ له‌خۆزنا‌واوه‌ راست ده‌بیته‌وه، گریکستانیش له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رده‌وام له‌نیوان ئه‌و دوو هه‌وله‌ به‌رامبه‌ردا بووه، جاریکی تر ده‌بیته‌وه‌ به‌گه‌ردا‌و: خو‌را‌وا، به‌په‌یره‌وکردنی سونه‌تی ئه‌قل و گه‌رانی ئه‌زمونی، به‌ره‌و پیتش دئ تا دنیا داگیرکات، خو‌ره‌له‌لاتیش که هتیز خه‌ته‌رناک و نیوه‌ ناگا تیه‌وی ده‌ژهن، به‌ره‌و پیتش دئ تا دنیا داگیرکات، گریکستانیش له‌ناوه‌راستدا، ئاخ‌ر ئیره‌ دوورپیان جوغرافیا‌یی و مه‌له‌کوئیی دنیا‌یه، جاریکی تر وه‌زیفه‌ی ئاشتکرده‌وه‌ی ئهم دوو دیوه‌ی ده‌که‌ویتنه‌ ئه‌ستوو ئیدی لیپره‌وه‌ ده‌که‌ویتنه‌ دۆزینه‌وه‌ی پتگی خوئی.

ئهمه‌ چاره‌نووسیکی پیرۆز و زۆر تاله، له‌ کوئایی زیاره‌ته‌که‌ما، زه‌نیم تژی بوو له‌پرسیاری غه‌مگین و چاوه‌رئ نه‌کراو، له‌جوانیه‌وه‌ ده‌ستمان پئ کردبوو، گه‌یشتبوینه‌ ئازاره‌کانی سه‌رده‌م و ئه‌رکی ئه‌م‌رۆی هه‌ر گریکیه‌ک. ئه‌ورۆ، هه‌ر ئینسانیک که زیندوووه، هه‌ر ئینسانیک که بیر ده‌کاته‌وه، که خو‌شه‌یستی ده‌کا و ده‌جه‌نگئ، ئیدی ناتوانئ به‌لارو له‌نجه‌وه‌ هه‌نگاو هه‌لتین و بیسه‌رژیتته‌ سه‌ر ستایشکردنی جوانی. جه‌نگین وه‌ک بلیسه‌یه‌کی سووتینەر ناگر ده‌خاته‌وه‌ و ئیدی شتی نییه‌ ناوی ناسایش و دلارامی بئ. هه‌رکه‌سئ هاوشان له‌گه‌ل مرۆفایه‌تیدا بجه‌نگئ و بسووتئ گه‌لی گریکیش که زیاتر له‌ هه‌مووان جه‌نگیوه و سووتاوه-چاره‌نووسی ئه‌مه‌یه.

گه‌شته‌که‌م کوئایی هات، چاوانم لیپورئ بوو له‌ گریکستان، پیتده‌چوو له‌و سئ مانگه‌دا زه‌نیم پتگیه‌یی، پتیم وایه‌ به‌نرخترین غه‌نیمه‌تی ئهم جه‌نگه‌ فیکریه‌ ئه‌مانه‌ بوون:

ناشکراتر له‌ په‌یامی میترووی گریکستان گه‌یشتم و حالی بووم له‌وه‌ی ده‌سکه‌وتی بالایی گریکستان جوانی نییه، به‌لکو جه‌نگه‌ له‌پیناو ئازادی، قوولتر هه‌ستم کرد به‌چاره‌نووسی خه‌مگینی گریکستان و ئه‌و

ئەركە قورسەى كە بەكۆلى ھەر گرىكئىيەكەوھىە . پىم وايە دوا بەدوای زيارەتكردنم لە گرىكئستان، بۆ چوونە ژوورەوئى تافى كاملبوون، زەينم تارادەى پىتوست پىنگەبىببوو، ئەوە جوانى نەبوو كە بەرەو دەروازەى كاملبوون پىنۆئى دەكردم، بەلكو بەرپرسىارى بوو. دواى گەرانەوھەم لەسەفەرە سى مانگىيەكەم، كاتى خۆم كەدوھ بەمالتى باجدا، ئەمە ئەو ميوە تالە بوو كە لەگەل خۆم ھىتابوومەوھ.

ئىتالىا

گەرامەوھ مالتى بايم، لەنىو بىدەنگىيە تەرپورى داىكم و لەژىر سەرنجى گرز و مۆنى باجدا، رووداوھكانى گەشتەكەم وەبىر خۆ دەھىنايەوھ و شادى و خەمەكانىم پىكەوھ گرى دەدا. ئىدى نەمدەتوانى گوى لەبەرپرسىارىتتىم بخەوئىم، دەنگى لەناخمەوھ بەرز دەبۆوھ. عەرد ھاتبووھ قەسە، مردوھكان زىندوو بىوونەوھ و گرىكئستانىان لەشيوئى كرىتتىكى مەزندا لەلام خولقاندىبوو. گرىكئستانىش بەرەدوام لەپىناوى نازادىدا جەنگىيوھ (ئاخر قەدەرى وا بووھ جەنگى) ئەدى لەھەلومەرجىكى ئاھادا وەزىفەى من چ بوو؟ وەزىفەم ئەوھ بوو ھاوكارى بم و لەپالىدا بەدل و بەگىان بجەنگم.

بەلام نازادىم لەكى و لەچى سەندبا؟ ئەوھ پرسىارىكى قورس بوو، نەمدەتوانى وەلامى بدەمەوھ، بەلام بەچاكى ھەستەم بەشتىك دەكرد، ئەوئىش ئەوھبوو كە كارم ئەوھ نەبوو بدەمە شاخ، چەك ھەلگرم و دژى تورك بجەنگم. ئاخر چەكى من شتىكى تر بوو، بى لەوھ، ھىشتا نەمدەتوانى شوناسى دوژمنەكانم بكەم، بەلام زۆر بەچاكى شتىكم لا روون بوو: ئەوئىش ئەوھ بوو كە ھەر پرپارىكم دابا، شەرافەتمەندانە جىبەجىم دەكرد، لەئىرادە و غىرەتى خۆم دلئىابووم.

ئەو رووداوھتان لەبادە كە مامۆستاي ئابىن لای بايم شكاتى لى كردم، خۆم لەوئى بووم و گوئىم لى بوو، بايم وەلامى داىوھ: "تەنھا لەدوو حالەتدا مەسەلەكە پەيوەندى بەمەنەوھ ھەيە، گەر درۆ بكا ياخود داركارى بكرى، تەنھا ئەو دووھ و ھىچى تر. جگە لەوھ، ھەنووكە ئەو ئىدى پىياوئىكە بۆ خۆى، لى گەرى با ھەرچى پىن خۆشە ئەو بكات!" ئەو وشانە بەقولى لەزەينمدا روچوون، گەر ئەو وشانەم نەزەفتىبان، وا بزەنم ژيانم پىگەيەكى ترى دەگرتەبەر، چما ھىزىكى تارىك و غەربزەيەكى لەھىچ نەچوو، غەربزەى گورگى بۆ تەربىەتدانى بىچووھەكى، بامى بۆ پەروەردەكردنى كورەكەى رانومابى دەكرد!

پىم لەمال ئەدەنايە دەر، ھەنووكە بىن ھارى بووم، (ئەنجومەنى ھارىپىان) ىش كۆلارەيەك بوو (با) بردبووى، بەوھەلانى ھەوا ھەوھەسى نوئى كە دواى گەرانەوھەم لەسەفەرەكەى گرىكئستان نازارىان دەدام، خۆم بەخوئىندەوئى پىنسىناسى ئىتالىا و ئەو روچە مەزنانەوھ سەرقال كە ئەو پىنسىناسە خولقاندىبوونى، لەبەرئەوھ پرپارم دا بچم بۆ ئىتالىا و لەوئى باقى ئەو پارەيە خەرج كەم كە بايم وەك خەلاتىك بۆ سەفەرىكى يەكسالە دابووى پىم.

بەجوئە، ھەمدىس بەيانىيەك خۆم لەئامبىزى مالتەوھ ھىنايە دەر، داىكم بەگرىانەوھ پرسى: "تا كەنگى كۆل لەسەفەر نادەيت.. ئاخر تا كەى؟" دەموست وەلامى بدەمەوھ: "تا ئەو كاتەى زىندوووم. داىە، تا ئەو كاتەى زىندوووم!" بەلام خۆم گرت. دەستىم ماچ كرد و خۆم بەفەراروانى زەريا سپارد.

جھىلتىكى بىست و پىنج سالان بىت و لەو پەرى لەشساغىشدا بىت، كەسىكى تايبەت، چ پىاو و چ ژن خۆش نەوئى، بەپىي پىادە و تەنھەى تەنھا بەكۆلەپشتىكەوھ ئەمسەر تا ئەوسەرى ئىتالىا بگەرىي، بەھار بى و پاشان ھاوین و ئەوكات پابىز و زستانى لىواولتو لەباران و ميوە، ئارەزووى بەختەوھرىيەكى لەمە گورەتر، ئارەزووىيەكى بى ئەدەبانەيە.

وا بزەنم لەھىچم كەم نەبوو، ھەر سى ئازەلى درندە - جەستە، زەين و روچ - وەك يەك چىنئىان وەردەگرت، ھەرسىكىيان رازى بوون و برسىتتىيان دامركابۆوھ. لەماوھى ئەو مانگى ھەنگوئىيەدا لەگەل روچم، ھەستەم دەكرد جەستە و زەين و روچ لەيەك قور شىلراون، تەنھا كاتىك كە بونىادەم پىر دەبىن، ياخود گىرژدەى نەخۆشى يا نەگبەتسىيەك دەبىن، ئەوسا ئەو سىيە لىك دەترازىن و دەكەونە دوژمنايەتتىكردنى يەكدى. گا جەستە دەيوئى فەرمانرەوايى بكا، گا روچ ئالائى ياخىبوون بەرز دەكاتەوھ و ھەولى خۆدەريازكردن دەدا. (زەين) ىش فەقىرانە لەقورئىنكىدا رادەوھستى، ددان بەخۆيدا دەگرى و دەكەوئىتە تۆماركردنى ئەو لىكبەرھەلەوشانە. وەختى جھىل و بەھىزىت، ئەو توخمە سىيەنەيە، برايانە يەكانگىرى يەكدى دەبن و لە يەك مەمك شىر دەمژن.

چاوانم لىكەدەنىم، جھىلئى دەگەرىتەوھ، ھاوتاهەنگى لەناخمدا دەئىتەوھ، كەنار و چىكان لەو پەرى تەر تازەبىياندا بەبەرچاواندا رەت دەبن، ھەروا ئاوايىيەكانىش بەبورجى بارىكى كلئىسا و گۆرپەئى چكۆلەى سبەردارىان، دارچنار، فووارە، سەكۆى بەردىن و پىرەمىردگەلنىك كە دەمەو خۆرنشىنان دەست بەگۆچان دادەنىشتن، بەھىمنى دەوئىن، ھەواى دەوروبەر و ژوور سەريان ھىندەى زەمەن دىزىن. خودايە وەختى بۆ يەكەم جار، تابلۆ بەناوایانگەكانم بىنى، دلئى تىنووم كەوتە چ تەپە تەپىن! بەئەزۆى چەماوھە، ھىند لەبەر دەروازەكەدا راوھستام، كە ئىدى دلئى داخورياوم لەلەرزىن كەوت و توانىم بەرگەى ئەو ھەموو جوانىيە بگرم. ھەمان جۆر بەزىرەكىيى خۆم پەيم بەوھەرد كە جوانى بى روحمە. تۆ سەبرى ناكەيت، كەچى ئەو سەيرت دەكا و ھىچت بەش نادات.

بەپەلە لەشارىكەوھ دەچووم بۆ شارىكى تر، ھەموو جىگەيەك ھەر تابلۆ و پەيكەر و كلئىسا و كۆشك بوو، واى لەو ھەموو تامەزرۆبى و پەرۆشبوونە! برسىتى و تىنووتىم دانەدەمركابەوھ، شەنەكى عاشقانە خۆى ھەلدەسوو لەلاجانگەكانم، ئىدى چ كاتى لەئىامدا وھا چىزىكى جەستەبىم سەراپاگىرتر لەچىزىكى لەگەل ژندا جووتىبون، لەلەزەتى بىرکردنەوھ، ياخود لەلەزەتى بەخواوھەندەوھ پەيوەستىبون، ھەست پى نەكردبوو. ھىشتا پەيوەندىيە ئىننىزاعىيەكان بۆژۆيان نەكردبووم، لەزەتم لەبىنەن و بىستان و دەست تىوھدان وەردەگرت، دونىاي ناوھە لەگەل دونىاي دەروھەدا بىوھە يەك، دەستەم تىوھەدا، گەرم بوو، بۆنى جەستەمى لى دەھات. گەر لەو دەور و زەمانەدا، دروستكردنى پەيكەرىكىيان بەمن سپاردا، ئەوا وىم بەبەدەئىكى گەنجانەى تازە شكۆفەوھ دەخولقاندا - وەك پەيكەرى دىزىنى كۆرۆس(*) - كچىننىيەكى چى

(*) Kouros پەيكەرى كورىكى جھىل بەراوھستانەوھ.

لهسهه گوناکانی، ئەژنۆی توندوتۆژ و تۆکمە، کەمەری باریک و دەتگوت دونیا گۆلکینیکە بەسەر شانییەوه.

لێره لەئیتالیا سیوی ژبان کرمەنەبوو، گریکستان تەواو جیاواز بوو، دیدەنیم بۆ گریکستان زۆرجار بەسۆی بوو، لەبەرئەوهی ئەو خاکە زیاد لەپیتوبست لەمنەوه نزیك بوو، ناخر خاکی من بوو، چاک بەعەزابهکانی ئاشنا بووم، ئەو ئازارانەم لەودیو روخساره قەشەنگەکەیهوه دەبینی و ئازارم بەئازارەکانیەوه دەچەشت. بەلام ئیتالیا، خاکیکی بێگانە بوو، خاوەن عەزایی تایبەتی خۆی بوو، بەلام من لێی بەناگا نەبووم، خۆگەر لێشی بەناگابام، وەک ئازارەکانی گریکستان پەرتیشانی نەدەکردم. ئێره بریتیک بەسەر روخساره جوانەکەیهوه نەبوو، ئازانم خۆی وابوو یاخود من وام هەست دەکرد کە ئاوهایه.

من کورە لادییەکی ساکار و تازە هەلچوو بووم کە بۆ یەکەم جار، تەنها و ئازاد، پێم دنايه ولاتیکی غەریبەوه، هێند شادومانیم مەزن بوو، کە هەندێ جار هەستی ترسم تێدا دەورووژا. لەبەرئەوهی چاک دەزمانی خواوەندەکان مەخلوقاتێ بەخیلن، بۆیه خۆشحالیبون و پەبیردن بەو خۆشحالییە لەخۆیاپییون بوو، لەپێتیاو پووچەلکردنەوهی کاریگەری چاوی پیسی خواوەندەکاندا، کاری هەزەلیانەم دەکرد تا لەخۆشحالییە کەم کەمەوه. بیرم دێ لەفلۆرنەسا خۆشحالیی و شادومانیم بەرادەیهک بوو کە سەرئەحم دا مافی بەخشرای بەئینسان لەرادەبەدەرە، هەر بۆیه جووتی پێتلاوی زۆر تەسکەم کەری، بۆ بەیانی لەپێم کردن و هێند ئەزەتی پێیمان دەدا کە نەمەدتوانی رێ بکەم - وەک قۆقرە هەلدهقونیمەوه - بەدریژایی ئەو بەیانییە تا نیوهرۆ، لەعەزابدای بووم، بەلام کاتی پێتلاوەکانم گۆزی و پاش نیوهرۆ بۆ پیاسە چووم، خودایه هەستم بەچ لەزەتتیک کرد! سووکەله پێم دەکرد، هەلدهفریم، هەمدیس دونیا بۆوه بەبەهەشت، بەدریژایی کەنارەکانی (ئارنۆ) هەنگاوم دانا، لەپەردەکان پەریمەوه و چووم بۆ (سان مینیاتۆ). دەمەوه عەسەر، شەبەکی فیتیک هەلی کرد، لەژێر دوا تیشکەکانی خۆردا جلکی بەری خەلکی، بەپۆشاکي ئالتونویی دەچوو، بۆ سەبەینی بەیانی، پێتلاوه تەسکەکانم لەپێم کردووه و جارتیکی تر لەگەڵ عەزابدای ئاوتیتە بوومەوه، ئیدی خواوەندەکان بیانویەکیان بەدەستەوه نەما بۆ دەستتێوەردان، ئیدی پاک لەپاک بووین.

هەموو شتێ ساکارییەکی منالانەهی هەبوو، چ کیشە و گرفتتیک ئازاری نەدەدام، سیوی ژبان زەرەیهک کرمەنەبوو، ئامارەکان تەواو بوون، لەهەولێ گەران بەدوای شتتیکدا نەبووم لەودیو ئامارەکانەوه، هونەرەندتیک لەگریکستانی دێریندا، نیگارتیکی لەسەر پەردەیهک کیشا و وینەکیشیکی رکه بەری خۆی داوەت کرد تا حوکم بەسەر نیگاره کەیدا بدا.

- "پەردەکه لاده تا تابلۆکه ببینم!"

هونەرەندەکه وەلامی دایهوه: "پەردەکه خودی تابلۆکهیه!"

منیش پەردەهی چپاکان، درەختەکان، ئۆقیانوسەکان و خەلک، کە هەنووکە لەبەردەما دەمبینن، تابلۆ بوون و بەچیتتیکي پاکیزه و تیر نەبووهوه لەزەتم لێ وەردهگرتن.

یاخیبوونی ئەوودەلین سالەکانی هەرزەکارییم رەویبۆوه، مەزەندە ناچیزەکان، ئەوانەهی رۆنابوون لەسەر ئەوهی کە عەرد ناوەندی کەون نییە و بونیادەم ئەوهی ئازەله و وی بۆ خۆی ئازەلتیکی ئاقلتر و نەمرتره

لەباوانی. لەهەزمی چوارەم تێپەراندبوو، بەلام سەبارەت بە (ژن)، ئەوهی هاتبوو بۆ لەحزەبیتیک دلی راجلەکاندبووم، هەمان ئەو ساتەهی کە ئەوم لەسەر قاقز نا، ئیدی هەمدیس گەرابۆوه تا ژبانم لێ تال کات، هەر ئەندازەیهک کە ئەقلم بکەوتیتە سەلمانندی ئەوهی کە ژنان هەمان بەهای پیانان هەیه و خاوەنی یەک رۆجن، دلی دێرینەهی ناخم، دلی ئەفریقاییم کە ئەقلی بەئەوروپایی بووی سەرزەنش دەکا و دانووی لەگەڵیدا ناکویتی، پال بەژنانەوه دەنی و لەپشت بەستن یاخود مۆلەتدان پێیان کە بەقولاپی ناخمدای رۆجن و بکەونه ژێر دەسەلاتیبهوه، بەرەرهکانی دەنویتی. ژنان زیننەتی پیانان و زۆریه جارانیش نەخۆشی و پێداویستین.

(کۆستاندیس) دیتەوه یادم، ئەو پاسەوانە کریتییه کیتییهی سەر زەرعات، کە وەک دەرویش دەژیا و سیتییهی ژنی بەر تیر دەدا. کوتوپر هەوال بۆلابۆوه کە کۆستاندیس دەیهوی ژن بیتی.

پێم گوت: "کۆستاندیس، چ دەبیستم؟ ئەری راستە دەتەوی ژن بیتی؟" لەوهلامدا گوتی: "باشە گۆرەم، ئەدی چ بکەم؟ بیرم کردووه ئەگەرەکو سەرمام بی ئەی کێ کەلەشاخیکم لێ بگری؟" کەسیتیکی تر لەعومری پەنجای سالییدا بووه خاوەنی ژن و مندال، لەو بارەیهوه پتی گوتم: "باشە کوری خۆم چیم کردیا؟ عەززی کوری خۆمی بکەم کە منیش وەکی خەلکانی تر حەز دەکەم مووی لوولی نەرم لەسەر سەریهکەم هەبی!"

هەرەوهکو گوتان: گا پێداویستی و گا زیننەت.

لە تەواوی ماوهی مانگی هەنگویی، لەئیتالیادا ئازاد بووم و چ کیشەیهکی فەلسەفی یاخود نیگەرانییەکی سۆزداریم نەبوو.

لەگەڵ ئەوهشدا، هەنووکە کاتی دەمەوی دواي ئەو هەموو سالانە، ئەو لەزەتە لەخۆدا بژنیمەوه، تەواوتیک سەرم سوپدەمیتن، دەبینم لەزەتی ئەقلانی تر دزەیان کردۆتە ناخهوه، لەگەڵمدا یەکانگیر بوون و ئیدی لەوه دەرچوون یادەوهی بن، لەزەینمەوه چونەتە خۆنیمەوه و لەوی وەک غەریزهی سروسشی دەست بەکار بوون، کاتی بریاریک دەدم، دواتر دیتەوه بیرم کە بریاردهره کە من نەبووم، بەلکو کاریگەری فلان تابلۆ، یان فلان بورجی قۆناغی ریتینسانس، یاخود فلان شیعی دانتی بووه کە لەپهکی لەشەقامە باریکەکانی ناوچهیهکی قەدییمی فلۆرنەسادا تۆمارکراوه.

ئەوهی بەسەر تەختەرەشی زەینمەوه هەلکۆلراوه، چیتتی ئەقلانی نییە، بەلکو چیتتی عەردیتر و نزیکتەرە لەگەرم و گورپی ئینسانەوه، ئەو چیتزانە بەتەر و پیری و خەمیتکی مەزنەوه لێم دەنۆرن. لەو هەموو بەزم و رووداوهی تافی جحیللی، جگە لەدەستکەوتیتکی کەم هیچی تر نەماوهتەوه: گولالە سوورەیهک کە لەپەرژینی باخچهیهکدا لە (پالیرمۆ) بەژاکاوی ببینم، کچۆلهیهکی پێپهتی کە لەکۆلانتیکی پیسی ناپۆلیدا ملامۆی دەکرد، پشیلەیهکی رەش، بەپهلهی سپی گەورەوه لەسەر تافی پەنجەرەیهکی بەسەبکی گوتیک رۆنراو لە (فیرونا) هەلترووشکا بوو. چۆنییهتی گولەوهچنکردنی یادەوهریههکانی ئادەمیزاد لەنێو یادەوهریهه جۆراوجۆرهکانا، لەشتە سەپروسەمەرەکانی زەمانهیه. ئەری ئەو سەرکرده گەورەیه کێ بوو کە لەسەر نویتی مردن بەقەرەوه گوتی:

- "له ژباندا، نارذووی سڼ شتم هه‌بوو که هه‌لی ئه‌وم بۆ نه‌ره‌خسا به‌ده‌ستیان بینم: مالتیکی چکۆله له‌که‌ناری زه‌ریا، که‌ناریه‌ک له‌قه‌فه‌سا و ئینجان‌یه‌ک ری‌حان!"

له‌نیبو یاده‌وه‌ریه‌که‌نی سه‌فه‌ره‌که‌ی ئیتالیامدا، دوو یاده‌وه‌ریی تال له‌ناخدا رۆنیشتون، دوو یاده‌وه‌ریی پر له‌سه‌رزه‌نشست که تا مردن له‌ئیخه‌م نابنه‌وه گه‌رجی خه‌تاکه‌ش له‌منه‌وه نه‌بوو.

یاده‌وه‌ریی یه‌که‌میان ئه‌مه‌یه: خه‌ریک بوو شه‌وه‌هات، به‌دریژایی رۆژ باران به‌لێزمه‌ باریبوو، وه‌ک مشککی ته‌ر خۆم گه‌یانه‌ گوندیکی چکۆله‌ی (کالابریا)، له‌دووی ئاگردانیک ده‌گه‌رام تا خۆم وشک که‌مه‌وه و له‌قوژنیکدا بنوم، کۆلانه‌کان چۆل و ده‌رگا‌کانیش داخراو، سه‌گه‌کان تاقه‌ مه‌خلوقاتیک بوون که‌ بۆنی غه‌ریبه‌یان ده‌کرد و له‌گۆشه‌ی حه‌وشی ماله‌که‌نه‌وه ده‌که‌وتنه‌ وه‌رین. جوتیارانی ئه‌و ناوچه‌یه‌، کیتیوی و دژه‌ مرۆ و به‌رامبه‌ر به‌خه‌لکانی غه‌ریبه‌ خانه‌گومان بوون. له‌به‌ر ده‌رگا‌کانا وه‌ستام، ده‌ستم رایه‌ل کرد، به‌لام نه‌مده‌وتیرا لیبیان بده‌م.

باپه‌ری خوالیخۆشبوو له‌کوئی بوو، که‌ هه‌موو رۆژیک عه‌سران، چرایه‌کی هه‌لده‌گرت و بۆ دۆزینه‌وه‌ی غه‌ریبه‌یه‌ک ئاوبایی له‌پتوه‌ده‌دا، که‌ ده‌یدۆزییه‌وه، له‌گه‌ل خۆی بۆ ماله‌وه‌ی ده‌هینایه‌وه، پیتشوازییه‌کی باشی لی ده‌کرد و به‌یانیش به‌پیه‌اله‌یه‌ک شه‌راب و له‌تی نان به‌رپیی ده‌کرد. حه‌یف که‌ ئاوها باپه‌ریه‌ک لێره، له‌گونده‌کانی (کالابریا) نه‌بوو.

کوئوپر له‌دامینی گونده‌وه، ده‌رگایه‌کم بیینی له‌سه‌ر پشت بوو، سه‌رم داگرت و سه‌پرتیکی ناوه‌وه‌م کرد، سه‌رانسه‌ر تاریکی بوو، له‌سه‌ری ئه‌و سه‌روه‌ ئاگرێک کرابووه و پیریتینیک به‌دیاریه‌وه هه‌لترووشکابوو. پیتده‌چوو چیتشت لیتن، جگه‌ له‌قره‌قرچی سووتانی دار، چ ده‌نگێ نه‌ده‌بیسترا. بۆنی داره‌که‌ خۆش بوو، ده‌بی دار کاج بووبن، له‌ده‌رگا‌که‌ ئاودیو بووم و چوممه‌ ژوورئ، خۆم دا له‌میزتیکي گه‌وره‌ که‌ له‌ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا دانرابوو، دواجار خۆم گه‌یانه‌ لای ئاگره‌که‌ و له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتم، پیریتنه‌که‌ له‌سه‌ر کورسییه‌کی تر دانیشتبوو، به‌که‌وه‌گیرتیک چیتشته‌که‌ی تیکده‌دا، بڼ ئه‌وه‌ی ئاوردانه‌وه، سه‌رنجیکی خیرای لێدام، به‌لام هه‌یچی نه‌گوت.

چاکه‌ته‌که‌م داکنه‌د و که‌وتمه‌ وشک کرده‌وه‌ی، هه‌ستم کرد به‌خته‌وه‌ری وه‌ک گه‌رما، له‌پتوپلمه‌وه هه‌لده‌سڼ و به‌ران و سینگمدا به‌رز ده‌بیته‌وه، له‌تاو برسیتیی به‌په‌رۆش و ئیشتیهاوه‌ بۆنی ئه‌و هه‌لمه‌م هه‌لده‌مژت که‌ له‌چیتشته‌که‌وه هه‌لده‌سا، بۆنی پاقله‌ی کولا و بوو، بۆنه‌که‌ی له‌راده‌به‌ده‌ خۆش بوو، جاریکی تریش بۆم ده‌رکه‌وت که‌ به‌خته‌وه‌ریی زه‌مینیی به‌قه‌د و بالایی ئینساندا لکاوه، به‌خته‌وه‌ریی مه‌لیکی ده‌گه‌نه‌ که‌ گا له‌ناسماندا به‌دوایدا ده‌گه‌رپین و گا له‌زه‌ینماندا، به‌خته‌وه‌ریی مه‌لیکی مالتیه‌ و له‌حه‌وشی ماله‌کامانا نیشته‌وته‌وه.

پیریتن هه‌ستا و دوو قایی شو‌ریای له‌دۆلایه‌که‌ ده‌ره‌ینا، پری کردن و ماله‌که‌ لیتاوالیتو بوو له‌بۆنی پاقله، چراکه‌ی به‌رز کرده‌وه و له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا. پاشان دوو که‌وچکی ته‌خته‌ و نانیکی جۆی هینا، به‌رامبه‌ر یه‌ک دانیشتین، خاچی کیشا و به‌په‌له‌ سه‌یری کردم، تیگه‌یشتم، منیش نیشانه‌ی خاچم کیشا و که‌وتینه‌ خواردن. هه‌ردو‌کمان برسیمان بوو، قورو قه‌پمان لی کردبوو، بریارم دا‌بوو زار هه‌لنه‌هینمه‌وه تا

بزاتم چ رووده‌دا، له‌خۆم پرسى ناشی لال بڼ، یان ره‌نگه‌ شیت بڼ، یه‌کن له‌و شیتته‌ هینم و میه‌ره‌بانانه‌ی که‌ له‌قه‌دیسان ده‌چن.

که‌ چیتشته‌که‌مان خوارد، له‌لای راستی میزی ناخواردنه‌وه له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک جیگه‌یه‌کی بۆ راخستم. راکشام، خۆشیی له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی تر راکشام، له‌ده‌ره‌وه‌ش باران شه‌ستی ده‌کرد. تا ماوه‌یه‌ک ده‌نگی خوره‌خوری بارانم له‌سه‌ریان ژنه‌فت که‌ ئامیتته‌ی هه‌ناسه‌ی ئارامی پیریتنه‌که‌ ده‌بوو، هه‌لبه‌ت ماندوو بوو، له‌به‌رته‌وه‌ی هه‌ر که‌ سه‌ری نایه‌ سه‌ر سه‌رین، خه‌و بردییه‌وه، منیش ورده‌ ورده‌ به‌ئاوازی خوره‌ی باران و هه‌ناسه‌ی ریتمیکی پیریتن خه‌وم لیکه‌وت، کاتێ خه‌به‌رم بۆوه، تیشکی خۆر له‌درزی ده‌رگا‌که‌وه هاتبووه ژووره‌وه.

پیریتن هه‌ستا‌بوو، شیریی ده‌کولاند، ئیدی له‌به‌ر رۆشنایی که‌م ره‌نگی به‌یاندا لیتی خورده‌بوومه‌وه، پیریتنیکي کۆم و په‌ژموره‌، پیکانی هیند ئاوسابوون که‌ هه‌ر هه‌نگاوێکی دهن، تۆزی ده‌وستا تا هه‌ناسه‌ وه‌رگرت، به‌لام چاوانی، به‌لێ چاوانی ره‌ش و گه‌وره‌ی، لیتاوالیتو له‌پرشنگی جحیلی بوو، به‌خۆم گوت: ده‌بی له‌تافی لاویدا چ شو‌خیی بوویی؟ له‌عنه‌تم کرد له‌چاره‌نووسی ئینسان، له‌و سه‌ره‌نجامه‌ زه‌لیانه‌یه‌ی.

هه‌مدیس به‌رامبه‌ر یه‌ک دانیشتین و که‌وتینه‌ شیر خواردنه‌وه، پاشان هه‌ستام و کۆله‌پشته‌که‌م نایه‌ کۆل، جزانه‌که‌م ده‌ره‌ینا، به‌لام پیریتن ره‌نگی تا بناگوێ سووره‌هه‌لگه‌را.

ده‌ستی هینایه‌ پیتش و له‌به‌ر خۆبه‌وه‌ گوتی: "نه‌.، نه‌.!"

هه‌روا که‌ به‌سه‌رسورمانه‌وه سه‌یریم ده‌کرد، کوئوپر ته‌واوی رو‌خساره‌ چرچۆله‌که‌ی گه‌شایه‌وه، گوتی: "خوداحافیز، خوداحافیز، خودا ئاگای لیت بڼ، هیوادارم به‌رامبه‌ر ئه‌و چاکه‌یه‌ی له‌گه‌لت کردم، خودا پاداشتی خیرت بداته‌وه، له‌و ده‌مه‌ی میرده‌که‌م مردووه، هه‌رگیز ئاوها قوول خه‌وم لی نه‌که‌وتوه!"

ده‌مه‌و به‌هار بوو که‌ گه‌یشتمه (ناسیری)، گه‌یشتمه پیرۆزترین شاری ئیتالیا. باخچه‌کان، سه‌رپانه‌کان، حه‌وشی مالا، خودی هه‌وا تژیی بوو به‌ئاماده‌یی په‌نهانی هه‌ژاری چکۆله‌ و ئازیزی خواهند (*). رۆژی یه‌کشه‌مه‌ بوو، زه‌نگه‌ گه‌وره‌کانی کلتسیای ئه‌م هه‌ژاری خودایه‌ که‌وتیونه‌ زه‌نگه‌ و زه‌نگه‌کانی ئاوازی شیرینی ده‌یری (قه‌دیس کلارا)یش له‌گۆره‌پانه‌ چکۆله‌که‌ی به‌رامبه‌ردا وه‌لامیان ده‌دانه‌وه، ئه‌و دووه‌، قه‌دیس کلارا و قه‌دیس فرانسیسکۆس، که‌ پیرۆزیی و مه‌رگ ده‌نگی نه‌میریان پڼ به‌خشیبوون و له‌هه‌وادا توندو تۆل و تۆکه‌ یه‌کانگیری یه‌کدی بیوون.

- "باوکه‌ فرانسیسکۆس که‌نگی له‌ده‌یر بۆ دیدنه‌ی ئیمه‌ی خوشکانی بیچاره‌ دپیت؟"

(*) مه‌به‌ست له‌ قه‌دیس (فرانسیسکۆس)ه‌.

- "هەر کاتى دېرکەکان پراژىنەووە بەگولتى سېى دېم، بئۆرە! هەنووکە دېرکەکان نەمرانە خونچە دەکەن و دوو کۆترى خواوەندىش هەمىشە بەئاسمانى (ئاسىزى)دا بال لىک دەدەن!"

بە شەقامە بارىکەکاندا هەلگەرام، دەرگاگان دەکرانەووە و ژنان دەهاتنە دەروە، ژنانى تازە حەمامکردوو، بۆن و کرېم لەخۆداو، پرچ و کەزى شانەکراو، پەلە و خۆشحال بەرەو کلېسا دەپۆشەن - تا بىيەن و بىيەرتىن - کاتى بەهار، لەسەر زەمىنەکانى هەتاو، کلېسا ژوورى مېوانى خودايە، هاورىيەنى ئەو، ژن و پىاو وەکو يەك، بەرەو ئەوى دەرۆن. لەسەر کورسىيەکانى دادەنېشەن، ساتى لەگەڵ خواوەنددا دەناخفەن و ساتىكى تېرىش لەگەڵ نەفەرەكەى پالېاندا سەرى قەسە دادەمەزىنەن. خەزەتكارى خودا، بەپىلاوى سېى و جەبى رەش يان سوورەو دەيت و دەچى، زەنگ لىدەدا و بەنەغمەيەكى شىرىن دەكەوتتە ستايشکردنى قەدىس فرانسىسكۆسى خاوەن مالى، پاشان مېوانەکان هەلەدەستەن، خودا حافىزى دەكەن و بەرەو دەرگاگە دەچن. ئىدى ئەوان دىدەنى قەدىسيان کردوو و وا هەنووکەش دىدەنەيەكە تەواو، ئاسمان بەوپەرى ئاسوودەيىيەو پىدەكەنى و لەخوارەوش - لەسەر عەرد - دەرگای مەيخانەکان دەكرىنەووە.

نامەيەك بۆ (كۆنتىس ئىرىچتا) پىيوو، بەو نامەيە دەمتوانى لەمالە خۆشەكەيدا بژىم، پىشتر باسى خاتو ئىرىچتايان بۆ کردبووم: خانىكى نەجىبزادەى بەتەمەن كە بەتاقى تەنھا لەگەڵ كارەكەرە وەفادارەكەى (ئىرمىلېندا) (*)دا دەژى و لەرادەبەدەر بەناسىم خۆشحال دەبى.

خاتو ئىرىچتا كە سەردەمانىك شاجوانى ئاسىزى بوو، لەبىست و شەش سالىدا بىئەزەن دەكەوتى، لەوكاتەو بەدوا بەپىاوئىك ئاشنا نەبوو، خاوەن مولىكىكى ژۆر بوو لەزەيتوون و رەز، پىشتر بەسواری مائىنكەووە بۆ سەردانى زەبوزارەكەى دەچوو، بەلام هەنووكە پىر و تاقەت و حەوسەلەى ئەو نەمابوو، خەمبار لەبەر ئاگرەكەدا دادەنېشت و بەدەگمەن قەسەى لەزار دەهاتەدەر، وەك بلېى لەداوتىپاكىبى خۆى ژىوانىن. پىيان گوتبووم: بەجۆرىك لەگەلېدا بدوئ و لىئى بئۆرە، هەرەك ئەوەى هېشتا تەمەنى بىست و شەش سالان بى، خۆشحالى كە، گەرچى تازە درەنگىشە!

پۆزىكى خۆشى بەهار بوو، پەردەسىلكەكان گەرابوونەو، كىلگەكان لىئوولتو لەگولە مروارى چكۆلە و سىپى بوون، شەنە هەم گەرم و هەم بۆنخۆش. بەلام لەكۆشكدا هېشتا ئاگر هەر داگىرسابوو، كۆنتىسى پىر لەسەر كورسىيەكەى لەپال ئاگرەكەدا دانىشتىبوو، سەرپۆشكى شىنى ئاورىشىمى داوو بەسەر پرچە سىپىيەكەيدا، نامەكەى لەسەر ئەنۆى دانا، سەرى هەلپىرى تا سەرم كات، بەهۆى سەركەوتن بەسەر پىپىلكانەكاندا، شەلال لەئارەقە بووم و قۆچەكانى كراسەكەم تا خوارەووە كردبوونەو، ئەنۆكانم - پانتۆلم لەپىداوو - بەهۆى بلېسەى ئاگرەكەووە برووسكەى دەدا، تەمەنم بىست و پىنج سالان بوو.

كۆنتىس، بەزەرەخەنەووە گوتى: "وئى.. وئى.. كوتوپر تەواوى گرىكستان هاتۆتە مالىكەووە، خۆشەتاي!"

ئەرمىلېندا كە دواجار بەخت چوو بوو پىشوازى و جازى لەخانەكەى وەردەگرت، هاتە ژوورى و لەسەر

(*) ئىرمىلېندا (Ermelinda لەرۆمانى) فرانسىسكۆس، قەدىسى (من)دا، كارەكەرى خاتو كلارايە.

سىنپىيەك شىر و كەرە و نان و مېوەى هېنا و سىنپىيەكەى لەسەر تەپلەكىك دانا.

كۆنتىس گوتى: "ژۆر خۆشحال، ئىتر تەنھا نىم."

وعلامىم داپەو: "هەر وا منىش، لىرە كە دانىشتووم، لەماناى نەجابهت و جوانى و مېهرەبانى دەگەم."

گۆناى رەنگەپەرىوى كۆنتىس سوورەلگەرا، بەلام هېچى نەگوت، پرشنگى بلېسەيەكەم لەچاوانىدا بىنى، بىگومان لەگەلې و توورەبىدا، لەدلى خۆيدا دەلئى: "نەجابهت و جوانى و مېهرەبانى بەدۆزەخ! تەنھا جىلېى بەعەمەل دى و ئىدى هېچى تر نا!"

ژوورىكى گەورەى پىدام، كە تەختە نوئىكى پانوپۆرى تىداوو، چەرچەفېكى مەخمەلى دراوو بەسەرىدا، دوو پەنجەرەى گەورە بەرووى شەقامدا دەكرانەووە، دەمتوانى لەوئۆهە حەوشى دەبرى قەدىس كلاراي بەرامبەرمان بىيەن، رايىبەكان بەكلاو شۆرەكانىانەو، بەپىدەنگى دەهاتن و دەچوون، بورج، ساپىتە و حەوشەى دەبر پر بوو لەكۆتر، تەواوى دەبرەكە، وەك كۆترىكى مېتى گەورە، بەئەقىنەووە دەپگماند. پۆزىكىيان كۆنتىس لىئى پرسىم: "رايىبەكان دەبانەوئى لەگەل ئەو كۆترانەدا چ بكەن، شەرم شتىكى باشە. مەگەر ئەو كۆترانە نابىن و گەمەيان نابىست؟ مەگەر سەرنج نادەن چەندىك حەيا بەرەيە؟ پىوتىستە ئەو كۆترانە بەرەلاكەن، يان سەريان بىرن و گۆشتەكەيان بخۆن تا رزگاربان بى لىيان و هەرودەها ئىمەيش رزگارمان بى لىيان!"

سى مانگ لەئاسىزى مامەووە. قەدىس فرانسىسكۆس و كۆنتىس مۆلەتى پۆشەتايان نەدەدام، ئاخىر بۆ كوئى چووبام؟ گەر ئامانجى ژيان بەختيارى بى، ئىتر بۆچى پۆشەتايان؟ لەكوئى دەمتوانى هاو دەمىكى ئازىتر و بەوفا تر لەقەدىس فرانسىسكۆس پەيداكەم كە هەموو پۆزى لەمالەكەى خۆيدا بۆ دىدەنى دەچووم؟ لەكوئى دەمتوانى هاو پىيەكى دلېفىنتر لەكۆنتىس، ئەو قەدىس كلارا زىندوو بەدۆزەووە؟ بەدرتايى پۆز لە (ئامبريا) پىياسەم دەكرد و شوئىن پىئى قەدىسم لەنىو دار نارنج و رەزەكانا هەلەدەگرت، بەهار لەشپۆهەى چەپكە گولتى سوور، زەرد و سىپى بەفرىنى فېرقەى فرانسىسەكاندا دەهاتە بەرچاوم: قەدىس فرانسىسكۆس لەگەل گولەكانى هاو پىيدا، جارىكى تر لەخاكى ئاسىزىيەووە هەلەدەسايە سەر بى تا سلاو لە (هەتاوى برا) بكا، سلاو لە (باى برا) و (خوشكە ئاگر) و (ئاوى برا)ى خەنى و چكۆلەشمان بكا. سلاو لەكۆنتىس و كورە خۆشحالە كرىتپىيەكەى لايەو بەكات.

عەسرانى هەموو پۆزىك خۆشحال و ماندوو، دەگەرامەووە مالى، ئاگر كرابۆو، كۆنتىس بەجلكىكى جوانەووە، بەروخسارى پۆردە كراووە، لەسەر كورسىيە نەمەكەى، دەست لەبن هەنگل چاوەرتى دەكرد. لەبەرئەو هەمىشە، خەمبار و پىدەنگ بەچاوانى داخراووە دادەنېشت. بەلام ئەو ساتەى كە دەنگى دەرگای دەژنەفت و بەتەپەى پىئى منى دەزانى، چاوانى دەكردەنەو، ئىشارەتى بۆ كورسىيەكەى تەنېشتى دەكرد و دەستى بەسەر ئەنۆكاندا دەهتتا.

- "بدوئ، بدوئ، زار هەلېنەووە و مەوەستە. ئەمە تەنھا شادمانىيەكە كە هەمە!"

منىش زارم هەلەهتايەووە و دەكەوتە قسان، قەسە لەبارەى كرىت، لەبارەى باب و دايكەم، ژنانى

دراوسې، شهړه کانی کریت له پیناو وده سته پینانی نازادی، له باره ی شازاده جیورج ئو کاته ی پتی نایه خاکی کریته وه. ته و او ی کریت، به دار مۆرت و دار دیمشت نارایشت کرابوو، جه نگاهه ره پیره کان- به ریشی سپی و دریز و به جه سته ی به شمشیر پیکراویانه وه- ده چه مینه وه تا ده سته شازاده ی گربکستان ماچ کن، به سه ره به کدا ده تلپسانه وه، توانای بینینیان نه بو، له بهر ئه وه ی چاوانیان نوقمی فرمیسک ببوو. هه ندی جاریش له باره ی کچه ئیر له ندی به که وه بۆ کۆنتیس دده وام، له باره ی چورغان بۆ (پسیلوریتی)، له باره ی ئه وه وه که له کلپسا چکۆله که ی ئه وئ چیمان کرد و چۆن له یه کتری جیابوینه وه.

کۆنتیس سه رسورما وانه پرسى: "به لام چۆن؟ چۆن؟ مه گهر ئه و کپزه خو شبه ختی نه ده کردیت؟"
- "با!"

- "ئهی که واته بۆچی؟"

- "کۆنتیس، ته و او له بهر ئه مه بوو."

- "تینا گم؟"

- "ئاخر ئه و خو شبه ختیبه زیاتر بوو له خواستی کورپکی جحیل، له خه ته ردا بووم."

- "له خه ته ری چیدا؟"

- "خه ته ری یه کئ له م دوو: یان خووم به و خو شبه ختیبه وه ده گرت که ئیدی به و شپوه به مه زنی و شکۆبیم له ده ست دده! یا خود خووم پیوه نه ده گرت و هه میشه ده مه پهرست، به و شپوه به هه ش ته و او ئ خووم دده و ژراند. جار تکیان هه نگیکم بینی له ناو هه نگوینه که یدا خنکابوو. ئاخر منیش ده رسم له وه وه رگرت!"
کۆنتیس له فیکره وه چوو. دوا جار گوتی: "تۆ پیاویت، ته نها ئه و مه سه له به ت له زه دینا نییه، شتی تریش هه ن، به لام نیمه ی ژنان..."

عه سری ئه و رۆژه، قسه ی ترمان نه کرد، هه ردوو کمان له بیده نگیدا تا نیوه شه و چاومان له ناگره که بریبوو.

جاریک ئه رمیلیندای نارد تا بپرسى: "مۆله ت ده فه رموون باش نیوه رۆی ئه مرۆ کۆنتیس دیده نیتان بکات؟" چومه ده رئ تا گول و شیرینی بکرم، پاشان گه رامه وه و چاوه رپیم کرد، له سه عاتی دیار بکراودا به ترس و له رزه وه له ده رگای دا، ده رگا که م لئ کرده وه و ها ته ژووره وه.

له شه رما تا بنا گوتی سوور هه لگه رابوو، وه ک بلتی کچۆله یه کی پانزه سالان بئ و یه که م جار بئ له گه ل کورپکدا بچیته ده ره وه، ماوه به کی دریز له حاله تیکى بیهوشیدا ماوه وه و نه بیتوانی قسان بکا، دواتر چاوانی بریبه عه رده که و به وشه ی پچرپچر وه لامی پرسیاره کانی دایه وه، دل م ریشال ریشال بوو، بنۆره چۆن شه رم و کچینی هه مدیس دینه وه و له بوونی ژنیکى راسته قینه دا، به نه رمی ده مینه وه و له وپه ری پیرییدا پرشنگیکى ناومیدانه و تالی بئ ده به خشن.

ئه و رۆژه ی که ئیدی ده بوو برۆم، کۆنتیس ده سته م لم و سویندی دام جار تکی تر سه ر له ئاسیزی بده مه وه و وی ببینم. گوتی: "هه رچی زووتر، زووتر.. هه ولى دا پتبه کنئ به لام نهیتوانی و فرمیسک زایه چاوانی. گوتی: "زوو وه ره وه، چونکه ده شئ تا ئه و کاته کۆچم کرد بئ!"

ئاخر هه رگیز وشه ی (مردن) ی له زار نه ده ها ته ده ر.

سوینده که نه شکاند، چه ند سال دواتر، له (دون دیونیژی) ئیعترا فگه ره که ی کۆنتیس وه برووسکه یه کم به ده س گه یشت، نووسی بووی: "وه ره، کۆنتیس له وه دایه کۆچ بکات!"

له ئیسا پنا ی بووم، برووسکه یه کم کرد و یه کسه ر به ری که و تم.

له کاتیکدا چه پکی گولی سپیم به ده سته وه، به ده سته یکی له رزۆک له ده رگای کۆشکه که ییم دا، له دلی خو دا ده مگوت: "بلتی زیندوو بئ یا مردبئ؟" ئه رمیلیندا ده رگا که ی کرده وه، به لام نه موئرا هیچی لئ بپرسم، گوله کانم دا پتی. گوتی: "کۆنتیس چاوه رپتانه، له سه ر ته خته نوینه که یه تی، ئیدی له بئ که و تووه!"

له سه ر ته خته نوینه که ی دانیشتبوو، پرچی شان هه کرد بوو، زپر و زیوه کانی له خو ی دابوو، که مئ کریمی له گۆناکانی ساویسو، پارچه یه ک قوماشی سووری بۆ شار دنه وه ی چرچی و لۆجیی به ملیه وه به سته بوو. باوه شی کرده وه، خو م هاویشه ئیو باوه شیه وه، پاشان له پال سیسه مه که یدا دانیشتم و که و تمه سه بر کردنی.

له هه شتا سالییدا چ جوان بوو، چ شوخی و دل هه راو کتیبه ک له چاوانیدا دده ره وشایه وه!

به ئه سپایی گوتی: "له وه دام کۆچ بکه م!"

ده مویست زار هه لپینه وه و قسه که ی نه سه لیم، به لام ئه و دلی دامه وه و ده سته گرتم، وه ک بلتی خودا حافی زیم لئ بکات.

هه مدیس به چرپه وه گوتی: "له وه دام کۆچ بکه م!"

شه و داها تیبوو، ئه رمیلیندا ها ته ژووری تا چراکان داگیر سینی، به لام کۆنتیس رینگه ی نه دا، له و تاریک و روونه دا، ده متوانی رۆشایی کزی روخساری ببینم. چاوانی ببوونه دوو چالی گه ره ی تژی به شه و، هه ر که تاریکیی چرپۆه، هه ستم کرد کۆنتیس ئارام و ناومیدانه له کۆچ کردنا یه.

چه ند سه عاتی دواتر، ده مه و نیوه شه و ئیدی کۆنتیس کۆچی کرد.

هاورپی شاعیره که م...

کیوی ناتوس

چه ند ئه سته مه بۆ رۆح خو ی له جه سته، دنیا، کیتو، زه ریا، شار و خه لک جیاکاته وه، ئاخر رۆح وه ک هه شت پیبه ک وایه و ئه وانه هه موو پیبه کانی ئه ون.

ئیتالیا پری کرد به رۆحمدا و رۆحیشم پری کرد به ئیتالیا دا، هه نوکه ببوینه یه ک و ئه سته م بوو له یه ک جیا بینه وه، ته و او تیک یه کانگیر یه کدی ببوین. له راستیدا له سه ر ئه م عه رده چ شتیک نییه هیتنده ی رۆحی ئینسان داگیر که ر بئ! دنیا ی ده رخوا رد بده ئه و جا هه ر تیر نابئ، گا داگیر ده کا و گا داگیر ده کری، هه تا زیاتریش داگیر کا روویه ری ده سه لانه که ی بئ که مه، ته نگه نه فه س ده بئ و هه ناسه ی سوار،

هول ددها دونيا كونترول كا، تا بتوانن بکه يفي خوئی و بهنازادی هه ناسه بدات.

ئهو وه لاین سه فهرم بۆ ئه وروپای خورتاوا ئاوهایی بوو، سنوره كان له ناخمداهه حف ده بوون، بۆم ده ركهوت دونيا دهوله مه ندرت و به رفراوانتره له گريکستان، ده کري جواني و رهنج و هيزيش خاوهن روخسارتيکی تر بن، جياواز له و روخساره ی که کريت و گريکستان پۆشيو بوانه.

که چاوم ده برييه ئه و په يکه رگه له جوانه هيند ته نک و ناسکه ی که له ناوچوونيان بۆ نه بوو، ديسان و ههمديسان په ژاره و تور په بييه کی ئوقره ليپر له ناخمداهه هه ژا. تاخر هه موو ئه و له شولاره مه له کوتيبانیه ی که پاسا و بوون بۆ خولفاندنی ئه م وینه و په يکه رانه، هه نووکه گشتيان له ژير خاکدا رزيبوون و ئاميتیه ی خۆل بيوون، چونکه هه موو جوانی و گه وریه ئينسان وهک پرشنگيکی رۆشنايي، هه ر ساتيک له به رامبه ر تيشکی خۆردا خوئی يی پاده گيری و دوايي له ناو ده چن. دوو برینی قول ههمديس له ناخمداهه ميان کردهه، دواي ئه م سه فهره م هه موو کات جوانی له سه ر ليوه کانم سووکه چيژتيکی مه رگيشی پتوه بوو، هه ر به و هۆيه وه رۆحم به رفراوانتر بوو، تاخر سه رچاوه يه کی تری بۆ ياخي سوون چنگ کهوت، چونکه رۆحی کالی گه نجيتی به هاسانی گۆرینی جوانی به عه ده م يی قه بول ناکری، ئه وه له کاتيکدا که خاوه ند له قوژنيکدا پراوه ستاوه و بیری ده چن دس هه لپري و ئه و جوانييه نه مر و بی کوتايی کا. بونياده می گه نج به خوئی ده لئ: "گه ر خاوه ند بام، ئه و به ده ست و دلتيکی فه راوانه وه نه مری و ژيانی بی کوتاييم ده به خشييه وه، قه ت لئ نه ده گه رام په يکه رتيکی جوان، يان رۆحتيکی جه سوور و ئازا بيته خاک، ئه مه ئيتر چۆن خوايه تيبه که که جوان و دزيو، ئازا و خويتری، وهک يه ک ده ته يتيته چالتيکه وه و دلره قانه ژير پتيان ده نی و ده يانکاته خاک و خۆل، ده ی ئه م خاوه نده يان خاوه نديکی دادوه ريه، ياخود قودره تی ره های نييه، يان ئه وه ته خاوه نده که تن ناگات!" بونياده می گه نج زۆر جار بی ئه وه ی به خوئی بزانی به دزييه وه له ناخی خويدا ده که ويته داتاشيني خاوه نديک که نابيته هۆی شه مره زار بونی دلئ.

جارتیکیان له (ئيرنيست رتيان) يان پرسى: "بيرووات چييه سه باره ت به نه مری رۆح؟" ئه و پيره ميتره مه رد و رهنده له وه لامدا گوتی: "چ پاساويک بۆ ئه وه نابييم که من ياخود به قالتيک نه مر بين، به لام پاسا بۆ ئه وه ده بينم که بۆچی نابي رۆحگه لی مه زن کاتي کاتي له ش جی ده هيلن برن!"

گه رامه وه گريکستان. به لام به برينداری گه رامه وه، له ئاگری ئه و زه بروزه نگه فيکری و ناتارامييه رۆحيه دا ده سووتام که هيشتا گومانای و ناخی ده هه ژاندم، نه مه دزانی له گه ل ژياندا چ بکه م؟ به ر له هه ر شتيک ده مويست وه لامتيک بۆ ئه و پرسيا رگه له بی زه مه نه بدۆزمه وه، دواي ئه وه بيرم له وه کرده وه که ده مه وي بيم به چی. به خوۆم ده گوت: تا سه ر ده رنه که م له ئامانجی مه زنی ژيانی ئينسان له سه ر ئه م خاکه، ئیدی چۆناوچۆنی ده توانم له ئامانجی مۆقه ت و هه نوکه بی ژيانی خوۆم تيبگه م؟ تا ئامانجتيک بۆ ژيانی خوۆم ده ستنيشان نه که م چۆناوچۆنی ده توانم ده ست پتيکه م؟ زۆریش به دواي ئه وه وه نه بووم که به رژه وه ندييه کی ئه و توۆ بدۆزمه وه، چونکه پيم و ابوو شتيکی له جوژه مه حال و بيته وه يه، ته نها به شوپن ئامانجتيکی اوه بووم که له گه ل خواسته رۆحی و فيکريه که مدا بيتته وه، ئه و کاتانه زۆریش راستی و ناراستی ئه و ئامانجه م يی گرنگ نه بوو، به لکو گرنگ ئه وه بوو ئامانجتيکی هاونا هه نگ به بوونم بخولقيتم و به م ته رزه

ويست و توانا تاييه تيبه کانم تا ئه و جتييه ی که ده کري و ده س ددها فه راوان که م. به م شيوه يه بوو دواجا ر ده متوانی به شيوه يه کی هاونا هه نگ هاريکاری ته واهه تی دونيا بکه م.

گه ر بونی ئه م سه ودا فه لسه فيبانه ی تافی جحيليی نه خووشی بی، ده ی ئه و من ئه و کاته زۆر خه راپ نه خووش بووم.

ئه سینا چۆل و هۆل، فيکر و خه يالی رۆژانه زه ين و دلئ هاوريتکانی وشک هه لگه راندبوو. يه کی له و هاوريتبانه ده يگوت: "تيمه ده رفه تی بير کرده وه مان نه ماوه!" يه کتيکی تريان ده يگوت: "تيمه چ ده رفه تیکمان بۆ خووشه ويستی نييه!" سييه ميان به پتيکه نينه وه هه لی ده دايه و ده يگوت: "که واته تو له دووی ئامانجی ژيانيت؟ فه قير، بۆ ده بی بۆ نيگه ران بيت!"

ئه و وه لامه م بيرکه وته وه که جوتيارتيک دايه وه کاتي له باره ی ناوی ته يريکه وه پرسيا رم لئ کرد، جوتياره که به ته سه وه سه يريکی کردم و گوتی: "فه قير، زۆر بۆ دامه چۆ، گۆشتی ئه و مه له ناخوي!"

رووناکبيرانيش هه ر خه ريکی ده مارگيري و مملانيی تو ره هات و له پاشه مه له زه مکردنی به کتر و خو په رستی بوون، من ئه و کات ده ستم کردبووه نووسن تا رۆچنی بۆ ده ربا زبوونی هاواره کانی ناخم بدۆزمه وه، تا به شکم بتوانم به ر به ته قينه وه ی خوۆم بگرم، زه می که سم نه ده کرد، سه رم به مه يخانه دا نه ده کرد، ياری قاقزنيم نه ده کرد، ئیدی که س چاره ی نه ده ويستم. سی تراژيدیای ئه وه ليم له ناوه وه مرا قه واره ی خوایان وه ده رگرت، شيعره کانی داهاتووم هيشتا مۆسيک بوون، له شه ری ئه وه دا بوون له سنووری نه غمه تيبه رپتن و بينه وشه.

سی که سيیتی گه وره: ئوديسه، نيسفۆرس فۆکاس و مه سيح له ناوه وه مرا هه وليان ددها سيمای خوایان بدۆزنه وه و له ناخم بيته ده ری و خو قوتارکه ن. بۆ ئه وه ی هه م خوایان ئازا که ن و هه م منيش، تا بتوانم ئازاد بم. سه راپای ژيانم که وتبووه ژير پرشنگی که سايه تيبی ئه و قاره مانه مه زنا نه وه. ده شی ئه مه له به ره وه بووی که له مناليدا به سه ره هاتی قه ديسه کانم به تاسه و خوليا وه خویندبووه و هيوام ئه وه بوو بيمه يه کن له وان، پاش ئه وه ش به هه مان خوليا و تاسه وه ژيانی خوۆم بۆ خویندنه وه ی ژياننامه ی قاره مانگه ل و رزگارکه ران و داهينه ران و دۆنکيشۆتگه له کان ته رخان کرد، هه ر کاتي به رتيکه وت که سي تبه ک، قاره مانيتی تیکه ل به ده ست و داو پناکی و پيرۆزييه وه گری دابا، ئیدی من ئه و که سي تيبه م ده کرده نمونه ی بالا و هزم ده کرد منيش وهک ئه و بام، به لام کاتي بينيم ناتوانم نه بيمه قه ديس و نه به قاره مان، ئیدی ناچار هه ولتم دا به نووسن پتيکه يه ک بۆ دلدا نه وه و ته سه للادانه وه ی خوۆم له و شکستانه بدۆزمه وه.

زۆر جار ان به خوۆم ده گوت: "تۆ بزنه لاتيکی ده سته مۆيت، هه ول ده ده يت پتيکه نی، تا من ده ستنه که مه شيون، به لئ، به لئ ئه ی رۆحی پيرو به سته زمان، تۆ بزنه لاتيکی ده سته مۆيت، برسسته، که چی له بری خوارنده وه ی شه راب و خواردنی چيشت و گوشت، په ره قاقزتيکی سپی هه لده گريت و وشه ی شه راب و نان و گوشتی له سه ر ده نووسی و ئه و جا ده که ويته خواردنی!"

کوتوپر، رۆژتيکیان رۆشنا ييبه ک له تاريکيدا دره وشايه وه، له (کيفيسيا) له خانويه کدا نيشته جی بووم که به دار کاج دوره درا بوو، ئه ز هيچ کات دژه کۆمه ل نه بووم، به لکو له راستيدا هه ميشه خه لکم

له دوروه خوښ ويستوه، خو گهر كه سيكيش بو ديدنهيم هاتبا، نهوا ههستي ميوانداريتي كريتيا نهام ده بزا و تا بوم كرابا، ميوانداريي نهوا هاوره گه زه خوم ده كرد، ماو هه يه كي دريژ گوتيم بو قسه كاني راده ديتر، ده چوممه ناو دونباي قسه و باسه كانيسه وه، گهر يارمه تيبه كيشم له دست هاتبا، نهوا به خوشحالييه وه له خمه تيا ده بوم، جا نه گهر وتويژ و په يوه ندييه كه دريژ ه كيشبا، ئيدي ده چوممه وه ناو خوم و بيزوم به ته نهايييه وه ده كرد. خه لكى پييان وابو من پيوستم به وان نيبه و ده توانم بي ده مودو له گه لياندا هه لكه م. نه مهيان به تا وانتيك ده زاني و ليم نه ده بووران، كه متر كه سانتيك شك ده برد بي نه وه ههستي به وه رسي بكه م، بتوانم تا قيامت له گه لياندا بريم.

به لام روژتيكيان روژشاييه كه دره وشايه وه، نهوا روژه له (كيفيسيا) له گه ل كابرايه كي جحيلي هاو ته مهنى خوم يه كترمان بينى كه زورم خوشده ويست و ريزيكي زوريشم لي دنا، وي له ريزي نهوا كه سانه بوو كه به بينينيان خوشحال ده بوم و به نه بينينيان دلته نگ، لهوا كه سانه بوو به په نجه ي دست ده زميران، بي نه اندازه قوز و ئيسك سووك بوو، خوښي نه مهي ده زاني، ده شيزاني كه شاعيريكي غه زه لبيژي گه وره يه، شيعريكي به رزو مه زني نووسيوو كه ده يان جار خويبدو موه وه. له شيوازي نه زم، هه لگوزاني وشه، فه زاي شيعر و هاوئا هه نغي نه فسووناوي نهوا شيعره چيژيكم وه رده گرت ههر مه پرسه. نه سه بي نه م شاعيره ده چوزه سهر هه لو، له نه وه لين بال له يه كد انيدا گه يشتبوه دوندى شيعر، كاتيكيش داوي شيعر دهستي دايه نه سر نو سين، تيگه يشتم كه ههر به راستي هه لويه كي ره سه نه، چونكه له كاتي نيشته وه و روښان به سهر عه ردا، هه ستم ده كرد له شي قورسه و دست و پي روښتنى نيبه، وي ههر به راستي هه لو و جيگه شي ههر سينگي ناسمان بوو. نهوا شاعيره بالي هه بوو، زه بينيكي وشكه له گه راو و زه مينى نه بوو، نهوا شاعيره جيگه دور و تاريخه كانيشي ده ديت، به (وينه) بيى ده كرده وه، لاي وي ديمه نى شاعيرانه ي باه ته مه نتيقيبه كان كه مو كورتي نه ده گرت ه خوي، كاتي پي له كه وشي ته سكي ئيستيدالدا گيري كردبا و نه يتوانيسا خوي ده ربا زكا، نهوا وينه يه كي بريقه دار له سهر په رده ي زه يني ده كه وه دره وشانه وه، گهر وايش نه با، نهوا له قاقاي پي كه نيني ددها و به گالته وگه پ خوي لهو ته نگره يه دربا ز ده كرد. به لام هه يبه تيكي شاهانه ي هه بوو، كاتي ده تبيني چون له كاتي ناخواتنا چاوه شينه كاني ده دره وشانه وه به نه شه، يان كاتي گوت ليده بوو كه چون له كاتي خوينده وه ي شيعره كانيا په نجه ره كاني ده هيتايه لهر، ئيدي له شاعيره كونه كاني گريكستاني ديترين ده گه يشتيت، نهوا شاعيرانه ي كه به تاجيكي گه لا ميتو يان گوله وه نه وشه وه له كوښكيكه وه خويان ده كرد به كوښكيكي تر دا و گويگره سه ركيشه كاني خويان به شيعره كانيان كه وي ده كرد. ههر لهو ساته وه ي نه م كورده جحيله م بينى، هه ستم كرد وي جبي شانازي نه زادي به شه ره.

ده موده ست له گه ل نهوا شاعيره جحيله دا بووينه هاوري، هيتد له يه كتر جياواز بووين كه ئيدي تيگه يشتيني پيوستمان به يه كتره و هه ر دوو پي كه وه ئينسانتيكي كامل پي ك ديترين. من تووره و كه م دوو، زه ينم به ته رزيك ليورويژ له رسيار و ناخم و هها ببوه كيشمه كيشي فه لسه فيي كه ئيدي به روواله ته كان هه لته ده خه له تام، ناخر له وديو ههر سيمايه كي جوانه وه كه لله سه ريكه م ده ديت، دامال را بوم له سافيلكه يي و

له ج شتي دلنيا نه بوم، به شازاده يي له دا يكي نه ببوم به لام هه ولتم ددها بيمه شازاده. كه چي نهوا هاوري شاعيرده كه يفساز و به رزه فر و پشت نه ستور به خو، پراي به نه مريي خوي هه بوو، دلنيا بوو له وه ي به شازاده يي له دا يكي بووه و ئيدي مه راقى شازاده بووني نه بوو. چ تامه زروي نه وه ش نه بوو بگاته لووتكه، دلنيا بوو له وه ي زور له وه پيشتر گه ييو ته نه وي، كه سي له خوي به به رتر نه ده زاني، قهت خوښي له گه ل هونه رمنده گه وره كانا (چ زيندو چ مردوو) به راورد نه ده كرد، نه م سافيلكه ييبه پرا به خويون و هيتيكي مه زني بي به خشيبوو.

جاريكيان به سهرهاتي ميتشه ننگه كانم بو گيترايه وه كه چون له روژي زه ماوه نديانا، شاهه نكي دا يكه هه لده فري و گرو پي ك هه نكي تي ره يش ده كه ونه داوي، له نه نجامدا يه كي له نيتره كان سهر ده كه وي، ئيدي زاوا له گه ل شاهه نكي دا يكه جوت ده بي و نهواني تريش يه كه يه كه له سهر عه رده كه به لادا ديتر و ده مرن، هه روه ها پيم گوت: "عاشقان كه به مورا ده گه ن ده مرن، چونكه له زه تي شهي زاوا يه تي ده چيترن، وه ك بلتي لهو كاته دا هه مويان بووينه يه ك!"

به لام هاوري كه م قاقا پي كه نى و گوتى: "من تينا گه م تو باسي چ ده كه يت! زاوا ده بي خوم بم، ته نها خوم و كه سي تر نا!"

به پي كه نينه وه پيم گوت: "رؤح له وشي (من) دا جتي نابيته وه، رؤح به وشي (نيمه) ده خويترته وه. گوته ي عاريفيكم وه بيهر هيتايه وه كه ده لي: كاتي خه لك سه ره كوتني و ده دست ديترن، هه ست ده كم تاج له سه ري من ده نري!"

ورده ورده كه باشر ناسيم، جاريكيان پيم گوت: "تاجيلوس، ده زانيت گه وره ترين جياوازي نيوان من و تو نه وه يه، تو پيت وايه ريگه ي رزگاريت دوزيه ته وه، ههر نهوا بوچونه ش رزگاريت ده كات، منيش پيم وايه چ رزگار بوونيكي له ئارادا نيبه و ههر نه وه ش ده بيتته هوي رزگاريم!"

به لام له گه ل نه مانه شدا، جوړه لاوازيه ك له ناخيدا خوي له بو سه نابوو، بي نه اندازه حزي به وه بوو خه لكى خوشيان بوئ و پييدا هه لبلين، ده مامكيك به روخسارييه وه بوو، نهوا هه موو سه ركه و توويي و پشت به خو به ستنه ي له ژير ده مامكيكدا حه شاردا بوو، گهر بتوانيسا نهوا ده مامكه ت لا بردبا، نهوا به گزاده يه كي زيز و په شيتوت ده بينى كه ده ستي نيازي بو لاي هه موو كه س دريژ بوو. روژتيكيان يه كن له هاوري كاني پي گوتم: "وي پادشا نيبه، به لكو لاسايي پادشا ده كاته وه!"

زور كه س له رووي به خيلي يان له رقيكه وه كه به رامبه ر له خزياييبونه كه ي هه يانبوو، به نه كتره و ته له كه باز ناويان ده برد. ده يان گوت: "باوه ري به هيچ نيبه و ته واوي گوته و كرده كانيشي درو و روو كه شن، به تاوسي ك ده چي كه په روپو رهن گاوره ننگه كاني گيف كرديته وه، به لام كاتي په ره كاني هه لده كيشي، ئيدي په له وه رتي هه كه زايي لي ده ميتنيته وه!"

نه خير، نهوا فشه باز و درون نه بوو، روا له تي ژياني دره وه ي: قسه ي زل، خو هه لكيشان، دلنيا بوون له وه ي كه له دونيادا بي هاوتايه و ههر كاتي بيه وي ده تواني موجيزه بنويي، نهوانه هه مووي له گه ل دل سوزي بي سنوري وي به يه قيني قولي ناوه ويدا دهاته وه.

به بئ هاتايي خوځه وه خوځي بانه ددها، به لكو له دله وه باوه ږي به وه هه بوو، ته واويك دلنيا بوو كه نه گهر ده ستيش بخاته ناو ناگروه ده ستی ناسوتی، يان گهر له گهر مه ی شه ږدا بچيته مه يدانی جه ننگه وه گولله يه کی بهرناکه وي. له خوار دندا زورخوځ و شانازيشی بهو زورخوځي به وه ده کرد، چونکه پتی و ابو نه وه دیخوا ده يکاته رځ و گيان، به پيکه نينه وه ده يگوت: "به لام سه بارت به خه لکانی تر...."

رځتيکیان له بهره ديري نه که ی ئه سینا پياسه مان ده کرد، به دهم پياسه وه گوتی: "هيند هه ست به بوونی خواوند له ناخدا ده که که نه گهر هه ئیستا ده ستم لی بده يت، کليه ده سه نم!"

هيچم نه گوت، هه ره که بيده ننگ بينيمي، گوتی: "چيبه، پروام پين ناکه يت؟ ده ی تاقي که وه، ده ستم تيوه ده!" وای گوت و ده ستی بو ږاگرتم.

نه مويست ته ريقی که مه وه. گوتم: "پروا پين ده که م، چ پيويست به وه ناکا تاقيت که مه وه!"

ناسايی بوو پروام پين نه کردی، له وانه شه له و کاته دا پروام پين کردی! کي چوزانی، حالی حازر ژيوانم که تاقيم نه کرده وه. ناخر نه خيلوځس و فشه کردن؟ گهر ده مامکی خاکيتی و خوځه ويستی به روخساره وها، به دورووم داده نا، به لام نه و راستگوترين مرځی دونيا بوو. رځتيکیان له ورو داويکدا که له سنووری جه فنه ننگ و پيکه نيني تپيه ږاند و ناراسته يه کی خه ته رناک و ناگرين و ديوانه يی وهرگرت، نه وه پين سه ل.

پيکه وه له خانوويه کی لادتي قه راخ زه ریا که به دارسه ول گه مارو ډرابو و ده ځايين، پياسه ی دورو دريژمان پيکه وه ده کرد، دانتي و ته ورات و هومره مان ده خوځنده وه، به ده ننگيکی دليرانه شيعره کانی خوځي بو ده خوځنده وه. يه که مين رځه کانی هاورپيه تيمان بوو، خه نی بووم به وه ی که سيکم دځيځووه له لووتکه ی به رزی ناواتا نه بی هه ناسه نادات، پيکه وه دونيامان دپروو خاند و سه رله نوځي رمانده نايه وه، هه ردو وکمان ده مانزانی که رځ تا که هيزی بي به رنه نگاره، به جياوازی نه وه وه که نه و ته نها سه بارت به رځي خوځي وا بيړی ده کرده وه و من هه موو رځي ئينسانم پين به وځوره بوو.

ئيواره ی درنه گانی رځتيکیان هه به دهم پياسه کرده وه له بهر درگای ماله وده ډاوه ستا بووین و له زه ريامان ده نوځي. پوځه چي گوند هات و نامه يه کی له جانتا که ی ده ره ځنا و دای به ده ست هاورپيکه مه وه، پاشان سه ری برده بنا گوتی و به ترس و شله ژانه وه گوتی: "به سته يه کی گه وره شت بو هاتووه!"

به لام هاورپيکه م گوتی لي نه بوو، به دهم خوځنده وه ی نامه که وه روخساری سووره لگه ږا، پاشان نامه که ی دا به من و گوتی: "بيخوځينه وه!" نامه که م وهرگرت و خوځنده وه. نووسرابوو:

"بوزای چکوځله ی نازيم! بهرگدر ووه که ی هواسيمان مرد، وا بوټ دنه نيرم تکايه رځي بکه وه به به را!"

نامه که ئيمزای ژنه که ی خوځي پتو به وو.

ناخيلوځس به ترسه وه سه يړيکی کردم و گوتی: "تو پيت وايه من.. بلتي نه سته م پين؟"

به شان هه لته کاندنه وه گوتم: "نازانم، به لام به هه رحال، به لي زور نه سته مه!"

پوځه چيبه که په لوی بوو، گوتی: "نه دی چي له و به سته گه وره يه بکه م؟" هاورپيکه م وه لامي دايه وه:

"بوټ بينه!" ناوړی دايه وه و هه مديس سه يړی کردم، پيم وايه چاوه پروانی نه وه بوو ناهه ريني که م، به لام من

زور حه په سا بووم و هيچم پين نه گوترا.

له نيو بيده ننگيدا چاوه پروانی به سته که بووین، خوځ خه ریک بوو داده چوو، په ننگيکی سووری توخ به سه ر زه ریا دا ږاکشابوو، هاورپيکه م به دهم چاوه پروانی به وه ليتی ده کرځوت.

زوری پين نه چوو دوو پياوی لادتيی ده رکه وتن، تابووتيکیان به سه ر شانوه بوو که کابرای بهرگدر ووی تيدابوو. ناخيلوځس زور جواميترانه گوتی: "ناده ی بوټ به رنه سه ره وه!" روخساره گه شه که ی ره ش داگير سا بوو.

جاريکی تر ناوړی دايه وه و سه يړی کردم و به نيگه رانبيبه وه گوتی: "چ ده ليتی؟ بلتي بتوانم؟ تو بلتي نه وه م له ده ست بي؟" وه لامي دايه وه: "تو هه ولي خوټ بده، من ده چم پياسه يه که ده که م!"

دريژايی قه راخ زه ريام گرت به ر، بوټی سه ول و زه ريام هه لده مرټ و به خوټ ده گوت: "ته لعان ساخ ده بيتته وه چما نه و هاورپيه م فشه که ر و ته له که بازه ياخوځ رځيکی چا و قايمه و ده بي له به رام به ر وده يه يانی شتيکی مه حالدا چي له ده ست بي؟ بلتي هه ول بدا مردو وه که زيندو و بکاته وه ياخوځ له حه يوه تابو وچوون و هک رپويه کی فيلټ باز ده خزيتته نيو جيگه که ی و خوځي ده کا به نوستوو، نه مشه و ده بيني!"

دل م که و تيوه ته په ته پ، خيرتر هه نگاوم دنا، له وه ی که رځي هاورپيکه م به م شتويه له به رام به رمدا که و تيوه به ر نه زمون و تاقيکر دنه وه وه، موچور که م پياده هات. خوځ خوځي کيشابووه ژير بالي ناس و خوځندنی خه مين و نارامی بايه قوشه کان له نيو جه ننگه لي سه وله کانه وه سه ری هه لدا و ده هاته گوتی، لووتکه ی کيوه دوره کان ورده ورده له تاريکيدا بز ده بوون.

به نه نقه ست دريژم به پياسه که م دا، ناخر بيړی گه رانه وه بو ماله وه نازاری ددهام، به ر له هه شتنی بوونی ته رميک له ماله وه نه شکه نه چي ددهام.

هيچ کاتي نه متوانيوه ته رميک بينم و موچور که ی ترس و بيژاری له شم دانه گرتی، دواي نه وه ش حه زم ده کرد تا نه و جيگه يه ی پيم ده کړی په بيړدن به هه لسوکه وتی هاورپيکه م له و له حزه قه رانا وييه دا دواخه م.

کاتي گه رامه وه ماله وه، ژووری هاورپيکه م که له نه مو می سه ره وه ی ژوره که ی منه وه بوو، له رووناکيدا پرشنگی ددها، چونکه ئيشتيه های ناخواردنم نه بوو، چوومه ناو جيگه که م، به لام چما چوځن ده متوانی بنووم!

به دريژايی شه و دهنگی نوو زه و جيړه جيړی قه ره وټله له گوتيدا ده زرن گايه وه، پاشان دهنگی ته په ی پين به دريژايی و پانتايی ژوره که، هه مديس نوو زه و هوارهاوار و جيړه جيړی قه ره وټله، ناويه ناو گوتيم لي بوو هاورپيکه م هه ناسه يه کی قولی هه لده مرټ و په نه ره که ی ده کرده وه، وه ک بلتي خه ریک بي بخنکی و پيوستی به هه وا بي. تاريک و ليتله ی به ربه يان، له شه که تبي خوځدا خه و بردييه وه، که وه ناگا بوومه وه و چوومه خواره وه، کات درهنگی کردبوو، هاورپيکه م له سه ر ميتره که دانيشتو، به بينی ږاچله کيم، په نگی مردووی لي نيشتو، دم و ليتوی په نگی خوځله ميتشی، ده وری چاوانی شين هه لگه راو. هيچم نه گوت، واق ورم او له لايه وه دانيشتم و چاوه پروان بووم.

دواجار هاته زویان: "من ههولتی خۆم دا!" وهک ئهوهی بیهوی دهرهتانیکی بۆ خۆی بکاتهوه. گوتی: "لهبیرته که (ئهلبهشع) پیغهسههر مردووهکهی زیندوو کردوه(*); لهسههر تهرمهکه راکشا، دهمی لهنیو دهمی مردووهکه نا، بههاوار هاوارهوه ههناسهی خۆی دهکرد بهسینگهی مردووهکهدا، دهی منیش ههر وام کرد!"

بۆ ساتیک بینهنگ بوو، پاشان درێژهی بهقسهکانی دا: "بهدریژیی شهو، بهدریژیی شهو، بهلام بیهوده بوو!"

بهسهرسورمان و ستایشهوه لههاوریکهم روانی، ههر بهراستی ئهوی پیتی نابوو گۆرهپانی جهفهنهگهوه، بهلام لهوهش بهرزهرتر و گهیشتبوه ههریمی دیوانهیی، ئیستایش لاواز و لهپیکهوتوو، گهراپهوه و لهپالما دانیشتیوو.

له جیتی خۆی ههستا و چوو بۆ لای دهرگاکه، بهدهم سپرنی ئارهقهی نیوجهوانیهوه که وهک دهنکه مرواری لهسههر تهختی تهویتی زهنگۆلهی بهستیوو، چاوانی لهزهرا بریبوو.

پرووی کرده من و گوتی: "ئیسنا دهی چ بکهین؟"

وهلام دایهوه: "بهقهسهی گوند راگهیهنه تا بیت بهخاکی بسپین، خۆشمان دهچین بۆ قهراخ زهرا پیاسهیهک دهکین!"

دهستم - ههر چهنده که دهلهزی - نایه سهرشانی، کهوش و گۆرهوییهکانمان داکنند و بهدریژیی قهراخ ئاوهکه خۆمان دا بهدهم زهراوه و ئاهیکمان تی هاتهوه، ههرچهنده ئهوی ههچی نهگوت، بهلام من ههستم دهکرد قینکایی ناوهکه و نهوازشی شهپۆلهکان کۆل و کۆیان دادهمرکاند.

دواجار، ورتهیهکی لیوههات و گوتی: "شهرم دهکهم، کهواته رۆح قادیری رها نییه؟"

وهلامیم دایهوه: "هیشتا نا، بهلام دهبیته قادیری رها، تۆ بۆ گهیشتن بهئاوتی ئهویه پری سنورهکانی مرۆقاییهتی، کاریکی زۆر سهركیشانهت لیوهشایهوه. ددانان بهبی ترس و ئاومیدی بهم سنورهانهشا ههر کاریکی سهركیشانهیه. ئیمه بریارمان داوه بهسههر دیوارهکان برووخینین، بیگومان گهلی سههر لهم ریگهیهدا دهشکین، بهلام رۆژیک دئی دیوارهکان دارمیتن."

خره بهردیکی ههنگرت و فری دایه نیو زهرا و گوتی: "ئهو سههری دیوارهکان دهرووخینین، دهبی سههری من بی! چونکه ئهمه ویست و خواستی منه!" ئهوجا بهنهپنهروه درێژهی بهقسهکانی دا: "تهنها سههری من، نه سههری ههچ کهسیکی تر!" پیتی پیکه نیم، ئهم (هی من، هی من) و (من، من) کردانه ببوو زیندانی ئهوی برادهره، ببوو چاله قسولکهیهکی بی دهرگا و بی پهنجهره. بهدهم ههولدان بۆ هیتورکردنهوه به پرسیم: "دهزانیت بهرزترین لووتکهیهک که ئینسان بتوانی بیگاتی چیه؟ زالبوونه بهسههر خۆدا، زالبوونه بهسههر (من)دا، ئانجیلۆس بهگهیشتن بهو لووتکهیهیه که رزگار دهبین!"

ههچیه نهگوت، بهلام ههروهک شیت بهپاژنه پیتی دهیکوتا بهسههر شهپۆلهکاندا.

(* کتییی ئههدی تهقیق، دهرزهی چوارم، کتیی دووم، پادشایان.

فهزای نیوانمان سیخناخ بوو.

گوتی: "وا باشتره بگهپینهوه، من ماندوو بووم!"

ماندوو نهبوو، بهلکو تووره بوو.

لهگهراوهه دا کهسمان لهگه ئهوی دیان نهوا، بهپهله ریگهمان دهپری، شنهبایهک ههلی کردبوو، زهرا دهینالاند، ههواش شیردار و سوتر.

له گهراوهه دا بۆ مالهوه، ههولم دا ئهوی رووداوه نامویارهکه ئهفسووناوی کهم، بهرهو کتیبخانه گهورهکهی ئهوی هاورییه ریشتیم و گوتم: "چاو دهنوقینم و کتیبیک ههلهدگرم، ههرجی کتیب بیلی بهقسه دهکین!"

هاوریکهم بهتوره بییهوه گوتی: "کتیب چیمان بی دهلی؟"

- "پیمان دهلی بهیانی چ بکهین!"

چاوم نووقاند و بهپهله کوتی کتیبیکم ههنگرت، وی کتیبهکهی لی رفاندم و کردییهوه، ئهلبومیکی گهورهی پر لهوینه بوو: دهر، قهشهگه، منارهی کلتیسا، سنۆهر، هۆدهی سهرا گابهردهکانی قهراخ ههلهدیرهکان و زهراوی کهفچرین لهخوارهوه.

هاوارم لی ههستا: "کتیوی ئاتووس!"

پوخساری هاوریکهم گهشایهوه و هاواری کرد: "رپیک ههمان ئهوی شتهی من دهمخواست، ساله های ساله ئهوهم دهوی، یهلا با برۆین." نامیزی بۆ گرتمهوه و توند لهباوهشی گرتم و بهخۆیهوه گوشیمی. پرسی: "تامادهیت؟ پیت چۆنه پۆستاله قهههکانمان له بی کهین، ئهوی مهگه ئیمه دپو نین؟ با، ئیمه دپوین. کهواته وهره، با ئهوی پۆستاله له پی کهین و بهوانهوه پی بنیینه سههر کتیوی پیروژ!"

باران دهباری، لووتکهی ئاتووس لهودیو تهتمومانیکی چهوه خۆی هشارداوو، زهراش ئارام و لیل، لهنیوان دار بهرووهکانا که بههۆی بارانهوه رهش دهچوونهوه، کلتیسیایهکی سپی دهرهوشایهوه، ئاسمان تا سههر پهلهکی درهختهکان نزم ببۆوه، باران بهردهوام و ئارام دهباری، لهو بارانه بوو که عهردی تیر ئاو دهکرد. پینج شهش قهشه که لهبارانا خوسابوون، وهک دار سنۆهر له لهنگهگرهکه راوهستاوون.

له بهلهمیکا که ئیمه بۆ بهندهری دافنه، بهندهره چکۆلهکهی کتیوی پیروژ دهبرد، دوو راهیب لهتهنیشتمانوهه دانیشتبوون و قسانیان دهکرد، گهههکهیان ریشیکی تهنکی ههبوو، هههبانهیهکی قورسی بهسههر شانیدا داوو، دهیگوت: "لهگهل بیستنی سروودی ئهوا، دونیات لهبیر دهچیتتهوه، نهغمه ئهوی سرووده لهدایک و باب شیرینتره!"

ئهوی کهیان گوتی: "بهمن دهلی؟ ئیمه لهکلتیساکه مانا مهلیکی (توکاری) (*مان ههیه که بهسروودی

(* توکا Toukan بالندهیهکی رهنگاورهنگ و خاوهن دهنوکیکی درێژ و پان، لهناچه گهرمه سیریهکانی ئهمریکا دهئی.

(ئەي پەرەردگار، لە بەردەم بارەگاگە تا گریام) و سروودی (مەسیح هەستاوەتەو) دەتخاتە سەرگەیتە، بەباوە توکا بانگی دەکەین، لەگەڵمانا دیتە کلێسا و هەموو رۆژەکانی پارێزیش بەرۆژوو دەبێ!

- "باوە لاقرێندیۆس، کەواتە ئەو مەلە نابێ مەلی توکا بێ،

نا... ئەو مەلی توکا نییە!"

پێیمان نایە خاکی پیرۆزە، ئەو رەهبانگە لەی لەبەندەر وەستاوون، بەچاوانیکی تیزهوه هەلیان دەسەنگانەین، ئەبا ژنیەک بەپۆشاکێ پیاوانەوه لەنیو موسافیرەکانا خۆی حەشاردای، لەهەزار ساڵ لەمەوبەرەوه، لەوکاتەوهی کتیی پیرۆز وەقفی مەریەمی پاکیزە کرابوو، هیچ ژنیەک بۆی نەبوو پێ بنیته سەر ئەم خاکە پیرۆزە، هەناسە ی ژنان هەوای ئێرە ی ئالوودە نەکردبوو، تەنانەت دوور لەهەناسە ی ئازەلی مێیینەشەوه بوو، ئازەلی وەک مەر، بزن، مریشک و پشیلە.

دوو راهیبی هاوڕێمان کە وەکی دوو هیستری بارکراو بەوامانەوه بوون، هەنگاوکانیان خێراترکرد تا بەئێمە بگەنەوه.

راهیبە گەنجەکیان بەبزهوه پرسى: "بۆ تەواف دەچن؟ سۆزی مەریەمی پاکیزە یار و باوەرتان بێ!"

قەلەندەران شیت و شەیدای ئاخافتن، ئەو جووتە بەگەرمی باسی موحیزە، باسی شەمەکە پیرۆزەکان، باسی ئەو پیاوچاگانەیان دەکرد کە بەلیتواری گاشە بەردەکانەوه دەستی پارێهەویان بۆ ئاسمان هەلپریوه.

گەنجەکیان گوتی: "تا ئەو رۆژە ئێمانە دەستی نزایان رووهو ئاسمان بێ، لەرووخانی دونیا مەترسن. ئەوانە ئەم دونیایەیان راگرتوو و لەرووخان دەپارێزن!"

پرسیم: "ئەرئ راستە تا ئێستا هیچ ژنیەک نەیتوانیوه پێ بنیته ئەم خاکەوه؟"

راهیبە پیرەکە بەدەم هەلدانی تفتیکەوه رووهو ئاسمان، بەپرتەپرتەوه گوتی: "شەیتان دوور گەژا!"

پاشان گوتی: "هەرگیز، هەرگیز! ناو بەناو ئەگەر ژنیکی فیتلباز لەپۆشاکێ پیاوانەدا بتوانی تا بەندەریش بێ، ئەوا ئەو پێنج شەش راهیبە ئیشکچی، خێرا پیتی دەزانن و دەبگەرێننەوه دوا."

هاوڕێکەم بەپێکەنینهوه گوتی: "باشە چۆن دەزانن ئەوانە ژن؟"

راهیبە گەنجەکە وەلامی داپهوه: "بەبۆنەکیاندا، لەم باوەیه پیرسە، کاتی خۆی ئەمیش ئیشکچی بووه!"

هاوڕێکەم رووی کردەوه راهیبی پیر و گوتی: "بابی پیرۆز، مەگەر بۆنی ژن جیاوازی هەیه؟ ئەرئ بۆنیان چۆن؟"

پیرەمێرد وەلامی داپهوه: "وەک بۆنی کەلاکی گەنیو!" وایگوت و هەنگاوکانی خێراترکرد.

باران خەریک بوو خۆشی دەکردهوه، بێگومان (با) بەک لەبەرزایەکاندا هەلی کردبوو، هەورەکانی راوناوو، خۆر وەدیارکەوت، کۆتوپر عەرد کە هیشتا فرمیتسک لەچاوانیدا قەتیس مابوو، زەرەخەنەیهک لەسەر لیوی نەخشی و پەلکە زێرینەیهکی کەمەرەنگ لەگەڵ خۆرەکەدا بەئاسماندا شوپۆوه و پەیمانێ براپەتیبی نێوان ئاسمان و عەردی بەباران خوساوی مەحکەمتر کرد.

جووتە راهیب بەدەم خاچ لەسەر سینگ کێشانەوه، بەسەر سورمانەوه گوتیان: "پشتینە ی مەریەمی پاکیزە!" بەپالێشتی گۆچانە لەداریهروو دروستکراوەکانمان، بەکۆل و باری سەر شانمانەوه، بەجادهیهکی بەردرێژ کراودا کە بەرەو (کاریاس) دەچوو، سەرکەوتین و لەتەواوی رێگەدا بەنیو جەنگەلێکی ئاخراو لەداری نیووه گەلا وەریوی بەروو و بستە و دارچناری گەلێ پاندا تێپەری. هەوا بۆنی بخووری دەدا، یا ئێمە لامان وابوو، وامان هەست دەکرد واین لەنیو کلێسایەکی گەورەدا کە لەزەریا و کویستان و جەنگەلی داریهروو پێکهاوتوه و لەبری گومەزیش ئاسمانی بۆ کراوه بەمیچ.

رووم کردە هاوڕێکەم و دەمویست ئەو بێدەنگییه قورسە ی بەسەر شانەوه هەستم پێ دەکرد بشکێنم.

پێشنیارم کرد: "ئەرئ بۆ تۆزێ نەدوین؟"

ئەویش بەتارامی دای بەسەر شامنا و گوتی: "قسان دەکەین، بەلام بەبێدەنگی، بەزوبانی فریشتەکان!" پاشان کۆتوپر وەک شیر هەلچوو. گوتی: "دەتەوی قسە ی ج بکەین؟ کە جوانە؟ دلمان بالی دەرکردوو و حەزدەکا بفری، ئەو رێگەیهی گرتوو مانەتە بەر دەچیتەوه سەر بەهەشت؟ هەمیشە قسە.. قسە.. قسە، دە بەسە بێدەنگ بە!"

جووتی مەلی توکا لەسەر دارگۆزێک دەریهەرین و هەلفرین، چلە تەرەکان لەرینەوه و چەند دلۆپی باران بەروخسارمدا پڑا.

راهیبی پیر گوتی: "دونیا ی مەلەکانیش راهیبی تاییهتی خویان هەیه، توکاکان ئەو راهیبانەن، کتیی پیرۆز پرتی لەتوکا."

راهیبە گەنجەکە پرسى: "باوکە لاقرێندیۆس ئە ی ئەستیرەکان چی؟ ئەوانیش راهیبی تاییهت بەخویان هەیه؟"

- "براکەم، هەموو ئەم ئەستیرانە رۆژیک لەرۆژان راهیب بوون، ئا لێرە، لەسەر ئەم عەرە لەگەل ئاینی مەسیحدا پەیمانان بەستوه، پاشان شەهید بوون و چوونەتە ناو سینگی ئیبراهیمەوه، بەس بۆ ئەوهی بیرت بکەوتەوه پیت دەلیم ئاسمان سینگی ئیبراهیمە!"

لە هەمان کاتدا کە گۆیم بۆ قسە ی ئەو جووتە را دیرابوو، ستایشی رۆحی ئینسانم دەکرد، هەر ئەو هیزدی کە بەهەموو توانای خۆیهوه توانیویهتی هەموو شتی ئالوگۆز پێ بکا و بالی سیحراوی خۆی بکێشی بەسەریدا. ئیمانداران ئاسمان و عەردیان هان داوه تاکو بەدەوری ئەستیرەیهکی سەرەکی و هەمیشەیی - واتە مەسیح- تاقە مرۆفی نەگۆردا بگەرین و لەخزمە تیدا بن.

بۆ ئەوانە مەسیح مەزنتەرین وەلامە، هەموو شتیەک دەردەکەوی، رووناک دەبیتەوه و دیتە ژێر رکێفی یاسا و ئیدی رۆح دەحەوتتەوه، تەنها کافران پرسیار دەکەن، ئەوانە ی کە دەجەنگن، رێ و ن دەکەن و دەکەونە نێو چالەقولکە ی ناھومیدییهوه.

بەلام چەند رۆژ دوا ی گەیشتمان بەکتیی پیرۆز، زاھیدیکی شیتۆکە شتیکی گوت سەرم سورما، بەشیو شیتییهکی سەرخۆشانە لەئەشکەوتیکدا دەژیا کە بەسەر زەریادا دەپروانی.

حەزم کرد تۆزێ سەریکەمە سەری، پیم گوت: "فەقیر، وا دیارە ئەقەلت لەدەست داوه!"

پټکه نې و له و لاملدا گوتې: "راسته من نه قلم له ده دست داوه، به لام له به رامبه ردا خواوه ندنم به دست هیناوه، یان وا باشته بلټم به فلسفیکې قه لب و بې به ها به هه شتم کرپوه، تویش پیت وانیه کاریکې باشم کردبې؟"

پاش که مې بیده نگی گوتې: "بهس بؤ ناگاداربت، با شتیکی تریش بلټم، پادشایهک هه بوو له نه نده روونه (*که پيدا سیسهد و شهست و پینج ژنی هه بوو، خویشی قوز و حزی به خواردن و رابوردن بوو، رۆژتکیان چو بؤ کلتیسا پهک و زاهدیکې بینی، به به زه بیسه وه پیتی گوت: (چ خو به خشیه کی گهورت نواندوه!) زاهد وه لامي دایه وه: (خو به خشیه تو گوره تره!)

- (چون؟)

- (چونکه من وازم له دونیای فانی هیناوه، که چی تو وازت له دونیای نه مری هیناوه!)"

له شوتیتیکه وه، له پشت دار به پرووه کانه وه زنگیان لیدا و نویت شیانان راگه یاند، له کاتیکدا که له که لیک ئاودبو بووین، ئاواپی راهیبه کلمان لی وده درکه وت، هه نگاوه فمان خیراتر کرد، له به قال و سه وزه فرۆش و چیتستلینه روهه بیگره تا چهرچی و که ناس، هه ر هه موویان راهیب بوون. گوندیکې ناخوش و خه مبار که بونیادهم دلې تیدا ده ته قی، بې ژن، بې منال، بې پټکه نین، هیچی تیدا نه بوو جگه له ریشی ریش، بؤر، قاوه بی، وهک به فرسی، هه ندیک نوک تیش، هه ندیک ریشال ریشال وهک په لکی گسک، هه ندیک پرو چر، لوول و تیکنالوا، وهک که له رمیکې پنه و ساخ.

چووینه (پروتاتون)، جیگه کی کارگیرانی بیست دهیری ئه و ناوچه په . ئه وانه ی ئه وئ له سهر ته ختی ده سه لاتداریتی خو بانه وه به چاویکی نازارده رانه و گوماناوییه وه، زیت زیت سه یریان ده کردین، خو مان ناساند: "دو مه سیحی له خواترس که خولیا ی حه قیقه تین و بؤ عیبادت هاتووین، بهر له چه شتنی نازاری دنیا، بهر له زه ماوه ند، بؤ باغی پاکیزه هاتووین تا عینا به تی خویمان پې عه تا به فرموی و ریتونیمان بې، نیمه موحتاجین و به نومیدی عینا به تی ئه ووه هاتووین!"

هاورپیکه م که به ده نگیکی له خو بایی و هه ستیکې به رزی شاعرانه دده و، سات به سات زیاتر ناگری ده گرت. راهیبه کان به دهمی داچراوه وه گویمان بؤی رادیرابو، هه ندیکیشیان ریشی خو بان هه لده گلؤفت، هه رچی هاورپیکه م زیاتر ده ناخقی، زیاتر له مه به سستی تیده گه یشتم و باشتر له هوی سهره کی هاتنمان بؤ کیتی پیروز حالی دهبوم. هه لیه ت هاورپیکه شم له و مانا په نه گه یشتبوو، به لکو له کاتی ناخافتندا په ی به وه دهر د.

راهیبه کان سه یریان برده بنا گوتی به کتر و که وتنه سرته سرت، پاشان هه موو پټکه وه هه ستان و مؤله تنامه یه کیان پې داین که به هوی به بؤمان هه بوو سه ردانی ته وای سه ومعه و خه لوه تگاگان بکه ین و تیا یاندا بیارپیتینه وه، تا ئه و ده مه ی مه ریه می پاکیزه به زهی پیماندا دیته وه و به نامازه یه ک تیمان ده گه به نی که نیازه که مان هاتوته دی و بؤمان هه یه له وئ می نینه وه.

(* ئه نده روون: حه ره مسه را.)

سه فره که مان ده سستی پې کرد، سه رمه ست و خو شحال له م سه ومعه وه بؤ ئه و سه ومعه و له مورجیزه یه که وه بؤ مورجیزه یه کی تر ده چووین، وهک تیماندارانی دیرین به دهنگیکی وهک بلمه بلنم سه باره ت به خواوه ند و چاره نووسی ئینسان و ئه رکی تایبه تی خو مان دده واین. من ده فته ریکې یاداشتم پې بوو، هه موو رۆژئ ئیواران رووداوه کانی ئه و رۆژهم تیدا دنووسی، حالی حازر دوی چل سال، زه من لاپه ره کانی زرد هه لگه راندوه، به لام کاتی ئه و لاپه رانه هه لده دمه وه، ئه و رۆژگار هه له کوتییا نه م له لا تازه دهنه وه که ناچنه ئه قلله وه، هه ر وشه یهک، ته نانه ت بې بایه خترین وشه ش دیسان ئاوری حه ز و ئاوات له ناخدا هه لده گیرسینیتنه وه، دلله راکیتکانی تافی لایم دهبورژینیتنه وه، هه روه ها ئه و نه خشه دیوانه یی ئامیزانه ش که من و هاورپیکه م بؤ رزگار کردنی رۆحمان دامانریشتبوو، هه موو ئه و سه رکیشیا نه و نه جابه ت و په سه نابه تی پاکیزه یی جحلی.

سه ومعه ی ئیفرۆن Iviron

نۆزده هه می نۆفه مبه ر

به یانیا ن پیاسه له قه راخ زه ریا، کانیه کی چکوله ی ئاوی پیروز و نویتخانه یه کی بچووکیش له ته نیشتیدا، به وینه یه کی مه رمیه ی پاکیزه وه که خو تین به گوناکانیا دیته خوار، له نویتخانه که دا وینه ی دوو راهیسی ماسیگر له کاتی تو ر درکیشانا، ماسیه کانی ناو تو رده کاش له سه ما و هه لبه زینه وه دا.

گه رانه وه بؤ سه ومعه و، حه زره تی خاتوونی دهر وازه (*)، وای چ مورجیزه یه ک بوو! وای له و چاوه درشت و خه مینانه ی! ده می چرچ و لۆچ و گردوکۆ، چه ناگه پته و، شادومانی، خه م. هه موو چیت و نازاری مرؤفایه تی.

شه وانه چ ساتیکې مه له کوتیه کاتی له زه ریا دهنرین. زه ریا له ناو سپیتیدا شه پۆلده دا و هه ناسه ی سارد هه لده کیش، مانگیکی گه وره شی به ژوور سه ره وه یه، هاورپیکه م ده لئ، ئه مشه و مانگ ئه و په ری پیاوه تی دهنوتین، ئاخر ئه به دیبه تی رووناک کردۆته وه.

پالمان به یه که وه دابوو، ئارام پیکه وه دده واین، ده مانگوت پیوسته بریاریکې شو ر شگیرانه بدین، پیوسته له هه ر ساته وه ختیکا ئه به دیبه ت ته جروه به که ین.

به هه ر لایه کدا دهر یشتین، راهیبتیکې ره نگپه ریو، بیده نگ به شو تیمان وه بوو، مه خلووقیکې نه خوش بوو، ده کۆکی، تفی ده کرده وه و به رده وام خو ی ده خوراند، به لام له خوشحالیا سیمای پرشنگی دده ا.

هاورپیکه م گوتی: "له وانه یه شیت بې!"

من گوتم: "له وانه یه قه دیس بې، ئه ی نابینی چۆن روخساری رووناک بۆته وه؟ هه ر ده لیتی خو ر به سه ریدا پرشنگ دده ا!"

(* The portaisissa)

جارتیکیان راوهستانین تا ئه ویشمان پێ گه‌یشته‌وه، گوتی: "من پاپا لافرتیندۆسم، ئه‌و پیاوه‌ چه‌پ و حۆله‌ی که له‌وانه‌یه‌ هه‌ندێ شتتان له‌باره‌یه‌وه‌ بیستی!"
 هاوڕێکه‌م گوتی: "تۆ مرۆڤێکی به‌خته‌وه‌ریت، چونکه‌ هه‌ر له‌م دونیایه‌دا چوویته‌ته‌ به‌هه‌شت، ئه‌ها چۆن سیما‌ت ده‌رده‌وشیته‌وه‌!"

راهیب خاچیکی کیشا و گوتی: "سوپاس بۆ خودا، ئه‌وه‌ی خه‌لک به‌حه‌ماقه‌تی ده‌زانن، من به‌به‌هه‌شتم داناوه‌، به‌لام له‌کاتی کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکه‌دا تووشی چه‌رمه‌سه‌ری بووم!"
 - "کام ده‌رگا؟"

- "هه‌تی براله‌، ده‌رگای به‌هه‌شت. سه‌ره‌تا که‌ هاتمه‌ ئه‌م سه‌ومه‌عه‌یه‌ هه‌له‌له‌زیم، له‌ترسا گریام، به‌خه‌یالی به‌هه‌شتمه‌وه‌ ده‌گریام، به‌خه‌یالی دۆزه‌خه‌وه‌ ده‌گریام، به‌لام رۆژتیکیان که‌ له‌خه‌و هه‌ستام به‌خۆم گوت: (ئه‌رئ من بۆ بگریم؟ مه‌گه‌ر خواوه‌ند باوکی ئیمه‌ نییه‌؟ مه‌گه‌ر ئیمه‌ رۆله‌ی وی نین؟ ده‌ی باشه‌، ئیتر بۆ ده‌یی بترسم؟) ئیدی له‌و رۆژه‌ به‌دواوه‌ به‌گیله‌ پیاوم ناو ده‌به‌ن!"
 له‌ته‌ی نانه‌ رقه‌ه‌ی له‌گیرفانی کراسه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، نانه‌که‌ی دا به‌ئیمه‌ و گوتی: "ئه‌مه‌ نانی فریشته‌کانه‌، ها منالینه‌ بیخۆن، بیخۆن، به‌شکه‌م ئیوه‌ش بال‌ ده‌رکه‌ن!"

سه‌ومه‌عه‌ی ستاڤرۆنیکیتا Stavonikita

بیست و یه‌که‌می نۆڤه‌مه‌یه‌

ئه‌و سه‌ومه‌عه‌یه‌ زۆر له‌ئاستی زه‌ریا به‌رزتره‌، ده‌رگاوانیکی پیری هه‌یه‌ خه‌لکی (کریت)ه‌.

ده‌ستی گرتم و گوتی: "پیم بلتی بزائم تۆ کییت؟"

"-کریتییه‌ک!"

"-وه‌ره‌ ژووره‌وه‌."

له‌ یه‌کیک له‌حوجره‌کانا چه‌ند گه‌نجیکی تازه‌ پێگه‌یشتو خه‌ریکی فیتربوونی مۆسیکی بیزانسی بوون. له‌سه‌ر قه‌لای سه‌ومه‌عه‌که‌وه‌ که‌ سه‌یری زه‌ریات ده‌کرد وه‌ک که‌وانیکی گه‌وره‌ و مه‌زن ده‌بنواند، که‌وانیکی زۆر زل و گه‌وره‌ که‌ له‌را‌ده‌به‌ده‌ر کشا‌بوو.

هه‌ر له‌و سه‌ومه‌عه‌یه‌دا، تۆزیک ئه‌ولاتر، سه‌ری دوازه‌ ساله‌یی مه‌سیح، تژی له‌لیک حالیبوون و شکۆی مه‌له‌کو‌تی. بێ په‌روا، به‌نیوچه‌وانی هه‌لایساو، سینگیکی گۆشتن و سپی، چاوانی قوول و پاماو. وی کوپه‌ شایسته‌که‌ی (خاتوونی ده‌روازه‌ بوو).
 له‌گه‌ل ده‌رکه‌وانه‌ کریتییه‌که‌دا که‌وتمه‌ وتووێژ.

- "چۆن بوو بووبته‌ راهیب؟"

- "رۆژتیکیان پورم کیتی پیرۆزی بۆ ده‌خویندمه‌وه‌ و گوتی: دونیا بێ باه‌خه‌."

نایێ پاپا فیلیمۆنیش له‌بیرکه‌م، له‌سه‌ر سفه‌ره‌که‌ میوانداری ده‌کردین، بالای یاریک وه‌ک شمشیری

دیه‌شقی، وه‌ک فریشته‌ نوور له‌جه‌سته‌یه‌وه‌ هه‌له‌ده‌سا، حه‌زی له‌میوانداری و پێشوازیکردنی خه‌لکی بوو، هه‌تند حه‌زی به‌وه‌بوو که‌ ئیدی نه‌یده‌توانی خۆشحالییه‌که‌ی بشاریته‌وه‌ و هه‌میشه‌ بزه‌ له‌سه‌ر لێوی بوو، لیم پرسی: "که‌نگی نۆره‌ی من دی خواوه‌ند ببینم؟"
 وه‌لامی دایه‌وه‌: "زۆر هاسانه‌، چاوانت هه‌له‌په‌، ده‌بیینی!"

سه‌ومه‌عه‌ی پانتۆکراتۆرۆس Pantocratoros

به‌ر له‌تاریک و لیلنه‌ی به‌یان نه‌غمه‌یه‌کی سیحراوی له‌حه‌وشی سه‌ومه‌عه‌که‌وه‌ ده‌هاته‌ گۆی، نه‌غمه‌یه‌کی زۆر نه‌رم و نیان، به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ رام کرد، له‌و بوومه‌لیلی به‌ریه‌یانه‌دا راهیبیکم بینی چارشیوکی درێژ و ره‌شی به‌سه‌ریدا دا‌بوو، به‌چه‌کوشیکی بچووک ده‌یکیشا به‌سه‌ر دارنامیر (*)یکدا و ئه‌م ئاوازه‌ خۆشه‌ی ده‌خولقاند، هه‌یوره‌ی به‌ده‌وری حه‌وشه‌که‌دا ده‌گه‌را، له‌هۆده‌یه‌که‌وه‌ ده‌چوو بۆ هۆده‌یه‌کی تر تا براده‌ره‌کانی بۆ نوێژی به‌یانی خه‌به‌رکاته‌وه‌.

هاوڕێکه‌شم که‌ خه‌به‌ری بۆوه‌، هاته‌ ته‌نیشته‌ من و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا تانیشکی دادا، به‌جووته‌ ئه‌فسوون ببوین، گۆتمان بۆ ئاوازی ئه‌و نامیره‌ سه‌نج ئاسایه‌ را‌دیترا بوو. که‌ ئاوازه‌که‌ ته‌واو بوو، خۆمان گۆزی و به‌ره‌و نوێژخانه‌که‌ چوین، ته‌واویک تاریکی بالی کیشابوو، ته‌نیا دوو چرای پیوسۆز به‌رده‌م وینه‌کانی مه‌سیح و مه‌ریه‌می پاکیزه‌ی رووناک ده‌کرده‌وه‌، هه‌وا تژی بوو به‌بۆنی میو و بخووری گوله‌باخ.

وێدی به‌ره‌به‌یان نه‌رم و ئارام وه‌ک خه‌شی گه‌لای دار و هه‌ناسه‌ی زه‌ریا ده‌ستی پێ کرد، عایید به‌مۆمیکه‌وه‌ هه‌موو هۆده‌کانی به‌سه‌ر کرده‌وه‌ تا دلنیا‌بێ له‌وه‌ی هه‌موو براده‌ران هاتوون، پاشان ئاوی پیرۆزی به‌نیوچه‌وانی راهیبه‌کاندا پرژاند، دوا‌ی ته‌واو‌بوونی رپوره‌سمه‌که‌، من و هاوڕێکه‌م سه‌باره‌ت به‌ژبانی ئه‌م سه‌ومه‌عه‌یه‌ سه‌ری قسه‌مان دامه‌زراند. چ نه‌غمه‌یه‌کی مه‌زنی هه‌بوو، سه‌ده‌فێکی شاراوه‌ بوو، به‌ره‌می چه‌نده‌ها به‌ری پشتا‌و‌پشت، به‌لام ئه‌لعان له‌م بوخچه‌یه‌دا سه‌ده‌فیک که‌ ئه‌م مروارییه‌ی هه‌ینابوو بوون و را‌زان‌د‌بو‌ویه‌وه‌ خۆی مر‌د‌بوو، پێکه‌وه‌ سویند‌مان خوار‌د رپوره‌سمیکی نو‌ی بیه‌خ‌شین به‌ئایینی خواوه‌ند و خودا‌په‌رستی، جارتیکی تر گیانی خولقاندنی به‌به‌ردا بکه‌ین، ئاخ‌ر ئیمه‌ هه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ هات‌بو‌وین بۆ کتیی پیرۆز."

سه‌ومه‌عه‌ی قاتۆپیدی

له‌به‌ره‌به‌یاتیکی پر له‌ره‌حه‌مت و ئه‌فینی خوداییدا، له‌به‌ره‌به‌یاتیکی ئاسمانیدا، گه‌یشته‌ینه‌ ئه‌م سه‌ومه‌عه‌یه‌، ده‌تگوت پێنجه‌مین رۆژی خولقاندنه‌ و هه‌تشتا خودا ئاده‌می دروست نه‌کردوه‌ تا ده‌ستکرده‌کانی زایه‌کا، خۆره‌لات هه‌یدی هه‌یدی وه‌ک گوله‌باخ ده‌پشکوت، هه‌وره‌ سا‌رۆ‌فیمه‌کان گولئاسا

(*) Sematron نامیتریکه‌ له‌ئاسن یاخود ته‌خته‌ که‌ له‌سه‌رده‌می ئیمپراتۆرانی رۆمی له‌کلتیسا ئه‌رت‌ده‌ۆکسییه‌کاندا له‌بری ناقوس به‌کاره‌یتراوه‌.

وهک فریشته‌ی منال له ویدیو ناسووه دهرده که وتن و ورده ورده گه‌وره ده‌بوونه‌وه و وا پینده‌چوو خه‌ریکی نیشتنه‌وه بن له‌سهر عه‌رد. مه‌لیکی توکا له‌چه‌قی ریگه‌دا نیشتبووه و له‌ئیمه‌ی دهنوړی، هیشتا شه‌ونم به‌باله‌کانیبه‌وه ده‌بیرا، به‌لام ده‌تگوت مه‌لی توکا نیبه، به‌لکو رو‌حیکه‌ی میهره‌بانه که ئیمه بناسی، نه لیتمان ترسا و نه له‌سهر ریگه‌که‌شمان لاچوو. بایه‌قوشیکه‌ی وردیله له‌سهر تاشه به‌ردیک هه‌لکورماوو، رووناکیه‌که سه‌رسامی کردبوو، کشومات له‌جیتی خو‌ی نه‌ده‌بزوت و چاوه‌پتی داهانتی تاریکی ده‌کرد.

ئیمه نه‌ده‌دواین، هه‌ردووک هه‌ستمان ده‌کرد ده‌نگی ئاده‌میزاد هه‌ر چنده ناسک و چیه نامیزیش بئ، لیتره ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی ناخو‌ش و ناله‌باری هه‌یه و نه‌وه پرده سیحراویبه ده‌درپن‌تی که ئیمه‌ی له‌نامیز گرتووه، له‌گه‌ل رو‌یشتن و لادانی په‌لکه شو‌ره‌کانی سنو‌یه‌ردا، دل‌وپی شه‌ونمی به‌ره‌به‌یان له‌ده‌ست و روخسارمان ده‌پرزا.

له خو‌ش‌حالیدا خه‌نی بیوم، رووم کرده هاورپکه‌م و ده‌مویست پی‌ی بلیم: "هه‌ر به‌راست، که جوانه!" به‌لام نه‌مو‌یرا، ده‌زمانی هه‌ر که بیته گو‌ئو ته‌لیسمه ده‌شکی.

له‌بیرمه رو‌ژیکیان لای ئیوار له‌تایه‌رتوس رو‌یوبه‌کم دیت، ملی نابوو به‌لاره‌وه و خه‌رامان خه‌رامان ده‌رو‌یی، کلکه توکونه‌که‌ی قیت راگرتیوو، سیبهره دریز و نه‌رخه‌وانیبه‌که‌ی ده‌کوه‌ته سه‌ر به‌رده‌کان، مه‌تم له‌خو‌بری نه‌با هه‌ستم پی‌ بکا و بره‌پته‌وه، به‌لام نه‌متوانی به‌ر له‌خو‌ش‌حال‌بوونم بگرم و به‌ناسته‌م نووزیه‌کم لیته هات، رو‌یوی گو‌تی لیم بوو، تیتی ته‌قاند و بزربوو، به‌رله‌وه‌ی بزائم له‌کو‌یوه بو‌ی ده‌رچوو، بو‌م ده‌رکه‌وت شادومانیش هه‌میشه له‌ژیانی مرؤ‌قدا ناو‌هاییبه.

له‌پر ده‌نگی گفتوگو و پیکه‌نن هات، سه‌ره‌نجام گه‌یشته‌نه‌ ده‌یره‌که، دوو راهیبی چاک له‌وه‌راو له‌به‌رده‌م ده‌رگای ده‌روه له‌سهر گاشه به‌ردیک دانیشتبوون و سه‌ریان ده‌خسته سه‌ر ده‌رگا‌وانه‌که.

هه‌روه‌ک مارمان بینیبی، له‌جیتی خو‌ماندا وشک بووین، هاورپکه‌م سه‌یری کردم، سه‌ریکی راوه‌شاند و گو‌تی: "له‌خه‌ون و خه‌یال زیاتر چ شتیکی تر نه‌بوو، بو‌ ساتیک و ام ده‌زانی چ ئاده‌میزادیک بوونی نیبه!" وه‌لامیم دایه‌وه: "به‌هه‌شتی راسته‌قینه بوو، له‌بری ژن و پی‌او، دوو هاورپ‌ی له‌ژیر دره‌خته‌کانی خواوه‌نددا پی‌اسه‌یان ده‌کرد و ئیدی سه‌یرکه ئه‌لعان له‌به‌هه‌شت ده‌رکراین، نه‌ویش نه‌ک وه‌ک فریشته‌یه‌کی شمشیر به‌ده‌ست، به‌لکو وه‌ک مرؤ‌قیکه‌ی چه‌کدار به‌چه‌کی ده‌نگ!"

راهیبه‌کان له‌گه‌ل را‌بوارنددا به‌ده‌رگا‌وانه‌که، هه‌را هه‌رایان ده‌هات، وه‌خت بوو له‌پیکه‌نینا ژانیاں ده‌کرد، به‌لام هه‌ر که ئیمه‌یان دیت، بئ ده‌نگ بوون. هه‌ستان و ده‌ستیکیان له‌سهر زگ و ده‌سته‌که‌ی تریشیان بو‌ ماچکردن بو‌ لای ئیمه راگرت.

گو‌تیان: "به‌خیر بئین، خودا لیتان خو‌ش بئ!"

هاورپکه‌م که سه‌یری ورگی زل و روومه‌ته سوور هه‌لگه‌راوه‌کانیانی کرد، گو‌تی: "باوکه پیروزه‌کان، پیده‌چئ بو‌ خو‌تان خو‌ش را‌بو‌یرن!" ناخر له‌داخی نه‌وه‌ی که له‌و به‌هه‌شته‌یان ده‌رک‌دبووین، لی‌بان نه‌ده‌بوورا. راهیبیکه که ریشیکه‌ی بو‌ری هه‌بوو، هه‌لی دایه و گو‌تی: "ئیمه چاوپوشیمان له‌م دونیا درو‌یینه و له‌چیته‌کانی کردووه!"

زارمان هه‌لنه‌هینایه‌وه، به‌لام راهیبه‌که‌ی تر که ریشیکه‌ی ره‌شی پی‌وه‌بوو، که‌وته قروسکه قروسک و گو‌تی: "بو‌ وا غه‌ریب سه‌یرمان ده‌کن؟ عیبادت له‌گو‌شت وزه به‌خشته!"

لیتمان نئیزیکتر بوونه‌وه، ده‌میان بو‌نی سیری لی‌ ده‌هات. ئیمه که ده‌مانویست هم دوو راهیبه سیر خو‌ره‌مان له‌کو‌ل بینه‌وه گو‌تان: "وا باشه بجینه ژوورئ و خه‌ریکی عیبادت بئین."

خانه‌خو‌ی راهیبیکه‌ی چاوشین، ریشیکه‌ی سپی و ناو‌ریشمین، پی‌ستیکی سوور به‌چه‌شنی گولاله سووره به‌پیرمانه‌وه هات، پاش نه‌وه‌ی به‌خیری هیناین، پی‌شمان که‌وت و ئیمه‌ش به‌دواید.

ده‌ریکی ده‌وله‌مه‌ند بوو، هینده‌ی شارپک ده‌بوو، به‌میوانخانه‌یه‌وه، به‌ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی تازه ره‌نگ‌کراویه‌وه، به‌کاره‌با و باخ و باخاتی روو له‌زه‌ریایه‌وه. راهیبه‌کان نانی نیوه‌رو‌یان خواردبوو، له‌به‌ر ده‌رگای هه‌ده‌کانیانا خو‌یان له‌به‌ر خو‌ر هه‌ل‌خسته‌بوو تا به‌شکه‌م خواردنه‌که‌یان باشتر به‌گیان بکه‌وئ، چو‌ینه ناو‌کل‌تیساکه و سه‌ری ریز و نه‌وازشمان بو‌ وینه‌ی مه‌ریه‌می پاکیزه‌دانه‌واند. خانه‌خو‌ی قوتوویه‌کی گرانه‌های له‌که‌لوپه‌لی پیرو‌زکراو هینایه به‌رده‌مان و قه‌پاخه‌که‌ی کرده‌وه، ئیمه‌یش هه‌یاسه‌ی پیرو‌زی پاکیزه‌مان ماچ کرد. له‌بیرمه هیشتا منال بووم، دوو راهیب هه‌یاسه‌ی پیرو‌زیان بو‌ کریت هینایوو، کل‌تیسای قه‌دیس میناس پر بوو له‌خه‌لک که بو‌ عیبادت هاتبوون، توره‌که‌ی راهیبه‌کانیش پرپوو له‌لیره و گواره و نه‌نگوستیله، من هیچم نه‌بوو پی‌شکه‌شی که‌م، گیرفانه‌کانم گه‌رام، قه‌له‌می‌کم پی‌وو ناخیمه‌ تووره‌که‌که‌وه.

چو‌ینه حه‌وشه و به‌و پی‌لیکانانه‌دا سه‌رکه‌وتین که ده‌چو‌وه سه‌ر میوانخانه‌که، تیشتیکی چه‌ور و نه‌رم و پر له‌نیعمه‌تی ئیلاهییان بو‌ لیتابووین، هاورپکه‌م که حه‌زی له‌خواردن بوو، گو‌تی: "لیره باش بو‌مان ده‌چیته سه‌ر، ده‌ل‌تی راهیبه‌کانی ده‌یری فان‌ویدین!"

گو‌تم: "وه‌ره با له‌سلامه‌تی پرو‌درؤ‌مؤ‌س(*)ی هه‌ژار بخو‌ینه‌وه، نه‌و برسویه داماو‌هش کات‌تی خواردنی راهیبی ده‌یره‌کانی ده‌که‌وته‌وه یاد، حه‌سوودی پی‌ن ده‌بردن، له‌حه‌ژمه‌تا ناو ده‌زایه‌ ده‌می، ئیدی چ گازنده‌گه‌لیکی له‌ئیمیراتوره‌که‌ی نه‌ده‌کرد! نه‌و شیعه‌رهبیت له‌یاده؟"

- "هه‌ل‌به‌ت له‌یادمه."

ئیمپراتور. کات‌تی راهیبه‌کانم ده‌کونه‌ بیر

له‌سه‌رخو‌ ده‌چم و هو‌ش له‌سه‌رمدا نامینتی

وا خو‌یان چاکترین ماسی ده‌ته‌پیننه هه‌مبانه‌که‌ی ورگیانه‌وه

ماسیه‌ گه‌نیوتیکیش ده‌ده‌نه من

هیند شراب ده‌خونه‌وه، ده‌بنه عاره‌بانه

که‌چی نه‌وا زگه هه‌ژاره‌که‌ی منیش

(*) تیودور پرو‌درؤ‌مؤ‌س Theodore Prodro mos ی ناسراو به‌پرؤ‌دراؤ‌سی هه‌ژار، شاعیریکی بیتزاسی بوو، سالی

۱۱۶۰ ی زایینی کؤچی دوابی کردووه.

سرکه هه‌لی ده‌قرچینی!

هاورپیکه‌م دای له‌قاقای پیکه‌نین، به‌لام ده‌سته‌جی هاته‌وه سه‌رخۆ و گوتی: "پیکه‌نین شووره‌یییه، ئەم ده‌یره رقم هه‌لده‌ستی، مه‌گه‌ر راهیبه‌کانت نه‌دیوه؟ هه‌موویان چاک له‌وه‌راون، گه‌ر مه‌سیح به‌اتیا‌یه‌وه سه‌ر عه‌رد و ڕتی بکه‌وتبا‌یه‌ ئییره، ئەوسا ده‌مدی چۆن قامچی به‌سه‌ر سه‌ریان‌ه‌وه هه‌لده‌سه‌ورا‌ند، ده‌لیم وا باشتره‌ لیتره‌ برۆین!"

- "بۆ کوێ؟ نه‌ک هه‌ر ئەم ده‌یره، به‌لکو ته‌واوی دونیا رقمان هه‌لده‌ستی، بۆ؟ مه‌گه‌ر هه‌ستی یێ ناکه‌یت؟ له‌هه‌موو شوێنی خه‌لکانیک هه‌ن یێ شێو سه‌ر ده‌نینه‌وه و خه‌لکانیک تریش ورگیان ناخنیوه و ده‌م و فلکیان ده‌لێسنه‌وه. له‌هه‌موو جێیه‌ک گورگ و مه‌ر هه‌ن، یاسایه‌ک هه‌یه که هه‌شتا له‌ته‌واوی دونیادا وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه، یان ده‌بی بخۆی یان ده‌بی بخووری. یاسای جه‌نگه‌ل!"

- "یانی رزگارییه‌ک له‌ئارا‌دا نییه؟ چما چ گیانه‌وه‌ریک نییه له‌گه‌ل میه‌ره‌بانیدا، هه‌تده‌ش به‌هه‌ت یێ که نه‌ گیانه‌وه‌ری تر بخوا و نه‌ هی تریش بتوان ببخۆن؟"

- "نا، به‌لام ده‌شی رۆژیک له‌رۆژان، هه‌زاران سا‌ل له‌مه‌وه‌یه‌ر، گیانه‌وه‌ریک هه‌ولی نه‌ئجمادانی وه‌ها مه‌به‌ستیکی دای، به‌لام تا ئە‌لعان شتی وا نه‌بینراوه‌."

- "کام گیانه‌وه‌ر؟"

- "مه‌میون، ئیبه‌ هه‌شتا له‌نبه‌وی رێگه‌داین، چاوه‌ری که، په‌له مه‌که!"

- "چاوه‌ری کردن بیسه‌ی خواوه‌نده، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌و نه‌مه‌ر، زه‌مه‌ن به‌لای ئە‌وه‌وه چ با‌یه‌خه‌تکی هه‌یه؟ به‌لام ئە‌دی ئینسان؟"

وه‌لامیم دایه‌وه: "مه‌رۆڤیش نه‌مه‌ر، به‌لام نه‌ هه‌موو له‌شی، به‌لکو به‌شه نه‌مه‌رکه‌ی، مه‌به‌ستم ناوه‌وه‌یه‌تی، ده‌توانی چاوه‌ری بکات!"

له‌سه‌ر سه‌ره‌هه‌ستاین و چووین بۆ رۆخی زه‌ریا، خۆر به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو، زه‌ریا کپ و بێده‌نگ، جووتی نه‌وره‌س به‌سینگی سه‌پی به‌فر ئاسایانه‌وه، له‌سه‌ر سینگی زه‌ریا پیاسه‌یان ده‌کرد، هاو‌ریکه‌م له‌کاتی‌که‌دا که به‌چاوی رێز و ناهه‌رینه‌وه سه‌یری ده‌کردن، گوتی: "ده‌بی ژن و میتره‌ بن!"

من گوتم: "یان ده‌شی دوو هاو‌ری بن!"

بۆ ئە‌وه‌ی له‌یه‌کیان هه‌لپه‌رم، ده‌نکه زیخه‌یکم له‌سه‌ر عه‌رده‌که هه‌لگرت و ته‌یم گرتن.

ئه‌لعان که له‌ته‌مه‌نی پیرییدا به‌سه‌ر ئە‌م یاداشته‌نه‌دا ده‌چمه‌وه و به‌رخۆدانه‌ دۆنکیشۆتییه‌کانمان وه‌بیرخۆ دینمه‌وه: رمی زبۆین، قه‌لغانی کرم خواروو، کلاوه‌ ناسنینی فافۆن، ئە‌قله‌تکی لیتاوالیتو له‌نه‌جابه‌ت و یاخیبوون، کاتێ ئه‌وانه وه‌بیر خۆ دینمه‌وه ناتوانم پینه‌که‌نم، خۆش به‌حالی ئە‌و گه‌نجه‌ی لای وایه‌ رۆنانی دونیایه‌کی نوێ و هه‌رچی زیاتر ریکه‌خستنی له‌گه‌ل مه‌زنایه‌تی و یه‌کسانی و ویسته‌کانی دلیدا ئە‌رکی سه‌رشانییه‌تی، حه‌یف و مه‌خابن بۆ ئە‌و که‌سه‌یه‌ش که بێ دیوانه‌یی ده‌ست به‌ژیان ده‌کات.

به‌کیتی پیرۆزدا ده‌گه‌رین، هه‌ر چه‌ند پتر هه‌وای ئە‌ویمان هه‌لده‌مژت، دلمان پتر ناگری ده‌گرت و دلّه خورپه‌مان زیاتر ده‌بوو، چ بریاره‌گه‌لێکمان ده‌دا و چ په‌یمانگه‌لێکمان ده‌به‌ست، له‌ده‌یری‌که‌وه ده‌چووین بۆ ده‌یریکی تر، چه‌ند رۆح سووکانه‌ شاخ و داخمان ده‌بری، نه‌وه‌ک هه‌ر به‌خه‌یال، به‌لکو به‌جه‌سته‌یه‌ش، هه‌ستمان ده‌کرد بالی فریشتان یاریده‌ده‌رمانه، له‌راستیدا هه‌لومه‌رجه‌یک که گا هانده‌ری شیتی و گا هانده‌ری پیرۆزی و قاره‌مانیتی یێ، ده‌بی هه‌ر وایێ. به‌لام دواتر له‌ژێر داروپه‌ردووی سالاندا، نه‌ من و نه‌ هاو‌ریکه‌م ئیتر باسی ئە‌و سا‌ته پیرۆز و دۆنکیشۆتییانه‌مان نه‌کرد، هه‌ستمان به‌شه‌رم ده‌کرد، نه‌ک له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌و بلێسه‌یه‌مان تیدا دامرکا‌بووه، به‌لکو چونکه‌ بالای ئیبه‌ له‌چا و بالای ناواته‌کانمان چه‌ند په‌نجه‌یه‌ک کورتی هه‌تیا‌بوو، ئیبه‌ هه‌شتا ده‌مانویست دونیایه‌کی نوێ رۆینین، به‌لام تینه‌گه‌یشتبوون که ناتوانین، من ددانم به‌و نه‌توانینه‌دا ناوه، به‌لام هاو‌ریکه‌م له‌ته‌واوی ژبانیدا ده‌یشارده‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش له‌ناوه‌ه‌را پتر له‌من عه‌زابی ده‌کیشا و گینگلی ده‌دا.

چه‌ند سالی‌ک دواتر، کاتێ ده‌یری (ئیسپیتساتی)مان جێ هه‌شت، مانگی چوارده‌ به‌په‌ژاره‌وه به‌سه‌ر زه‌ریادا هه‌لته‌ات، رووم کرده‌ هاو‌ریکه‌م و گوتم: "ئانجیلۆس، له‌بیرته؟" که وام گوت، په‌نگی په‌ری، زانی مانگی کیتی (ئاتوس)م بێر که‌وتۆته‌وه.

ده‌ستی نایه‌ سه‌ر ده‌م و یێ ده‌نگی کردم، هه‌نگاوه‌کانی خه‌راتر کرد. ئیستا جاریکی تر سه‌ر به‌سه‌ر یادداشته‌ دێرینه‌کانمان شۆر ده‌که‌مه‌وه هه‌مدیس خه‌ریکی هه‌لدا‌نه‌ویان ده‌بم!

ده‌یری کاراکالو Karakallou

هه‌ر دوند و داوینی (ئاتۆس)ی داپۆشیوه، ناوچه‌یه‌کی فه‌راوان له‌ناوه‌راستا یێ هه‌ر مه‌واوه‌ته‌وه و به‌فره‌که‌ی وه‌ک ئە‌لماس ده‌ده‌ره‌وشیتته‌وه، باران دای کرد، بارانیکی به‌خو‌ر، رینۆتینه‌که‌مان پێش که‌وت و به‌تفه‌نگه‌که‌ی فیشه‌کیکی ته‌قاند، زرنکه‌ی زه‌نگی سه‌ومه‌عه‌که، به‌شادومانی له‌دیو سنۆبه‌ره‌کانه‌وه ده‌بیسترا، زاهیدی‌ک به‌گۆچانیکی درێژه‌وه له‌به‌ر ده‌رگا‌که ده‌رکه‌وت تا به‌خه‌یرمان بیتی.

چووینه ژووری ناخواردن، ژووری ته‌نگ و درێژکۆله‌ بوو، کۆله‌گه‌کانی به‌ره‌نگی ره‌ش و شین ره‌نگ کرابوون، زاهیده‌که‌ پێشی ره‌ش، ناوچا و ترشاو و که‌مدوو له‌لای سه‌ره‌وه دانیشت، وینه‌یه‌کی مه‌سیح به‌ژووور سه‌ریبه‌وه هه‌لئاسرابوو، مه‌سیحیکی توره و ناوچا و ترشاو، که به‌ره‌نگی ره‌ش و سه‌وز وینه کیشرابوو. له‌سه‌ر مینه‌ریکی بچووک، قارییێ که راهیپتی زه‌رده‌ل و که‌م ته‌مه‌ن بوو، به‌سه‌ره‌اتی قه‌دیه‌سه‌کانی ده‌خوتنده‌وه، هه‌مووان به‌سه‌ر قاپی خواردنه‌کانا چه‌مابوونه‌وه، هه‌چ که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کرد، زاهیده‌که‌ ده‌می له‌خواردنه‌که نه‌دا، له‌په‌ر سێ جارن له‌زده‌نگیکی بچووک لای راستییه‌وه‌ی دا، راهیبه‌کان به‌پارووی نیوه‌ جووراو له‌ده‌مدا، قنجه‌پێ هه‌ستانه‌ سه‌رپێ، خه‌مه‌تکاره‌که رای کرده‌ پێشه‌وه، له‌به‌رپیتی زاهیددا چۆکی دادا و زاهیدیش ده‌ستی به‌سه‌ریدا هه‌تا و به‌ره‌که‌تی دا. پاشان قارییش هه‌مان شتی کرد و داوای لیبوردنی کرد به‌وه‌ی نه‌یتوانیوه سه‌ربورده‌که به‌باشی بخۆتیتته‌وه، ئینجا پارچه‌یه‌ک نانیا‌ن له‌سه‌ر سینییه‌کی بچووک هه‌تایه‌ ژووره‌وه و هه‌ر کامه‌ له‌په‌هه‌بانه‌کان تۆزیکیان لێ قرتاند و وه‌ک نانی پیرۆز

هه‌لمه‌قووتیان کرد.

ئەو شەو تا بەیانی نەنوستین و قسەمان دەکرد، باسی ئەوەمان دەکرد کە ئیتر کاتی ئەو هاتوو بەشێوەیەکی نوێ مەسیحمان خۆش بو، رۆژی پێشتر راهیبیکمان بینی لەدەرەوێ گۆرستانی دەبرە کە وەستاوو، کاتی لیمان پرسی: "بۆچی وێنەکانی ناو گۆرستانە کە هەموو مەسیحیان بە لەخاچدراوی پیشان داوە، کە خۆی وا پەوایە مەسیح لەکاتی هەستانەو لەگۆردا پیشان بدری؟" کە واما گوت، لیمان توورە بوو، گوتی: "مەسیحی ئێمە، مەسیحی لەخاچدراو، قەت لەئینجیلەکانا دیوتانە عیسا پێیکەن؟ ئەو هەمیشە هەناسە ی هەلەدەکیشا و قامچی لێ دەدرا و دەگربا، ئاخر وی هەمیشە لەخاچ دەدرا!"

هەنووکەش کە خەومان لێ زرابوو، دەمانگوت: "کاتی ئەو هاتوو مەسیح بەئینینە پێیکەن، تازە ئیدی دەین فاتیحای قامچی و گریان و لەخاچدان بخوینین، پێوستە مەسیح زۆردار و شادمانەکانی گریستان لەناخی خۆیدا یەکانگیرکات، دەبێت هەموویان لەخۆدا بتوینێتەو، کاتی ئەو هاتوو مەسیحی جوولەکەکان ببیتە گریکی!"

هاورپیکەم دەستی هەلینا وەک ئەوێ سویند بخوا، گوتی: "ئەو ئێمەین کە دەبێت ئەم حەقیقەتە بەئینینە دی!"

منیش بەش بەحالی خۆم گوتم: "واپە، واپە!"

لەو ساتەدا پێم وابوو چ شتێ نبیە بتوانی بەرەنگاری رۆحی ئینسان ببیتەو.

هاورپیکەم نەپاندی: "هیچ کەس ناتوانی ئێمە لەیەک جیساکاتەو، وەک دوو گا، گاسن لەخۆمان دەبەستین و عەرد دەکێلین!"

سالانی دواتر تیگەبشتین کە ئێمە وەک گا، گاسمان لەخۆمان بەستوو، بەلام هەوامان کێلا بو!

دەیری فیلولۆسیۆ Philetheou

پیاوەیەکی زۆر خۆش لەتەمومژدا، چنارە ناسک و بالا بەرزەکان، راهیبیکێ یاخی بەنێوی یوانیکێۆس، کە دەمی وەک ئاشە هارە لەکارابوو، هەمیشە لەبارە یەکی لەخوشکەکانیەو دەدوا کە جنۆکە دەستی لێ وەشاندبوو، کەچی پێدەچوو شەیتان چوو بیتە لەشی خۆیەو، نەک دانە یەک بەلکو دووان، یەکیکیانی ناو نابوو (حیجا) و بەوی تریشیانی دەگوت (ئیسماعیل). ئەم دوو بوونەوهرە نەفرەتلیکراو هەمیشە لەگەڵ خواوەند و یوانیکێۆسدا ریکەبەرییان بوو، ئەوان لەرۆژانی پارتیزدا حەزبان لەگۆشت بوو، نەقیزەبان لەیوانیکێۆسەو دەژەند تا شەوانە بەئەسپایی لەپێپلیکانەکان بچیتە خوار و خۆی کا بەموبەقدا و پاشماوی خواردنی مەراسیمە کە بخوا، سەر و ئەمەش بەیانیان کاتی زرنگی زنگی نوێژ دەهات، حیجا و ئیسماعیل هاواریان لێ هەلەدسا و دەیانگوت: "من نایەم، من نایەم!"

بەرەو حەوشە ی دەبرە کە رۆبشتین، لەنێوان خرپە بەردەکانی حەوشەدا، گزۆگیا لەسەر هەلەدانا بوو، دیوارەکانی دەروربەر و هۆدەکانیش بەهۆی شێ و تەر و نمییەو ڕەش داگەرابوون، نوێژخانە کە لەناوەراستا بوو. چووینە نوێژخانە کە و لەبەرامبەر وێنە ی موجیزە ئاسای خاتوونی پاکیزە ی میهرەبانی

ماچدا راز و نیازمان کرد، گۆنای میهرەبانی بەشێوەیەکی لەوەسەف بەدەر نابوو بەگۆنای عیسای کۆرپە ی نوستوووەو و چاو خەمینه‌کانی لەشوتنیکێ نادیار رامابوون، راهیبی کە ریتوینمان بوو، گوتی: "باش سەرنجی چاوەکانی پاکیزە بدەن... چ دەبین؟"

چووینە پێش و دیقەتمان دا.

هەردووک گوتمان: "هیچ نابینن!"

راهیب بەمۆنێیە کەو سەیری کردین و گوتی: "هەر کەسێ ئیمانی هەبێ مەسیحی لەخاچدراویان تێدا دەبینی!"

پاشان قەپاخی قوتوویەکی زیوینی ئەشبای پیرۆزکراوی هەلەدایەو کە ئیسقانیکی درێژی تێدا بوو.

- "بکەو نە عیبادت! باسکی راستی (کریسۆستۆم) (*ه، نیشانە ی خاچ بکێشن!"

دەیری ئاجیا لافراس Aghia Lavras

سەر لەبەیانی بوو کە چووین، دلەراوەکی بینینی (لافراس) ی مەزن و بەناو بانگم هەبوو، دەپریک کە ئیمپراتۆری چارەڕەش (نسیفوس فوکاس) رۆی نابوو، ئەو تامەزرۆ بوو تاجی پادشایەتی فری دا و وەک زاھیدیک لەپەنا ئەم دەبرەدا بژیت، بەلام لەلایەکی تریشەو زۆر حەزی لەژن بوو، هەر ئەو هەش بوو هۆی ئەو ی رۆژ بەرۆژ بۆ دەبرچوونە کە ی دوا بکەوێ. تاو هەکو بەکیک لەئەمە کدارترین هاواریکانی خۆی، سەری لەلەشی جیا کردووە.

گەبشتینە دەبرە کە، جووتی سنۆر لەحەوشە کە دا بوون، یەکیکیان (سان ئاتاناسیۆس) ی گوتیبستی ئیعترافی گوناھەکانی (نسیفوس فوکاس) ناشتووی، ئەو ی تریشیان موریدە کە ی ناشتووی کە ناوی (ئیمیسسیۆس) بوو. (ئاتۆس) قوبە بەفرین، وەک (هیزی بێ هاوتا) بەسەر دەبرە کە دا دەینۆری.

بۆ مۆزەخانە ی بارەگای پیرۆزی کلێسیان بردین و بەشانازییەو گەنجینە گەلی دەبرە کە یان پیشان داین. کاسە سەری (سین بازیل) ی گەورە، شەویلکە ی (تیۆدرۆ ستراتیلاتیس)، باسکی چەپی (کریسۆستۆم) و گەلی ئیسکی جۆراوجۆری تر، قوتوویەکی جوانی پر لەخاچیان کردووە، بەبەردی گرانبەها و مرواری رازابوو و هونەری هەلکۆلینیی تێدا بەکار هاتبوو، ناو قوتووە کە پارچە یەکی گەورە لەخاچە

(* کریسۆستۆم (Chrysostam) یەکیکە لەقەشە گەورەکانی مەسیحی کە بەباوکی کلێسیای نەرتەدۆکس ناو بانگی دەرکردووە... لەسالی... زاینی لە ئەنتیکە لەداکیبوو و لەسالی... زاینی کراو بەسەرۆک و قەشە ی کۆستانتیینی. لە کۆستانتیینی بەنەکی خیرخوای دامەزراند و دژایەتی دونیا پەرستی رۆحانییە پایە بەرزەکان و داوین پیسییی ئیمپراتۆری دەرکرد. لەسالی... زاینی دوور خرابەو بۆ قەوقاز و تا ئەوێ بەپێی پیادە رۆبشت و لەسالی... زاینی کۆچی دوابی کرد. لەپاش مەرگی نازناوی موقەدەسی پیدراو تا هەنووکەش لەپز شیرینی و قسەرەوانیی وی لەکتیبی مەسیحییەکانا هەر باس دەرکری و نازناوەکەشی هەر لەو هەو هاتوو. وشە ی کریسۆستۆم بەزوابانی گریکی واتە (دەم زێرین). لەسودی دوانزەهەمی (بەهەشت) ی دانئیدا ناوی هاتوو.

راسته‌قینه‌که‌ی مه‌سیحی تیدابوو، راهیب له‌حاست شکۆی ئەم شتانەدا لێوه‌ره‌ی پێ‌که‌وتبوو، و‌ته‌ی مه‌سیحیبه‌که‌ی راسته‌قینه‌م وه‌بهره‌اته‌وه‌ که‌ گوتوو‌یه‌تی: "هه‌موو پارچه‌ دارێک (خاچ)ه‌، چونکه‌ ده‌توانی خاچی لێ‌ دروست که‌یت!"^(*) پاشان جلوه‌یه‌گی سه‌ریازی (نیفۆروس فوکاس)یان پیشان دا، جگه‌که‌کان له‌زێر کرابوو و به‌گۆله‌باخ و سۆسه‌ن مه‌لبه‌له‌دۆزیی کرابوو، هه‌روه‌ها تاجه‌ زێرینه‌که‌ی به‌زێر و زیوی سه‌وز و سوور رازابۆوه‌ و کتیبه‌ی پیرۆز به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی، برێکی زۆریش ده‌فته‌ری ژمبیراریی که‌ مۆرکه‌ لێی دا‌بوون.

من و هاوڕێکه‌م تژیی ببووین له‌ستایش، به‌لام ئەمانه‌ش تاری دڵمانی نه‌ده‌هینایه‌ خرو‌ش. له‌به‌رده‌م ده‌رگای کتیبه‌خانه‌دا بۆنی دوو داری (گیزگل)ی تازه‌ چۆرۆ کردووم باشتر له‌هه‌ر شتی به‌سه‌یاسیکی فه‌راوانه‌وه‌ وه‌بیردێ. ته‌واوی له‌شم هه‌روا بۆنی ئەو دار (گیزگل)ه‌ی که‌ ئەو هه‌مووه‌ خو‌شم ده‌وی- ئەو بۆنه‌ دلگیر و تونده‌ی که‌ مه‌ستی هه‌ینه‌رت‌ر له‌شه‌راب و ژن و شکۆی دونیایه‌- هه‌لده‌مژت، لێواولێبوووم له‌ته‌ر و تازه‌یی.

پۆژی دواتر به‌یانیه‌که‌ی، پێش خۆرکه‌وتن، به‌ره‌و دوندی کیتیواتوس به‌رێی که‌وتین، هه‌شتا ده‌نگی زه‌نگ نه‌ده‌بیس‌ت‌را و مه‌له‌کان وه‌خه‌به‌ر نه‌هاتبوون، ئاسمان سامان و شیری رهنگ، ئەستێره‌ی گه‌لاوێژ له‌دوو‌روه‌ وه‌ک سه‌رافیم^(**)یکێ شه‌ش بال به‌سه‌ر ئاسۆی خۆر هه‌لبه‌ته‌وه‌ ده‌دره‌وشایه‌وه‌.

پاپا لۆکاسی کۆله‌بنه‌ به‌قاچی چه‌ماوه‌وه‌ - پێشمه‌رگه‌ی دێرین- هه‌نوکه‌ پێشمان که‌وتبوو تا رێگه‌مان پیشان دا، جارجاره‌ ده‌وه‌ستا تا سه‌بارته‌ به‌زه‌ریا، سه‌بارته‌ به‌شه‌ر و شو‌ر له‌گه‌ل تورکاندا بۆمان بدوێ، ژبانی پێشوی وه‌ک ئەفسانه‌ی دێو و په‌رییان له‌ناخیدا ما‌بۆوه‌، ده‌تگوت له‌هه‌سه‌ره‌یه‌کی فراوانتر و پر مه‌ترسیتر، له‌هه‌سه‌ره‌یه‌کی تژیی له‌هاوار و نه‌فرت و ژندا هه‌یلانه‌ی چی کردووه‌.

په‌یتا په‌یتا به‌سه‌ره‌اتی خۆی ده‌گێرایه‌وه‌ و زیندووی ده‌کرده‌وه‌ و هه‌ستی شادومانی دای ده‌گرت، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌ وازی له‌ژبانی رابردووی هه‌ینابوو، به‌لام یه‌که‌ به‌یه‌که‌یانی له‌بوخچه‌که‌یدا پێچابۆوه‌ و له‌گه‌ل خۆیدا کۆلکێشی ده‌کردن.

هه‌نوکه‌، له‌ژێر دارسنۆیه‌ریکی گه‌وره‌دا راوه‌ستا، دلی بۆ قسه‌ و باس که‌وتبووه‌ فرته‌ فرت. - "کۆرینه‌ وا باشتره‌ لێره‌دا پشوو‌یه‌که‌ بده‌ین و تۆژی قسان بکه‌ین، خه‌ریکه‌ دلم ده‌ته‌قی!" کیسه‌یه‌که‌ توتنی له‌ژێر چاکی که‌واکه‌ی ده‌ره‌ینا و سه‌یگارێکی پێچایه‌وه‌ و سه‌ری قسه‌ی دامه‌زراند:

- "هه‌ر ئەم زه‌لامه‌ی که‌ ئێستا له‌م جبه‌یه‌دا به‌رامبه‌ر خۆتان ده‌بیین، رۆژگارێ به‌لیۆنیداس، به‌پاله‌وان لێۆنیداس کالیمنۆسی مایه‌ی ترسی تورک، بانگ ده‌کرام. ئەو کات پێشمه‌رگه‌ بووم، به‌لام چما ئەی چۆن جبه‌م بۆشی؟ ئەمه‌یان با بمینی بۆ کاتیکی تر، هه‌ینده‌ به‌سه‌ بلێم که‌ هه‌یج کات پێشمه‌رگه‌که‌ی ناخم بیانوو

(*) ئەمه‌ قسه‌ی فه‌دیس فرانسیکۆسه‌.

(**) سه‌رافیم: بوونه‌وه‌رگه‌لیک به‌شه‌ش بال و ده‌ست و پێ و خاوه‌ن ده‌نگی ئینسانی، (ئه‌شعیا پێغه‌مبه‌ر) له‌ ئەندیشه‌ی خۆدا ئەو بوونه‌وره‌انه‌ی ببینیوه‌ که‌ به‌ده‌وری ته‌ختی خاوه‌نددا پیاسه‌ ده‌که‌ن.

ناگرێ، جیگه‌ی بیانوویش نییه‌، چونکه‌ به‌خواردن و شه‌راب تیری ده‌که‌م، وه‌ک بلێی ده‌ره‌به‌گ بێ. (لۆکاس) له‌گه‌ل راهیبه‌کانی تردا نان و زه‌یتون ده‌خوا، به‌لام کاتی ده‌چیته‌ هۆده‌که‌ی خۆی، ئەوسا ده‌رگا‌که‌ داده‌خا و سفره‌ بۆ لێۆنیداس راده‌خا و ده‌که‌وێته‌ گوشت خواردن، ببینتان ئێمه‌ یه‌ک که‌س نین، به‌لکه‌ دوو که‌سین، تێگه‌یشتن؟ هه‌ر ده‌مویست ئەمه‌تان پێ بلێم، ئیعترا‌ف به‌تاوان وه‌ک تۆیه‌ وایه‌، من قسه‌ی خۆم کرد و هه‌ست ده‌که‌م باری شانم سووکه‌له‌ بووه‌. ئەلعان وا چا‌که‌ به‌رێی که‌وین!"

هاوڕێکه‌م که‌ له‌پێکه‌نێنا ژانی کردبوو، گوتی: "ئافه‌رین لۆکاسی قاره‌مان، هه‌ر به‌راستی ده‌ستت نه‌رزی، به‌لام پێت وا نبیه‌ ئەمه‌ ئیسی زورپه‌یت بێ؟"

راهیب به‌سه‌گیتی چاویکی داگرت، گوتی: "بێگومان، بێگومان به‌یانیان ده‌که‌ومه‌ وه‌ها گومانیکه‌وه‌، به‌لام تا شتیوان ئەو گومانم بێر ده‌چیته‌وه‌!"

گوتم: "بۆ ئەوه‌ی بیرت نه‌چی گرێبه‌ک بده‌ له‌ده‌سته‌سه‌رکه‌ت!"

مژیکی قوولی له‌سه‌یگارکه‌ی دا و دووکه‌له‌که‌ی له‌که‌پوویه‌وه‌ ده‌رکرد و گوتی: "ئاخ‌ر ده‌سه‌سه‌رم نبیه‌!" هه‌مدیس ملی رێگه‌مان گرت‌ه‌وه‌به‌ر، سه‌ول، سنۆبه‌ر، خه‌ره‌ندگه‌لی ترسناک، زه‌ریا که‌ ئەمه‌رۆ ئارام و له‌و خواره‌وه‌ له‌ژێر تیشکی هه‌یمنی به‌ره‌به‌یاندا راکشابوو. رووناکی به‌ره‌و زیادبوو ده‌چوو، ده‌مانتوانی دوورگه‌کانی ئیمبرۆس، لیمنۆس و ساموسراس له‌دوو‌روه‌ چا‌وکه‌ین، پێنده‌چوو له‌هه‌وادا مه‌له‌ بکه‌ن و ئاو جو‌رئه‌ت نه‌کا توخنیان که‌وێ.

گه‌بش‌تینه‌ ناو به‌فر، پاپا لۆکاس به‌پارێزه‌وه‌ و به‌هه‌یو‌اشی هه‌نگاوی ده‌نا، ئێمه‌ هه‌لده‌خلیسه‌کاین و ده‌که‌وتین، به‌ئه‌سه‌یایی و ترسه‌وه‌ به‌سه‌ر به‌فر و شه‌خته‌دا ده‌رۆش‌تین، کیتو زۆردار و ترسناک و نائینسانی، هاوڕێکه‌م که‌ له‌پێشمه‌وه‌ ده‌رۆش‌ت، له‌پر وه‌ستا و دانه‌وێوه‌، سه‌یرێکی هه‌لدێره‌ قوول و بێ بنه‌که‌ی کرد، سه‌ری گێرایه‌وه‌ و رووی کرده‌ من و ورته‌یه‌کی لێوه‌هات:

- "وا باشتره‌ بگه‌رپێنه‌وه‌!" به‌تانه‌وه‌ سه‌یرێکی‌م کرد و گوتم: "جا عه‌یب نییه‌؟" ئاخ‌ر من زۆر چه‌زم ده‌کرد بگه‌مه‌ ترۆپک.

به‌سه‌رشۆرپیه‌وه‌ گوتی: "با، با، عه‌یبه‌. ده‌ی بۆ پێشه‌وه‌!"

هه‌مدیسان به‌ره‌و سه‌روه‌ه‌ی رێی که‌وتین، کاتێ پێمان نایه‌ سه‌ر دوندی کیتوه‌که‌، خۆر له‌ئاسۆ هاتبووه‌ ده‌ر، هه‌ردوو‌کمان هه‌ناسه‌به‌رکێمان بوو، به‌لام سه‌مامان ده‌دره‌وشایه‌وه‌، له‌به‌رئوه‌ی ئاما‌نجمان ئەنگاو‌تیوو.

بۆ عه‌یبه‌ده‌ت چوینه‌ نوێ‌خانه‌یه‌کی بچووکه‌وه‌ که‌ خه‌لاتی مه‌سیح کرابوو، له‌م ماوه‌یه‌دا باوکه‌ لۆکاس به‌چه‌خماخه‌کی و پووش و په‌لاشی که‌ له‌سه‌ر رێگه‌که‌ کۆی کردبووه‌، ناگری کرده‌وه‌، له‌هه‌گه‌به‌که‌ی تۆزێک قاوه‌ی ده‌ره‌ینا و کولاندی، شنه‌بایه‌ک هه‌لی کرد.

له‌تاو سه‌رما، له‌پشت گاشه‌ به‌ردێکی گه‌وره‌ هه‌لکۆرمابووین و سه‌یری زه‌ریای مات و بێ بناری پێشمان و دوورگه‌ سه‌رناو که‌وتوه‌کامان ده‌کرد، هه‌روه‌ها سه‌یری ئەو دوور دوورانه‌ که‌ کیتوه‌ غه‌ریبه‌کان قه‌باره‌یه‌کی قورقوشمییان به‌هه‌وا به‌خشیبوو.

باوکه‌ لۆکاس گوتی: "ده‌لێن له‌م دونده‌ پیرۆزه‌وه‌ ده‌توانیت کۆستان‌تینییه‌ ببینی!" وای گوت و چاوی

برپيه خۆرهللات تا بهشكهم ئەو پايتهخته پادشايه تيبه بيبين.

- "باوكه لوكاس، تو تا ئيستا ديوتە؟"

راهيپ هەناسە يەكە هەلکيشا و گوتی: "نا، شایانی ئەو نەبووم بيبينم، وەك بلتي تەنيا چاوی لەش بەس نبیە، بەلکو پتيوستە چاویکی ترت هەب، چاوی رۆح! حەيفيک رۆحی من نزیک بینه!"

گوتم: "بەلام تو توانای بيبيني خواوندت هەيه!"

راهيپ گوتی: "بييني خودا پتيوستی بەچاوی نيبه، ئەو لەجگەر و (سی)ش ليمان نزیکترە." (*)

لە هەموو ئەو ماوه يەدا هاوريكەم مات و بێدەنگ بوو، هەلبەت نەيدەتوانی لەجەستەي خۆش بێ کە بۆ ساتيک ترس داگرتيو، لەو زياتر نەيتوانی خۆي راگرئ و دەستی هینايه پيشن و بەگور دەستی گرم و گوتی: "تکا دەكەم ببوو، سوتند دەخۆم جارێکی تر دووبارە نايبتهوه."

ئايوسافيۆ Iosaphio

شەشەمی ديسامبەر

ئەورۆمان لەستۆديۆي شتوهاربي ئايوسافيۆدا بەسەر برد، (دە) راهيبي وپنەكيش لەو ستۆديۆيەدان، هەر هەفتە يەك، يەك يەكيان كارواري ناوماڵ و گسكدان و شت شوردن و تيشتيليان دەرگرتە ئەستۆ و ئەوانی تر خەريکی وپنەكيشان.

لەم ستۆديۆيەدا، مەسيحەگەلي زولف شانەكراو و تير و تەسەل، پاكيزەگەلي شوخ و شەنگ و تەرلان، قەديسي گۆنا سوور و قانيح و بەتال لەپيرۆزي بەرهم دین و لەشيوەي وپنەدا بۆ ئەوپەري سنوورەكاني دوناي مەسيحيەت بلاو دەبنەوه.

راهيبەكان خەلکانی ساكار و ميوان دۆستان، حەزبان بەخواردنی چاك، شەرابی چاك و گوريەي خەسيو، دواي نانی شتوان چەند سەعاتيک بەدەوري ناگردا دانيشتين و کەوتينە وتوويز، قەسەكاني ئيمە سەبارەت بەم دونيا بوو، کەچی ئەوان سەبارەت بەو دونيا قسانيان دەکرد. باوكە ئاكاكيوس، راهيبيکی كورتنەبنە و قەلەو و قاچ ئاوساوبوو، ئەو رۆژە لەبەيانيبهوه خەريکی کيشانی وپنەي قەديس ئەنتونيۆس بوو، هەنووکەش بەدەم دەستهيپان بەسەر گوريە رەشە قەلەوهکەي سەر کوشيدا، زۆر بەگور باسی ئەو زاهييدە موقەدەسەي دەکرد:

- "رۆژيک کەنیشکێ دەچن بۆ لای زاهيد و پتي دەلئ: (هەموو فەرمانەكاني خودام بەجێ هیناوه، هەموو کات پشت بەخودا دەبەستم، چما خودا دەرگاکانی بەهەشتم بۆ دەکاتەوه؟) قەديس ئەنتونيۆس لبي دەپرسن: ئايا هەژاری بۆتە جبي شانازيت؟

- نا باوكە!

(* ئەو قەسە يە چەند لەم ئايەتەي قورئان دەچيت: انا اقرب اليكم من جبل الوريد.

- ئەي ريسواييت بەگەورەي و سەرورەي زانيوه؟

- نا باوكە!

- دوژمنت بەدۆست زانيوه؟

- نا باوكە!

- کەواتە كچم بەگەرپتەرەوه و خەريک بە، چونکە هيشتا خاوەنی هيچ نيت!

هەروا کە لەئاكايۆسۆم دەنۆري، هەر ئەوەي کە لەبەر زۆرخۆري و تيبني ناگرەکە و يادەوهری ئەو زاهييدە ترسناکە ئارەقەي دەريشت، لەدلي خۆدا گوتم: "بلتي بەدرپترياي ئەورۆچ ئانتونيۆسيکی سەرگۆنا سووري وپنەكيشاي؟"

هەستیکي ئەهرمەنە هانی دەدام پتي بلتيم: "هەستە بەگەرپتەرەوه و خەريک بە، چونکە هيشتا خاوەنی هيچ نيت!"

بەلام هيچم نەگوت!

ناخر توپتالتيک لەچەوري و راهاتن و ترسنۆکی گەمارۆي رۆحيان دابوو، ئەلەعانيش گەر رۆح لەقولا يي زيندانەکە يەوه هەر ئارەزوويهکی با، ئەوا چەوري و راهاتن و ترسنۆکی شتیکي تەواو پتيچەوانەيان لەوه ئەنجام دەدا کە رۆحی گەرەکی بوو. هەر بۆيە، لەترسنۆکيبهوه هيچم نەگوت. ئەو شەوه کە چوومه ناو چيگە، مەسەلەکم بۆ هاوريكەم گيترايهوه.

ئەو بۆ دلخوشيدانەوه م گوتی: "وايش نيبه، رەنگە لەرووي ريزگرتنەوه بووي نەك ترسنۆکی، ياخود دەشت بەزەيي نەيهيشتيتي کەسيکی ناسکی وەك ئەو پياوہ دلگيرکەيت، يان رەنگە لەبەر ئەوه هيچت نەگوتووہ کە قەسەکەي تو دەواي دەرەکە ناکات!"

بەناپزەيايي دەرپرنەوه گوتم: "نا، نا، خو گەر واشسبي وەك تو دەيلتي، دەبج بەسەر ئەو تۆزە چاکەخواريانەي تو باسيان دەکەي - پتزنان، بەزەيي، بەرژەندەي - داسەرکەوين، ناخر ئەو چاکەخواريه چکۆلانە زياتر لەخراپەکاريه گەرەکان دەمترسيان، چونکە بەرپالەت جوان و لەبەردلن و زۆر سانانتر فريومان دەدەن، دەبج بلتيم لەبەر ترسنۆکی هيچم نەگوت، لەبەر ئەوہي دەمەوي رۆحم شەرمەندە کەم و لەدووبارەبوونەوهي وەها کارێک پيشی بگرم!"

بۆ رۆژي دوایي، لەهەيوانی شووشەبەندی خەلۆتەنگەکەدا، لەنيو قەديسگەلي رومەت ئال و پاكيزەگەلي خري و خەپانی وپنەكيشراودا، لەگەل (دە) هونەرمەندی جبه پشدا شيرمان خواردەوه و نانی برشتهي گەنمان خوارد، خۆرەتاوی زستان هیدی هیدی لەگەل بۆني خوشتی سنۆيەردا لەپەنجەرە گەرەکانەوه دەهاتە ژوورەوه، قسانمان دەکرد و پيئەکەنين، ئيرە کيبوي ئاتوس نەبوو، ليرە مەسيح هەستابۆوه و پيئەکەني.

کاتي رەهبانەکان، موحيزەگەلي قەديسەکانيان دەگيترايهوه و چاوانيان لەئيمان، يان بي ئيمانيدا دەيدا لەهەيک، روخساريان ئازنگی دەدا.

پايا ئاكاپيۆس دەستی رايەل کرد و يەك يەك لەوپنەكاني پيشان داين کە بەديوارەکەي بەرامبەرمانەوه

هه‌ل‌واسرا بو، وی له‌هونه‌رمه‌نده‌کانی تر جحیل‌تر بو، ریشی بریقه‌دار و ر‌ه‌ش و لئیه‌ه‌کانی سوورباو بوون، به‌ده‌م هه‌ل‌گوتن به‌کار‌ده‌یدا گوتی:

- "ئه‌مه‌ زاهیدی گه‌وره (ئارسنیوس)ه، ئه‌و ژنه‌ی له‌به‌ر پیتیدا چۆکی داداوه بانوویه‌کی قه‌شه‌نگ و به‌گرا‌ده‌ی رۆمه‌ که‌ ده‌شت و کیو و زه‌ریای بریوه‌ تا له‌به‌رده‌م ویدا کړنۆش بیات. به‌لام ده‌بین ئه‌و چۆن به‌په‌نجه‌ ئاماژه‌ بۆ زه‌ریا ده‌کا و ناوچه‌وانی تیکناوه- ده‌مه‌وئ ئه‌و په‌شاند‌م که‌ ئه‌و چۆن به‌تووره‌بییه‌وه ئه‌و ژنه‌ له‌خۆی ده‌تارینئ - پیتی ده‌لئ: (پرۆ و به‌که‌سیش مه‌لئ منت بینیه‌وه، چونکه‌ ئیدی زه‌ریا ده‌بیته‌ ریتی کانی و ژنان به‌ل‌یشاو ر‌وو ده‌که‌نه‌ خه‌ل‌وه‌تخانه‌که‌م!) ژنه‌یش به‌تکا و ر‌ه‌جاوه‌ ده‌لئ: (باوکه‌ دۆعام بۆ بکه‌!) زاهید له‌وه‌لامدا ده‌لئ: (ژنه‌که‌، له‌قاپی خودا ده‌پار‌تیمه‌وه‌ که‌ من له‌ده‌ست یادی تۆ ئاسووده‌ کات!)"

شپ‌وه‌کار، ر‌ووی کرده‌ ئیمه‌ و به‌نیگایه‌کی دزتیوانه‌وه‌ پرسى: "له‌قاپی خودا ده‌پار‌تیمه‌وه‌ که‌ من له‌ده‌ست یادی تۆ ئاسووده‌ کات، یه‌عنى چى؟"

ئیمه‌ بێده‌نگ بووین چونکه‌ له‌مه‌به‌ستى ر‌اهیب‌ه‌ه‌الى نه‌بووین. گوتی: "یه‌عنى جوانیى ئه‌و ژنه‌ زاهیدی وروژان‌دیو، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ له‌خودا ده‌پار‌ایه‌وه‌ له‌یادی ئه‌و ژنه‌ ئاسووده‌ی کات!" هاو‌ر‌پ‌یکه‌م له‌کات‌تیکدا که‌ چاو‌پ‌یکى له‌ر‌اهیب‌ داگرت، گوتی: "ئه‌دى باشه‌ له‌بیری کرد؟"

ر‌اهیب‌ گوتی: "شتى وا ده‌ب؟" به‌لام هه‌ر که‌ دیتی ها‌با‌کوکی پیر نیگا خه‌نج‌ه‌ ئاسا‌کانی ده‌بر‌تته‌ چاوانی، له‌قسه‌کانی ژتیوان بۆوه‌ و لئیه‌ سووره‌کانی کړۆژت.

دهیری سانت پاول Saint Paul

به‌به‌له‌م چوین بۆ ئه‌و ده‌یره، چه‌ند به‌شکۆ بوو! زه‌ریای هه‌زار ر‌ه‌نگ - شینی کال و سه‌وز - له‌گه‌ل ر‌ه‌نگی پیرۆزه‌بییدا، گاشه‌به‌ردی هه‌ل‌واسرا و ه‌ک پلى خوتین، ئه‌شکه‌وتی ر‌ه‌ش، کۆتره‌ کیوی و پاشان نا‌کاو لمی سپیی ر‌اخراو.

ئه‌م‌رۆ هاو‌ر‌پ‌یکه‌م سه‌رو دل‌ خۆش بوو، به‌قاسای پیکه‌نین به‌له‌مه‌که‌ی ده‌له‌ر‌انه‌وه، پیم‌ گوت: "ده‌وری چینیه‌کی تووره‌ بیینه!" ئه‌ویش به‌خیر‌اییه‌کی سه‌یره‌وه‌ ر‌یزۆ وشه‌ی به‌خه‌یال‌ چینیی له‌زاری هه‌ل‌ر‌شت، وا که‌ یفم پیتی ساز بوو که‌ له‌به‌له‌مه‌که‌دا جیم نه‌ده‌بۆوه، پیم‌ گوت: "ئیتستا عاره‌بیانه‌ عیشق بکه‌!" ئه‌ویش به‌خه‌رۆشانه‌وه‌ که‌وته‌ ده‌ر‌پ‌رینی عیشقی خۆی به‌رامبه‌ر ژنه‌ عاره‌بیکى نادیار، به‌م شپ‌وه‌یه‌ به‌خیر‌ایی برووسکه‌، گه‌یشتینه‌ به‌نده‌ری سه‌ومه‌عه‌که‌ و ملی هه‌روازی سه‌خت و دژوارمان گرت‌ه‌ به‌ر.

ده‌رگا‌وانه‌که‌ خه‌لکی سیفالونیا بوو، پیره‌میردیکى نار‌ه‌سن و تانه‌باز، بۆ کات به‌سه‌ر‌بردن، به‌رۆژ له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌ داده‌نیشت و به‌چه‌قۆ شتگه‌لیکی داده‌تاشی که‌ له‌مه‌سیح و قه‌دیس و دیو ده‌چوون. به‌وردی هه‌لی سه‌نگان‌دین و به‌زه‌وه‌ پرسى: "بئ‌ ئه‌قل‌بینه، ئه‌وه‌ لئیه‌ چ ده‌که‌ن؟"

- "پیره‌میرد، بۆ عیباده‌ت هاتوین!"

- "له‌ کوئ؟ ناشی میشکتان کای تیا‌بئ؟"

- "له‌ ده‌یر!"

- "کام ده‌یر، کام ده‌یر؟ چ ده‌یرتک له‌ئارا‌دا نییه‌، به‌قسه‌م که‌ن، بگه‌ر‌پ‌تته‌وه‌ باوه‌شى دونیا!"

ده‌مان بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیو و لئى ر‌اماین، به‌راستی دیاریو بو‌مان به‌داخ بوو.

پاش ئه‌وه‌ هه‌ل‌ئى دایه‌ و گوتی: "گالته‌ ده‌که‌م، فه‌رمو بیته‌ ژووره‌وه، به‌خیر‌یتین!"

چوینه‌ ژوورئ و له‌هۆده‌کانی چوارده‌وری هه‌وشه‌که‌مان روانی. ر‌اهیب به‌تانه‌وه‌ گوتی: "له‌پووره‌ هه‌نگه‌که‌ی خودا بنۆرن، ته‌ماشای هۆده‌کان بکه‌ن. ر‌ۆژانیک ئیره‌ جیتی میشه‌ه‌نگ بوو، جیتگه‌ی ئه‌و هه‌نگانه‌ی که‌ هه‌نگرین دروست ده‌که‌ن. وا ئه‌لعانی‌ش بووه‌ته‌ جیتگه‌ی نیره‌ هه‌نگان، واى... واى له‌چ‌زووه‌کانیان!"

پاشان به‌پیکه‌نینه‌وه‌ قسه‌که‌ی ته‌واو‌کرد: "خودا روحم به‌ئیه‌ بکات!"

ئیمه‌ دوو لئیه‌مان نه‌کرد، به‌لام له‌ده‌له‌وه‌ زیز بووین، چما ئه‌م ده‌یره‌ مه‌زنه‌ تا ئه‌م ر‌اده‌یه‌ پاکیتی و پیرۆزی خۆی له‌ده‌ست داوه‌؟ چما هه‌ر پیل‌وه‌ به‌تاله‌کان بۆ ر‌اهیبه‌کان ماوه‌ته‌وه‌ و په‌پوله‌ پیرۆزه‌کان پیل‌ویان چۆل‌ کردووه‌ و فیر‌بون؟

به‌پتوبلی شه‌که‌ته‌وه‌ به‌پتلیکانه‌ به‌ردینه‌کانا سه‌رکه‌وتین که‌ ده‌چۆه‌ ژووری میوانخانه‌، هاو‌ر‌پ‌یکه‌م وه‌ک به‌زه‌بى پیا‌مدا بێته‌وه‌، باسکی گرت‌م و گوتی: "په‌له‌ مه‌که‌، هیوا‌پراو مه‌به‌، مادامه‌کی وه‌دی ر‌ۆحمان به‌رز و ر‌یتگه‌ی تیشکانی نه‌گرت‌بیته‌به‌ر، نیگه‌ران مه‌به‌. چونکه‌ به‌تیشکانی وه‌دی چه‌ند ر‌ۆحیتک، دونیاش ده‌رووخى، ئه‌مانه‌ کۆله‌که‌ی دونیان، هه‌رچه‌ند له‌په‌نجه‌ژمیرتک زیاتر‌ن، به‌لام ده‌ی ئه‌وه‌ش کیفایه‌ته‌!"

ئینجا به‌توندی ر‌ایته‌کاندم و به‌پیکه‌نینه‌وه‌ گوتی: "هیتی مۆسۆلینی داماو، به‌رخۆدانت هه‌بئ!"

چوینه‌ هۆله‌که‌، کارگوزاران: پینج شه‌ش که‌سه‌ی که‌ته‌ و چوارشانه‌ ده‌ستیان به‌شپ‌وه‌ی خاچ له‌سه‌ر سینگ دانابوو، به‌ده‌وری زاهیدا دانیشتبوون.

زاهید له‌سه‌ر ته‌ختیک له‌ئیه‌راستیانا دانیشتبوو، زه‌لامیکى قورس و به‌ر‌پ‌ز بوو به‌ریشیکى لوله‌وه‌، سیمایه‌کی ژنانه‌، ده‌ست و په‌نجه‌گه‌لی سپی و کلاویکی ئاوریشمینی ر‌ه‌ش له‌سه‌ر، ده‌ستی به‌نازه‌وه‌ ر‌ایه‌ل‌کرد تا ماچی که‌ین، پاشان سه‌باره‌ت به‌بارود‌خى دونیا پرسى ر‌ای لئ‌ کردین.

یه‌کت له‌کارگوزاران پرسى: "له‌ئینگلستان چ باسه‌؟ ئه‌دی له‌ئه‌لمانیا؟ پیتان وایه‌ شه‌ر‌پ‌یکمان له‌پیش بئ؟"

ئهو‌ی که‌بان له‌کات‌تیکدا که‌ چاوی له‌وه‌ی ته‌نیشتی ده‌قرتاند گوتی: "ئینشه‌للا، هیوادارم ئه‌لمانه‌کان ر‌یسواین!"

هه‌ر که‌ ئه‌مه‌ی گوت، یه‌کیتی قه‌له‌و و که‌ته‌یان تیدابوو، قنجه‌پ‌ه‌ هه‌ستا و گوتی: "ئه‌لمانه‌کان، هه‌موو ئینگلیزه‌کان و فه‌ره‌نسی و رووسه‌کانیش وه‌ک پاروو ده‌پیت‌چنه‌وه‌، گه‌ر درۆم کرد لووتم بپرن، ئاخ‌ر ئه‌لمانیا (مه‌سیح)ی سه‌رده‌مه‌، دونیا ر‌زگار ده‌کات!"

زاهید له‌کات‌تیکدا ده‌سته‌ سپیکه‌لانه‌که‌ی به‌ده‌میه‌وه‌ گرت‌سوو تا به‌ر له‌پیکه‌نینه‌که‌ی بگرن، گوتی:

"جیرمانۆس دانیشه!"

ئىنجىلا پرووى كرده ئىمىمە و گوتى: "زۆر گوتى مەدەنى، ناوى جىرمانۆسە و ماناى وايە لايەنگرى ئالمانە، ئەو بەرادەران پىتى رادەبوئىن!"

بەلام لەكاتىكىدا وتووئىژكە بەرەو ھىتورىيونەو دەچوو، دەرگاى ژوورەكە كەوتە سەر گازەراى پشت و راھىبىتىكى وشك و رەقەلە و درىژ بەسەرى داتلىشاووە خوئى كرد بەژووردا، خوئىن بەرپىش و جىبە شى و دراوەكەيدا دەچۆرا.

زاهىد بەرەنگ ھەلبىزىكاويىبەو ھەستايە سەر پى و نەراندى: "ون بە لەبەر چاوم، مەگەر ناھىنى ميانم ھەيە؟"

راھىب بەنياز نەبو پچىتە دەرەو، كلاوھەى داگرت، كلاويكى شىتال شىتال كە خوئىنى لى دەتكا. - "دەمەوى بەدەيرەكەى قەدىس پاولدا ھەلى واسم تا بزانتى چۆن دەيرەكەى بەرەو دارووخان و دارمان دەروا!"

كارگوزاران بەپەشوكاويىبەو ھەستان و ھەرچى سەرزەنشيان كرد سوودى نەبوو، تا وردەوردە بەرەو دەرەو رايان كىشا، ئىمەيش لەم بگرە و بەردەيدا، ھەلمان قۆستەو و بەنپو راھىبەكانا خۇمان دەرباز كرد و چووينە دەرەو.

چووينە دالانەكەو بىدەنگ سەرو خوارمان دەكرد و دەگەراين، دەرگاوانەكە ھەستى پى كردىن و پىتى زانين. دەستى لەقەدىس و زورپىتە تاشين ھەلگرت و بەقاقاى پىكەننەو ھات بۆ لامان.

گوتى: "برادەرىنە نىگەران مەبن، خوئىئوھش باوكە (ئىنۆسىت) (*) تان بىنى، بىنىتان چۆن سەرىم دادىر دادىر كەردبو! بەلام ھەمدىس چاك دەبىتەو. مەترسن، يەكەم جارى نىبە!"

ھاوپىكەم پرسى: "بۆ لەم دەيرەدا ئەم شتانە زۆر روودەدەن؟ يان باشتىر بلىم، شەيتان ھاتۆتە ئىرەيش؟"

- "ئەى چۆن كورم، چما ئىوھ چۆن بىر دەكەنەو. ھەرچى بەكەى شەيتان بەجۆرىك خوئىت پى دەگەيەنى. ھەبوو نەبوو دەيرىك ھەبوو، سىسەد و شەست و پىنج راھىبى تىدابوو، ھەر راھىبى سى دەست جلى شەرى و سى ئەسپى ھەبوو، ئەسپى سى، يەكئى سوور، يەكئى رەش. رۆژى سى كەرەت پاسەوانى دەيرەكەيان دەكرد تا بەر لەھاتنە ژوورەوھى شەيتان بگرن، بەيانيان بەئەسپى سىبىبەو، دواى نىوېروان بەئەسپى سوورەو، شەوانەيش بەئەسپى رەشەو.

- "دەى، شەيتان توانى وژوور كەوى؟"

راھىبى دزىو پىكەنى، گوتى: "ئەو بەراستتە؟ ھەمان كات كە ئەوان بەسەر ئەسپەو پاسەوانى دەيرەكەيان دەكرد، شەيتان لەژوورەو لەسەر تەختەكەى زاهىد دانىشتبوو، ئاخر شەيتان ھەر زاهىدەكە خوئى بوو!"

(* ئىنۆسنت Innocent واتە مەعسوم و دلەساف.

ھاوپىكەم پرسى: "ئەدى تۆقەدىسى دەرگاوان؟ تا ئىستا شەيتانت بىنىوھ؟"

- "ھەلبەت كە دىومە!"

- "قەلافەتى چۆنە؟"

- "خى و خەيانىكى بىر پىش، جوانكىلە و ناسك، تەمەن دوانزە سالان!"

سەيرىكى ھەردووكمانى كرد، چاويكى داگرت و گوتى: "لام وايە زاهىدە موقەدەسەكەى ئىمەتان بىنى، بەراى ئىوھ چۆن زەلامىك بوو؟ لەدوعاى خىرى بى بەرى نەبن!" ئەمەى گوت و لەكاتىكىدا كە خەرىك بوو لەپىكەنينا ژانى دەكرد، ھەمدىس لەودىو دەرگاكوھ بىزبوو.

ھەنووكە ھەر پىنج شەش راھىبەكە ھاتن و دەورەيان لى داين، بۆ ئەوھى سەرى داقلەيشاوى (ئىنۆسىنت) مان لەبىرەرنەو، بەرەو بارەگاى پىروژى دەيرەكەيان بردىن، تا كەلوپەلى پىروژمان پىشان بدن، ھەندى ئىسقان و ھەديەى (مۆغەكان) (*) - زىر و بخوور و عود و سىسەعومبەر - داوايان لى كردىن بۆنيان كەين. گوتيان گەرچى سەدان سال بەسەر ئەم ھەديانەدا تىدەپەرى، بەلام ھىشتا بۆن و بەرامەى خوئان لەدەست نەداو و ئەمەش خوئى لەخۆيدا موجدەيەكى گەورەيە!

لەوئى ھاتىنە دەرەو و چووينەو ھەوشە، دەرکەوانەكە چاوى كردىن و بەئىشارەت بانگى كردىن، بەپىكەننەو گوتى: "بۆنيان خوئى بوو، وايە؟ موجدەگەلى گەورە! ئەگەر بۆنى (ئۆدكۆن) ي بەسەرا بكن، بۆى ئۆدكۆنى لى دى، نەوتى لى بدەى، بۆنى نەوتى لى دى. ئەى نالىم موجدەيە گەورە! ئەمرو بۆنى چىيان لى دەھات؟"

ھاوپىكەم گوتى: "بۆنى سوورە گول!"

- "كەواتە بىگومان گولوايان بەسەرا كەردوون!"

ئەو كوتە دارى نووشتانەو كە خەرىكى ھەلكۆلىنى بوو، ھىند پىكەنى كە ئىدى كەوت بەپشتا.

- "دەى يەللا بقوچىن، ئەگىنا بزانت لەگەل ئىوھدا دواوم، تووشى گىچەلىك دەكەن، بەشىتم دادەنىن و منىش ئەوان بەفشەكەر، شەيتانىش دار بەرۆحى ھەمومانا دەدات!"

دەيرى ديونىزىو Dionusio

بەرەبەيان بوو بەبەلەم چووين بۆ ئەم دەيرە.

گەمىەوانەكەمان (پاپا پىندىكىت) دەيگوت ئەم دەيرە خەمناكتىر دەيرى كىوى پىروژە، ھەرچەند دلەشت شادى، لىرە ناتوانىت پىبەكەنى، لەم دەيرەدا چەندى شەرابت بخواردايەو، سەرخوئى نەدەبووت، دار دىمشتىكى تىدابوو ئەوئىش لەھەوشە پروا بوو.

(*) مۆغەكان: مەبەست لەو سى زەردەشتىبەيە كە كاتى لەدايكىونى ھەزرتى عىسادا، ئەستىرەى ئەويان لەھۆرھەلاتدا

بىنىبوو، ئىدى بۆ پەرستنى وى دەچنە ئۆرشەلىم.

گەر باش سەرنجەت دابا، دەتیبینی مەسیح بەھەموو گەلاکانی ئەو درەختەو لەخاچ دراو، قەشە یە کمان لەگەڵ بوو، دەچوو بۆ (دافنە) و ئیبرەیی جێ دەهێشت. گوتی: "باوکە (پیتدیکیت) ھەموو ئەم دۆنیایە خاچیکە مەسیحی لەسەر لەخاچ دراو، نەک ھەر بەگەلائی ئەو دارەو، بەلکو بەمن و بەتۆ و بەتەواوی بەردەکانی ئەم عەردەو!"

ئەمە ئیتر لەتوانای من بەدەر بوو!

- "قەشە بھورە، من لەھەموو جیبەک مەسیح لەھەستانەو دەدەینم!"

قەشە سەری راوہشان و گوتی: "کورم تۆزۆر بەپەلە، ئیمە مەسیحی ھەستاو دەبینن، بەلام دواي مردمان. ئەم گۆزەرگە خاکییە، ئەلعان و مادامەکی زیندووین ھەمووی ھەر لەخاچانە!"

دۆلفینیک بەئارامی لەئاوہکە ھاتە دەرەو، سەر پستی نەرمی لەژێر تیشکی خۆردا بریقە ی دەھات، ھەمدیس خۆی کردووە بەئاوہکەدا، دیسان ھاتەو دەرەو و شادومانانە ھەلەبەزیبەو، زەریای بەرفەرەوان لەژێر ریکتیبابوو، لەناکاو دۆلفینیکی تر لەدورەو دەرکەوت، ھەر کامەیان پەلە ی بەیەک گەیشتیان بوو، بەدیداری یەکتەر شادبوونەو. ئینجا شان بەشانی یەک بەکلکە لەقەق و سەما سینگی ئاوہکەیان شەقار کرد و کەوتنە مەلە.

لەخۆشحالییا رۆح لەلەشما جیبەدەبۆو، دەستم ھەلینا و ئەو جووتە دۆلفینەم پیشاندان و بەسەرەزبیبەو پرسیم: "چما مەسیح لەخاچ دراو یان ھەستاو تەو؟ ئەو جووتە دۆلفینە چیمان پێ دەلین؟"

بەلام تازە گەیشتبووینە دیۆنیزۆ و جەنابی قەشە دەرەتی نەبوو وەلام بەداتەو.

کاتی پیمان نایە ھەوشی دەبرەکەو، وەختەبوو لەترسا دلمان بوستە، ھەستمان دەکرد بەزیندانی ھەتا ھەتایی ھوکم دراوین و ھاتووینەتە بەندیخانە ی تەپ و توش و تارکەو. کۆلەگەکان کورت و پەش بوون، تاقی بەینەکانیان پرتەقالبیەکی تۆخ.

دیوارەکان بەوینە ی وەرگیراو لە (ئیلھامەکانی یۆحەننا) پۆشراوون، شەیتانەکان، ئاگری دۆزەخ، ئەو قەحپانە ی کە پروباری خۆین بەنیوان مەمکەکانیاندا دەھاتە خوارەو، دێوہ دۆزەخییە شاخدارەکان، ھەوہسی کلێسا بۆ تۆقاندنی خەلک و ھینانیان بۆ بەھەشت، نەک لەرێگی ئەقینەو، بەلکە لەرێگی ترس و تۆقاندنەو.

خانەخوێ ھات، کە ئیمە ی بینی بەحەپەساویبەو چاومان بریوہتە وینەکان، لیتوہ باریک و زەردەکانی کە ئازاوەگتیبیان لێ دەباری، لەیەک ھەلبری - لەدیتنی دوو گەنجی تەرپۆش و بەختیار لەتافی لاویدا، ناخی پر بوو لەرق و نەفرەت - گوتی: "جوان چاوتان بکەنەو، عینجە و فینجە مەنوتین، باش سەیرکەن، جەستە ی بونیادەم لیتاوتو لەئاگر و دێو و سۆزانییە، ئەو چەپەلییە ی دەبیین دۆزەخ نییە، بەلکو گەدە و گیپال و ناو سکی ئینسانە!"

ھاوڕیکەم بەنارەزاییبەو گوتی: "ئینسان لەسەر شتوہ ی جوان خەلق کراو، کەواتە ئەم چەپەلییە نییە،

بەلکو شتیکی ترە!"

راھیب بەسەریدا نەراوندی: "شتیکی تر بوو، بەلام ئیستا وا نییە. ئیتوہ لەدونیایە کدا دەژین کە رۆحیش بوو بەجەستە، گوناھ بەبەر مەمکی خۆیەوہ ناوہ و شیر ی دەدات!"

پرسیم: "ئەدی چار؟ چما چ دەرگایەک بۆ رزگاربوون نەماوہ تەو؟"

- "با، با، بەلام دەرگایەکی تەنگ و ترووسک، دەرگایەکی تاریک و پرمەترسی، بەھاسانی زەلامی پیاوا ناچی!"

- "مەبەستت کام دەرگایە؟"

- "بنۆرن!"

دەستی راہەل کرد و دەرگای دەبرەکە ی پیشان دا، ھاوڕیکەم کە رقی لەقەسەکانی راھیب ھەستاو، گوتی: "حالی حازر ئامادەین، مەگەر لەدوا رۆژدا کە پیر و پەککەوتە بووین، ئاخەر جەستەیش دەستکردی خودایە!"

بزیەکی تال لەسەر لیتو ی راھیب نەخشی و قیراندی: "لەش دەستکردی شەیتانە، کاتی ئەوہ ھاتوہ تیبگەن رۆح دەستکردی خودایە!" بەدەم ئالاندنی جەبەکە ی لەخۆیەو، لەژێر یەکتیک لەتاقە پرتەقالبیەکاندا بزربوو.

لە ناوہ راستی ھەوشەدا بەتەنیا مایئەو.

ھاوڕیکەم گوتی: "وا چاکە برۆین، دیارە مەسیح لیتە ناژی!"

دەرگای دوو سێ ھۆدە کرانەو، رەھبانگەلی لەپەیکەری ئیسکی چو ھاتنەدەر، سەیریان دەکردین، پرتەو بۆلە یەکیان لیتو ھات و ھەمدیس دەرگاکیان داخستەو.

ھاوڕیکەم دووبارە ی کردەو: "وا چاکە برۆین، ئەقین لیتە بەدی ناکری!"

پرسیم: "چۆن؟ مەگەر بۆیان بەداخ نیت؟ پیت چۆنە چەند رۆژیک لیتە مینینەو و باسی مەسیحی راستەقینەیان بۆ بکەین؟"

- "بۆ ئەمانە؟ قەت شتی وا نایت. ھەولیکی بیتوہدە!"

- "ھیچ شتی بیتوہدە نییە، گریمان نەمانتوانی رزگاربان کەین، خۆ کاریکی قورس و دژوارمان کردوہ!"

ھاوڕیکەم کە بەسەر سورمانەوہ سەیری دەکردم، گوتی: "بەراستتە؟"

من کە دلتەنگییەکی ناکو خۆی لەرۆحمەوہ پیتچابوو، لەوہلامدا گوتم: "چ دەبوو گەر بمزانیا، چ دەبوو گەر بمزانیا ئەو کارەم کردبا، دلەم دەلێ گەر بەراستی پیاویت، لیتە مینینەو و بجەنگە، بەلام بەداخوہ ئەقل - شەیتان - مۆلەتم نادات!"

دو ھاھیب ددانیان بەجەرگی خۆیاندا نا و لیمان نزیک بوونەو، ئیمەیان بردە ژوورەو، بەدەوری دەبرەکەدا گەریانین، وینە ی دیوتیک کە سەری وەک بەراز ابوو، وینە ی قەدیس کربستۆفەرمان بەسەر

دیواره‌کوه بینی، وینه‌ی ددانه‌کانیان پیشان داین که به‌دانی دتو ده‌چوون. پاشان ناچاربان کردین کرنوش بۆ بازۆله‌ی راستی یه‌حیای غوسلده‌ر به‌رین، له‌هۆلی خواردندا، وینه‌ی دوو جنۆکه‌ی سوور و ناگرین، هه‌ر یه‌که‌یان جووتی رم به‌ده‌سته‌وه، قاچه سپیکه‌لانه‌کانیان له‌سه‌ر عه‌ردیکی سه‌وز بوو، له‌سه‌ر دیواری لای چه‌ه‌وه وینه‌ی پاکیزه‌ له‌نیوان دوو فریشته‌دا دانیشتبوو، به‌ته‌نیشتیانه‌وه وینه‌ی دره‌ختی سه‌وزی رۆشن کیشرا‌بوو، ته‌یره‌کان له‌سه‌ر په‌لکی دره‌خته‌کان هه‌لنیشتبوون، له‌پشت هه‌ر کام له‌فریشته‌کانه‌وه دره‌ختیکی سه‌وه‌به‌ر دانرا‌بوو، وینه‌ی قودره‌تی بی‌هاوتا له‌سه‌ر گومه‌زه‌که کیشرا‌بوو، شریتی‌ک به‌به‌رده‌مییه‌وه و چه‌ند پیتی درستی سوور له‌سه‌ر شریته‌که نووسرا‌بوو.

راهیبه‌کان ئیشاره‌تیان بۆ مه‌سیح کرد و گوتیان: "ده‌توانن ئه‌و پیتانه بخویننه‌وه: (یه‌کترتان خۆش بوئ!) ئه‌م وشانه به‌سه‌ر گۆچانه وشک هه‌لانه‌به‌کیشدا بخوینیت، شبن ده‌بی و چرۆ ده‌کات، هه‌موومان شوینمان دۆزه‌خه!"

گۆرستانه‌که ها‌که‌زایی و ئه‌فسووناوی بوو، له‌به‌ره‌یه‌یوانیک ده‌چوو به‌سه‌ر زه‌ریادا بنۆرئ، ته‌نیا پینج شه‌ش خاچی دارینی تیدا‌بوو که به‌هۆی با و خۆتوه پرتوکا‌بوون.

نا‌کاو پۆلی کۆتری سپی به‌سه‌ر سه‌رمانا هه‌لفه‌رین، به‌دووی ئاوه‌وه بوون، یه‌کی له‌راهیبه‌کان، به‌چاوانیکی لیاو‌لیتو له‌کوشاق و برسیتییه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی بیانگرئ ده‌ستی هه‌لینا. له‌هه‌مان کاتدا که له‌تاو برسیتی ددانه که‌ری پی‌که‌وتبوو، له‌به‌رخۆه گوتی: "خودایه، چ ده‌بوو گه‌ر تهنه‌نگیکم هه‌بایه!"

دو‌جار دیده‌نییه‌که‌مان کۆتایی هات، چه‌ند رۆژ به‌ر له‌گه‌رانه‌وه‌مان، خۆم به‌تاقی ته‌نها به‌ره‌و (کارولیا) سه‌ره‌که‌وتم، کارولیا ئه‌و خه‌له‌تگه‌ کیتییه‌یه که به‌دوو گاشه‌به‌رد دوه‌ره دراوه و به‌سه‌ر زه‌ریادا ده‌نۆرئ، له‌وی له‌و ئه‌شکه‌وتانه‌دا کیتیوترین و موقه‌ده‌ستترین زا‌هیدگه‌لی کیتی پیرۆز ده‌ژین، هه‌ر یه‌که‌یان دوور له‌وی تر له‌ئه‌شکه‌وتیتیکدا نوێژ بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانی دونیا ده‌کات، هه‌ل‌ئێ‌اردنی ئه‌و دووری و ته‌نها‌ییه بۆ ئه‌وه‌بوو نه‌با به‌بینینی ئاده‌میزادیکی تر هه‌ستی نارامی دایانگرئ، هه‌ر کامه‌یان سه‌به‌ته‌یه‌کی چکۆله‌یان له‌ئاوه‌که‌دا داناوه، ئه‌و گه‌میانه‌ی که به‌رپیکه‌وت واوه‌ دین، له‌تی نان و چه‌ند ده‌نکی زه‌یتوون ده‌خه‌نه ناو سه‌به‌ته‌کانه‌وه تاوه‌کو ئه‌م زا‌هیدانه له‌برسانا نه‌مرن. زۆر له‌م زا‌هیده کیتیوانه شیت بسوون، پیتیان ابوو با‌لی چکۆله‌یان لێ‌ رواوه و به‌هه‌لدی‌ده‌که‌دا ده‌فرن و ده‌که‌ونه‌ خواره‌وه، هه‌ر بۆیه ئه‌و که‌ناره‌ی خواره‌وه پر په‌ر له‌ئیسک و پرووسک.

ئه‌و ده‌مه، راهیبتیک که ناوی ما‌کاریۆس بوو، له‌نیو ئه‌و زا‌هیدانه‌دا ده‌ژیا، پیرۆزی و پاکژی ئه‌م راهیبه‌ ده‌نگی دا‌بووه، له‌به‌ر بینی ئه‌و چوممه‌ کارۆلینا، هه‌ر ئه‌و کاته‌ی پیم نا‌بووه (کیتی پیرۆز) هه‌ر بپاری ئه‌و ده‌م دا‌بوو له‌به‌رده‌م ئه‌م زاته گه‌وره‌یه‌دا سه‌ری کرنوش دانه‌وینم و ده‌ستی ما‌چ که‌م و لای ئه‌و ددان به‌تاوانه‌کا‌ما بنیم. نا - به‌تاوانه‌کا‌مدا نا - پیم وا نییه تا ئه‌و کاته تاوانیکی وام کردبی، به‌ل‌کو ددان بنیم به‌سه‌رکیشییه‌کی ئه‌هریمه‌نانه‌دا که گه‌لی جار ده‌چوو بن کلتیشم تا سووکایه‌تی به‌(حه‌وت

فه‌رزه (*ی پیرۆز) و (ده‌ وه‌سیه‌ت) ده‌که‌ بکه‌م و بچم به‌لای کاره‌ تایبه‌تییه‌کانی خۆمه‌وه.

لای نیوه‌رۆ گه‌یشتمه‌ خه‌له‌تگه‌کان، هه‌ریه‌ک له‌و خه‌له‌تگانه‌ کونیک‌ی ره‌ش بوون له‌رۆخی گاشه‌ به‌رده‌کانا و هه‌ریه‌که‌شیان خاچی ئاسنینی خۆی له‌دلی به‌رددا داکوتیبوو، له‌یه‌کێ له‌و خه‌له‌تگانه‌وه په‌یکه‌رتیکی ئیسکی هاته‌ دهره‌وه و ترسام، ده‌نگوت قیامه‌ته و ئه‌م په‌یکه‌ره ئیسکییه به‌رله‌وه‌ی جلکی گۆشت پپۆشی، له‌ژێر عه‌رد هاتبووه دهره‌وه، ترس و نه‌فهرت سه‌راپای بوونی داگرتم و له‌هه‌مان کاتیشدا ستایشیکی شاراهه و رانه‌گه‌یه‌نراو له‌خۆه‌ی پیتچام، نه‌مویترا قه‌ره‌ی که‌وم، ناچار له‌دووره‌وه پرسپاری رینگام لێ‌ کرد، بی‌ ئه‌وه‌ی دوو لپوه‌ بکات، ده‌سته وشکه‌ه‌لاتووه‌که‌ی رایه‌ل کرد و ئه‌شکه‌وتیکی ره‌شی به‌لیواری گاشه به‌ردیکه‌وه پیشان دام.

دیسان مله‌ی هه‌روازم گرته‌وه‌به‌ر، ته‌له‌زمی به‌رد پیتیولی بریندار ده‌کردم، که گه‌یشتمه ئه‌شکه‌وته‌که، دانه‌ویم تا سه‌یری ژووره‌وه‌که‌م، تاریکییه‌کی ته‌واو، بۆنی خۆل و بوخور، ورده ورده توانیم گۆزه‌یه‌کی چکۆله له‌قه‌له‌شی به‌ردیکدا له‌لای راسته‌وه به‌دی بکه‌م، جگه له‌وه هیچی ترم نه‌بینی، هاته‌ سه‌رئه‌وه‌ی هاوارکه‌م، به‌لام بیده‌نگی له‌قوولایی ئه‌و تاریکییه‌دا هیند به‌لامه‌وه پیرۆز و ترسینه‌ر بوو که نه‌متوانی هاوارکه‌م، هه‌ستم کرد ده‌نگی ئینسان لپه‌ره‌دا، کوفره و تاوان. دو‌جار چاوم به‌تاریکییه‌که راهات، هه‌روا که به‌نیگای تیزه‌وه چاوم بریبوووه ژووره‌وه، پرشنگیکی فسفۆزیم بینی - روخساریکی ره‌نگپه‌ریو و دوو ده‌ستی لاواز که له‌قوولایی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ده‌جوولانه‌وه، ده‌نگیکی خۆش هاته‌ گوتیم:

- "سلاو!"

غیره‌تم دایه به‌رخۆم، چومه‌ ژووره‌وه و بۆ لای ده‌نگه‌که‌ چوم، زا‌هید له‌سه‌ر عه‌رده‌که هه‌لترووشکا‌بوو، سه‌ری هه‌لینا و له‌و بوومه‌لپه‌له‌دا توانیم روخساری چاوه‌که‌م که له‌قوولایی جوانییه‌کی له‌را‌ده‌به‌ده‌ردا ده‌ره‌وشایه‌وه - سه‌رتیکی بچ قژ، چاوانیکی به‌قوولا‌چوو - برسیتی و شه‌ونخونی برستیان لێ‌ بریبوو، هه‌موو قژی وه‌ریو و سه‌ری وه‌ک که‌له‌سه‌ر ده‌بریسکا‌یه‌وه، له‌کاتیکدا بۆ ما‌چکردنی ده‌ستی دانه‌ویم، گوتیم:

- "با‌وه... به‌ره‌که‌تم ده‌!"

ماوه‌یه‌کی زۆر هیچ کامان قسه‌مان نه‌کرد، به‌تاسه و تامه‌زرۆیییه‌وه له‌و رۆحه‌م ده‌نۆزی که په‌رده‌ی جه‌سته‌ی دراندیو، ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی که با‌ل سست ده‌کا و لێ‌ ناگه‌رئ رۆح به‌ره‌و ئاسمان بدا له‌شه‌قه‌ی با‌ل و بفرئ، ئاخ‌ر رۆح درنده‌یه‌کی بی‌ به‌زه‌یی و مرۆخۆره، زا‌هیدی هه‌ر به‌جاری خواردبوو.

نه‌مده‌زانی چ بلتیم و له‌کوتیه‌ ده‌ست پی‌ بکه‌م! ئاخ‌ر ئه‌و جه‌سته په‌ریبوته‌ی به‌رامبه‌رم له‌گۆره‌پانی جه‌نگ ده‌چوو دوا‌ی کوشناریکی بی‌ روحمانه، جی‌ چنگ و ددانی جنۆکه‌م پتوه ده‌بینی.

(* ئه‌م فه‌ریزه‌تانه، به‌گوتیه‌ی ریوایه‌تیک، له‌سه‌ده‌ی دوانزه‌یه‌مدا له‌لایهن (پسته‌ر لومبارد) هه‌و نووسراون، که‌بریتین له: غوسلی ته‌عمید، ته‌سدیق، شتیوه‌ی پیرۆزی ره‌بانی، تۆبیه، چه‌ورکردن، نه‌زم، نی‌کاخ.

سەرەنجام ورم بەخۆدا و پرسیم: "باوکە ماکاربۆس، هێشتا لەگەڵ شەیتاندا دەجەنگیت؟"

- "ئێستە نا... ڕۆلە! هەنووکە پیریوم و ئەویش وەک من پیر بوو، چ توانایەکی نەماوە، من ئیدی لەگەڵ خواوەنددا دەجەنگم!"

بەسەر سوڕمانەوه گوتم: "لەگەڵ خواوەند؟ چما بەتەماشیت بێبەیتەوه؟"

- "کورم هیوادارم بدۆزیم، هێشتا ئێسقانەکانم وەک خۆیان و خۆبەدەستەوه نادەن!"

- "باوکە، ژبانی توژیانیککی زۆر دژوارە، منیش دەمەوێ رژگاریم، باشە.. چما چ ڕینگەیهکی تر نییه؟"

زاهید بزەیهکی دڵسۆزانە لەسەر لێتوی نەخشی و گوتی: "ڕینگەیهکی دڵپەسەندتر؟"

- "باوکە، ڕینگەیهکی مەرفانەتر!"

- "تەنھا ڕینگەیهک هەیه، یەک ڕینگە!"

- "ئەو ڕینگەیه کامەیه؟"

- "هەلگێژان! هەلگێژان بەریزی پێسلیکانەدا، لەزگی تێرەوه بۆ برسیتی، لەگەر ووی تەرەوه بۆ تینویتی، لەشادمانییەوه بۆ عەزاب، ئاخر خواوەند لەسەر ترۆیکی برسیتی و تینویتی و عەزاب دانیشتووه، شەیتانیش لەسەر تەختی ئاسوودەیی پالێ لێداوەتەوه، هەلگێژە!"

- "من هێشتا گەنجم، دونباش جوانە، دەرفەتی تەواوم هەیه بۆ هەلگێژان!"

زاهید بەپێنج ئێسکی دەستی ئەژۆمی گوشتی و گوتی:

- "کورم هەستە لەخەو! هەستە لەخەو بەرلەوهی مەرگ لەخەوت هەستین!"

پاچڵەکی، بۆ ئەوهی غیرەتم بێتەوه بەر، هەمدیس گوتم:

- "ئاخر من گەنجم!"

- "مەرگ جوانگەلی خۆشەوێ، دۆزەخ گەنجەکانی خۆشەوێ، ژبان مۆمیککی کزەلەیه بەناسانی دەکوژیتهوه، ئاگاداریه، لەخەو پاچەنە!"

ساتیک بێ دەنگ بوو، پاشان گوتی: "ئامادەیت؟" من کە لێوێژ بوم لەرق و لاساری، هاوارم کرد: "نا!"

- "ئەمە خۆپەرستی گەنجیتییە. وا دەلتیت و پێشتوايه بەگێفەگێفەکە ی دەژیت، مەنەرینە، دەترسیت؟"

- "کێ هەیه نەترس؟ بەلێ دەترسم. باوکی پێرۆژ ئەدی تو؟ چما ئەدی تو ناترسیت؟ برسیتی و تینویتی و عەزابت چەشتووه، خەریکیت بەبەرزترین پلە دەگەیت، دەرگای بەهەشتت لێ دەرکەوتوو، بەلام چما ئەم دەرگایە دەکریتەوه؟ دەتکەنە ژوورەوه؟ دلتیایت؟"

دوو دۆب فرمیسک لەچاوانییەوه خزینە خوارەوه، هەناسەیهکی هەلکێشا و پاشان دواى توژیک بێدەنگی گوتی: "لەمبەرەبانیهی خودا دلتیام، هەر ئەمەشه گوناھەکانی ئینسان دەبەزینتی و لیبیان خۆش

دەبێ!"

- "منیش لەمبەرەبانیهی خودا دلتیام، یان باشتەر بلیتم لەوانەیه هەر ئەمەش بێتەوهی ئەوهی لەخۆپەرستی گەنجان خۆشێ!"

- "هاوار بەمالمان گەر تەنھا پشت بەمبەرەبانیهی خودا ببەستین، لەو حالەتەدا چاکە و خەراپە شان بەشانی یەکتەر دەچنە بەهەشتەوه!"

- "باوکە پیتت وانییه مېهەرەبانیهی خودا هیندە بەرفەراران بێ کە شتی لەو جۆرەش پتی تێ چن؟"

هەر کە ئەو قسەیه بەزارا هات، تیشکی بېرۆکەیهک (بېرۆکەیهکی موقەدەس، لەوانەشە ناموقەدەس، لەمیشکەدا پەرشنگی دا) بېرۆکەیهی ئەوهی کاتی رژگاری تەواوەتی بەرپۆیه، کاتی ئارامیهی تەواوەتی بەرپۆیه، کاتی ئاگری دۆزەخ دەکوژیتهوه و شەیتان (کورە لاسارەکە) بەرەو ئاسمان هەلگێژێ، لەوی چاوە فرمیسک دەستی (باب) ی ماچ دەکا و هاوار دەکات:

- "گوناھم کرد!"

ئیدی باوکیشی ئامیزی بۆ دەگرتەوه و دەلتی:

- "سلاو کورەکم! بەخیربیتتەوه، بموورە لەو قەدەرەوهم گلاندی و ئازارم دايت!"

نەموترا راستەوخۆ ئەو بېرۆکەیه دەبرم، لەبری ئەوه ڕینگەیهکی پێچاوپێچم بۆ گوتنی گرتەبەر:

- "باوکە.. بیستووومە قەدیسیک - ئەلعان یادم نییه کامیان بوو- لەبەهەشتا ئۆقرە ی لێ هەلگێژی، خودا گوتی لەناھ و نالە ی دەبێ و بانگی دەکا، لیبی دەرسی: "چیه؟ چ باسە؟ ناھ و نالە ی چیتە؟ مەگەر بەختەوەر نیت؟"

قەدیس وەلامی دەداتەوه: "چۆن دەتوانم بەختەوەر بێم لەکاتی کەدا لەناو جەرگە ی بەهەشتا جۆگە ی فرمیسک ببینم!"

- "جۆگە ی چی؟"

- "جۆگە ی فرمیسکی دۆزەخییەکان!"

زاهید بەدەستە لەرۆکەکانی خاچی کیشا و بەدەنگیککی مردوووه پرسى: "تۆکییت؟ شەیتانیت؟ دەک کوژیاییتەدایە! دوورکەوه لیم!"

سێ جاری تر خاچی کیشا و تفی کردەوه و هەمدیس گوتی: "شەیتان کوژیبت، دوورکەوه!" ئەمجار دەنگی بەگورتریوو، لەو بومەلێلەدا ئەژۆبم- کە دەدرەوشایەوه - نەوازش کرد، دەستم تەزبوو.

گوتم: "باوکە، من نەهاتووومە تە ئێرە لەخشتەت بەرم، من شەیتان نیم، بەلکو گەنجیک دەمەوێ وەک باپیرە جوتیارەکەم بەسادیی و سافیلکەیی و بەبێ چ پرسبارکردنیک باوەرپیتن، بەلام هەرچەند دەکەم ناتوانم!"

- "هەش بەحالت ڕۆلە ی چارەپەش، ئەقل دەتخوا، (خود) دەتخوا، (من) و (ناووه) دەتخۆن. چما دەزانی هەر ئەو شەیتانە ی بەرگری لێ دەکەیت و دەتەوێ رژگاری کەیت چۆن کەوتە دۆزەخەوه؟ ئەوکاتە

بوو که نهو فریشته نریکه پروی کرده خواوند و گوتی: (من!) بهلئ، بهلئ نهی کوری گنج، گوی بگره و باش له میشتکتا توماری که، تنها یهک شت له تاگری نازاری خودادا دهسوتی نهویش (من)ه. بهلئ من، نهفرهتی خودای لی بی.

بهلا ساریبهوه سهرم راوهشانند و گوتم: "بهلام ههر له ریگای نه (من)هوه بوو، ههر له ریگای نه هوشیاربوونه به (خود)هوه بوو که ئینسان خوئی له ناژهل جیا کردهوه، باوکه ماکاریوس به که می دامه نی!"
- "ناخر ههر له ریگی نه به خوئاگاییبهوه بوو که ئینسان له خواوند جیا پووه، سه رتا هه موو شتی له گهل خودادا یهک بوو، هه موو شتی له نامیزی خواونددا دلنیاو خو شنوود بوو، شتی وهک (من)، (نهو)، (هی تو) و (هی من) له نارادا نه بوو، دوو به ره کی نه بوو، دوو شت نه بوون، به لکو یهک شت هه بوو، یهک که ون هه بوو، نه مه ههر نهو به هه شته بوو، نه مه و هیچی تر. سه رتای هه موومان لیروه بوو، نه مه شتی که که ریوح بیری دی و ناواته خوازی گه رانه وه به تی. پیروزیی مه رگ! نه دی پیت وایه مه رگ چیبیه؟ مه رگ ئیسترته که سواری ده بین و ده ریون!"

نهو ههر ده یگوت و هه رچهند زیاتری ده گوت، سیمای گه شتر ده بیناوند، بزده کی شیرین له سه ر لیوانی نه خشی و هه موو رو خساری گرتوه، ده تتوانی هه ست که یت چوته به هه شت. پرسیم: "باوکه بچی، بچی بزت دی؟"

- "نه دی چون خوّم راگرم و بزده نه یهت؟ کورم من خو شحالّم، ههر رۆژ و ههر ساتیک ته په ی پتی ئیسترته که ده بیبه م، ده نگی نریکبوونه وهی مه رگ ده بیبه م!"

به م هه موو شاخ و داخدا هه لگه را بووم تا له به رده م نه م زه لامه کیویه دا ئیعتیراف که م، نه م زه لامه ی که ژبانی ته لا قدا بوو. به لام بوم ده رکه وت هیشتا زوه، هیشتا ژبان له ناخدا نه بووه هه لم، نه م دونیا بینراوم زور خو شده ویست، شه یتان له میشتکدا ورشه یه کی سه رنجراکتیشی هه بوو، هیشتا له پرشنگی ناییناکه ری خواونددا مه حف نه بوو. به خوّم گوت: "دواتر ئیعتیراف ده که م، سه بیته که پیر و په ککه وته بووم و شه یتانیش له ناخدا پیر و په ککه وته بوو ئیعتیراف ده که م!"

هه ستام. پیره مبرد سه ری هه لئنا و پرسی: "ده ریوت به خت یاوه رت بی، خودات له گهل!"
پاش تو زیک به گالته پیکردنه وه گوتی: "سلاوم به دونیا بگه به نه!"
له وه لامدا گوتم: "سلاوی منیش به به هه شت بگه به نه و بلئ: هه له له ئیمه وه نیبه، خه تای خو به تی چونکه دونیای جوان خه لئ کردوه!"

به م حاله وه هه موو ره بهانه کان خو شحال و دلنیا نه بوون، یه کیکیانم به تاییهت دیته وه بیر: باوکه ئیگناتیوس. هه موو شه وی دوی نه وه ره بهانه کان ده نوستن و له ژووری میوان جیبان ده هیشتین، من و هاوری که م سه ری قسه مان داده م زراند و له زور شت ده دواين: له ناواته به رزه کانی رۆحمان، له و ریگا جزواو جزوانه ی که ئینسان بو گه یشتن به خواوند ده یانگریته بهر، بی له وه ش هه ولمان ددا ناوه ریکیکی

پاکتر به وشه ی (خواوند) به خشین دوی نه وه له زاری قه شه و ره بهانه کانا بیوه شتیکی تو رهات. جاریکیان له گه رمه ی قسه کردنا بووین، هه لیهت نیوه شه ویو، کوتوپر له سووچیکی تاریکه وه ده نگیک به خرۆشانه وه بالی گرتوه.

- "خودایه، توانای نهو م به درئ لیته بمینمه وه و تا نه به د گوتت بو رادیرم، جگه لیته به هه شتیکی ترم ناویت!"

نهو ده نگه باوکه ئیگیناتیوس بوو، له تاریکاییبه که دا به کزی کرووشکه ی کردبوو، گوتی له ئیمه رادیرابوو، بیگومان به ته وای له قسه کاغان نه ده گه یشته، به لام وشه گه لی (خواوند)، (نه فین)، (نه رگ) که له وتوو یزه کاغانا به رده وام دوو باره ده بووه و هه روه ها نه وا و نه غمه ی ده نگمان، ده روونیان هینابووه جوش و خرۆش. له وانه شه دیه نی رو خساری ره نگیه ریومان له بهر پرشنگی چرا که دا نهو جوش و خرۆشه ی پی به خشیبت.

پیکه وه بووینه برادر، له و شه وه به دواوه، لای ئیمه ده مایه وه، دوو لیوه ی نه ده کرد و ته نه ا گوتی راده دیرا. تیگه یشته ی که چنده تامه زروئی ژنه فتنی گوتنی که جیاواز له گوتنی ره بهانه کان. شه وی گه رانه وه مان بانگی کردمه حوجه که ی خوئی، دره نگانی بوو، برادره که م له بهر شه که تی خه وی لی که وتبوو. گوتی:

- "ده مه وی لای تو ئیعتیراف که م، دانیشه!"

نه سه که ملیکی دامی و دانیشتم، لیتم روانی، ریشه ته نک و سپیبه که ی له ژیر تریفه ی مانگه شه و دا پرشنگی ددا، جبه ره شه که ی له کونیدا سه وز ده یواند و پرتوکابوو، له بهر چلک و چه وری بریفه ی ده هات، گوپه کانی قویاو و سیمای وهک عه ردیکی قاقی پرپوو له قه له ش و چرچ و لۆچ، برۆ پان و نووک باریکه کانی وهک خپوه تیکی ره ش به سه ر چاوه به قوولا چوه کانیدا هه لدرابوو، بوئی بخوور و پون زه پیتوونی ترشاوی لی ده هات، په نجه گه وری پیی راستی له پیلاره دراو و ناقولا که یه وه هاتبووه ده ره وه.

بو ماوه یه کی زور ورته ی لیوه نه هات، وهک نه وه ی له و بریاره ی دابوی ژتیوان بوو بیسته وه، سه ره نجام گوتی: "توخودا نارام به و گوتیم بو رادیره تا ئیعتیرافه که م کوتایی دی، نه هیچ بلئ و نه جیشم بیله، به زه بیته پیمدا بیته وه!"

لیوه له ره ی پی که وتبوو. پرسی: "قاوه ده خو یته وه؟"

وهک بلتی بیه وی نهو ساته دژواره دوا بجا، بی نه وه ی چاوه ری وه لامی من بی، له سه ر ته خته نوینه رووته له که ی دانیشته و به گومان و دوو دللیبه وه که وته هه لگلو فتنی ریشی، زور دلّم پیی سووتا. گوتم:

- "باوکه ئیگناتیوس، دوو دلّ مه به، من پیاو یکی خه راپ نیم و شتی که له رهنج و عه زابی ئینسان تیگه یشتوم، به سه ره سستی قسه ی خو ت بکه، باری شانت سووک که!"

گوتی: "قسه له باره ی رهنج و نازاره وه نیبه - له پر ده نگه قرخنه که ی به گور تر بوو - به لکو قسه له باره ی چیژ و خو شیبه وه یه، چما له زهت به نه فره تکراره یان پیروز؟ ساله های ساله بو دیتنه وه ی نه م وشه یه نازار ده چیژم، به لام هیچم به هیچ نه کردوه، ههر له بهر نه وه یه تو م بانگ کرد، پیوستم به یارمه تیبه.

که ئەم وشانە لە زار هاتنە دەر، سفرە دانی پاشا، ئیدی گومان و دوو دڵییەکی پیشووی پەڕیوه، خاچی کیشا و چاوی پڕیوه چا خەلاتییەکی بەرامبەرە که لە پال و تێنە مەسیحدا دەسووتا. گوتی:

- "گورم، سالتەهای سال هه‌ولم دا خواوند ببینم، بەلام شکستم هینا، سالتەها تۆلتی کر نووشم ناو ته سەر عەرد - پڕوانه دەستم چۆن تۆتخی هەلداوه - پاشا ئەو هەش سالتەها کر و زامه توه و هاوارم کردووه: ئەری باشه که شایانی ئەوه نیم خواوند ببینم، دەبا هەست بە نامادەگیی نەبێنراوی بکەم تا بۆ ساتیک شادومان بێم و بزانی که منیش مەسیحییەکم و ژبانی رەهبانیم لە دەبیردا بە فیرۆ نەچوو. هاوارم دەکرد، دەگریام، بەرۆژوو دەبووم، بەلام بێ هوووه بوو، دلم نەیدەتوانی دەرگای خۆی والاکا و خواوند بۆ ژوووه به‌خیریستی، شەیتان دەرگای دلمی کلۆم دابوو، کلێله‌کەشی لای خۆی حەشاردا بوو!"

سەری هەلتهینا و سەیری کردم. گوتی:

- "باشه ئەدی من بۆچی ئەم بەسەر هاته بۆ تۆ دەگێرمه‌وه؟"

و هک ئەوهی سەرزەنشتم بکات، گوتی:

- "تۆ کیتیت؟ لە کۆتووه هاتوویت؟ لەم کۆتووه پیرۆزه‌دا چ دەکەیت؟ بۆ دەبێ من متمانه‌ت بێ بکەم و نەینیی خۆم لا بەر هەلداکم؟ نەینییەک که تاوتیکی تر دەینەفیت، نەینییەک که لای ئیعترا فگره‌کی خۆشیم نەمدرکاندوووه و بەسەر شامه‌وه قورسای دەکا و بەره‌وه دۆزەخم پەلکیش دەکات؟ بۆ؟ بۆ؟"

بەشلەژاوبییوه سەیری کردم و چاوەڕێی وه‌لام بوو. وه‌لام دا به‌وه:

- "رەنگه‌ ویستی خودایی باوکه ئیگنا تیوس، رەنگه‌ خواوند منی بۆ کۆتو پیرۆز نارد بێ تا قسه‌کانی تۆ ببیهم، ئەدی چۆن دەتەوێ ئەقلی ئینسان سەر له‌و رێگایانه‌ دەرکات که خواوند هەلیانده‌بژێری بۆ سووک کردنی ئەو باری سەر شانە تۆ لەبارە به‌وه‌ داویت!"

راهیب سەری داخست و بۆ ماوه‌یه‌ک نوقمی زەریای ئەندیشه‌ بوو. پاشان گوتی: "بۆی هه‌یه‌!"

ئەمجار که تۆزێ جورته‌تی پەیدا کرد، بێ پڕانه‌وه هەلدا به‌وه‌ و گوتی: "و هک دەبینی سالتەهای سال خۆم ئەشکه‌نجە دا و هه‌ستم دەکرد ژبانم بە هه‌ده‌ر ده‌چی، عیباده‌ت و رۆژووگرتن و ته‌نیایی گریکو تیره‌ی ژبانیان نەکرده‌وه، گومانیکێ خه‌ته‌رناک بالی به‌سەر ا کیشام، گومانی ئەوه‌ی ده‌شێ ئەمه‌ ئەو رێگه‌یه‌ نەبێ که ده‌مباته‌وه‌ لای خواوند. ده‌بێ رێگایه‌کی تر هه‌بێ! بەلام کام رێگا؟ لەم حەیس و به‌یسه‌دا بوو رۆژتیک زاهیدتیک موقه‌ده‌س فەرمانی پێ دام بە ناوی سەر په‌رشتیاری سامانی به‌ده‌یر به‌خشا و بچمه‌ (سالونیکا). وەر ز وهرزی هاوین بوو، کات کاتی خەرمان، ده‌بوو له‌وئ بام تا جوتیاره‌کان فیلمان لێ نەکەن."

ببست و یه‌ک سال بوو پێم له‌ده‌یر نه‌نا بووه‌ دەر وه‌وه، خه‌لکیم له‌گه‌ل مناله‌کانیان نەببینیوو، نه‌ پیکه‌نینی به‌ر گویم که‌وتیوو، نه‌ چاوشیم به‌ژنی که‌وتیوو، هه‌وای ده‌شت و دەر قرچە‌ی ده‌هات، ته‌مه‌نم نزیکه‌ی چل سالتیک ده‌بوو، ببست و یه‌ک سالی زیندانی بووم و هه‌نووه‌ دەرکی زیندانه‌کم کرابوو و هه‌وای تازه‌م هه‌لده‌مژت.

دیتنی منالانم بێر چوو بۆوه که له‌ناو خاک و خۆلدا خۆ ده‌گه‌وزین و گه‌مان ده‌کەن، دیتنی ژنانم بێر چوو بۆوه که گۆزه‌ له‌سه‌ر شان ده‌نێن و به‌ره‌و کانی ده‌چن، دیتنی گه‌نجانم بێر چوو بۆوه که چله‌ ریحانه‌ له‌په‌نا گۆی ده‌نێن و له‌مه‌یخانان شه‌راب ده‌خۆنه‌وه. ببینم ژنیک له‌به‌ر دەرگای خانه‌ خه‌لاتییەکه‌دا شیر ده‌داته ساواکه‌ی نامیزی، بۆ ساتیک پێم وابوو ئەو ژنه‌ مه‌ریه‌می پاکیزه‌یه‌ - خودایه‌ تۆیه - ده‌مویست کړنۆشی بۆ ببه‌م، ناخر ببست سال ده‌بوو ژنم نه‌دیتوو، و هک پێم گوتیت ئەقلم تیک چوو بوو!

بەلام هه‌رکه‌ ژنه‌که‌ منی دیت، دوگمه‌ی کراسه‌که‌ی داخست و مه‌مکۆلانی حەشار دا، پاشان بۆ ماچکردنی ده‌ستم دانه‌وتیوه و گوتی: (باوکه‌ خۆش هاتیت، دۆعای خیرم بۆ بکە!) بەلام من بێته‌وه‌ی بزانی بۆچی، لیبی تووره‌ بووم، ده‌ستم کشانه‌وه و نه‌راندیم به‌سه‌ریدا: (له‌هه‌ر شوێنی پیاوان ده‌تبینن، شیر مه‌ده‌ره‌ مناله‌که‌ت. یاللا بۆ ژوووه‌وه‌!)

له‌ شه‌رما سوور هه‌لگه‌را و له‌چکه‌که‌ی تا سەر ده‌می هینایه‌ خواوه‌وه، پاشان به‌ترس و له‌رز و بێ ئەوه‌ی وستە بکات چوه‌ ماله‌وه.

راهیب چاوانی لیک نا. دیار بوو ده‌یوبست به‌ر دەرگا که و ژن و دوگمه‌ی کراوه‌ به‌یتته‌وه‌ پیش چاوی.

دیتم بێده‌نگییەکه‌ی زۆری خایاند. گوتم: "ده‌ی، دوایی چی؟"

راهیب وه‌لامی دا به‌وه: "لیره‌ویه هه‌لگزان ده‌ست پێده‌کات، هه‌لگزان بۆ سه‌ره‌وه، مه‌به‌ستم له‌رۆچوونه. پتیشتر له‌سه‌ر ئەوه‌ رێک که‌وتیووین که بێ ئەوه‌ی قسه‌م بێ بېریت یان به‌جیم بیلیت گۆی بده‌یه‌ قسه‌کانم، گوناھی من نه‌بوو، به‌لکو گوناھی شه‌یتان بوو، نا.. گوناھی شه‌یتانیش نه‌بوو، هه‌موو شتیکی کاری خودایه‌. کتیبی پیرۆز ده‌لتی: (کاتی گه‌لایه‌ک له‌دره‌خت ده‌بیتته‌وه، ئەوه‌ کاری خودایه‌ و ئەم‌ری خودای له‌سه‌ر بووه‌!) که ئەمه‌ ده‌لتیم، بۆ ئەوه‌یه‌ و بژدانی خۆم هینورکه‌مه‌وه، به‌لام ئیدی بۆم ژیر نابیتته‌وه، به‌رۆژ هه‌یج نالی، به‌لام شه‌وانه‌ لیم راست ده‌بیتته‌وه و ده‌که‌وتته‌ هاوارهاوار و ده‌لتی: هه‌مووی خه‌تای تۆیه‌!"

له‌بارە‌ی ئەو ژنه‌وه‌ قسه‌م بۆ کردیت که له‌به‌ر دەرگا که‌دا مه‌مکی ده‌دا به‌ ساواکه‌ی، هه‌ر له‌و ساته‌وه‌ی مه‌مکیم دیت، ئیتر ئۆقره‌م لێ هه‌لگیرا، زاهیدتیک گه‌وره‌ که ئەویش قه‌دیس نه‌نتۆنۆس بوو، گوتویه‌تی: (گه‌ر له‌ساته‌وه‌ختی هیمنایه‌تیدا بیت و ده‌نگی په‌ره‌سیلکه‌یه‌کیش ببیته‌یت، ئیدی دلت ناتوانی هه‌مان نارامیی پیشووی خۆی به‌ده‌ست به‌یتته‌وه‌!) ده‌ی که‌واته‌ کاتی ده‌نگی په‌ره‌سیلکه‌یه‌ک دل به‌یتته‌ خورپه‌، ئیدی سنگ و مه‌مکی رووتیبی ژنیک چ ده‌کات؟ ئەوه‌ت له‌بیرین که کاتی چوونم بۆ ده‌یر هیشتا گه‌نج بووم و به‌چ ژنیک ناشنا نه‌ببوم. بۆچی بلتیم ناشنا نه‌ببوم؟ به‌لکو ده‌لتیم ده‌ستم به‌ر ژن نه‌که‌وتیوو.

باشه‌ چیم کردبا؟ چۆناوچۆنی شه‌یتانم له‌خۆم دوورخستبا؟ خۆم هاویشه‌ باوه‌شی عیباده‌ت و رۆژوو، به‌قامچییه‌ک که هی لیدانی گا بوو له‌کاتی گێره‌کردنا، به‌ر ده‌بوومه‌ جه‌سته‌ی خۆم تا هه‌موو جه‌سته‌م ده‌بووه‌ یه‌ک برینی گه‌وره‌، به‌لام بێه‌ووده‌ بوو، بێه‌ووده‌ بوو. هه‌ر که فتیله‌ی چا تۆزیک داده‌کشا و کاتی نوستن ده‌هات، ئیدی مه‌مکۆله‌یه‌کی سپی ده‌هاته‌ پیش چاوم که له‌تاریکیدا ئارنگی ده‌هات. شه‌ویکیان

خهویکی ناخوشی وهام دیت که ئیستایش وهبیرهینانهوهی موچرکم پیا دیتین!

کوتوپر زمانی گیرا و دهمی وشک ههلات، بهلام من بیتروحمانه زۆرم لئ کرد خهوهکهیم بۆ بگیتتهوه، وچانیکی دا و ئارهقهی نتیوچهوانی سری:

- "خهونم بهمه مکیکی سپیبهوه دیت، خهونم بهله شیک یان ژنیکهوه نه دیت. شهوه زهنگ، مه مکیکی سپی له ناوه راستا، منیش بهجه و کلاو و ریشهوه بهو مه مکه دا نووسابووم و ده مژت!" وهک گوئیکیک ناهیتی هه لکیشا و بیدهنگ بوو.

همه دیس بیتروحمانه گوتم: "دهی، دهی، بهردهوام به!" ناخر ویستی بیستان له مندا بهسه لوتف و مهیره بانیدا زال ببوو، مهسه له که له فزوولیبه تهوه نه بوو، به لکو له دل سۆزیبهوه بوو بۆ ئه و قورپه سه ره ی که له ئاره زووی قسه کردنا ده سووتا و که چی نه یشیده توانی باخقی.

پاهییب که به تکا و لالانه وهوه چاوانی تی بریبووم، پرسی: "بۆ ئه وهنده زۆرم لئ ده که ی؟ مه گهر پوحت نبیه؟"

گوتم: "نا!" بهلام له دل وه شه رم دا بگرتم و گوتم: "با.. با.. دلم بیت ده سووتی، ههر له بهر ئه وه ش زۆرت لئ ده که م، خۆت ده بینی چۆن دوا ی قسه کردن ده حه ویتته وه!"

- "راسته، به لئ، کاتئ ده دویم ده حه ویتته وه، که واته گوئ رادیره، ئه م ژنه ی که یه که مین رۆژ له بهر ده رگا که دا بینیم، هه موو ئیوارانیک سینیه ک خواردن و پیاله یه ک شه رابی بۆ ده هینام، سه ره تا خوارده که م ده خوارد، بهلام دواتر بۆ ماوه ی چند رۆژیک ده م تیه وه نه دا. به یانیا ن کاتئ بۆ برده وه ی سینیه که ده هات، بۆ ساتیک به گو مانه وه راده وه ستا، وهک ئه وه ی بیه وئ تیبگا له وه ی بۆچی خوارده که ناخۆم، بهلام نه یده وئرا هیچ بیرسی.

وه لخال شه ویتکیان یه ک شه مه بوو، رۆژی پیتشو به کاری مه زراوه هیلاک نه ببوو، سه ر شوړاو و جلکی یه ک شه مه له بهر کراو، هه وای ده ره وه گهرم، تۆژیک یه خه ی کراسه که ی کرد بۆوه و که مین گهر دنی وه دیار خستبوو، رۆنی دار دیمشتی له سه ر دابی ژنانی گوند له پرچه کانی ساویبوو، بۆنیکی خۆشی لئ ده هات. نه مده زانی بۆچی ئه و بۆنه کلئسای له رۆژانی جه ژنی پاکدا وه بیرم هینا یه وه، به تابه ته ی که کلئسامان به دارمۆرت ده رازانده وه و گه لای دار دیمشتمان به حه وشه دا بلاو ده کرده وه، ئیدی هه موو شوئینیک، ته نانه ت هه واش بۆنی دار دیمشت و رابوونه وه ده دا. سین ی خواردن و شه رابه که ی نایه سه ر میتزه که و جورته تی دایه بهر خۆ. کئ چور زانی؟ رهنگه به هۆی حه ماکر دوو ییبه که یه وه بووی؟ یان ده شی به هۆی پشو دانه که یه وه بووی؟ ناخر حه مام و عه تر و کراسی یه خه ئاوه لا، هه موو ده توانن یارمه تی شه یان بدن تا ئینسانیک بخاته ئاگری دۆزه خه وه. وه لخال ئه مجار غیره تی نایه بهر خۆ و نه چوه ده ره وه، له جیگه ی خۆیدا وه ستا. پرسی: (باوکه ئیگناتیوس، ئه م چند رۆژه بۆ شیوت نه کرده وه؟) دهنگی لئو اولئو بوو له سۆز و گرنگی پیدان. راست ده وئ ده تگوت ساواکه ی چند رۆژیکه شیر ی نه خواردوه و نیگه رانیی ئه وه یه نه با نه خۆشکه وئ!

وه لام نه دایه وه، که چی ئه و نه رۆیشته. ده زانیته بۆ؟ تۆ هیشته گه نجیت و تینا گه یته. له بهر ئه وه

نه رۆیشته چونکه شه یانی ناو ره حمی ژن ناخه وئ، واز ناهیتین!

گوتی: (باوکه ئیگناتیوس، ئاگات له ته ندروستی خۆت بیت، ناخر جه سته ش ده سکردی خودایه و ئیمه ده بی خواردنی بۆ دابینه کین!)

له بهر خۆه گوتم: (شه یان دوور که وه، کویرایت دیت شه یان!) سه ریشم هه لنه هینا سه یری که م، له پر وهک ناوبردوویه ک هاوارم کرد: (دوور که وه لیره!)

ژنه که بزیکا و به ره وه ده رگا که رای کرد، ههر که هه ستم کرد له ده رگا که نیتیک ده بیته وه، منیش بزیکام، نیگه ران بووم له وه ی جیم بیلی، خۆم گه یاندی و له دوا وه قزیم گرت، چرا که م کوژانده وه تا (له خاچدراو) نه مبینی، رووناکیی ره ویبه وه، ناخر تاریکی زید و مائی شه یانه. ههر وا که بسک و قزیم له ده سته وه ئالانده بوو، دام به سه ر ته خته نوینه که دا، وهک گویره که دم مرخاند و ئه و هیچی نه ده گوت، مه مکیم هه لده گلۆفت و به یه ک ته کان چی دوگمه به کراسه که یه وه هه بوو ترازاندمن.

له و کاته وه چند سال تیه ره یه؟ سی سال؟ چل سال؟ نا، چ زه مه نیک تینه به ره یه، کات له جیتی خۆیدا ویستاه، قهت له ژنانتا شاهیدی راوه ستانی زه مهن بوویت؟ ده من شاهیدی راوه ستانی زه مهن بووم، سی سالی ره به قه من خه ربکی کردنه وه ی دوگمه گه لی کراسه که ی ئه وم و ئیستایش کو تایی یه نه هاتوه، ههر دوگمه ده که مه وه و که چی ده بینم دوگمه یه کی تر ماوه بیترا زینم.

تا کو سپیده ی به یان نه مه یشت بروات، خودای میهره بان چند به له زه ت بوو! چ هینما یه تیه که! چ هه ستانه وه یه ک! به درتژیایی ژبانم له خاچ درابووم، که چی ئه و شه وه رابوومه وه. بهلام شتیکی تر هه بوو، به شه تر سناکه ی، ئه و به شه ی که ده مخاته سه ر ئه و پر وایه ی بۆته مایه ی گونا هه که م، ههر بۆیه بانگیشم کردیته حو جره که م تا ئه م گرتی کویره یه م بۆ بکه یته وه، ئه و به شه تر سناک و تۆقینه ره ئه مه یه:

بۆ یه که م جار هه ستم کرد خوا وه ند نزیکم بۆته وه، به ئامیژی والا وه نیتیکم بۆته وه، وای چند هه ستم به سوپاسگوزاریی ده کرد! به درتژیایی ئه و شه وه تا سپیده چ ویردیکم خوتند و دلم چۆن که وته سه ر گازه رای پشت و خوا وه ندی هاته ناو! بۆ یه که م جار له ژیا نمدا، بۆ یه که م جار له ژیا نی بیروحم و نائینسانیدا تیگه یشتم که خودا چه ندیک میهره بانه! که خودا چه ندیک ئینسانی خۆشده وئ و به زه یی پیدای دیتته وه! که ژنی به و هه موو دلغرتیه یه وه بۆ خولقاندووه تا له دلنیاترین و نزیکترین ریگه وه ریتنوماییمان به ره و به هه شت بکات، ناخر ژن له نوپژ و رۆژوو به هیزتره - خودایه تۆیه - ژن ته نانه ت له چا که خوا زیش به هیزتره!"

بیدهنگ بوو، به زویانه یانی ئه و وشانه پرستی لئ بریبوو، هه روا که به تر سه وه سه یری (له خاچدراو) ی ده کرد، دوو دلۆپ فرمیتسک به سه ر گۆنایدا هه لخلیسکانه خوار.

نه راندی: "مه سیحه که م، مبووره!" وای گوت و چاوی نووقاند تا وینه که نه بینن. بهلام زوو به خۆیدا هاته وه، چاوی هه لبری و سه یری کردم، ده مویست شتیکی بلتیم، بهلام نه مده زانی چ بلتیم، نه شمه دانه ی بهر گه ی ئه و بیده نگیه بگرم، ئه و فرمیتسکانه ی له و چاوه پیرانه وه خلۆز ده بوونه وه نۆقره یان لئ بریبووم.

بهلام پیتش ئه وه ی زار هه لپینه مه وه و شتیکی به زویانما یه، ده ستی رایه ل کرد، وهک ئه وه ی له سه ر لئوم

داینت، گوتی: "پهله مهکه، قسه کانم ته واو نه بوون!"

- "له سپیده بیاندا، ژنه به پهله ههستا، جلکه کانی له بهر کرده، پاشان به ئه سپایی دهرگاکی کرده و رویشته. من له سه پشته پانکه وتم، چاوانم لیک نا و کولی گریانم به ربوو، به لام نه و فرمیسکانه له جزئی نه و فرمیسکه تال و دلته زینانه نه بوون که له حورکه مدا رشتبووم، نه و فرمیسکانه هینده شیرین بوون که له باسکردن نایم، چونکه ههستم دهکرد له ژورده که ی مندایه و خوی داوه به سه سه رینه که مدا. گهر دهستم بگتیرایه، دلنیام دهستم بهری دهکوت، به لام من وهک (تۆماس) (*). خانه گومان نه بووم، پتیبستم به دهست گتیران نه بوو، ناخر ژنیک، نهک نویتژ و رۆژوو، به لئی ژنیک..... ی هینا بووه ژورده که مه وه، خودا پاداشتی خیری بداته وه.

له و شه وه وه، به دریزیایی سی یان چل سال، هه میسه له بهر خۆوه ده لیم: "چما ده کرى گونا هیش له خزمه تی خودا دای؟ نا، ده زانم چ ده لیت! نه وهی که هه مووان ده لیت: (گهر تۆبه ت کردی!) به لام من تۆبه م نه کرد، ههر به راشکاوی نه مه ده لیم، دها هه وره برووسکه ی خودا لیم دا و بمکاته خۆله میتش، تۆبه م نه کردوه و تۆبه ش ناکه م، گهر بۆم ده ست بدا جار تکی تریش نه و کاره ده که مه وه!"

کلاوه که ی داگرت و سه ری خوراند، قژه چه رموه که ی رزانه خواره وه و سیمای داپوشی، بۆ چه ند ساتیک که وته زه رای قوولی نه ندیشه وه، مه زنده م کرد که ئیدی دوو ده له وه ی زیاتر له وه دریزی بداتی، به لام دوا جار بریاری خۆی دا.

گوتی: "ده کرى نه وهی من کردوه مه گونا نه بووین؟ به لام گهر گونا نه بووین نه ی مانای گونا هی بنه ره تی چییه؟ مه بهستم له گونا هی مار و سیوی لیکراوه یه له دره ختی حه رام؟ نازانم، ههر بۆ نه مه ش بانگم کردیته ئیره، گوتم به شکم تۆ بزانیته. به و دوو سئ ئیسکه وه که به له شمه وه ماوه به ژیان نه وه نووساوم، بهر له مردن ده مه وئ تیبگه م، بۆ هیچ نالیتی؟ کورم، ده لیتی تۆبش وهک من رۆ دهر نابهیت!"

ده متوانی چ بلیم؟ چما گونا هه له خزمه ت خودا دایه؟ یه که م جار بوو نه م پرسیاره ده هاته خواره وه تا عه زابم بدات! ئایا هاوشان له گه ل ریگه ی چاکه خوازیدا، ریگه یه کی فهراوانتر و سانتر هه یه که ریگه ی گونا هه و ده توانی به ره و خواره ند رینوتنیمان کات؟

وه لامیم دایه وه: "باوکه ئیگناتیوس، من هیشته هه رزه کارم و دهر فه تیکی وام بۆ گونا هه کردن و عه زابکیشان نه بووه. که واته ناتوانم وه لامی نه م پرسیاره ت بده مه وه، نایشمه وئ ته قلم بکه مه داوه، چونکه بروام پیتی نییه، متمانه به دلشیم ناکه م، یه کیان هه میسه تاوانبار دهکا و نه وی تریشیان هه میسه ده بوورئ، به چییدا بزانه هق به کامیانه؟ نه قل ده لئ: (باوکه ئیگناتیوس، نه م ریگه ی گونا هه ی که گوتت به ره و خواره ندت دها و گوایه ریگه یه کی خۆش و گونجاوه، من پیم په سه ند نییه!) له لایه کی تره وه دل ده لئ: (مه حاله شه رانگیزی و زۆرداری بگاته راده یه که تازاری شه هیدبوون و برسیتی و رووتی و نزمایه تی بۆ ئینسان بخوازی، به واتایه کی تر ئایا ته نها بۆ شیت و که فته گه لان هه یه پی بنینه

(* تۆماس: Thomas یه کتیک له دونزه حه واریه که ی مه سیح.

ماله که یه وه؟ من نه م ریگه یه نه فه رۆز ده که م!) که واته باوکه ئیگناتیوس، چاوت لئی به چ دهره نجامتیک ده گه ین کاتئ باوه ر به راست و دروستیی هه ردوو ریگه که ده هینن!

له گه ل قسه کردنا، بۆ خۆم بیرم ده کرده وه بی نه وهی نه و بیره به یتمه سه ر زوبان: (نایینی نوئ! نایینی نوئ!) نه وهی تپی نه ده گه یشتم نه وه بوو که نه م نایینه نوئییه چۆنا و چۆنیی چاکه و خه راهه خانه به ندیی دهکات! جار دوا ی جار به خۆم ده گوت: (نایینی نوئ، نایینی نوئ شتیکی زۆر پتیبسته. به لام کی نه م نایینه نوئییه مان پی ده به خشی؟)

کلاورۆژنه ی چکۆله ی حورکه که به رۆشنا بییه کی کز رووناک بۆوه، له حه وش ی دهره که وه دهنگی ریتمی دارنامیر ده هات که له ژوریه که وه ده چوو بۆ ژوریه کی تر و راهیبه کانی بۆ نویتژی به یان بانگه یتشت ده کرد. باوکه ئیگناتیوس به سه رسوپمانه وه له کلاورۆژنه که ی روانی و گوتی: "چ زوو رۆژ بۆوه؟" خۆی کی شایه قوژنیک و له کاتیکدا که به هۆی پشته ئیشه وه دهنرکاند، دانه ویتوه و گۆزه به کی چکۆله ی زه یتی هه لگرت و بۆلای وینه که ی مه سیح چوو، تۆزیک زه یتی کرده ناو چرا خه لاتییبه هه لئواسراوه که ی به رده م وینه که، چراکه تینیکی تی هاته وه و سیمای مه سیح، نه و سیمای رهنگ زه رده تازار چه شته ی که خوتنی تاجی درکاوی به سه ر برۆ و گۆناکانیا ده هاته خواره وه، رووناک بۆوه.

راهیب ماوه یه کی درتیز له و سیمایه رامای و پاشان رووی کرده من، هه ناسه یه کی هه لکیتشا و گوتی: "که واته وه لامیکت نه بوو پیم بلتی، ههر هیچ؟" دهنگی لۆمه نامیتزبوو، یان خۆم وام هه ست کرد لۆمه نامیتزه، له سه ر کورسییه که هه ستام و له پال راهییدا وه ستام و له گه لیدا چاوم بریبه چاوانی له خاچدراو.

ماندوو بیووم و حه زم ده کرد بخزیمه ناو جیگه وه، وه لامیم دایه وه: "ههر هیچ!" راهیب گوتی: "باشه قه یدی ناکات!" گۆچانه که ی هه لگرت تا بچی بۆ نویتژی به یان، که چی جار تکی تریش بۆ رازو نیاز له به رامبه ر وینه که دا راوه ستایه وه، سیمای تیشکاو و په ژمورده ی له ژیر تیشکی چراکه دا نارنگی ده دا، قامکی هه لئینا و نامازهی بۆ وینه که کرد و گوتی: "نه و وه لامی دامه وه!"

ههر له م کاته دا ته قه به ک له دهرگای حورکه که درا و دهنگیک گوتی: "باوکه ئیگناتیوس!"

راهیب وه لامی دایه وه: "باوکی پیرۆزمان نه وای دیم!"

وا ی گوت و دهسکی دهرگا که ی بادا!

هه نوکه کاتئ یادداشته کانم هه لده ده مه وه، بۆم دهرده که وئ که هیچ له به یان ناچن، به لکو هه موو شتیکی له ناخمدای خه وی لیکه وتوووه. هه نوکه بنۆره چۆن هه موو شتیکی به خه به ر دئ و له توی تویی لاپه ره کۆن و دراوه کانا که به چاکیش ناخوتنדרینه وه، سه ر هه لده دهن تا جار تکی تر لیم بنه وه به ده بیر و ره بان، به وینه و زه ریا. هاوریکه یشم هه مان شپوه سه ر له خاک دهر دینئ و وهک خۆی خۆش نه ندانم، له هه ره تی لاوییدا، به پیکه نینه هۆمه ریبه که ی و به چاوه شینه هه لئ ناساکانی و به سینگی ناخراو له شیعر، سه ر له تویی خاک دهر دینئ. وی زیاتر له توانای ئینسان بۆ وه رگرتن، ده به خشی و فره تریش له توانای ئینسان بۆ به خشین داوا

دهکات، ئەو تەنیا و خەمین مرد و جگە لەخەندەییەکی تالی رۆحیکێ بربندار و خاوەن غرور هیچی تری لێ جێ نەما. ئەو وەک نەیزەکی و هەوا بوو کە بۆ ساتیک تاریکی تیک شکاند و پاشان خۆشی فەوتا. هەموو ئێمەیش هەر وادەفەوتین و عەردیش هەر بەو جۆرە تیا دەچێ. بەلام ئەم حەقیقەتە هیچ تەسەلایە کمان ناداتەوه، چ بیا نوویەکیش نابێ بۆ ئەو کە دروستمان دەکا و دەمانفەوتین.

ماوەی چل رۆژ بەکۆی پیرۆزا گەرابین، کاتێ گەشتە کەمان کۆتایی هات و ئیوارە جێزنی لەدایکبوون گەرابینەوه دەفە، ئەو ئێمە مۆجیزەییەکی سەیر و چاوەروانە کراومان بینی. گەرچی لەجەڵی زستاندا بووین، کەچی لەباخچەییەکی چکۆلە و هاگەزاییدا، داربادامیک چرووی کردبوو.

باسکی هاوڕیکەم گرت، ناماژەم بۆ داربادامە کە کردو گوتم: "تانیلۆس! بەدرتیا ئێمە گەشتە کەمان گەلێ پرسبیری ئالۆز دلێان ئازاردوین، هەنووکە بڕوانە وەلامەکانیان!"

هاوڕیکەم سەیریکێ داربادامە چرو کردوو کە کرد و خاچی کیشا، پێدەچوو لەبەر امبەر وینەییەکی مۆجیزە نوێدا نوێژ و ستایش کا، ماوەییەکی درێژ هەر وا مایەوه بۆ ئەوێ مەقی لێوه بیت. دواجار زۆر بەهێمنی، وەک ئەوێ لەگەڵ خۆیدا بدوێ، گوتی:

- "وا شیعریک بۆ سەر لێنوم هەلەدەقۆلێ، پۆستەرە شیعریک!"

بەداربادام گوت: خوشکێ، لەبارەیی خوداوه

بۆم بدوێ

کە ئەوێم گوت:

درەختی بايام شکۆفەیی کرد!

نۆرشە لیم

کاتێ سەرلەنوێ بۆ تەنیا ئێمە گەرامەوه، چاوانم لێک نا و لەخۆم پرسی کە دواجار لەکۆی پیرۆز چیم بۆ ماوەتەوه، لەو هەموو چێژ و ئەزموونە راجلەکێنەرە، لەو هەموو پرسبیارەیی من و هاوڕیکەمیان عەزاب دەدا، دواجار چ شتێ لەناخما رۆنیشتوو؟ کە چوومە کۆی پیرۆز بەدوای چیدا گەرام و لەوێ چیم دەستکەوت؟

ئەو دوو زامەیی لەتافی مێردمندا ئێمدا لێم ناسۆر ببوون- واتە ئەو کاتە کە مامۆستا کەم دوو نەهینی گەورە بۆ ئاشکرا کردم بەوێ عەرد ناوێندی کەون نییە و ئینسانیش مەخلوقی هەلبێتێراو و راستەوخۆ نازلێوی خودا نییە- دوو برین بوون کە سالتەها بوو دەمیان لێک نابوو، کەچی لەکۆی پیرۆز سەرلەنوێ هاتنەوه سوێ.

دوو عەزایی فەلسەفی، لەکۆتێه هاتووین و کۆتێه دەچین؟ مەسیح وەلامێکی داوێه، وی هەتوانیکێ هێنابوو کە گەلێ برینی ساریژ دەکرد، بەلام چما ئەو هەتوانە دەیتوانی بربنەکانی من ساریژکات؟ دارنامیر

و نوێژی بەیانیان و وێرد خویندن- ریتیمی غەیبی ژبانی زاھیدانە- بۆ ماوەییەکی کەم ئازارەکانیان ئارام کردبوو، بەئاشنا بوونیشم بەبەر خۆدانێ مەسیح لەلایەکی ترەوه- هەستم دەرکرد خۆتێ ئازابەتی و شیرینی و ئومێد لەبەر خۆدانە کەمدا دەجم، بەلام هەر زوو ئەو سەیحەرە پەویبەوه و سەرلەنوێ رۆح تەنیا و بێکەس کەوتەوه. ئەوێ بۆ؟ مەگەر لەچی کەم بوو؟ غەربیی کێی دەکرد؟ کاتیک رۆح رۆشت بۆ کۆی پیرۆز، بەشوێن چیدا دەگەرا و لەوێ نەیتوانی چ شتیک بەدەست بێت؟

بەتێبەرپوونی سالان، هێور هێور تێگەیشتم من بۆ دۆزینەوهی شتیک چوو بووم بۆ کۆی پیرۆز کە هەموو تەمەنم بەدوایدا گەراوم، چوو بوومە ئەوێ تا هاوڕێیان دۆزینیکێ گەورە- نەک بەقەد خۆم، بەلکو لەخۆم گەورەتر- بەدۆزەوه تا لەپالێ مندا بێتە مەیدانی جەنگەوه، ژنیک نا، ئەندێشەییەک نا، بەلکو شتیکێ تر، کەسێکی تر. ئاخ رۆحی من لەو کەس و لەو شتە کەم بوو، بۆیە هەستم دەرکرد رۆح پشوو سوارە و بێ ئۆقەر!

دواتر- لەکاتی دیدارە کەدا نا- تێگەیشتم کە نەمتوانیوه لەکۆی ئاتوس، ئەو کەسەو ئەو شتە بەدۆزەوه. پێم سەیرە ئەو بەرێ تەواوی سەفەرە کەم بووین لەکۆی ئاتوس!

لەو کاتەدا کە بەکۆی ئاتوسدا دەگەرام، تاقە دەسکەوتم تیکۆشەریکی بەئەزمون بوو (یاخود لەسەر تادا پێم وابوو) کە دەستە بربندارەکانی بۆ رەهبانەکان راپەڵ دەکا، لەپێ خاوسەکانییەوه خۆتێ دەچۆرا، لەبرسا گۆناکانی قووپیبوون، جەستە لاوازە کە لەژێر جەلکە دراوەکانییەوه دیار بوو، بەچاوانیکێ فرمیسک تێزاو و لەکاتیکدا کە لەسەر مادا ددانە چۆقەیی پێ کەوتبوو، لەدەرگاکانی دەدا و کەس دەرگای لێ نەدەکردنەوه، لەدەبیریکەوه بۆ دەبیریکێ تر راپویان دەنا و سەگەلێش پێی دەوێرین. دەمەو ئیوارەییەکیان بێنیم پالی داوو بەبەردیکەوه و چاوی لەزەریای چۆلێ بریبوو، لەپشت دار سۆبەریکەوه خۆم حەشار دا و چاوەرێم کرد، ماوەییەکی زۆر بێدەنگ و لەجێی خۆی نەبزووت، بەلام ئیتر گەیبییە تینی و پر بەگەر وو هاواری کرد: (تەنانت رێویش کونیکێ هەیه تیایدا ستار بگرێ، بەلام من هیچ کۆتیم نییە تیا بسەرەوم!) برووسکەییەک لەمیشکی دام، ناسیمەوه (*)، لێچیچوومە پێشەوه تا دەستی ماچ کەم، لەمنالیمەوه تا ئەلعان خۆشم ویستوو، ئەوا ئیستایش هەموو شۆتینیکێ بەدوادا دەگەرێم، بەلام دیارنەما، بەخەم و پەژارەوه لەسەر ئەو بەردە دانیشتم کە ئەوێ لەسەر دانیشتبوو، ئای. . . چ دەبوو گەر بمتوانیبا دەرکی دلم بۆ کردبایەوه و بەهاتبایە ژووێ تا ئیدی نە سەرمای با و نە بێ خانە و لانهش با. (پراکلیوس) ی فەیلەسوفم بێرکەوتەوه، ئاخ ئەو لەسەر دەمیکدا دەتێا کە ئینسانەکان ئیتر برپایان بەخاوەندەکانی ئۆلۆمپ نەماوو، لەخۆیانیان دەتارانن، لەژێر کەپتیکدا پراکلیوس لەبەر پێی ئاکرۆیلیسدا نوستوو، لەپەر تەقەیی دەرگا هات، راجەنی، هەستا و دەرگا کەیی کردەوه، (ئەسینا) ی بێنی کە بەتەواوی شکۆی خۆیەوه لەبەر دەرگا کەدا راپوستاوه. گوتی:

- "پراکلیوس، بۆ هەر کۆی دەروم دەست بەروومەوه دەنێن، هاتووم تا لەناو هەنبییەیی تۆدا پەنا بگریم!"

(* راناوه کە بەپێتێ گەورە HIM نووسرا، ئەمەش واتە مەسیح.

چ ده‌بوو گهر ئهم (مه‌سیح) ه، هه‌مان شیوه توانیبای له‌دلی منا په‌نای گرتیا؟

که له‌کیتوی ئاتوس گه‌رامه‌وه، بۆ یه‌که‌م جار هه‌ستم کرد مه‌سیح برسی و ئاواره ده‌سوورپیتنه‌وه و له‌خه‌ته‌ردایه، ئیدی هه‌نوکه کاتی رزگارکردنیبه‌تی به‌دهستی ئینسان. په‌ژاره و سوژیکی فره کۆنترۆلیان کردم، بیتزار له‌ژیانی ئارام و بێ خورپه، پتی ده‌شتودهرم گرت‌ه‌به‌ره، چه‌ندین رۆژ گه‌رام و چیاکانی مه‌کدۆنیام له‌پیتوه‌دا. سه‌ره‌نجام گوندیکی تاریک و ویران و نه‌فره‌تلیکراوم دۆزییه‌وه، کولبه‌ی پر له‌په‌یین، منال و به‌رازی قور و لیتاویی، پیاوان به‌مۆره‌وه سه‌ریان ده‌کردم، سلاوم لێ کردن، وه‌لامیان نه‌دامه‌وه، ژنان هه‌ر که منیان بینی ده‌رگاکیان له‌و دیوه‌وه داخست. به‌خۆم گوت: "ئیره‌ جیگه‌ی منه. ئە‌ی رۆحی من، تۆ لیره‌ له‌م گونده‌ ترسناکه و له‌نیو ئهم خه‌لکه‌ ترسناکه‌دا ده‌توانیت توانای خۆراگری خۆت بسه‌لینیت!" تیکۆشه‌ره زامداره‌که‌م هه‌ر له‌خه‌بالدایبوو، له‌به‌رئ‌وه‌ی ده‌مویست جه‌سته ئه‌شکه‌نجه‌ بده‌م، بپارم دا زستان له‌و گونده‌دا بپنمه‌وه. دوا‌ی عه‌زاب و ماندوواییه‌کی زۆر توانیم شوانیکی پیر تیبگه‌یه‌نم که پیاوکۆژ و سیخوور، یاخود شیت نیم، ئه‌وجا قایل بوو له‌قوژیینیکی کولبه‌که‌یدا جیگه‌م کاته‌وه و هه‌موو رۆژیکیش چۆرئ شیر و نه‌ختی نانم بدات. دار له‌و گونده‌دا زۆریو، به‌رده‌وام له‌به‌ر ئاگردا داده‌نیشتم و ده‌مخوینده‌وه، جگه‌ له‌ئینجیله‌کان و هۆمه‌ر، هه‌چی ترم پێ نه‌بوو.

هه‌ندئ جار وته‌کانی مه‌سیح له‌باره‌ی ئه‌قین و له‌خۆبوردنه‌وه ده‌خوینده‌وه و هه‌ندئ جاری تریش شیعره نه‌مه‌رکانی شیخ و باوکی گریکیه‌کان(*) . پتیسته ئارام و میه‌ره‌بان و له‌خۆبوردوو بیت، که زلله‌یه‌کیان له‌لای راست دا، ئه‌والای چه‌پیشته‌ راگره‌ بۆیان، ژبانی ئهم دونیا بێ باه‌خه، ژبانی راسته‌قینه ئه‌وه‌تا له‌به‌هه‌شته - یه‌که‌میان ئاوها ئه‌مری ده‌کرد. ده‌بێ به‌هه‌یز بیت، ژن و جه‌نگ و شه‌رابت خۆش بوئ، ده‌بێ بکوژی و بکوژی تا شکۆ و مه‌زنایه‌تی ئینسان دانه‌به‌ژئ، ژبانی ئهم دونیات خۆش بوئ، ژبانی کۆیله‌یی له‌ژیانی پادشایه‌تی له‌ (هادیس) باشته‌ره - ئه‌مه‌شیان باپیره‌ی گریکستان پیتی ده‌گوتم.

ناکی (**) یه‌کان له‌ملاولای زه‌ینمه‌وه راست ده‌بوونه‌وه، ئاکیه‌کان به‌که‌پووی زل و مه‌چه‌ک پتیج و زل و رانی کولکن و پشی نووک درێژ و قژی چه‌ور و بۆنی شه‌راب و سیره‌وه، هیلینیش به‌سه‌ر دیواره‌کانا - نه‌مر و نه‌ژاکا - ده‌گه‌را، له‌رووناکیدا ئارنگی ده‌دا، په‌له‌یه‌ک چیه‌ به‌له‌شییه‌وه نه‌بوو جگه‌ له‌پاژنه‌ی پیکانی که خه‌لتانی خۆین بوون. خواوه‌نده‌کانیش له‌سه‌ر ئه‌سکه‌مله‌کانی خۆیان له‌سه‌ر هه‌وره‌کان پالیان دابۆوه و ته‌ماشای خه‌لکیان ده‌کرد که یه‌کتریان سه‌رده‌بری. لیره، له‌و خه‌لوئه‌ته‌ی خۆمدا، گویم بۆ ئه‌و دوو ساینین (***) ه رادیرابوو، هه‌ردووکیان چنگیان له‌ناخم گیرکردبوو، هه‌ردووکیان ئه‌فسوونیان ده‌کردم و

(*) مه‌به‌ست له‌ هۆمه‌ره.

(**) مه‌به‌ست له‌خه‌لکی گریکستانه.

(***) دوو فریشته‌ی زه‌ریابین که نیره‌ی له‌شبان وه‌ک ژن و نیره‌که‌ی تریش وه‌ک له‌شی بالنده. بۆ یه‌که‌م جار ناویان له‌ ئۆدیسه‌دا هاتوه‌ که گوايه‌ ده‌نگی چه‌نگ (قیساره) و گۆزانی چرنیان هیند ئه‌فسوونای بووه‌ که گوئیگی له‌هۆش خۆ بردووه. فه‌ره‌نگی ئه‌فسانه‌کانی کریک و رۆم.

نه‌مه‌دزانی ئیسک و پروسکم به‌تارمایی کامیان بیه‌خشم.

ده‌روه به‌فر بوو، له‌په‌نجه‌ره بچووکه‌که‌وه سه‌یری ده‌روه‌م ده‌کرد و سه‌رنجم ده‌دا چۆن کلوه‌ به‌فر، ناشیرینی گوند داده‌پۆشی، هه‌موو به‌یانیه‌یه‌ک مه‌رو به‌رغهل به‌لامدا تینه‌په‌رین و له‌زرنگه‌ی زه‌نگۆله‌کانیان خه‌به‌رم ده‌بۆوه.

له‌ناو جیگه‌که‌م هه‌له‌سه‌م و له‌رێگه‌ به‌به‌فر پۆشراوه‌کانه‌وه له‌گه‌لیاندا سه‌رده‌که‌وتم و له‌گه‌ل شوانه‌که‌دا چه‌ند وشه‌یه‌کمان له‌باره‌ی هه‌ژاری و سه‌رما و ئه‌و مه‌رانه‌ی که ده‌مرن ئالوگۆر ده‌کرد، ئاخ‌ر به‌دریژی ته‌مه‌نم گویم لێ نه‌بووه شوانیک له‌باره‌ی شتی دل‌پینه‌وه‌ بدوئ، به‌لکو هه‌میشه له‌باره‌ی هه‌ژاری و سه‌رما و مه‌ری مردوووه سه‌ری قسه‌ داده‌مه‌زینتی.

رۆژیکیان به‌فریکی یه‌کجار زۆر باریبوو، زه‌نگه‌کانی ئاویی به‌نه‌وایه‌کی ماتمه‌وه لیدران، بینگومان که‌سێک مردبوو، خه‌لکی گوند خۆیان له‌ماله‌وه زیندانی کردبوو، جاروبار زه‌نگۆله‌ی هه‌ستریک بیده‌نگیه‌که‌ی ده‌شله‌قاند، له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه ریشۆله‌کانم ده‌دیت که له‌تاو برسیتی له‌ملا بۆ ئه‌ولا هه‌له‌فرین، ئاگریکم کردبۆوه، گه‌رمایی ناگره‌که‌ وه‌ک دایکیکی میه‌ره‌بان له‌ئامیزی گرتبووم، هه‌ستم به‌خه‌سته‌وه‌ی ده‌کرد، به‌لام کۆتیر وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌خه‌سته‌وه‌ی گه‌وره‌ خبانه‌ت بێ، گریانیکی به‌کۆل له‌ناخمه‌وه هه‌لقۆلی - گریانیکی هه‌تور، هه‌تور و ئارام - ده‌تگوت دایکیکه‌ و له‌پرسه‌ی کۆره‌که‌یدا ده‌لاوتینته‌وه.

یه‌که‌م جار نه‌بوو ده‌نگی ئهم گریانم له‌ناوه‌مه‌را ده‌ژنه‌فت، هه‌ر کاتێ هه‌ستم به‌په‌ژاره‌ کردبێ، هه‌تورتر ده‌بۆوه و ده‌نگی به‌ویزه‌ میشه‌نگیکی دوور ده‌چوو، به‌لام کاتیک شادومان بام، ئه‌وا ناخم ده‌کولا، له‌ترسا هاوارم ده‌کرد: "کتیبه‌ له‌ناخمدا ده‌گری؟ هۆی چیه‌؟ ئه‌دی چ هه‌له‌یه‌کم کردووه؟"

شه‌و داهاتیوو، منبش له‌ناگره‌که‌ رامابووم، دل‌م حه‌زی به‌تیکه‌لا‌بوونی ئه‌و ناله‌ و گریانه‌ نه‌ده‌کرد، بۆچ ده‌بێ شیوه‌ن که‌م و بگریم؟ خۆ خه‌میکی قورس ده‌ستی نه‌ناوه‌ته‌ رۆحم، هه‌یمانیه‌تی و گه‌رمام هه‌یه، مالی شوانه‌ پر له‌بۆن و به‌رامه‌ی ژبانی جوتباری و شوانکاره‌یی، تژییه‌ له‌بۆنی پونگه‌ و به‌هه‌ن، له‌به‌ر ئاگردا دانیشتووم و هۆمه‌ر ده‌خوینمه‌وه، شادومان بووم، هاوارم کرد: "من خۆشحالم، ئه‌دی له‌چیم که‌مه؟ له‌هه‌یج. ئە‌ی که‌واته‌ چیه‌ یان کتیبه‌ له‌ناخمدا ده‌گری؟ چی ده‌وئ؟ چی لێم ده‌وئ؟"

بۆ له‌حزه‌یه‌ک هه‌ستم کرد له‌ده‌رگا ده‌درئ، هه‌ستم کردمه‌وه، به‌لام که‌س نه‌بوو، ئاسمان سامال، ئه‌ستیره‌کان وه‌ک پشکۆ ده‌سووتان، دانه‌ویم، له‌ژێر رۆشایی ئه‌ستیراندا رێگه‌ به‌به‌فر پۆشراوه‌که‌م دایه‌ به‌ر رێژنه‌ی سه‌رنج تا به‌شکم شوین پتیبه‌ک به‌دی که‌م، به‌لام هه‌یج نه‌بینی. ده‌ستم خسته‌ په‌نا گوئ و گویم هه‌لخست، له‌ولا گونده‌وه سه‌گی‌ک مه‌للولانه‌ ده‌یقرووسکاند، ده‌شی (ئیزائیل) ی بینیبێ که له‌ویوه به‌سه‌ر به‌فره‌که‌دا رۆشیتووه، ئاخ‌ر دوو رۆژ له‌وه‌به‌ر شوانیکی پیر، به‌لام که‌ته‌ و لیتاتوو، به‌روالته‌ نه‌مر، هه‌لخلیسکا‌بووه‌ زنا‌رێکه‌وه، سه‌رانسه‌ری ئه‌م‌رۆ به‌گیانه‌وه‌ بوو، هه‌موو خه‌لکی ئاویی له‌تاو ئازاری گیاندانی وی هاواربان بوو، به‌لام ئیستا ئیتر له‌نالنه‌ که‌وتبوو، جگه‌ له‌سه‌گه‌که‌ی که‌ به‌خه‌مینی ده‌یقرووسکاند، چ ده‌نگێک له‌و ناوه‌دا نه‌ده‌بیسترا.

موچورکیتکم پیداهات، گوتم ده‌بئی مردبئی، مردن په‌ستی ده‌کردم، هیشتا وشه‌گه‌لی ته‌سه‌للادهره‌وه سه‌بارت به‌ژبانی دووم و سه‌بارت به‌و دونیا نه‌یاندته‌توانی فریوم دن، به‌لام له‌لایه‌کی تریشه‌وه توانای نه‌ووم نه‌بوو بئ ترس له‌گه‌ل مهرگ رووبه‌روو بيمه‌وه.

جارتیکی تر ده‌سته‌وادویتی هۆمەر بووممه‌وه، گوايه هەر ته‌نها ده‌متوانی له‌سه‌ر رانی ئەم بابە گه‌وره پیره ئۆقره بگرم، شيعرگه‌لی نهمر ههمدیس وه‌ک شه‌پۆل به‌سه‌ر يه‌کدا گلان و به‌هه‌نيه‌مدا هاتنه‌ خواره‌وه. به‌دریژایی سه‌ده‌کان، کرچه کرچی شه‌ره نیتزی خواوه‌نده‌کان و ئینسانه‌کانم ده‌ژنه‌فت. (هیلین)م به‌سه‌ر دیواره ته‌رواده‌بیه‌یه‌که‌وه ده‌بینی که پیا‌سه‌ی ده‌کرد و پیره‌میردانی شار چواره‌وریان دابوو، به‌دیتنی وی هه‌ولم دا مهرگ له‌بیر خۆم به‌رمه‌وه، به‌لام هۆش و گۆشم لای مهرگ بوو. به‌خۆم گوت " ناخ، چ ده‌بوو گه‌ر دلێ ئاده‌میزاد قادری ره‌ها با و توانیبای له‌گه‌ل مه‌رگدا بجه‌نگی! چ ده‌بوو گه‌ر وه‌ک مه‌ریه‌می مه‌جده‌لییه‌ - مه‌ریه‌می مه‌جده‌لییه‌ی سۆزانی - با و توانیبای ته‌رمی دلداره‌که‌ی راپه‌رینیتته‌وه!"

هه‌ستم به‌په‌ژاره‌یه‌کی گه‌وره کرد له‌سه‌ر دلّم، مه‌خاين، چۆن توانیبام به‌نۆره‌ی خۆم (ئه‌و)م راپه‌راندبايه‌وه و دلّم ئارامی گرتبا! هه‌ستم ده‌کرد (ئه‌و) ته‌نها جه‌نازه‌یه‌که له‌ناوه‌مه‌را پاکشاوه و به‌رده‌وام ده‌گری، (ئه‌و) له‌هه‌ولێ هه‌ستانه‌وه‌دا بوو، به‌لام ئاخ‌ر بئ یارمه‌تی ئاده‌میزاد ناتوانی هه‌ستیتته‌وه، هه‌ر له‌م رووه‌وه هه‌ستی به‌بیتزاری ده‌کرد به‌رامبه‌رم، ئاخ‌ر چۆن ده‌متوانی رزگارم کردبا و خۆبشم رزگارم با ؟

ئه‌گه‌ر با پیره‌م له‌جیتی من با، ئە‌وا سواری که‌شتیه‌که‌ی ده‌بوو، چارۆکه‌که‌ی هه‌لده‌دا تا‌کو له‌گه‌رووه‌کاندا که‌شتیه‌ جه‌نگیه‌کانی تورکان تینکوییک بشکینێ، ئاخ‌ر با پیره‌م تورک و جووله‌که‌ی وه‌ک يه‌ک به‌به‌ر پرسیاری له‌خاچدانی مه‌سیح ده‌زانی. به‌م شتیه‌یه‌ رقی خۆی داده‌مرکانده‌وه و ئارام ده‌بۆوه. خۆ ئه‌گه‌ر با بيشم له‌جیتی من با، ئە‌وا سواری ئە‌سه‌په‌که‌ی ده‌بوو، هیترشێ ده‌کرده‌ سه‌ر کافران و که‌ شه‌وه له‌شه‌ر ده‌گه‌رايه‌وه مېتزه‌ری سېی به‌خوێن سووری دوژمنانی مه‌سیحی له‌گه‌ل خۆ ده‌هتینايه‌وه و به‌ژئیر وینه‌که‌ی مه‌سیحدا هه‌لی ده‌واسين، به‌م جۆره ئه‌ویش سوکنايي ده‌هات و هه‌ستی ده‌کرد مه‌سیح له‌دلێ ویدا راده‌بئ و هه‌لده‌سیتته‌وه. ئاخ‌ر با بيم جه‌نگاوه‌ر بوو، جه‌نگیش بۆ ئە‌و رېتبازی رزگارکردن و رزگاربوون بوو، به‌لام من - بنکری بنه‌ماله‌ - چيم کردبا ؟

له‌سه‌ر دوندی کویتستانه‌کانی کریت، ناو به‌ناو، هه‌رچه‌نده به‌ده‌گه‌من وا رې ده‌که‌وئ که له‌بنه‌ماله‌ی زه‌به‌لاحه‌کانا منالتيکی سیسه‌له له‌دایک بئ، باوکه پیره‌که‌ی سه‌یرتيکی ده‌کات به‌لام هيچي لئ تیناگا، جارتیکی تر سه‌یری ده‌کاته‌وه و نازانی ئە‌م تلپه‌ی ناباره چۆن له‌پشتی ئە‌مه‌وه هاتوه؟ کورپه‌ درنده‌کانی تری بانگ ده‌کا بۆ کۆتوونه‌وه و راویژ تا به‌شکه‌م ئە‌وان بزائن سه‌بارت به‌مه‌ شتیک بکه‌ن، پیره‌میتزد به‌سه‌ریانا ده‌نه‌رینتی و ده‌لتی:

- "ئه‌مه‌ هۆی رېسوایی بنه‌ماله‌که‌مانه، کورپه‌ پيم بلتين چ بکه‌ين؟ ناتوانئ ببيتته‌ شوان، ئیدی چۆن ده‌توانئ خۆی بکا به‌پشتیردا و مه‌ر بدزی؟ ناتوانئ ببيتته‌ جه‌نگاوه‌ریش، له‌به‌رئه‌وه‌ی کوشتن ئازاری ده‌دا، ئە‌مه‌ ما به‌ی رېسوایی بنه‌ماله‌که‌مانه، ده‌ی با لئ گه‌رپين ببيتته‌ مامۆستای قوتابخانه!"

مه‌خاين منيش مامۆستای بنه‌ماله‌که‌مان بووم، به‌لام بۆ ده‌بئ رووی خۆم له‌م چاره‌نووسه وه‌رگيريم؟ پيتويسته شانی بده‌مه‌به‌ر، چه‌ندتيک باووباپيرانم زياده‌روپييان له‌چکۆله‌کردنه‌وه‌مدا کردبئ، خۆ منيش چه‌کی خۆم هه‌بوو، ده‌چووم بۆ شه‌ر.

له‌ ده‌روه به‌فر ده‌باری، خودا به‌به‌خششی فه‌راوانی خۆی، ناشيرينيی دونیای به‌به‌فر داده‌پۆشی، شروشيتالئ هه‌لواسراو به‌دیواری خانۆچکه‌که‌دا ببوونه پيسته‌ی سېی به‌نرخ و بنه‌درکه‌ نوستووه‌کانيش چرۆيان ده‌کرد.

جارناجاری قیژه‌ی منالتيک، وه‌رینی سه‌گتيک يان ده‌نگی پياويکت ده‌ژنه‌فت، به‌لام هه‌مدیس هه‌موو شتيک کپ ده‌بۆوه، جگه له‌بیده‌نگی، جگه له‌ده‌نگی خواوه‌ند، چ ده‌نگتيکی تر نه‌ده‌بيسترا.

له‌ کاتيکدا که کوته دارتيکم خسته نيۆ ئاگره‌که‌وه و باوه‌شيتکيش گه‌لای دار ديمشتم بۆ خۆشبۆنکردنی تی هاويشت، ديسان سه‌رم به‌سه‌ر هۆمه‌ردا شۆرکرده‌وه، به‌لام ئیدی بيرم لای ئاکايبیه‌کان و تروايبیه‌کان و خواوه‌ندانی ئۆلۆمپ نه‌بوو، ديمه‌نی به‌خۆزه‌تاو شۆردراو، وه‌ک په‌پوله له‌پيش چاومدا ده‌که‌وته سه‌ما و بز ده‌بوو، جارتیکی تر ده‌نگی گريانی ناخی خۆم ژنه‌فت.

وی له‌مه‌رقه‌ده‌که‌یدا به‌ئارامی نوستبوو، چاوه‌رپتی حه‌واريه‌کان بوو تا بيتن و به‌رده‌که‌ی بۆ لابه‌رن، له‌تاریکیدا دانه‌ون و بانگی که‌ن تا هه‌مدیس له‌سه‌ر عه‌رد هه‌ستیتته‌وه، به‌لام هيچ که‌س نه‌هاتبوو، ئه‌ویش دل‌ه‌نجاو ده‌گريا.

هه‌روا له‌و بلتيسانه رابوووم که به‌ره‌و دامرکانده‌وه ده‌چوون، حه‌واريه‌کانم ديت به‌په‌شوکاوييه‌وه له‌دیوه‌خانیکدا کۆبۆونه‌وه و ده‌یانگوت: (مه‌ولامان مردووه، به‌لتی مردووه!) چاوه‌رپتی بوون شه‌و دابئ تا ئۆرشه‌ليم جئ بيلتن و هه‌ریه‌که به‌لایه‌کدا بۆن، به‌لام ژنيک هه‌ستايه سه‌رپت، ته‌نها ئە‌و بوو که مردنی (مه‌ولا)ی بئ نه‌ده‌سه‌لما، چونکه مه‌سیح له‌ناخی دلێ ویدا رابوو، له‌سه‌پتده‌ی به‌ياندا پيتخاوس و قژ ژاکاو و نيوه‌رووت به‌ره‌و قه‌بره‌که‌ رای کرد، دل‌تياوو که مه‌سیح ده‌بینی و بينيشی، دل‌تياوو که مه‌سیح راده‌بئ و رایشپه‌ران، هاواری کرد: (مه‌ولا...!) مه‌ولا له‌گۆره‌که‌یدا ده‌نگه‌که‌ی ژنه‌فت، به‌سه‌ر قاچیدا دانه‌وييه‌وه و له‌سه‌پتده‌ی به‌ياندا ئە‌وی بينی که به‌سه‌ر گژوگیای به‌هاويدا پياسه‌ی ده‌کرد.

زه‌ينم تژبی بوو له‌و خه‌ونی رابوونه، سووکه تايه‌کی زۆر شيرين نيشته سه‌ر پيتلوه‌کانم و خوین زایه لاجانگه‌کانم. کاتيک ره‌شه‌بايه‌ک هه‌لده‌کات، هه‌وره‌کان ده‌ره‌ونه‌وه، سه‌رله‌نوئ يه‌ک ده‌گرته‌وه، له‌شیتوی ئینسان و ئازهل و که‌شتیدا قه‌باره گۆرکئ ده‌که‌ن. هه‌روا که له‌په‌نا ئاگره‌که‌دا کسه‌کم کردبوو، زه‌ینی منيش وه‌ک ره‌شه‌با خه‌ونه‌کانی ناوه‌وه‌می په‌رته‌وازه ده‌کرد و قه‌باره‌ی ده‌گۆرین و ده‌یکردنه‌ روخساری ئینسانه‌کان. به‌لام ئە‌م روخسارانه به‌خترايي له‌سه‌رمدا وه‌ک بازنه‌ی دووکه‌ل ده‌ره‌وينه‌وه. هه‌ر که وشه‌کان - سه‌ره‌تا به‌گومان و ترس و له‌رزوه و پاشان هیتدی هیتدی دل‌تياتر و بئ په‌رواتر - ده‌هاتن و روخساریان راده‌گرت، تینگه‌يشتم: (با)ی وه‌شتی تۆپه‌رپين که له‌ناخمدا هه‌لی کردبوو، تۆويکی پيتاندبوو، ببووه

كۆزپەلە و بەئومىتىدى لەدايكېسوون پەلەقاژەى بوو، قەلەمم ھەلگرت و دەستم داىە نووسىن تا لەنازار
رزگاريم، تا بزيم!

لە سەرەتاو دەستم پىنە نەکرد، لەھەمووان پىشتەر مەجدەلبيە بوو كە نىگەران و چاو بەفرمىسك و سەر
و پىرچ ژاكاو دەرپەرى، بەر لەسپىدە راپەنئو و ەخەبەرھاتبوو، دەشى لەخەونىدا (مەولا)ى بىنبىي، ەك
راوچىبەك كە نىچىرەكەى لەبۆسە بنى كەوتە بانگكردن:

واى چەند سەرسورھىتەرە! ھەوا بۆنى چ عەترىكى لى دى
بەجۆرپىك كە ناتوانم سەرھەلنىم.

دە ھەستەو دڵەكەم، سەرلەنوئى بكەو تەرپە
تا عەرد شەقار دەكەيت!

شان و ملې خۆلاوېم ەك بال تەپ و كوتبانە
بەلام سپىدە خاو و خلىچكە و
ناخ، كە جەستەش چەند قورس!

ئەى رۆح، بەرلەوھى جلكەكانم بپۆشم و برۆم
پەلە مەكە، سەيرم كە چۆن ەك تازە بووك
خۆم دەرازىنمەو ە دەست و پىم دەگرم لەخەنە
چاوانم بەسورمە دەپۆرم و برۆم بەوسمە دەرەنگىم
چونكە ھەر وا كە ئاسمانى شكۆمەند

بەئارامى لەقەفەسەى سىنەم دەدا
ئەقەن عەرد دىنبىتە جۆش و

منبىش بەكرنۆشەو ە (وشە)م بەشادى و شىبەنەو ە
قەبولە، ھەرەك بلېئى ئىنسانىك بىن،
كاتىكىش بەرپىگە قوراوېبەكانا دەگەمە سەر قەبرەكەت
ەك ژنىك كە دلدارەكەى جىبى ھىشتىبى

ئەى مەسىح.. ئەژنۆ رەنگ پەرىوھەكانت لەئامىز دەگرم
بۆ ئەوھى ھەرگىز جىم نەھىلېت

ھەر دەدوئىم و باوھش بەئەژنۆ رەنگپەرىوھەكانتدا دەكەم
مەسىحەكەم.. با خەلكىش پىشتت بەربدەن

بەلام تۆ ھەرگىز نامریت

چونكە مەمكەكانم پىن لەئاوى حەيات

ئەز ئەم ئاوەت پىن دەبەخشم و

جارتىكى تر ھەلدەگىزىتەو ە بۆ سەر عەرد

لەگەل مندا، لەنىو چىمەن و گولاندا پىاسە دەكەيت.

منبىش ەك پاسارىبەكى عاشق

كە بەسەر بەلكە بەفراوېبەكانى

داربادامەو ە ھەلدەنىشى و

سەرھەستانە دەخوئىنى

منبىش ئاواھا روو ە ئاسمان سەر ھەلدەپرەم و

تا شكۆفەكردنى گول ھەر دەخوئىم!

نەمدەتوانى بنووم، زۆر پەلەم بوو، چونكە ھەنووكە دەمبىست ئەو روخسارانەى بۆ ساتىك مابوونەو ە-
پىتغەمبەرەن، مەجدەلبيە و مەسىح، تەمتومانىك كە دەبىتە وىنە و درۆبەك كە دەبىتە راست، رۆحىك
كە لەھىلانەكەپەو ە لەسەر بەرزترىن چلى ھىوا دەخوئىنى - دەسبەجى بيانگرم و بەوشەگەلى تۆكەم و بەھىز
بۆ ھەمىشە رايانگرم. پاش شەو و رۆژىكى كەم دەسنووسى شانۆنامەكەم لەسەر ران و لەبەردەمى خۆمدا
دەيت، توندوتۆل گرتبووم، لەكۆرپىك دەچوو كە داىكى دواى ھاتنە دونىاي توندتوند بەباوھشى خۆوھى
گرتىبى.

رۆژاننى پارتىز و جەژنى پاك لەمرو و سبەنىدا بوو، بۆ پىاسە چووبوومە مەزراكان، دونىا ببو ە بەھەشت:
بەفرى چىاي ئۆلۆمپ لەژىر تىشكى خۆردا دەدرەوشاىو ە و مەزراكان لەرەنگىكى سەوزى كالتا شەپۆلىان
دەدا. پەرسىلكەكان ەك مەكۆى جۆلابى بەھارىان بەھەوادا دەدوورى. وردە گولئى كىتوى بەرەنگى سىي
و زەردەو ە، بەسەرە وردىلەكانىان خۆلىان لەسەر خۆيان لادەبرد، لەژىر تىشكى خۆرەتاودا سەريان قوت
كردبۆو ە و سەبرى دونىايان دەكرد، لەوانەپە كەسىك بەردى قەبرەكەيانى لاپردبى: ئەوانبىش رابوونەو ە.
كى رابووبىتەو ە؟ بىگومان.....، كە تاوئى گولە، تاوئىك پاسارىبە، تاوئىك بەرسىلەى گەبىو ە، تاوئىكى
ترىش گەئە.

ھەروا كە بەناو مەزراكاندا دەگەرەم سەرەگىزەپەكى خۆش، كات و شوئىنى دەوروبەرى لى تىكدابووم،
ەك ئەو ە وابو لەفەلەستىن پىاسە بكەم نەك گرىكستان. دەمتوانى جىگەپىن خوتناوېبەكانى مەسىح
بەسەر خاكخۆلى ئاوساوى بەھارەو ە بىنم، چىا پىرۆزەكانى كەرمىل (*)، جىلبوا (***) و تابور (***) لە
دەوروبەرمدا راست ببوونەو ە. ئەم لاسكانەى سەريان لەعەرد ھىتابو ە دەر تا بالاىان بەبالاى ئىنسان
بگەپەن لاسكى گەنم نەبوون، بەلكو ھەموويان مەسىح بوون كە سەريان لەگۆر ھىتابو ە دەرئى، ئەو

(*) Carmed.

(**) Gilboa.

(***) Tabor.

گولانه، گولاله سووره نه بوون، به لکو خوتینی پیروزی وی بوون.

جارتیکیان که سیکن له حاخام ناهمەنی پرسى: "مه به سست لهم هه موو مه وعیزه یه چیه یه له باره ی رۆیشتنه وه بۆ فه له سستین؟ بێگومان فه له سستین تهنه بێرۆکه یه که، ئامانجێکی دووره که ده بی رۆژی له رۆژان رۆحگه لی به هود بیهگه نی!"

ناهمن تووره بوو، له کاتیکیدا که گۆچانه که یه به عهرددا ده دا نه راندی: "نا، نا، کاتی ده لیم فه له سستین مه به سست له بهرد و سه وزایی و خا که یه تی، فه له سستین ئه ندیشه یه ک نییه، به لکو بهرد و سه وزایی و خا که. پتویسته بچن بۆ ئه وی!"

به خۆم گوت: "پتویسته بچم بۆ ئه وی تا له شی گهرمی فه له سستین به یینم و دهستی تێوه بهدم. به وه دانه سه کتیم که تهنه بهدم پیاسه و گه رانه وه له شاخ و مه زراکانی گریکستاندا له زه تی لێ بکه م، ده مه وی سه ره مه ینی که مه سیح پیتی نا وه ته سه ری و ئه و بهردانه ی دهستی لێ دا ون و هه وایه ک که هه لی مژتوه، منیش پێ بنیتمه سه ری و دهستی لێ بهدم و هه واکه ی هه لثمژم. شوین پیتی ئه و دلێه خوتنه هه لگرم که رێگه ی ئه وی له نیو ئینسانه کانا دیاری کردوه. به لێ، ده بی برۆم، رهنکه له وی له فه له سستین ئه و شته بدۆزمه وه که له کتوی پیروزی بیهووده له دووی گه راوم!"

جارتیکی تر (با) ی سه فه ره له زه یندا هه لی کردوه، ئه وی تا که ی ئه و (با) یه هه ره هه لده که؟ ئینشاللا تا مردن. چهنده له زه تبه خشه هه لبران له عهردی قاقر و سه فه رکردن! چهنده له زه تبه خشه پساندن ئه و تاله ده زووی له گه ل دلنیا ییدا گریمان ده دا و ئیدی پراری سه فه ره ده ده یین! چهنده له زه تبه خشه ته ماشا کردنی دو وه و به یینی ئینسانه کان و ئه و کتوانه ی خۆشمان ده وین کاتی له دو ورا ییه کانا بز ده یین.

ههفته ی پیروزی هاته پێشی، له سه رتاسه ری دونه ی مه سیحیه تدا مه سیح له خاچ ده درا، ئه و پینج زامه نه مه سه ره له نوێ ده میان کردوه، دلێ - مه ره می مه حده لیه - ده هاته پێشی تا له گه ل مردندا زۆران بگرێ. چهنده به خته و رانه یه پیاویک دلێ مندالێکی هه بی و له ما وه ی ههفته ی پیروزی ئازار بچیتێ: توانای خورده و خه وی نه بی و کاتی له نوێه کانی جیتندا جهسته ی به گولی لیمۆ پۆشراوی خوا وه ندیک ده یینی که له سه ره خاچ ده تویتنه وه، نه توانی به ره به لا فاوی فرمیتسک بگرێ. خوا وه ن چ خۆشه ختییه کی له وه گه و ره تره کیژۆله یه کی خۆش بوئ و به هاریش له په نجه ره کرا وه کانی که لێ سا وه بینه ژو وری و له نیوه رۆی (هه ینی پاک) دا له گه ل ئه و هه لێن ئه قینیدا بیت بۆ کلێسا و به ما چکردنی پیتی (له خا چدرا و) بکه ویتته دۆعا و نزا و گه نجیتێ به یه یه یته له رزه. چونکه پیتی وایه تا وان ده کا کاتی له سه ره جهسته ی خوا وه ند لیتی به لیتی ژنیک ده گات.

(هۆمه ر) م داخست و دهستی با پیره ی نه مر م ما چ کرد، به لام نه مو ترا سه ره هه لپرم و چا و بیره چا وانی، له خمه تیا هه راسان و شه ره منده بووم، چونکه چاک ده مزانی له و ساته دا، به پشتگۆیخستنی ئه و و بردنی دو ژمه گه و ره که ی (واته کتیبی پیروزی) له گه ل خۆمدا، خیا نه تی لێ ده که م.

هیشتا عه رد و ئاسمان له خه ودا بوون، تهنه که له شیری ک له سه ربان ملی به ره و خۆره لات قوت کردبۆ وه و بانگی خۆری ده کرد درێزه ی کیتشا بو!

وه ک دز ده رگا که م کرده وه، وه ک بلتی بترسم با پیره گوتی له جیره ی ده رگا که بیت. ئیدی رێگه ی به نده رم گه رته به ر. کۆمه لێ ژن و پیا و له گونده کانیانه وه هاتبوون تا وه ک من خۆ ساز که ن بۆ سه فه ری فه له سستین و له سه ره مه زاری پیروزی بکه ونه وێرد و دۆعا و نزا. هه رگیز سه ره له ئیوا ره ی به رێکه و تنم له بیره نا چیتته وه - هیمنا یه تی و شیرینی و میهره بانیه یه که ی - ئه ئه باران ده باری، گه ره سه رت به ره و ئاسمان هه لپریبا، روخسارت ده یینی که به فرمیتسک پۆشرا بوو.

له هه مان که شتیدا لێفه و به تانیی چه ور و چلکن له سه ره عه رده که ی را خرابوو، کۆمه لێک پیریتن زه مه بیه کانیان ده کرده وه و خه ریکی شت جوین بوون، هه وایه بۆنی ماسی و پیازی لێ ده هات، له نیوه راستا پیاویکی به رواله ت دانای سه رگۆنا سووری بالا به رزی قژ ماش و برنجی را وه ستا بوو، به دهم له راندنه وه ی جبه که یه وه بۆ پیتش و دو وه، به ده نگێکی به رز و به سو ز داستانی مه سیحی ده خوتنده وه - ژبان و ئازاره کانی مه سیح - چۆن زا وایه هاتوه بۆ ئۆر شه لیم، پاشان چۆن له گه ل هه وارییه کانی دا واین شتی کردوه، چۆن قوتابیه خاینه که ی به په له رۆیشتوه، پاشان چۆن عیسا به کتوی زهیتووندا هه لزان وه ئاره قه وه ک (خوتنی مه ییو) له هه نیه ی چۆرا وه.

پیریتنه چکۆله و ره شپۆ شه کان ناخیان هه لده کیتشا، سه ربان ده له قاند و له هه مان حالدا که وه ک په ز ئارام و بیده نگ کا ویتزبان ده کرد، به هه سستی قوله وه گوتیان را دتیرا بوو، خوا وه ند له دله سا کاره کانیان جارتیکی تر ده بووه جه سته و له خاچ ده درا و ئینسانی رزگاره ده کرد، شوانیکی گه نج پستی کرد بووه پیریتنه کان و به وردی گوتی را دتیرا بوو، به دهم گوتیرا دتیرانه وه دانه و بیو وه و به قه له مبه ره که ی وینه ی سه ری چۆله که یه کی له سه ره ده سکی گۆچانه که ی دا ده تاشی.

کو تو پر کاتیک گه رووی گراوی مه سیح به جۆرێکی تا قه تیر تینوتی زۆری بۆ هیتا و ها واری کرد: "تینومه!" ئیدی ژنیک گه نج و تۆزیک قه له و به جۆرێک هه ژا که قنجه پێ هه ستایه سه ره پ و ها واری کرد: "ئوه.. کوره که م!" وای چهنده ورو وژام به بیستنی ها واری دا یکانه و قوولی ئه و ژنه، چهنده ورو وژام کاتی گوتیم لیتی بوو که به کوری خۆی بانگ کرد.

هه نوو که زه ربای (ئیه زه) مان جی هیشتبوو، ده گه یشتینه خۆ ره لاتێ نزیک، ئه فریقا له لای راستمان وه - هه رچه منده نادیا ر - به ئارامی لیتی را کشا بوو، قویروس له به شی راستی ئاسۆ ده بوو، زه ربای ئا گرین ئارنگی ده هات، دو و په پوله له سه ره چارۆ که ی که شتییه که له فریندا بوون، ته برێکی بچووک و برسی که شویتمان که وتبوو، وه ک فیشه ک ده ره پری و په پوله یه کیانی گرت و خواردی، کچیتکی ناسکی ره نگ بزرا و که ئه وه ی بیی قیزان دی و که وته زریکه زریک. یه کێ پیتی گوت: "بیر خۆتی به ره وه، ئه مه یاسای سرو شته، بۆ پیت وایه کچیتکی لا وازی ناسک بی؟"

له سه ره زه مینیک به هه تا و برژاو نیتزیک ده بوینه وه، سه ره زه مینیک که رۆژی له رۆژان له وی و له کونجیتکی هه ژار و چکۆله دا له (ناسره) ئا گریت بلتیه ی سه ندبوو، ئا گریت که دلێ ئینسانی سوتاند و نوێ بکرده وه، ئه مرۆیش ژبان جارتیکی تر، وه ک دو و هه زار سال له مه وه به ره له گه نده لیدایه، به لام ئه و گیرو گرافتانه ی که ها و سه نگیی دل و میتشک تیک ده ده ن، گه لی ئالۆز ترن و چاره سه ره کردنیان گه لی

ئەستەمىترو خوتىناويتىرە، ئەوكات پەيامىكى ساكار و دلپىت سەرى ھەلدا و رىزگارىي ۋەك ۋەرزى بەھار بالى بەسەر عەردا كىتسا، پەيام لەو ھە ساكارتر و دلپىتتەر نەبۆتەو، رەنگە ئىستاستا ئەو پەيامە بتوانى رىزگار كەرمەن بىت. كى چوزانى؟ ھەر بۆيە دەچووين بۆ ئۆرشەلېم تاجارىكى تر گوئى لەكورى مەريەم رادىرېن!

شەو بو، لەسەر (عەرش)ى كەشتىيە كە راکشاپووم تا بنووم، بەلام دەمەقەرەيك لەئەمبارەكەو ھەت، دوو گوتم ھەبو، دووانى تىرىشم بۆ بىستنى ئەو دەمەقەرەيك قەرز كرد، يەككىيان كە ھەر لەچۆنئىيەتى دەنگىرا دەتتوانى مەزەندەى جھىلبوونى بکەيت، بەگورۇ تىنەو ھە گومرايى و زولم و زۆرى ژيانى نابورى و كۆمەلايەتتى ئىستاي رېسو و مەحكوم دەكرد، دەيگوت: "جەماوەر برسى دەبن كەچى بەرپرس و زۆرداران سەرۋەت و سامان كەلەكە دەكەن!" دەيگوت: "ژنان خۆيان دەفرۆشن، كەچى قەشەگەل باوەرناكەن!" دەيگوت: "بەھەشت و دۆزەخ ھەردووكيان لىرەن لەسەر ئەم عەردە، ژيانىكى تر بوونى نېيە، پىتويستە لىرە دادوهرى و بەختەوهرى بدۆزىنەو!" لەھەموو لايەكەو ھەوار ھەستا: "بەلئى، بەلئى، راست دەكەيت! ئاگر و تەر!" تەنھا يەك كەس ھەولئى دا بەرپەرچى ئەو قسانە بداتەو، كەسپىك بەتۆنى دەنگىدا ناسىمەو، ئەو یش مجبۆرەكەى ھاوسەفەرمان بو، بەلام دەنگى لەنئو ھەوار ھەوار و پىتەكەنىنى خەلەكەدا بزرېو.

بەتاسوق و پەرۆشئىيەو گوتم رادىرايو، ئەمبارى ئەم كەشتىيە لەژىرەمىنىكى تازە دەچو كە جارىكى تر كۆيلەكانى تىدا گرد بوويتنەو- كۆيلەگەل ئەمژىي- تا جارىكى تر سىستىمى دونيا تىكويىك بدەنەو! شتىكى ترسناك بو، ئامانچى ئەم سەفەرەى ئىمە ستاشى روخسارى خورەم و ئاشناى خواوند بو، روخسارىكى پر مەينەتى و ھىمنايەتى، روخسارىكى پر لەھومىد بۆ ژيانىكى نەمر. پىرئىژنە چكۆلەكان نان و مۆم و فرمىسك و عىبادەتبان بۆ ھىنابو، لەھۆدە نمە يەكەكانىشدا بىن باوەرە بەختەوهرەكان لەسىاسەت دەدان و دەنوسان، كەچى لىرە، لەژىرەو، تۆوى تىورىكى گەردوونىي نوئى و خەتەرتاكان ۋەك دىاربيەكى ترسناك لەگەل خۆدا دەبرد.

دونىايى خۆشەويست و پىرۆز لەمەترسىدا بو، دونىايەكى تر، دونىايەكى لىئاوئىو لەقور و لىتە و پىرىنگ، كە لەخاك و دلئى ئىنسانەو سەرى ھەلدەدا، لەژىرەمىنى كەشتىيەكەدا خۆى حەشاردايو، ھەر بەلەمىكى دەسكەوتبا، سەردەكەوت و سەفەرى دەكرد.

بەيانى رۆژى دواتر، وردە وردە سەر زەمىنى مەوعود وەدىار كەوت سەرەتا ھىلتى دوور و نادىار لەئاسۆدا، پاشان چىا نزمەكانى يەھودىە (*)، يەكەم جار بەرەنگى خۆلەمىشى و دوايىش بەشىنىكى كال، تا دواجار تىشكى بەزەبرى خۆر لەخۆدا تىواندئىيەو و دىارنەمان. پىرئىژنە چكۆلەكان ۋەخۆكەوتن، بوخچەكانىيان پىچايەو و لەكاتىكدا كە دەسمالە رەشەكانىيان دەدايەو بەسەرپاندا، خاچپان لەسەر سىنگ دەكىتسا و دەگرپان.

(* -كم باكورى ياخا. پىشان بە (يەھودىە) دەناسراو دواتر نارنا (عەباسىيە).

لم، باخ، ژنگەلى رەشتالە و قەلەو و چلكن، درك و دال، دارخورما، رۆبىشت بەرەو شارى پىرۆز بەترومىبلى شى و خەرەكە شكاو، لىدانى كوتوپرى سامناكى دل، دىوارەكان، بانىژەكانى جەنگ، بورج و قەلاگەل، بۆنى پەيىن، بەھارات و مېوھى گەنىو، دزداشە گەل، پرتەو بۆلە و ورتەورت، سىبەرى ھەموو پىغەمبەرە كوژاوەكان لەخاكەو ھەستان، بەردگەلى بەخوتىن شەلال، زىندوو دەبوونەو و ھاوارپان دەكرد: "ئۆرشەلېم!"

نامەوئى و جورئەت ناكەم ھەفتەى پىرۆز ۋەبىرخۆ بىنمەو، لەماوھى ئەو حەوت رۆژەدا ھەموو رووداوه دلئەزىنەكانى ئىنسان خۆيان دەنواد-ئومىد و ئەقېن، خىسانەت و لەخۆبردووبى، ھاوارى (خودايە، خودايە، بۆچى بەتەنھا جىت ھىشتم؟) نەك ھەر مەسېح، بەلكو ھەر مەروئىكى پاك و دادپەرەو خىانەتى لى كرپا، قامچى دەخوارد و لەخاچ دەدرا، بەبى ئەوھى خواوند دەستى يارمەتى بۆ رايەل كا. لەپراستىدا ئەگەر دلئى مېھربانى ژن نەبا، ئەوا خودا ھەتا ھەتايە پىاوى لەنئو گوژ دەنا، ئاخى رىزگارىي ئىمە بەتالىك دەزوو ھەندە، رىزگارىي ئىمە بەھاوارى ئەقېنەو بەندە.

شەو لەدواى شەو تىدەپەرى تا سەرەنجام سىپدەى پىرۆزى (جەژنى پاك) ھات. كلئىساي رابوون ۋەك پورە ھەنگىكى زۆر گەورە جەمەى دەھات، بۆنى مېو و ئارەقەى ئىنسانى لىدەھات، بن باخەلگەلى سىپى، قەوھى و رەشى ئارەقەردووى ژن و پىساوگەلىك كە ئەو شەو لەژىرە بانيژەى پەرسىگەكەدا نوستىبون و چاودپى ساتى خولقېنەرى كەون بوون كە تىايدا رۆشنايى پىرۆز لەمەرقەدى مەسېحەو دىتەدەر. لەھەموو شوتىنى بۆنى ناخۆشى مېو و رۆنى ترشاو دەھات، لەژىرە وىنەگەلى پىرۆزدا، قەوھ لەقاپى چكۆلەدا دەكولاو ژنان بۆ شىردانى ساواكانىيان مەكۆلانىيان دەدەھىنا، بىنگومان ژنە زىجىيەكانىش دووگى ئاژەلپان لەكەزى و پرچپان ساويىبو، ھەر بۆيە بۆنى پەزبان لىدەھات، مېردەكانىشپان بۆنى ناخۆشى بزىبان لىدەھات.

پۆل پۆل زىبارەتكاران دەھاتن، لەپەرسىگەكە رى بەر پىدار نەدەكەوت، ھەندىك بەسەر عامودەكانا ھەلئىببون و ئەوانى تىرىش لەسەر كورسىيەكان دانىشتبون، ھەندىكى تىرىش چووبونە شوتىنى ژنانەو و لەو گوژە چكۆلەپەيان دەنۆرى كە دەرکەوتنى رۆشنايى پىرۆز تىايدا لەئانوساتدايو، حەبەشى و عارەبە بىبابان نشىنەكان، زىجىيە تەربوش بەسەرەكان بەدزداشەى رەنگاوپەنگ و چاوانى فرمىسك تىزاو و برىسكەدارەو- ھەموو نەژادى ئىنسان - ھاوارپان دەكرد و پىدەكەن، ھەناسەيان ھەلدەكىتسا. كورپىكى گەنج لەھۆش خۆى چو، لەسەر دەست بردپانە حەوشە، قەشەبەكى پىرو لاواز لەسەر وردە بەردى حەوشە كەوت و كەفى دەچراند.

خەلەكەكە كوتوپر بىدەنگ بوون، ھەوا تىزى بوو لەچاوغەلى ئاگرپن، پەتبارك بەجلكى زىرەفتەو ۋەدىار كەوت، تەنھا و بىدەنگ سەرى داخست و بەژىر (مەرقەدى پاكژادا بەرەو ناوہراستى كلئىسا بەرپى كەوت، جوتباران بەدەمى داچراو ۋەو راوہستان، داىكان منالەكانىيان دەنايە سەر شانىان تا ئەوانىش

بتوان ببینن، هەر چرکه یهک وهک دلۆپتیکی درشت به سهر سه رمانا دهباری، تیشکیک له مه رقه دی پیرۆزه ده دره په پیری و په تریارک به گورزیک مۆمی سپی داگیرساوه وه ده رکه وت، له چاوترووکانیکدا کلێسا له خواره وه تا سه رێ نو قمی رووناکي بوو، بینه ران هه موو، هه ربه که بیان مۆمی سپی خۆی به دهسته وه وه به ره و لای په تریارک چونه پیش تا به شکم به خششی تیشکیان به رکه ویت، دهستیان دهخته ناو تیشکه که وه و پاشان له ده موچا و سنگیان هه لده سوو، ژنان ده بانقریشکاند، پیاوان که وتنه سه ما، به و هه را و زه نابه وه هه مووان به ره و ده رگا که شالوویان برد تا بچه ده رێ.

کلێسا چۆل بوو، دهنگه دهنگی سامناک، جه ماوه ری وروژاو، جلو به رگی ره نگا وره نگ- هه موو نه وه له خه ونیکی غه رب ده چوو- به لام که سه یری عه ردی کلێسا که م کرد، دلنیا بووم هه موو نه م خه یالانه راست بوون، چونکه له سه ر سه نگچه که ی به ر پیمان پاشماوه ی حاله تی جه زه م ده بیینی: تو یکلله پرت ه قال، ناوکه زه یتوون و شووشه ی شکا و.

چومه حه وشه تا هه وایه کی تازه هه لثم، پر به دل حه زم ده کرد په رسته که جه بیلم و بچه کیوه چۆل و سه رکه شه کانی به رام به رم تا جگه له خۆز و مانگ و به رد ه یج شتیکی تر نه بینم و ئینجا هه ر برۆم و برۆم. له گیتراوی نه وه هه موو سه رمه سستی و له خۆبو نه وده دا که ئیمان داران به په له بوون بۆ بانگ کردنی مه سیح- نه مرپیکردنی- که له گۆردا رایی، دلتم لغا و کردبوو، نه مه یشتبوو سه ر خۆش بی، ناخر رۆحیش وهک له ش شه رمی تایبه ت به خۆی هه یه و له پیش چاوان رووت نابیته وه، به لام هه رکه به ته نها مامه وه، هاوارم کرد: "بۆ دوور! بۆ بیابان! له وئ وهک (با) یه کی سووتین هه لده کات، له وئ خۆم رووت ده که مه وه و لیده که ڕیم بسووتین!"

خواوه ند ده لێ: "خانمی رۆح، راوه سته، مه رۆ!"

- "خواوه ند، چیت لیم ده وئ؟"

- "خانمی رۆح، ده مه وئ خۆت رووت که یته وه!"

- "خواوه ند، چۆن داوای شتی وام لێ ده که یه ت؟ ناخر من شه رم ده که م!"

- "خانمی رۆح، چ په رده یه ک، ته نانه ت ناسکه تو پیکیش نابێ له نیوالمانا بیته. که واته خانمی رۆح، ده بی خۆت رووت که یته وه!"

- "خواوه ند نه و خۆم رووت ده که مه وه، ده ی به یه!"

هه روا به ده م چرینی نه م قسه نه مرانه ی رۆحی عاشقی خواوه ند وه، به ره و (به حرله بیته) به رێ که وت م، تامه زرۆی ببینی نه و زرێباره بووم که نه و دوو شاره گونا به راره دروستیان کردبوو، گاشه به ردی خۆله میشی، زه رد و سوور، هه لمیان لێ هه لده سا، کاتی خۆی تووره و لینج له ته پلێ سه ری ده دان، جار ناچارێک په ریشه کی (با) یه کی سووتین هه رم و رۆحی پر ده کردم له لم، به رده کان هه ر نه وه نه بوو کلپه سه نن، نه گو لیک، نه دلۆپه ئاویک، نه بالنده یه کی ده نگ خۆش که به چرینی گۆرانییه ک ریبواران به خیرینی یان شوپیان که وئ. ته نها خواوه ند وهک شمشیرێک به ژوور سه رمه وه هه لواسرا بوو.

له رز دا بگرت م، به خۆم گوت: "نه مه مه سیح نیبه، نه مه کوره می به ربه یان و له پز شیرینه که ی مه ری به نیبه، نه مه (یه هوه) یه، یه هوه ی سامناک و مرۆخۆر، من له دووی نه ویان ده که رام که چی نه میانم دۆزیه وه، نه دی

چۆن ده متوانی له هه ریمی تاریک و بی ده ره تانی سکوتی وی ده ربا زیم؟"

هه رچی زیاتر بیابان قوتی ده دا م، سه رم پتر گری ده گرت، هاوارم کرد که خۆم پیشان دا و له گه لم بشاخقی، نه ی مه گه ر خۆی به ئینسانی نه ئه فراندبووم؟ مه گه ر ئینسان ناژه لیک نیبه که په سیار ده وروژین؟ ده ی باشه، من په سیارم هه بوو، نه ویش ده بوو وه لام به تاته وه. له و (با) سووتین هه رده به هیمنی لیم په رسی: "خواوه ند، له ساته وه ختیکی دژوار دام، ده بی چ بکه م؟ بشکۆیه ک به خه ره ده مه وه، وشه یه ک، وشه یه کی ساده که په رگا رکه رم بیته، له به ر نه مه خزاومه ته نه م بیره قووله وه، نه م بیره ی تیا یدا به هۆی رووناکیی زۆره وه به شه واره که وتووم، بۆ نه و دی له گه لت بناخقم، خۆتم پیشانده؟"

چاوه رپیم کرد و چاوه رپیم کرد، چ وه لامیک نه بوو!

له تافی منالیم به ملاوه، هه ر کاتی له حه وشه ی مالی خۆمان ژباننامه ی (قه دیسان) م ده خۆتین ده وه، وه خت بوو له تاسه ی دیده نی کردنی نه م عه رده دا بسووتیم، دیده نی نه م عه رده که حالی حازر پیم ناوه ته سه ری، تاسه یه کی سووتین هه ر بۆ پیکه سته سه ر نه و به رد و خا که ی مه سیح پیتی نابوو سه ر، تاسه یه کی سووتین هه ر بۆ بیستنی دهنگی. هه میشه قسه یه کم هه بوو که ده با پیتی بیترم. (نه میستاش هه مان قسه م هه یه) دلێ بۆم ده سووتا و به زه یی پیتدا دهاته وه، وه لامی ده دایه وه، په ره وه ی دنیا به ره و پیتسه وه ده چی، په سیار و ئازار و شه ی تانه کانی خۆی ده گۆرێ، ده شی لای مه سیح وشه یه کی نوێ هه بووی بۆ شیفابه خشین به برینه تازه کان، وشه یه کی نوێ که روخساریکی نوێ و پیاوانه تر به نه قین به خشی.

ئاوها له گه ل خۆمدا ده دوام و ده رۆشتم، هه مان هه وای نه و بیابانه م هه لده مرث که له کلپه و لم پیکه توه و پیتسه مه ره کانی هه لیا تر توه. کاتی گه یشتمه ناوچه رگه ی زنا ره که، کوتوپر (به حرله بیته) ئارام و خۆله میش ئاسا وهک قورقوشمیکی قالکرا و لیبو پیت له ناوی لیخن و په شدا گیرسا و له به رده مدا دره وشایه وه. رووباری ئوردون به رده نگی سه وز و شین، وهک لقیک له (به حرله بیته) به نیتو قامیش و سووره چناره کانا به ره و فه له ستین ده کشا، تا قمیکی پیاوی دزاشه له به ر خا چیان کیتسا، له کاتیکیدا نه وان خۆیان به ناوی موفه رکدا ده کرد و ده بوونه حاجی، قه شه یه ک له که ناری چۆمدا راوه ستا بوو بالۆزه ی ده بیتر.

له به ری رووباره که وه و له ژیر سا پسته یه کی قامیشیدا، مه یخانه یه ک رۆنرابوو، له کاتیکیدا که گرامافۆنیکی زۆر کۆن گۆرانی ئامان ئامانی لیده دا، کابرای مه یخانه چی که پیاویکی قه له و و خریلانه بوو، دزاشه یه کی چه وری له به ردا بوو، جگه ری به رخی ده برژاند و گۆرانیی گرما فۆنه که ی ده گۆته وه.

هه نگا وه کانم خیرا تر کرد، له که ناری (به حرله بیته) دا گه رام و سه ره له نوێ پیتی بیابانم گرت وه به ر، چاوانی نیگه ران و ترس تیزاوم به ربیوه ناوه مه نگه که، وهک نه وه ی چاوانم بیان هوی نه و شاره له قوولا بییرا ببینن، هه روا که رامابووم، قامچی برووسکه یه ک کسپه ی له سه ر شانی خه یال م هه ستانم. خۆم ببینم، ببینم که پیتی قه ده ر به تووره یه یه وه هه ردوو شاری (سودوم و گۆموره) (*ی پلشاند ه وه و نو قمی زه ربای بی بنی کردن. دل م له لیدان که وت. ناخر رۆژیک دئ سودوم و گۆموره ی ئیمه ش پیتی به هیتزی قه ده ر

(* سودوم و گۆموره Sodom and Gomorran دوو شاری دیرینی فه له ستین که خه لکه که ی به به ره و شتی و به دکاری به ناویاگ بوون. به گۆره ی ربا یه تی ته ورات برووسکه له م دوو شاره ی دا و ویرانی کردن.

بپیلیشینیتهوه، ئەم دونیایەیی که پێدەهەنێ و دەجەنگێ و خودای لەبیرکردوو، دەبیتە (بەحرولەبیت) ێکی دی. لەکۆتایی هەر سەرەدەمێکدا خودا هەم شارگەلی بەدەرەوشتان و هەم شارگەلی بیریاری پلێشاندۆتەوه. ترسام، ئاخر جاروبار وا هەست دەکەم ئەم دونیایە سودوم و گۆمۆزەبەکی ترە بەرلهوهی خواوند بەسەریدا بروا و بپیلیشینیتهوه، پێم وایە دەکۆئ دەنگی ترسانکی ببیەین که نێزیک دەبیتەوه. لەسەر تەپۆلکەبەکی لم راوهستام و بۆ ماوهبەکی درێژ لەو ناوه نەفرەتکراوه رامام- ئاوتیک که هەولێ دەدا هەردوو شاری ئەفسوونگەر و تاوانبار لەقولایی رەشاییدا هەلکێشێ- حەزم دەکرد بۆ ساتیکیش بێ سەرلهنوێ لەبەر تیشکی خۆردا بیریسکیتەوه. هێندە بەس بوو نیگایان کهم، ئیدی پێلوم لێک نابا و سەرلهنوێ دیار نەمايان.

سودوم و گۆمۆزە لەپەنا بەستەری رووباردا وەک دوو سۆزانییە، که خەریکی ماچکردنی بەکترین، لێی راکشایبون، ببیاو لەگەڵ پیاو و ژن لەگەڵ ژن و پیاوان لەگەڵ ماین و ژنان لەگەڵ گا دا ئاویزانی بەکتر دەبوون. هەمووان تا سنووری ئینتەللاکردن لەدەرەختی ژیان و لەدەرەختی ماریفەیان دەخوارد. کاتییک بەیکەرە پیرۆزەکانیان شکاند، ببینیان جگە لەدار و بەرد چیدی که نین، کاتییک ئەندیشەکانیان شکاند، ببینیان پون لەهەوا، که نێزیک و نێزیکتر بوونەوه لەخواوند، گوتیان: (ئەم خواوندە باوکی ترس نبیە، بەلکو رۆلەیی ترسە!) ئیدی ترسیان شکا، لەسەر هەر چوار دەرەختی شار بەپیتی زەرد و درشت نووسییان: (چ خواوندیک لێرە نبیە!) دەستەواژەیی خواوند لێرە نبیە مانای چی؟ مانای ئەوێهە چ سانسۆرتیک لەسەر غەریزەمان نبیە، کاری چاک پاداشت و کاری خەراپ سزای نبیە، نە چاکەخوایی هەیه و نە شەرم هەیه و نە دادپەرەری، بەلکو ئیمە هەموومان گۆلە گورگ و دەلە گورگین لەحالهتی ناوهکووتیدا!*)

خواوند توورە بوو، بانگی ئیبراهیمی کرد: "ئیبراهیم!"

- "پەرەردگار، ئەمرکه!"

- "ئەئى ئیبراهیم، مەر و وشتەر و سەگ و خزمەتکار و کەنیزەک و ژن و کورەکەت ببه و برۆ، برۆ. من گەیشتوومە تە بریاریک!"

- "گەرەم (گەیشتوومە تە بریاریک) لەکەلامی تۆدا یەعنی (بپارم داوه بکۆژم)!"

- "ئاخر مێشکیان زیاد لەپێویست چەقاوهسوو بووه، دلێان زیاد لەپێویست شادومان بووه، زگیان پتر لەئەندازە هەلاوساوه، قێزەم لیبیان دێتەوه. لەئاسن و بەرد خانوو رۆدەنێن وەک بلبی قەت نامرن، کوورە بەکاردههێنن و ئاگری تیدا دەکەنەوه و ئاسن دەتوتینەوه، من ببابانەکەم وەک مەرۆبەکی گەرگول، لەعەرد داپرووه، بۆچی؟ چونکە ئیرادەم وای خواستووه، کهچی خەلکەکی سودوم و گۆمۆزە ئاویان بۆ راکیشاوه و کێلاویانە و کردوویانە تە بەهەشت، توخمە نەمرەکانی ئاو و ئاسن و بەرد و ئاگریان خستۆتە ژیر کۆنترۆلی خۆیانەوه. ئیدی من لیبیان وەرپس بووم، لەدەرەختی مەعریفەیان خوارد، سێویان رنی، ئیدی مەرگیان

(*) تۆپکی چێژی سیکسالیی لای نازەلی مێ.

شتیکی حەقییه!"

- "خودایه، دەبێ هەموویان بمرن؟"

- "هەر هەموویان! ئەئى مەگەر من قادری رها نیم؟"

- "خواوند، تۆ قادری رها نیت لەبەرئەوهی دادوهریت. ئاخر ناعادەلەتی و عەیب و عەبەس لەتۆ ناوهشیتەوه!"

- "ئێوه، ئێوهی کرمگەلی سەر لەژێر خاک دەرھانیو، لەخاک دروستبوو، لەخاک چەقیو، کهئى عەدل و ناعەدل، سەرورەیی و شوورەیی، مەنتیق و نامەنتیق دەفامن؟ حیکمەتی کاملی من کهنگی لەبازنەهی دەرکی ئێوهدا دادەسەکنێ! گەر راستەوخۆ رووبەرۆی ببهوه دەتۆقین!"

- "تۆ خواوەنی عەرد و ئاسمانیت، ژیان و مەرگت لەپالێ یکدا بەدەستتیک راکرتووه و هەلێان دەبژیریت، من هیچم لەکرمیتک زباتر نبییه، من لەئاو و خاکم، بەلام تۆ رۆحی خۆت پێ بەخشیوم و رۆحت کردووه بەبەری ئاو و گلدای. بۆیه جورئەتی ئەوهم هەیه بدویم: هەزاران ئینسان لەسودوم و گۆمۆزە هەن که دەخۆن، دەخۆنەوه، لاف لێدەدەن، پێدەکەن، گالته دەکەن، دەزێن و دەزێن، هەزاران ئەقل هەن که هەرەک مار هەلەدەستنه سەر کلک و بەفیکەیک ژەهری خۆیان بەرو ئاسمان هەلەدەدەن، بەلام گەر لەنیو ئەو هەموویدا چل رۆحی چاکەخوای هەبێ، گەرەم ئایا ئەوانیش دەسووتینیت؟!"

- "ئاویان بێنه، ئەو چل کەسە کێن؟"

- "پەرەردگاری من، ئەئى گەر بیست کەس بن چی؟ بیست رۆحی چاکەخوای؟"

- "ناوهکانیانم دەوی، تا جیایانکەمەوه!"

- "پەرەردگاری من، ئەئى ئەگەر (دە) کەس بن؟ (دە) رۆحی چاکەخوای! ئەئى ئەگەر پێنج کەس بن؟"

- "ئیبراهیم، ئەو دەمە چەقاوهسووت داخه!"

- "پەرەردگار بەزەبیت هەبێ، تۆ نەک بەتەنھا دادوهریت، بەلکو میهرەبانیشیت، هاوار بەمالمان گەر تەنھا دادوهرایت! ئەوسا هەموومان تەفروتونا دەبوین! بەلام ئەئى پەرەردگار تۆ میهرەبانیت، هەر بۆیه ئادەمیزاد هێشتا دەتوانێ لەسەر پێ راوهستێ!"

- "کێنۆش مەبه، دەست مەهێنه بۆ گرتنی ئەژنۆم، من ئەژنۆم نبییه، بێ هوودەبه، مەکروژتیرەوه و مەنالێنه، من دلەم نبییه، من سەر سەختم، لەگاشە بەردیکی خارا دەچم، چ دەستتیک ناتوانی شوینی خۆیم لەسەر جێ بیلێ، من بریاری خۆم داوه، سودوم و گۆمۆزە دەسووتینم!"

- "پەرەردگارم پەله مەکه، کاتێ مەسەلەکه کوشتن بێ پەله مەکه، رها نبییه، سەبرکه، یەکیکم دۆزبیهوه!"

- "ئەئى کرمی چنگ لەخۆل گیرکردو، کیت دۆزبیهوه؟"

- "ئینسانیکی پاک!"

- "کێ؟"

- "لوت(*)... کورپه که ی هاروونی برام!"

هروا که بی جووله لهسەر ته پۆلکه که پاره ستابووم، ههستم دهکرد هه نییهم خوی تیده زئی، له ناوه وه مپرا دهنگی خواوه ندم ده ژنهفت که له گه ل دهنگی ئینساندا دهسته و یه خه لیک ئالابوون، بۆ ساتیک وی دهجو ههوا قه باره ی به خوهر گرتی و ئیدی (لوت) پیتخاوس و تووره، به ریشی بژ و گریک به هه نییه وه له به رامبهردا پاره ستایی. ئه م (لوت) ه، ئه و کۆله یه نه بو که له ته وراتدا باس کراوه، به لکو (لوت) یکی تاییهت به خویم بوو، سه رکه شیک بوو که سه ری پیچی فه رمانی خودای ده کرد بۆ هه لاتن و خۆده ربا زکردن، له به رامبهردا به زه یی به ههردوو شاره دلرفین و تاوانباره که دا دهاته وه و به ویستی خۆی، خۆی له نیو ئاگر دنا و له گه ل ئه واند ا ده سووتا.

به دهنگی بهرز بانگی ئیبراهیمی کرد: "به (ئهو) بلتی من لیتره نارۆم، من سووم و گومۆم، ئه مه ی پی بلتی و پیشی بلتی من نارۆم. چما ئه ی خۆی نالی و شانازی به وهه ناکات منی (نازاد) خولقاندوه؟ که واته هه رجیم پی خوش بی ئه وه ده کم. ده ی که واته من نارۆم!"

- "ئهی یاخیه گهر، من ناچمه ژیر باری ئه وهه. مالتاوا!"

- "مالتاوا ئه ی چاوه ی پی فزیلهت، مالتاوا ئه ی به رخوا له ی خواوند! به ناغاکهت بلتی که (لوت) ی پییر سلاوت لی دهکا، پارهسته، پیی بلتی که ئه و دادوهر نییه، میهره بانیش نییه، به لکو ته نی قادری ره هابه، ته نی قادری ره هابه، ئه و ته نی به هیزه و هیچی ترا!"

هه نوو که خۆرئاوا ببوو، رۆشنایی دلرفینتر و لاجانگه م هیتور ببۆه، هه ناسه یه کم هه لئرت، وه ک بلتی تازه له مه یدان ی به رخوا دانیکی سه خت هات بیتمه وه، ئاوریکم له دواوه دایه وه، چۆن یاخیه گه ریکی ئاوا له ناخمد ا سه ری هه لدا بوو؟ ترسناک بوو، ئه م رۆحه درنده و کۆلنه دهره، له ودیو خواوه نده وه له کام په نهانخانه ی بووندا خۆی هه شاردا بوو؟ له گه ل ئیبراهیم، ئه و باوکه ئیماندار و ملکه چه دا بووم، ئیستا چۆن بوو ده ستبهرداری ببووم؟ چۆن بوو کتیبی پیروزم نابوه ژیری تا - لوت- یکی تر به خولقیتم و له گه لیدا به کانگیریم؟

شه بتانی چه قاوه سو له په نهانخانه ی بووندا کسکه ی کردبوو، چاوه ری بوو ساتیک سه رم لی بشیوی و کليله کانم بییرچی و خۆی هه لیانگرت و دهرگای (ته له) که بکاته وه و باز بداته رووناک ی. په وتاریکی نه شیوانه به رامبه ر به خواوند، به رامبه ر ئه و دوژمنه ئه به دییه ی خۆی بنویتی.

به پیوسته ده زانی ناخه پاکژ که مه وه - گورگ و مه یون و ژن- ی لی دهرکه م، چاکه چکۆله کان و چیژه چکۆله کان و سه رکه وته کانی لی دهرکه م، تا وه ک بلتسه یه کی هه لگژاو به ره و ئاسمان بمینمه وه، هه نوو که ش که ببومه پیوا، چیم کردبا جگه له وه ده یه تانی ئه و شته ی به مندالی له حه وش ی مالی خۆماندا به ئاوام خواستبوو. ئاخه بونیاده م ته نی جاریک دیته دنیا وه و هه رگیز هه لیکی ترم بۆ ناره خسی.

که گه رامه وه ئۆرشه لیم، شه و داهاتبوو. ئه ستیره کان له ئاگریک ده چوون به ژوور سه ری خه لکه وه هه لئاسرا بن. به لام هیچ که س له ئۆرشه لیم سه ری هه لئه ده هیتا تا بیانبینی و له ترسا بتوقی. خایله گه لی رۆژانه، په یوه ندییه گچکه کان، خواردن و کتیبی گیرفان و ژن، به سه ر ترسی گه و رده زال ببوون، به م جۆره خه لکی هیتا ده یان توانی له سه ر فه رامۆشکردن به رده و ام بن و درپژه به ژبان بدن.

هه روا که له سه ر قه ره ویله که م تلاوتلم ده کرد، به خویم گوت کاتی ئه وه هاتوه بریار بده م تا ئه و شته ته و او که م که به منالی هیتا شیری خواوه ند به لیومه وه بوو، پیشیبیم کردبوو.

کاتی له کتیبی ناتووس بووم، راهیبی دهستی گرتم و له له پی دهستم راما. گوتی: "ده مه وی به خت بۆ بگرمه وه!"

روخساری هه ر له روخساری قه ره ج ده چوو، ره ش و پیست ئه ستوور، ده م و لچی شوو و چاوانی پرشنکی ئاگریان ددها، به پیکه نیه وه گوتم: "پروام به سیحر و جادوی تو نییه!"

وه لامی دایه وه: "قه یدی ناکات، گرنه گ ئه وه به خویم پروام پییه تی!"

له هیل و ئه ستیره و خاچ و چرچولۆچه کانی له پی دهستم وردبۆه، پاش لیوردبوونه وه یه کی زۆر، گوتی: "خۆت هه لسه قورتینه ناو ئیشوکاری خه لکییه وه، تو بۆ کرده وه دروست نه بویت، خۆت دووره په ریز راگره، تو ناتوانی ململانیی خه لکی بکه ییت، چونکه هه ر له کاتی ململانییکه دا بییر له وه ده که یته وه که ره نگه هه ق به دوژمنه که ت بی. پاش ئه وه ش هه ر به لایه که ت به سه ر بیی ده بیه خشیت. تیگه یشتیت!"

گوتم: "ده ی به رده و ام به!" قسه کانی تا راده یه ک رابانچله کاند، چونکه ده مبینی که گه رچی ئه م راهیبه قه ت منی نه دیبوو، که چی راستی ده کرد.

جاریکی تر به وردی له له پی دهستی روانیم:

- "خایله گه لی یه کجار زۆر وه ک خۆره که وتونه ته گیانت، خواسته کانت زۆرن و زۆریش پرسیار ده که ییت، تو خه ریکه ناو جهرگی خۆت ده خۆیت، به لام ئه م ئامۆزگاریه م له گو ی بگره: بۆ دۆزینه وه ی وه لام زۆر خۆت تووشی مه راق مه که، پیوسته نه چیته دهری بۆ دۆزینه وه ی وه لام، ئه و خۆی دی بۆ دۆزینه وه ت، به گو ییم که و ناسوده خه یال به دی، با قسه یه کی مورشیده که شمت بۆ بگتیره وه: راهیبی به درتزیایی ته مه نی به دوا ی خواوه نندا ده گه را، له دوا هه ناسه کانی گیانده رچوونا تیگه یشت که به درتزیایی ئه و هه موو سالانه، خواوه ند به دوا ی ئه مدا گه راوه!"

جاریکی تر بۆ دهستم دانه ویته و به دوو چاوانی زه قه وه لیم راما و گوتی: "له پییریدا ده بیته راهیب، پیتمه که نه، تو ده بیته راهیب!"

هه ندی جار پیشیبینه یی که درۆ به راست دهرده چی، پیوسته بونیاده م به سادهی باوهری پی بیی، ئه وه پیشیبینه یی که تری بییر خسته مه وه که کاتی خۆی مامانه که م له ساتی له دایکبوونما دابوومییه به ر رووناک ی و گوتبووی: (ئه م مناله رۆژتیک له رۆژان ده بیته راهیب!)

ترس بالی به سه را کیشام و هاوارم کرد: "نا، نا، نامه وی بیمه راهیب!" وام گوت و دهستم کیشایه وه، وه ک ئه وه ی ههستم به خه ته ریک کردی.

پتیم و ابو، دواي ئو هه موو سالانه، قسه کانی ئو راهیبهم بیرچۆتهوه، بهلام ئه مشه و کوتوپر قسه کانی له نيو زهيندا ههلقولانهوه. ههولم دا پتبهکهم، کهچی نهمتوانی، وهک بلتی قسه کانی راهیب بهدریژیایی ئه و ماویه به نهیئنی ئیشیان تیدا کردیتیم و بز شوتیتیکیان بردیتیم که خۆم نهمدهویست بۆی بچم. ناخر ئیتر مهسهلهکه لهوه ده رچوو بوو پتبهکهم نیناوی بی!

چاوانم لیک نا، گوتم بهشکه م خه و بماتهوه و رزگاریم، له نا کاو بوومه یاخییهک که له شه قامه کانی شاریکی گه ورده راوده نرام، دهسگیریان دهکردم، دادگایییان دهکردم و حوکمی مه رگیان به سه ردا ده دام. جه لداد دهیگرتم و پیتش خۆی ده دام. خۆیشی له دوامه وه ته ور به سه ر شانه وه ده هات. که وتمه راکردن، جه لداد به هانکه هانکه وه پرسى: "بۆ را ده که یه ت؟" گوتم: "په له مه!" که قسه که م ته واو کرد، شنه یه کی گه رم هه لئى کرد و جه لداد له چاوانم بز بوو. جه لداد نه بوو، به لکو په له هه وریتی ره ش بوو ره وییوه، ده مویست له راکردن به رده وه ام، به لام نهمتوانی، کیتویک له به رده ما قووت بۆوه و پتی لی گرتم، گاشه به ردیکی تیژ و یهک پارچه چه خماخ، ئالایه کی سوور به ترۆپیکه که یه وه ده شه کایه وه، به خۆم گوت: "نه گه ر نیازی پیتشه چوونت هه یه، ده بی بیته ردا سه رکه ویت!" که واته دهی، به ناوی خودا، بۆ پیتشه وه، خاچم کیتشا و که وتمه هه لزنه ی به چیاکه دا، پۆستاله که م به بزمازی گه وره بزماز ریتزکرا بوو، که بزمازه کان به ر به رده چه خماخه که ده که و تن، پریشکی ناگریان لی ده بۆوه، سه رکه وتم و هه ر سه رکه وتم، هه لخریم، که وتم، هه مدیس تینم تنی هاته وه و نه ختیتکی تر سه رکه وتم، هه ر که له ترۆپیک نیتزیک و نیتزیکتر بوومه وه، ده مبینی که ئه و ئالایه ئالا نه بوو، به لکو ناگر بوو. له سه رکه و تن به رده وه ام بووم و چاوم بریوه ترۆپیکه که، نا، ناگریش نه بوو، هه نوکه به پروونی ده مدیت، خواوه ند بوو. به لام نه ک خواوه ندی باوک، به لکو خواوه ندیکی تر. یه هوهی ترسناک له وئى چاوه رپتی ده کردم.

له شم نیشته سه ر ئاره قه یه کی سارد، بۆ ساتیک ویستم به گه رپتیه وه، به لام پتیم شوو ره یی بوو، به چیه به خۆم گوت: "تازه راوه ستان بی هووده یه، بۆ پیتشه وه!" دهنگیکی ژنانه له ناوه وه م را پرسى: "ده ترسیت؟" نه راندم: "به لئى، ده ترسم!" هاواره که م هیند به رز و به سوئى بوو که ئیدی له خه و راچه نیم.

له سه ر دۆشه کله که م دانیشتم، خه ون هیتشا له نینوان پیلووه کامه وه بریسه کی ده هات، به خه ونه که م دا چوومه وه، هه مدیس پیتیدا چوومه وه، به لام نهمتوانی لیکى بده مه وه. یاخیگه ر بۆ؟ جه لداد بۆ؟ بۆ ئالا؟ ئه ی بۆ ناگر و خواوه ند؟ سه رم راوه شاندا. له به ر خۆه گوتم: "کاتئى له پرسیا رکردن ده وه ستین وه لام خۆی دئ!" هیتور بوومه وه، وه لام کاتئى دئ که پرسیا ر له ئه قلی فره ویتزمانه وه بۆ دل و بره ی پشتمان داده بۆ. (ئه ی چاوه گی گه وارا، دا باره به سه ر تینواندا، ناوی تو به رووی ئه وانده به ستراوه که قسان ده که ن، به رووی ئه وانده شدا کراوه یه که پاریزگارییان به هیتمنی خۆیا نه وه کردوه، ئه ی کانی، ئه وه ی به یته دهنگی بمیتته وه دئ، ده تده زیتته وه و ده تخواته وه!) ئه م گوته دیرین و نه مره ئه مرۆ به ستایشه وه به سه ر لیوانه وه بوو.

فیرقه یه کی مه زه یی به ژیز په نجه ره ی ژووره که م دا تبه ره یین، هه وا تژیی بوو له بۆنی بخوور و گۆزانی، کوتوپر هه ستم به خۆشحالی کرد، پرپاریکی نهیئنی له ناخما، له تاریکیدا ده درا، هیتشا نهمده توانی

سیمای بناسمه وه، به لام ئیمانم هه بوو.

هه ستام، جله که نام پۆشی و په نجه ره که م کرده وه، له ناسمانه وه ناگر ده باری، ریتگه که ی خواره وه جمه ی ده هات له خه لکی جو راو جۆز و هه مووش په له یان بوو، هه وا لیواو لیتو بوو له بۆنی بخوور و میوه ی رزیو و چلک و کیمی خه ست و قورسی بونیاده م، ژنتیکی عاره بی قه له و سه به ته یه ک گه رمه کابه (*ی نابوو سه ر سه ر و به ده نگیکى ناقولا کړپاری بانگ ده کرد، ددانه کانی له به ر تیشکی هه تاو دا وهک ئه لئاس ورشه یان ده هات، جووله که کان به ریشی دریتژ و چه وره وه به یه نا دیواری خانوه کاندایا لارکه لارک ده رپشتن و له که پوو قۆزده کانیانه وه ژه ره ده رژا. قه شه کاسۆلیک و نه رته دۆکس و نه رمه نه کان به لای په کدیدا ده رپشتن و سلاویان له یه کتر نه ده کرد، مه سیح به ده سته ی ئه وانه وه بۆ ئالای رق نزم بیووه.

له کۆلانه که دا به ره خوار بوومه وه و پیاسه یه کم به ناو شاردا کرد، هه موو شتیتیم بۆ دوایین جار سه پرکرد و مالتاوا ییم لی کرد، له جامخانه ی دووکانیتکا په یکه ریتی کۆنی کتوی سینام بینی، قه دیس کاترین تاجی پادشایه تی له سه ر، له ناوه راستا وه ستابوو، له مالاو لاشیه وه هه ردوو کتوی سینا و قه دیس ئیسیستم، وهک دوو بالی مه زن له سه ر شانه کانی روا بوون، په ریتیکی به ده سته یکه وه گرتیوو، به ده سته که ی تریشی شاخیتی نوازش ده کرد که بیوه هۆی شه هیدبوونی. له ژیره وه به خه تی گریکی کۆن نوو سرا بوو: (ئیه وه ئه ی کتیه له بن نه هاتوو ده کان، ئیه وه چ باه خیتکتان هه یه؟ شانازی به چیتانه وه ده که ن؟ به وه وه که به گۆزگیا دا پۆشراون، یان دره خستان زۆره یاخود پر له شیر؟ ته نها و ته نها کیتویک هه یه که تژیی له دره خت و پۆشراو به ته مومش و پاک و نه ستور و شکۆمه ند و به ئاکار و خاوین و ئاسمانی و مه له کوتی و فریشته ئاسا و خواوه ندییه: ئه و کتیه ش کتوی سینایه. ئه و کتیه ی که خواوه ند پیتی نایه سه ر!"

تا ماوه یه کی زۆر نهمتوانی چاوه له په یکه ره که هه لگرم، تا زیاتر لیتی را ده مام، زیاتر دلنیا ده بووم له وه ی که ئه گه ر پتر له وه خه ونه م دا خۆم راگرتبا و هاوارم نه کردبا (ده ترسم!) و خه به رم نه بایه ته وه، ئه وا ئه و کتیه ی پسیدا سه رده که وتم ده بووه جووتیک بال، چونکه ئه و کتیه ی که په کپارچه به ردی چه خماخ و پریشک بوو، پتی هه لگزانم بوو له به ر خۆداند، به هه لگزانم پیتیدا، به ر خۆدانه که م ده بووه دوو بال و له گه ل هه ر شتیتکی سه ر لووتکه: ئالای سوور یان بلتیه، یه کانگیر ده بووم.

خه ون و ئاوانگه لی منالانه و پیتشینییه ته مومژاوییه کان له گه ل واقیعی ئه و وینه یه ی سینای پیتش چاواندا یه کانگیر ده بوون. کوتوپر پرپاره که ی ناخم روخساری ئاشکرا ده بوو. به ده دهنگی به رز گوتم: ئه مه ریتگی منه، ئه وه م دۆزییه وه که پتویسته بیکه م، ده چم بۆ کتوی سینا، له وئى چاوانم ده کرتنه وه.

(* گه رمه کابه: گهفه شامیه به ساخی، له سه ر مه قه لئى ده بیرژین و له سوئراوی دهنین، تامیکى تایبهت و خوشی هه یه.

له بادینان زوورپ و له موکریان سهردارى و ههروها گه رما کابه شى پێ ده گوتیت.

بیابان... کتوی سینا

ساله‌های سال (سینا)، له‌زهنی‌مدا وه‌ک دوندیک‌کی دوره ده‌ست دده‌ره‌وشایه‌وه، به‌ر له‌ده‌یری به‌ناوبانگ - که له‌سه‌ر پنجه‌ک گیایه‌ک له‌ ناگردا سووتا، به‌لام له‌ به‌ین نه‌چوو - بنیات نراوه. زه‌ریای سوور، (ئه‌ره‌بیا پیترا) (*) به‌نده‌ری بچووک‌کی (رایسو) له‌ ریگه‌مدا بوون، پاشان سه‌فه‌ریکی دریز به‌سواری وشتره‌وه به‌ناو بیابان و کتوی ترسناکی نائینسانیدا، جیگه‌یه‌ک که قه‌ومی به‌نی ئیسراییل سالانیک‌کی زوریان به‌شکو و گله‌یی و گازنده‌وه تیدا به‌سه‌ر بردبوو.

(ئه‌لجه‌لیل) به‌ئه‌فسوونی ئه‌فسانه‌یییه‌وه، به‌شاخ و هه‌ردی هاوئاها‌ه‌نگه‌وه، به‌زه‌ریای شین و ده‌ریاچه‌ی باریک و عیشو‌ه‌گه‌روه، به‌بزه‌وه له‌ پشت (یه‌سوع) وه‌ه‌ راخراووو. وه‌ک لی‌کچوونی شتیه‌ی دایک‌ن له‌ کوره‌ک‌هی، ناوها شتیه‌ی ئه‌ویش له‌یه‌سوع ده‌چوو. لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی ساکار و روشن له‌په‌راویزی ئینجیلدا: به‌ (جه‌لیل) خاوه‌ند خوی له‌ شتیه‌ی ئینسانیک‌کی نارام و بئ‌ به‌هانه و پرو‌خوشدا - وه‌ک ئینسانیک‌کی جوان- ناشکرکرد.

به‌لام هه‌میشه‌ ته‌وراتم به‌لاوه سازگارتر بووه و جیددیترو وه‌لامی داخو‌ازیبه‌ رۆحیه‌کانی داومه‌ته‌وه، هه‌ر کات‌ن ئه‌م کتیبه‌ پیرۆزه‌ پر له‌ رق و برووسکه‌یهم موتالا‌کرده‌وه - کتیبی که کات‌ن ده‌ستی لئیه‌ ده‌ده‌یت هه‌لمی لئ‌ هه‌لدسه‌ن، ته‌واویک وه‌ک ئه‌و شاخه‌ی که خاوه‌ند پیتی نایه‌ سه‌ر- ئاره‌زوویه‌کی به‌تین بۆ رۆیشان و بینینی ئه‌و دونده‌گه‌له‌ نائینسانیه‌ی که ئه‌م کتیبه‌ی لئ‌ ها‌توته‌ خواره‌وه، له‌ناوه‌مه‌را چنگه‌کرتی کردوه، تا ئه‌م ترۆپیکانه‌ به‌چاو ببینم و ده‌ستیان لئیه‌ بده‌م.

جاریکیان له‌ باخچه‌یه‌کدا، کورته‌ گف‌تو‌گۆیه‌کی تژی له‌توره‌ییم له‌گه‌ل کیرتیکدا بۆ ها‌ته‌ پیتش که هه‌رگیز له‌بیرم ناچیتته‌وه.

من گوتم: "له‌هه‌رچی شیعر و هونه‌ر و کتیبه‌ بیتزارم، هه‌موویان به‌لامه‌وه بئ‌ ناوه‌رۆکن، قه‌باره‌یه‌کی کارتۆن، ته‌واویک وه‌ک ئه‌وه‌ی که تۆ برسیت بئ‌ و له‌بری نان و شه‌راب و گوشت، لیستی خوارده‌مه‌نی بنینه‌ به‌ر ده‌ستت و تۆیش وه‌ک بز قاقزه‌که بجوویت!"

نه‌مزانی بۆچی تووره‌ بووم، ده‌شئ‌ له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ بووبئ‌ که چه‌زم ده‌کرد ده‌ستم بگات به‌و کیزه‌ی به‌رامبه‌رم، به‌لام نه‌مه‌ده‌توانی بیگه‌مئ‌!

له‌ کیزه‌ جوتیاریک‌کی رووسی ده‌چوو، ره‌نگ بزراکاو و ده‌م په‌ل و ئیسکی روخساری ده‌ره‌پرئیه‌وه، که سه‌یریم ده‌کرد، تووره‌یییه‌که‌م زیده‌تر ده‌بوو، گو‌له‌باختیم به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، که‌و‌مه‌ په‌ر په‌رکردنی.

- "ناوها وه‌ک بز رۆحگه‌لی لاوازی ئیمه‌ برسیتی خوی داده‌مرکتیتته‌وه!"

کیزۆله‌که‌ زیره‌کانه‌ چاویکی لئ‌ داگرتم و به‌بزه‌وه وه‌لامی دامه‌وه:

(*) ئه‌ره‌بیا پیترا (Arabia Petraea) واته‌ عاره‌بستانی به‌ردین. پیترا عاره‌بیه‌که‌ی (به‌ترا) یه‌. پایته‌ختی نه‌به‌تییه‌کان، ویرانه‌کانی ئه‌و شاره‌ له‌ دۆلی موسا یاخود له‌لای چپای هاروونه‌وه له‌مه‌مله‌که‌تی ئوردونی هاشمی ده‌بیرتین.

- "به‌توره‌یی له‌گه‌لم ده‌دوینی گه‌رچی من له‌ گه‌لیشت کۆکم، ته‌نها کتیبی راسته‌قینه‌ ته‌وراته، چونکه‌ له‌قازز دروست نه‌کراوه، هه‌مووی گوشت و ئیسقانه‌ و خوتنی لئ‌ ده‌چووی. به‌رای من ئینجیله‌کان له‌ بیاله‌یه‌ک چای دارچین ده‌چن که بۆ خه‌لکانی سافیلکه‌ و که‌فته‌کار به‌کاردین، عیسا هه‌ر به‌راستی مه‌ر بوو، له‌رۆژی جیژنی پاکدا له‌سه‌ر چیمه‌نی سه‌وز سه‌ریان بری بئ‌ ئه‌وه‌ی چ به‌رخودانی بنوتنی، ملکه‌چ و ده‌سته‌مۆ ته‌نها ده‌بیاران. خاوه‌ندی من (یه‌هوه‌) یه‌، یه‌هوه‌ی تووره‌ و به‌ردین، پیتستی ئازهلئ‌ی وه‌حشی له‌به‌ردا، ئازهلئ‌یک که خوی کوشتبوی، وه‌ک زه‌لامیک‌کی وه‌حشی که ته‌شوتی به‌به‌ر پشتوتین و له‌بیابانه‌وه بئ‌، به‌و ته‌شوتیه‌ یه‌هوه‌ دل‌م شه‌قار ده‌کا و دیتته‌ ژوو‌ره‌وه!"

ساتیک‌ک بیتده‌نگ بوو، کۆلمه‌کانی هه‌لایسا‌بوون، به‌لام گر دانه‌مرکا‌بۆوه و درتزه‌ی به‌قسه‌کانی دا: "له‌بیرته‌ یه‌هوه‌ چۆن له‌گه‌ل ئینسانه‌کاندا ده‌دا؟ ئه‌ی بینیته‌ چۆن ئینسان و کیتوه‌کان له‌نێو له‌ی ده‌ستیدا ده‌توینتته‌وه؟ بینیته‌ چۆن عه‌رشه‌ی مه‌له‌کوتیبی له‌به‌ر پیتیدا نوقوم ده‌بئ‌؟ ئینسان هاوار ده‌کا، ده‌گری، له‌ئه‌شکه‌وته‌کانا خوی ده‌شاریتته‌وه، په‌نا ده‌باته‌ به‌ر چاله‌کان، هه‌ول ده‌دا رابکا، به‌لام یه‌هوه‌ وه‌ک خه‌نجه‌ریک به‌دلیدا رۆچوو!"

جاریکی تر هه‌م کچه‌ و هه‌م منیش بیتده‌نگ بووین، به‌لام من له‌قولایی دل‌مرا هه‌ستم به‌سویتی خه‌نجه‌ره‌که‌ ده‌کرد.

ئه‌و رۆزه‌ هه‌نگاوی یه‌که‌مین بوو بۆ هه‌لایسانی ئاره‌زووم به‌ره‌و بینین و ده‌ست لی‌دانی به‌سته‌ری رووباریک که خاوه‌ند له‌کاتی تپه‌ره‌پوونیدا به‌بیاباندا شه‌قاری کردبوو، ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی پچمه‌ ناویه‌وه وه‌ک چوونی مرۆقیک بۆ ناو لانه‌ی شێر. هه‌نوکه‌ش سوپاس بۆ خودا که ئه‌و ساته‌ی بۆ رخصاندم تا ئه‌م برسیتیه‌شی تیدا دامرکتیمه‌وه.

سه‌فه‌ره‌که‌م له‌خه‌ونیک‌کی خیرا، له‌خه‌ونیک‌کی ناگرین و جادوویی ده‌چوو، له‌ئۆرشه‌لیمه‌وه بۆ سوپس، پاشان له‌سوپسه‌وه بۆ رایسو و به‌نده‌ری ئارابیا پیترا و له‌ویشه‌وه به‌ره‌و تووری سینا. چیاکان شینی کال و ئاوه‌کان مه‌یله‌وه سه‌وز، به‌نده‌ر فه‌راوان و به‌رین به‌به‌له‌می سوور و زه‌رد و ره‌شه‌وه، چه‌ندین کوختی داته‌پپویش به‌دریژیایی که‌نار زه‌ریا، ئارامیه‌کی مه‌زن، دوو وشتر له‌که‌نار زه‌ریا ده‌بیران، به‌خیریایی ئاوریکیان له‌ که‌نار دایه‌وه و به‌چه‌ند هه‌نگاوی زل زل و ریتمی‌ک له‌نێو کوخته‌کانا بزبوون. به‌له‌می‌ک به‌چارۆکه‌ی سپیه‌وه ها‌توو من بیات، راهیبیک‌کی منالکاری قه‌له‌وه‌ له‌به‌له‌مه‌که‌دا بوو، باپیرانی سینای دانیشستوی قاهیره، هه‌والئ‌ی ها‌تیمیان راگه‌یانده‌بوو. هه‌ر که‌ پیم نایه‌ سه‌ر زیخ و چه‌وی زه‌ر، دل‌م له‌ شادیدا که‌وته سه‌ما. تۆ بلایی ئه‌مه‌ خه‌ون بئ‌؟ هی‌لئ‌ی رۆخی زه‌ریا پێ پێ بوو له‌سه‌ده‌فی گه‌وره‌ گه‌وره، خانووه‌کان له‌و دارانه‌ی له‌ زه‌ریا ده‌ره‌یترا‌بوون، له‌ مه‌رجان و ئیسفه‌نجه‌ به‌ردینه، له‌ پیتستی نه‌ستیره‌ی زه‌ریایی و ره‌قه‌ی زه‌به‌لاح رۆنرا‌بوون، چه‌ند جوتیاریک که له‌ناری له‌نگه‌رگه‌دا راوه‌ستا‌بوون، دزاشه‌ سپیه‌کانیان، زیده‌تر پیتسته‌ ره‌شه‌که‌یانی به‌رجه‌سته‌ ده‌کرد، کچۆله‌یه‌کی ره‌شتاله‌ به‌جلکیکی ورشه‌داره‌وه وه‌ک گو‌له‌ قاقزیی له‌سه‌ر له‌که‌ گه‌مه‌ی ده‌کرد. نه‌ختی ئه‌ولاتر چه‌ند خانوویه‌کی شتیه‌ ئه‌وروپایی ده‌بیران که له‌ دار و ته‌خته‌ رۆنرا‌بوون به‌بانیزه‌ و چه‌تری ره‌نگا‌وره‌نگی گه‌وره‌وه، باخگه‌لی بووکه‌شووشه‌یی ئاسا و قوتوی ته‌نه‌که‌یی به‌ملا‌ولادا بلا‌و‌بوونه‌وه، دوو ژنی ئینگلیز له‌به‌ر هیوانیک‌کی سه‌وزدا دانیشتبوون، له‌م

بیابانه گهرمه‌دا، بئنه‌دازه بئنه‌نگ و هه‌لپووکاو دیار بوون، وهک له هوشخۆ چوو بیتن وه‌هابوو.

ئه‌و راهیبه‌ی هاتبوو بمبات، گوتی که حاجیبه‌کان له مه‌ککه ده‌گه‌رینه‌وه، لیره له (رایسو) بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی تهن‌دروستیایی راده‌گیرین، له‌و کاتانه‌دا ئه‌م که‌نار زه‌ریا چۆل و هۆله تژیی ده‌بئ له‌هه‌زاران حاجی، ده‌بیتته هاتوه‌وار و ساز و زورنا ژهنینه‌ی نه‌بیتته‌وه، حاجیبه‌کان له‌سه‌ر چۆک داده‌نیشتن و ده‌که‌ونه خوتینه‌وه‌ی قورتان.

گه‌یشتیینه (به‌خشینراو) ه‌کانی باپیرانی سینا له‌رایسو، ئیتر لیره‌وه به‌سواری وشتر به‌ره‌و سینا که‌وتینه‌ی رێ، چه‌ند هۆده‌یه‌ک به‌ده‌ورانده‌وری سه‌وشه‌ گه‌وره‌که‌دا هه‌بوو، چه‌ندین ژووری تایبه‌تی میوان، قوتابخانه‌یه‌کی کورانه، قوتابخانه‌یه‌کی کچانه، چه‌ند ئه‌مبار و ئاشپه‌زخانه و خانیک، نوێخانه‌که که‌وتبووه ناوه‌راستی سه‌وشه، به‌لام گه‌وره‌ترین موجیزه له‌م بیابانی عاره‌بستانه‌دا دلێ به‌سوژ و پر له‌میهری (ئارکی مه‌ندره‌یت تیۆدۆستیوس) ی سه‌ره‌رشته‌یاری ده‌یره‌که بوو. گرگیه‌کان به‌ده‌گه‌من رییان ده‌که‌وته ئه‌م چۆله‌وانییه، ئاخ‌ر تیۆدۆستیوس هیلینییه‌کی بالا‌به‌رز و شکۆمه‌ند بوو، خه‌لکی (تیسوموس) ی ناسیای گچکه بوو، به‌جۆرێ به‌خیره‌هاتنی کردم، ده‌تگوت به‌خیره‌هاتنی خودی گرگیه‌کان ده‌کات.

هه‌موو رێپه‌رسی ئاهه‌نگی میوانداری پیرۆزیان بۆ به‌رپه‌رده‌برد، رێپه‌رسی که ئیدی ته‌واو پیتی ئاشنا بووم، که‌وچکیک مره‌با، قاوه‌ی تورکی له‌گه‌ل په‌رداخیک ئاوی سارد، میتزی خواردنی شاهانه به‌روومیتزی سپی و بۆن خۆشه‌وه، گزنگی شادومانی له‌روخساری پیشوازیکه‌رانه‌وه ده‌باری، ده‌متوانی له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه زه‌ریای سوور ببینم که ده‌ده‌وشایه‌وه، چیاکانی (تیباید) له‌دووره‌وه ده‌بیران که نوقوم بوون له‌روشنایی. له‌گه‌ل سه‌ره‌رشته‌یاری له‌باره‌ی (هه‌فتا دارخورما) (*وه سه‌ری قسانم دامه‌زاند، ئه‌وه‌ی له‌ ته‌وراتدا باسی ده‌کا که به‌هه‌دییه‌کان له‌کاتی تپه‌ه‌رین به‌زه‌ریای سووردا له‌م گونده چکۆله‌یه دۆزیویه‌ته‌وه. سه‌باره‌ت به‌ (دوازه‌کانی) (**به‌جۆرێک پرسیارم له‌کابرا کرد، وهک ئه‌وه‌ی حالته‌حوالی نازیرانی دووره‌ ولاتی لێ به‌رسم. گه‌لێک شادومان بووم کاتی پیتی گوتم به‌یشه‌ی دارخورماکه هه‌ر ماوه و کانیه‌کانیش هه‌شتا هه‌ر ئاویان لێ هه‌لده‌قولیت.

له‌ ژیاغه‌دا گه‌لێ جارن تامی به‌خته‌وه‌ری له‌م چه‌شنه‌م کردوه، په‌رداخێ ئاوی سارد پاش هیلاکیی دوا‌ی سه‌فه‌ر، مالیکی ساکار و دل‌رفین، دلێ ئینسانیکه‌ی نه‌ناسراو که له‌گۆشه‌یه‌کی په‌رت له‌م دونیا‌یه‌دا ده‌ژی و ئاماده‌یه‌ سوژ و میهره‌بانی به‌خشیتته‌ غه‌ریبه، کاتیک ئه‌و غه‌ریبه‌یه له‌و سه‌ری شه‌قامه‌وه ده‌رده‌که‌وئ، ئیدی له‌خۆشیدا دلێ ده‌که‌ویتته سه‌ما چونکه ئینسانیکه‌ی دۆزیوه‌ته‌وه که میوانداری ده‌کا و خۆشی ده‌وئ. ئاخ‌ر ئه‌وه‌ی ده‌به‌خشێ شادمانتره له‌و که سه‌ی که وه‌رده‌گرئ.

من و به‌رپه‌رسیاری به‌خشینراو، پیکه‌وه نامان خوارد و وهک دوو هاو‌رێ که له‌دیتنی په‌کدی گه‌لێ

خۆش‌حال بن که‌وتینه‌ قسان، له‌م بیابانه‌دا گه‌لێ پرسیار میتسکی ئه‌ویان وروژاندبوو که حه‌زی ده‌کرد من وه‌لامیان بده‌مه‌وه، گه‌لێک تشتم له‌باره‌ی شاره‌گه‌وره‌کان، بئ بروایی و عه‌زایی مرۆفی سه‌رده‌م، غرووری سامانداران و بئ وه‌زعیی هه‌ژاران، بئ خبیر و بئیری نه‌جیسزادان بئ باس کرد. پاشان باسی ئه‌و ئالگوژانه‌م بۆ کرد که له‌ روسیا روویان دا‌بوو.

به‌نیگه‌رانییه‌وه پرسئ: "باشه ئه‌م روسانه بروایان به‌خودا هه‌یه؟"

- "نا، بروایان به‌ئینسان هه‌یه!"

به‌سووکا‌یه‌تییه‌وه گوتئ: "بروایان به‌و کرمانه هه‌یه؟"

منیش کوتوپر که‌لله ره‌قیم هانی دام داکۆکی له‌و کرمانه بکه‌م، بۆیه زۆر سه‌ره‌خته‌ گوتم: "به‌لێ باوکه تیۆدوسیوس، بروایان به‌و کرمانه __ هه‌یه!"

ویستیکه‌ی شه‌یتانانه له‌ ناوه‌مه‌را وروژا بوو، ماره‌که به‌دره‌ختی ماریفه‌تدا هه‌لده‌گژا و ده‌یفیشکاند. راهیبیش به‌تاسوقه‌وه گوتئ بۆ رادیرابووم.

به‌م شپه‌یه، به‌راکتشانی دلێ ئه‌م زاهیده به‌ره‌و ئه‌زمون و هه‌لگه‌یانه‌وه‌ی دلنیا‌یه‌که‌ی به‌دلته‌راوکت، به‌باشترین شپه‌ پاداشتی میواندارییه‌که‌یم دا‌یه‌وه.

تۆعمه و مه‌نسور و عه‌وا سئ وشتره‌وان بوون، هاتن. دزداشه‌ی ره‌نگا‌وره‌نگ له‌به‌راو عه‌گالی چنراو به‌مووه وشتر له‌سه‌ردا و خه‌نجهر له‌به‌ر پشت، ئه‌وان له عاره‌به بیابان نیشینه‌کان بوون، هاتبوون به‌چاری چکۆله‌ی هه‌ل‌ئاسا و پیتویلی باریکیانه‌وه، هاو‌رێ و پارێزه‌ری من بن له‌و سئ شه‌و و رۆژده‌دا که ده‌چووم بۆ ده‌یر و ئه‌گه‌ر مه‌ترسییه‌کم رووبه‌روو بیتته‌وه به‌رگریم لێ بکه‌ن. میتزوی کۆن ده‌لێ خه‌لکی به‌دو، چاویان دوو هینده له‌ئیمه‌ تیزتره و له‌دووری سئ میله‌وه بۆن ده‌که‌ن و ده‌زانن ئه‌وه چ جۆره داریکه که ده‌سووتئ، هه‌روه‌ها جیگه پیتی پیاوو ژن، ته‌نانه‌ت شوتین پیتی ژن. بپه‌ژن، کچ و ژنی دووگیان له‌ په‌ک جیا‌ده‌که‌نه‌وه. به‌بئ دوولتیه‌کردن و به‌دانانی ده‌ستیان له‌سه‌ر ده‌م و ته‌ویل و سنگیان سلایان لێ کردین. له‌حه‌وشه و له‌پشت سه‌ریانه‌وه سئ وشتری بارکراو ناماده‌بوون: خوارده‌مه‌نی پیتویست و په‌تۆ و چادریان لێ بارکردبوون، چه‌ند وشه‌یه‌کی عاره‌بیش که بۆ ئه‌م سه‌فه‌ره سئ رۆژییه پیتویست بئ فیتربووم وهک: خوز، مای، نار، الله.

وشتره‌کانیان یخ دا، چاوه دره‌وشاوه‌کانیان جوان، به‌لام چۆل و هۆل له‌میهره‌بانی، ره‌شمه‌کانیان به‌گولینه‌که‌ی خوری پرته‌قالی و ره‌ش رازابۆوه.

سه‌ره‌رشته‌یاره‌که‌یان به‌زویانیکه‌ی فه‌رمانده‌رانه گوتئ: "چه‌ند ده‌نکه خورما بده‌نه ئه‌و وشترانه نه‌با هه‌وه‌سیان هه‌ستایئ!" وای گوت و راهیبی جحیل که هه‌ر دوو مستی پر بوو له خورما، به‌په‌له لیتیان چووه پیتئ.

من و سه‌ره‌رشته‌یار باوه‌شمان کرد به‌یه‌کدا. هه‌ردوو‌کمان دل‌مان پرپوو، لیک جوی بووینه‌وه، له‌ودیو به‌خشینراوی ده‌یره‌وه بیابان ده‌ستی پئ کرد. بیابانیکه‌ی خۆله‌میتشی و بیده‌نگ و بئ به‌ره‌که‌ت.

جووله‌ی ریتمیک و دلنیا‌ی وشتر، جه‌سته‌ت به‌ره‌و پیتئ ده‌با و خوتنه‌که‌ت به‌ریتمی ئه‌م شه‌پۆل‌دانه

(*) و (**له‌ده‌روازی پانه‌ی (سیفرخروج) دا باسی (هه‌فتا دارخورما و دوازه‌کانی) کراوه به‌م شپه‌یه: (پاشان هاتن بۆ ئیلیم و له‌وئ دوازه‌کانی و هه‌فتا دارخورمای لێ بوو... له‌وئ لای ئاوه‌که دا‌ه‌زین).

پادئ و پوحيشت خو بهه مان جو له وه ده گري. زه من خو له دابه شكار بيه نه دانه بيهه كان رزگار ده كا كه زه يني هو شيار و تنكي خو رتاوا له خويدا روبردوه، به لام ليبره و له گه ل له رهي (كه شتبي بيابان) دا، زه من له سنوره ماتماتيكيه چه سپاوه كاني رزگاري ده بي، زه من ده بيتته ماده ده يكي شله مه ني كه دابه شكر دني مه حال بي، سه ره گيژه به يكي سوو كه له و سه ره مه ستانه ش نه نديشه ده گورپته موسييك و نه غمه به يكي خه وه يني.

كاتن بؤ ماوه ي چند سه عاتيڪ خوم دابه ده ست هم جو له رپتمبكه وه، تيگه يشتم بؤ چي خه لكي نه نادول له كاتي خو تيندنه وه ي قورئاندا، وه كه نه وه ي به سواري وشتره وه بن، بؤ بيتش و دواوه خو يان پاده تين، ناخر نه وان به م شيوه به جو له به يكي يه كتا و سه ره مه ستانه ده به خشنه رؤحي خو يان كه به ره وه بياباني گه وه و ناديار، به ره وه نه شو، رپنو تنيان ده كات.

تا چاوپر كا روو به رتيكي توفانزاو گولر نه گ له پيشمانه وه راخرا بو، وام زاني زه رايه به عاره به كان ليكتر ني زيڪ بوونه وه، ملي رپنگه مان گرته وه به ر، زه ربا نه بو، نه وه روو به ره گولر نه گه هه مووي بيابان بو كه گه رده لوولتيكي خه ته رناك پيكيده دده و هه وري له گراوييه كان رهنكي گولي ده نواند. زوري نه خاياند چويونه ناو گه رده لوولي له وه، هه ناسه بركيتمان بي كه وت. توعمه وازي له گوراني گوتن هينا و هه رسپكيان عه باكانيان له خزيانه وه ئالاند و دهم و كه پوي خو يان بي داپوشي.

لم هه لده سايه وه و دهيدا به سه ره و چاوماندا و برينداري ده كرد، وشتره كان به ملاولاودا ده كه وتن و هواسه نكيي خو يان بي رانه ده گيرا، گه رچي سي سه عات بو له توفاني مدا بوو، به لام له دلته وه خو شحال بووم كه هم گه رده لووله خه ته رناكه يشم بؤ سه ره نه زمونه كانم زياد كرد.

خو ر له ناوا بووندا بو، گه رده لوولمان جي هيشتسو، له كيوه كان نزيك ده بوينه وه، كه م كه م رهنكي بيابان مؤر هه لده گه را و سيبه ر بالي به سه ردا ده كيشا.

توعمه كه پيشه نكي كاروان بو، راوه ستا و فه رماني وه ستاني دا. وشتره كان پرمانيان و نه ژنوي قاضي راستيان دادا و ئينجا له سه ره دوو پتي پاشه وه خو يان به عه ري دادا. خو به عه رددانه كه يان هه ر ده تگوت زرمه ي دارووخاني خانوه.

باره كانمان داگرت و ره شمالمان هه لدا. عه وا باوه شتيك چيلكه و چه ويلي كومهل كر دبو كه له رپگادا به ورديي كوي كر دبو، پاشان ناگري تي به ردا. مه نسور له يه كيڪ له تي ره كانا گوشت و نارد و برنج و كه رهي ده رهيئا و ده ستی كرد به تيشت ليتان، توعمه يش ناو و ناردی تي كه ل كرد و هه ويره كه ي له ناو تاوه يه كدا پان كر ده وه و ناني بؤ برژاندين. له م كه ين و به ينه دا بوني خو شي پلاو بلاو بو، له دهوری ناگره كه كو بوينه وه و نامان خوار، پاشان چامان دم كرد و ئينجا به دم سه ير كر دني نه ستيره بي ئوقره هه لواسراوه كاني ژور سه رمان و امان له ناگري به خو له ميتش بووه كه وتينه سيگار كيشان. هه ستبيكي سه ير به خو شنودي رژايه جه سته م، به لام هه ولم دا نه وه هه موو رومانسيه ته - عاره بستان و بيابان و بيابان نشين - له ناخدا كو نترؤل كه م، گالته م به دل مكر د كه ناوه هه ژا و ليی ددها.

له نيو ره شماله كه دا راكشام و چاوانم ليك نا، ورته رتي تاسينراو و شاراهي بيابان له سه رمدا ده هات

و ده چوو، وشتره كان له ده ره وه كا وپيژيان ده كرد، گويم له ته قهي شه ويلكه يان بو، سه رانسه ري بيابان يش وهك وشتر كا وپيژي ده كرد.

سپيده ي به يان به نيو شاخ و داخدا سه فه رمان ده ست بي كر ده وه، به نيو نه و شاخ و داخه چؤل و رووته ن و قاقرا نه ي كه رقيان له ئينسان و قيزيان ليبي ده هاته وه، جارنا جار كه ويكي بو ر له نيو چاله به رديكدا باله كاني ليك ددها، جار نا جار يكيش قه له رپشيك به ژور سه رمانه وه ده فري و ده سو را يه وه وهك نه وه ي بيه وي بؤن كا بزاني بوگه مان كر دوه يان نا، تا هيرشمان بؤ بيتن.

به دريژايي رؤژ له گه ل رپتمي رپرويشتني وشتره كان و گورانيه هيمن و يهك نه زمه كه ي توعمه دا، خو ر وهك ناگر به سه رماندا ده باري و هه وايش به سه ره به رده كان و به ژور سه رمانه وه ده لرزي.

به هه مان نه و رپنگه يه دا ده رويشتين كه سي هه زار سال له مه ويه ره قه ومي به ني ئيسراييل بؤ هه لپه اتن له سه ر زه ميني به پستي فيرعه ون گر تيو يانه به ر. هم چؤله وانبييه تر سنا كه ي ئيمه ي پيدا ده رويشتين، كارگه يه ك بو به ني ئيسراييلي تيا دا تينوو بسوون و تيايدا نازاريان چه شتسو، هه ر له ويتشدا پيگه يشتسوون. به چاوانتيكي نيگه رانه وه له يه كه يه كه ي گاشه به رده كانم ده نوري، ده چومه ناو دؤله پيچاوپيچه كه وه و لوتكه ي دره وشاوه ي شاخه كانم له زه ينمدا دهنه خشان. بي رم كه وته وه چؤن رؤژتيكيان له كه ناري گريكستاندا چه ندين سه عات به ناو نه شكه وتيكي پر له چلووره ي بلورين و گاهه ردا رويشتسووم كه له ژير تيشكي لا يته ده ستبييه كه دا پرشنگيكي سووريان هه بوو. نه و نه شكه وته رؤژاتيكي منالديني رووياريكي گه وه بووه و پاشان وشكي كر دوه، له به رته وه ي رووباره كه به دريژايي سه ده كان ره وتي خزي گورپوه. نه نديشه يه ك له زه ينمدا پرشنكي دا به وه ي هه مان شت به سه ره هم دؤله دا هاتوه كه نه لعان له ژير هه تاودا پيايدا ده روين. خواوه ند - يه وه ي توندوتير - هم زنجيره شاخه ي هه لكه ندوه تا بتواني به ويدا ره تبي.

به ر له تپيه رپوون به م چؤله وانبييه دا، يه هوه شوناسنامه ي خو ي نا شكارا نه كر دبو، چونكه هيشتا گه له كه ي دياربي نه كر ابو، (ئيلوهيم) (*) هه جو راو جو ره كان يه ك نه بوون، رؤحگه ليكي بي شومار بوون و سه ره گردان له هه وادا، نه ناويان هه بوو، نه ده توانرا ببينرين، نه وان بوون رؤحي ژيانيان ده ده مانده دونيا وه و وه چهيان ده خسته وه، نه وان بوون له ئاسمانه وه داده به زين و خو يان ددها به سه ره ژاندا، كوشتاريان ده كرد، ده بانگرماند، ده بانتريشقاند و له شيوه ي برووسكه دا له سه ره عه رده داده به زين. نه وانه نيشتمانينان نه بوو، سه ره به هيچ كه س و هيچ خيلاييك نه بوون، به لام ورده ورده گوشتيان گرت و بينران، په رسته گه كاني خو يان له سه ره گاشه به رده كان رؤنا، ئيدي خه لكه كه چه ورييان به سه ره نه وه به ردا نه دا ساوي و قوربانبييان بؤ سه ررين، تا نه و گاشه به ردا نه يان به خو ين داپوشي. پيويست بو له سه ر ئينسان به لايه وه هه رچيه كه بووي - كوره نؤبه ره كه ي ياخود كچه تاقانه كه ي - بؤ خواوه ندي خو ي بكا ته قورباني تاكو به زه يي و عينايه تي نه وي بي عه تا به رموي.

(*) ئيلوهيم: ELOHIM ناوتيكي عيبريه بؤ خواوه ند له چند پرگه يه كي تهوراتا به كار هيتراوه كه ده گه رپته وه بؤ دوا قوناغه كاني ميتزوي تهوراتي.

له‌میان‌ه‌ی چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک خوش‌گوزهرانی‌دا، بونیاده‌م هی‌تور هی‌تور خۆ‌ی گونجاند و بووه‌ خاوه‌نی شارستانییه‌ت، ئیدی له‌بری ئینسان، ئاژه‌لیان ده‌کرده‌ قوریانی. روخسارگه‌لی ئاشنای وه‌ک: مار، شه‌ه‌ین، گوێره‌که‌ی زێرین(*) و هه‌ره‌مه‌گه‌لی بالداریان(**) پین ده‌به‌خشی، به‌و جوژه‌ له‌م عه‌رده‌ به‌بیته‌ی میسر‌دا خاوه‌ندی به‌نی ئیسراییل که‌وته‌ دامرکان‌دنه‌وه‌ی رق و توورپه‌ی خۆ‌ی، به‌لام کۆتوپر فیرعه‌ونه‌ نه‌باره‌کان هاتن و ره‌گورپه‌سه‌ی به‌نی ئیسراییلیان له‌سه‌ر ئه‌و عه‌رده‌ به‌بیته‌ هه‌لکه‌ند و له‌ بیابانی عاره‌بستان‌دا فرییان دا. ئیدی برسیتی و تینویتی ده‌ستیان پین کرد. هه‌روا بیزاری و یاخیوونیش ده‌ستیان پین کرد. بیگومان له‌م ناوچه‌یه‌دا بووه‌ که‌ رۆژتیک له‌کاتی نیوه‌رۆدا، له‌تاو برسیتی و تینویتی هاواریان لێ هه‌ستاوه‌ و گوتویانه‌: "خۆزیا ئه‌و کاته‌ی له‌ میسر بووین و به‌ده‌وری مه‌نجه‌له‌ گۆشتا داده‌نیشتین و تاسنوری ئینته‌لاکردن تیشتمان ده‌خوارد، خۆزیا هه‌ر ئه‌و کاته‌ به‌ده‌ستی خاوه‌ند مردابین!" ئیدی موسا به‌توورپه‌ی و ئاوم‌میدییه‌وه‌ ده‌س هه‌لدین و هاوار ده‌کات: "خودایا چی له‌گه‌ل ئه‌م قه‌ومه‌ ناشکوره‌دا بکه‌م؟ تاویتی تر به‌رد هه‌لده‌گرن و ده‌که‌ونه‌ به‌رد باران کردنم."

ئیدی خاوه‌ندی‌ش به‌سه‌ر گه‌له‌که‌یدا دانه‌وتیه‌ و قسه‌کانیانی ژنه‌فت، تاویتی خۆراکی ئاسمانی بۆ ده‌ناردن و هه‌ندیک جاریش شمشیر بۆ له‌توکوت کردنیان. هه‌رچی زیاتریش له‌بیابان‌دا رۆده‌چوون، خاوه‌ندی‌ش رۆژ به‌رۆژ توورپه‌تر و رق ئه‌ستوورتر مامله‌ی ده‌کردن، شه‌وانه‌ ده‌بووه‌ ئاگر و به‌سه‌ریان‌دا ده‌باری و به‌رۆژی‌ش ده‌بووه‌ عامودیک دووکه‌ل، ده‌چووه‌ تابووتی په‌یمان‌ه‌وه‌ و (لاویه‌کان) (***) به‌ترسه‌وه‌ هه‌لیان ده‌گرت. هه‌ر ده‌ستیک به‌ری که‌وتبا ده‌بووه‌ خۆله‌میش.

چه‌ندیک زیاتر قلاقه‌تی ئاشکرا بووایه، رق ئه‌ستوورتر و روخساری توندوتیژی ئیسراییلی به‌خۆ‌وه‌ ده‌گرت، ئه‌و ئیدی کۆمه‌له‌ رۆحیتی بێ ناو و نه‌بیراو نه‌بوو که‌ له‌ هه‌وادا په‌رته‌وازه‌ بوو، ئیدی خاوه‌ندی سه‌رانسه‌ری عه‌ردیش نه‌بوو، به‌لکه‌ ئه‌و یه‌هوه‌ بوو، خاوه‌یکی رقه‌ه‌لگر و تۆله‌ستین و خۆتخۆری قه‌ومیتی تاقانه، خاوی قه‌ومی به‌نی ئیسراییل بوو. ئه‌و ناچار بوو رقه‌ه‌لگر و تۆله‌ستین و خۆتخۆری، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌هه‌لومه‌رجیتی دژواردا تیده‌په‌ری، له‌گه‌ل ئه‌مالیک(****) و میدیانییه‌کاندا(*****) له‌شه‌ردا بوو، ده‌با له‌ریگه‌ی به‌رگه‌گرتنی عه‌زاب و له‌ریتی فرتوفیل و کوشتاره‌وه‌، به‌سه‌ریان‌دا سه‌رکه‌وئ و خۆی رزگارکات.

(*) هه‌مان ئه‌و شه‌به‌ که‌ له‌کلتری ئیسلامییدا گوێره‌که‌ی سامه‌ری پیندله‌ین.

(**) بوونه‌وه‌ریتی ئه‌فسانه‌یه‌به‌ له‌ میسۆلۆژیای گریکییدا که‌ جه‌سته‌ی شیر و بالی ته‌یر و مه‌مک و سه‌ری ژنی هه‌یه.

(***) Levite's خزمه‌تکارانی بیت المقدس و نېسه‌ته‌ بۆ ختیلی (لاوی) عیبری. له‌ ته‌وراتیشدا به‌ (لاوی) ناوبراون و یه‌کیک بوون له‌ قه‌ومه‌کانی میسر که‌ له‌وئ ده‌رکراون و خزمه‌ت و پاراستنی په‌رستگاگان و تابوتی به‌لین (ئه‌و بوله‌ی که‌ په‌یمان‌ه‌ی خاوه‌ندی تیدا بوو) به‌وان سپیترایوو.

Amalekites (****)

Midianites (****)

ئه‌م دۆله‌ قاقری و بێ به‌ر و نائینسانییه‌ی پیایدا ده‌رۆیشتین، کیلانی سامناکی یه‌هوه‌ بووه‌، وی به‌نه‌عه‌ره‌ته‌ لێدانه‌وه‌ لێره‌وه‌ تیه‌په‌ریوه‌.

چۆن ده‌کرێ بونیاده‌م به‌باشی قه‌ومی به‌نی ئیسراییل بناسێ گه‌ر به‌م بیابانه‌ ترسانکه‌دا تینه‌په‌ری و تاقی نه‌کاته‌وه‌؟ ئیمه‌ سه‌ی رۆژی له‌سه‌ریه‌ک به‌سواری وشتره‌وه‌ به‌م بیابانه‌دا به‌رته‌په‌بووین، گه‌رووت له‌ تینویتییدا وشک ده‌بێ و سه‌رت له‌گێژه‌وه‌ ده‌چێ و له‌کاتی داگه‌ران به‌دۆلی خز و پینچاویپینچدا میتشکت وه‌ک فرۆژه‌ ده‌خوینته‌وه‌، قه‌ومیک که‌ بۆ ماوه‌ی چل ساڵ له‌م کوره‌یه‌دا خارا بوو، کین ده‌توانی ناوی له‌ناو ناواندا به‌سرتیه‌وه‌؟ شادومان بووم به‌بینینی ئه‌و گاشه‌به‌رده‌ سامناکه‌ی که‌ فه‌زله‌تی قه‌ومی یه‌هودی له‌سه‌ر له‌دایک بوو: به‌رخۆدان، هیزی ئیراده، سه‌رسه‌ختی و توانایان بۆ به‌رگه‌گرتن، بالا‌تر له‌مانه‌ خاوه‌ندی‌ک که‌ گۆشتی له‌گۆشتی ئه‌وان و بلتیه‌ی له‌ بلتیه‌ی ئه‌وان پیک هاتبوو، ئه‌و خاوه‌نده‌ی که‌ هاواریان لێ کردبوو: (خۆراکمان بده، دوژمنانمان بکوژه، رینوینمان به‌ به‌ره‌وه‌ سه‌ر زه‌مینی مه‌وعود!)

قه‌ومی یه‌هود قه‌رزباری ئه‌م بیابانه‌ن له‌توانای هه‌میشه‌ییان بۆ مانه‌وه‌ و بۆ ئه‌و چاکه‌خوازی و خراپه‌کاریانه‌ی کۆنترۆلی دنیایان پین کرد. ئه‌مرۆش، له‌م قۆناغه‌ گه‌ر و ناله‌بارو تۆله‌ستین و توندوتیژه‌دا که‌ پیایدا تیده‌په‌رین، پینده‌چێ جاریکی تر یه‌هود گه‌لی هه‌لبێژیراوی خوا بێ بۆ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی ترسانک له‌ عه‌ردی کۆیله‌.

دواجار، له‌و پاش نیوه‌رۆیه‌دا گه‌یشته‌ینه‌ ده‌یری سینا، به‌سه‌ر به‌رزایییه‌که‌ی (میدیانی)دا سه‌رکه‌وتبووین که‌ زیاتر له‌ پینچ هه‌زار پین به‌رز بوو. شه‌وی رابوردومان له‌قه‌برساتیکی موسولمانان رۆژ کردبووه‌، له‌به‌رده‌م مه‌زاری (شیخ)دا چادرمان هه‌لدابوو، سپیده‌ی بیان له‌خه‌و هه‌ستاین، سه‌رما وه‌ک مار پتویه‌ ده‌داین، به‌فر چادره‌که‌مانی داپۆشیبوو، ده‌تگوت مافوری ئه‌لماست له‌و پینده‌شته‌ی به‌رده‌مان راکستوه‌، له‌ بنمیچی کوخته‌ روخواویکی گۆرستانه‌که‌دا چه‌ند داریکمان ده‌رکیتشا و ئاگرپیکمان کرده‌وه‌، بلتیه‌ی ئاگر به‌رز بۆوه‌ و هه‌رچوارمان به‌ده‌وری ئاگره‌که‌دا هه‌لکه‌ورمان تا گه‌رمان بپته‌وه‌، وشتره‌کانیش هاتبوونه‌ پیشه‌وه‌ و ملیان به‌سه‌رماندا شوێ کردبووه‌. ئاره‌قی خورمانان خاوه‌ده‌وه‌ و چامان دم کرد، پاشان به‌دوووه‌کان سه‌سیرتکیان له‌سه‌ر به‌فره‌که‌ راکست و روخساره‌ لاوازه‌ هه‌تاوبردوووه‌که‌یان کرده‌ مه‌که‌که‌ و که‌وتنه‌ نوێژکردن. نوومی جه‌زه‌بوون و روخساریان ئارنگی ده‌دا، به‌چاوی ریزیکی مه‌زنه‌وه‌ له‌و سه‌ جه‌سته‌ ئارام و برسی و عه‌زاب چه‌شتوه‌م ده‌نۆری که‌ ئاوها تیر بیوون. ئاخه‌ر منسور و تۆعه‌مه‌ و عه‌وا به‌جوړتیک هه‌لگه‌ژابوون، که‌ ئیدی ده‌رکی به‌هه‌شتیان به‌روودا کرابووه‌ و چوو بوونه‌ ژوو. ئه‌وه‌ به‌هه‌شتی تابه‌تیی خۆیان بوو، به‌هه‌شتی موحه‌مه‌دی، به‌هه‌شتی خۆر بوو.

وشتره‌گه‌لی سه‌پی و گامبشی له‌وه‌راو له‌چه‌مه‌نزاری سه‌وزدا، چادری په‌نگاوپه‌نگ و ژنانیک که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی چادره‌کاندا له‌سه‌ر ئه‌نۆ دانیشتیبوون، ژنانیک که‌ کاتی پینده‌که‌نن سه‌ریان بۆ دواوه‌ ده‌گه‌په‌یه‌وه‌، ژنانیکی بازنگی ئالتون له‌مه‌چه‌ک و پاوانه‌ له‌ پا، ژنانیکی چاوان به‌کل و پرچ و که‌زی خه‌نه‌کراو و دوو خال له‌سه‌ر گۆنا کوتراو، له‌ولایشه‌وه‌ هه‌لم له‌ چیشته‌که‌یان به‌رز ده‌بووه‌: پلاو له‌گه‌ل ماست، خورما، نانی گه‌نم، گۆزه‌یه‌ک ناوی سارد، سه‌ی چادری گه‌وره‌تر له‌ چادره‌کانی تر، سی و سه‌ وشتری خیراتر له‌

وشره‌کانی تر، سځ سهه د سځی و سځی ژنی نه فسووناویتر له ژنه‌کانی تر: چادر و وشتر و ژن بۆ مه‌نسور
تۆعمه و عه‌وا.

نوځی ته‌واو بوو، به‌هه‌شت ده‌رگا‌کانی داخست، به‌دووه‌کانیش دابه‌زیبونه‌وه سه‌ر به‌رزایبیه‌کانی
(میدانی) و به‌بیده‌نگی له‌ناگره‌که نیتیک بسوونه‌وه، به‌جۆش و خرۆشه‌وه که‌وتبونه‌وه کاروباره
ناسایبیه‌کانی رۆژانه‌یان. گ‌رنگ نه‌وه‌بوو چه‌ندیک ئەم ژبانه‌ درێژه ده‌کیشی؟ به‌هه‌شت کۆتاییه، هه‌ر بۆیه
ئارامگرتن شتیکی جوانه.

ده‌ستم بۆلای تۆعمه رایه‌ل کرد که له‌لای راستمه‌وه دانیشتبوو. گوتم: (الله اکبر، اشهد ان لا اله الا
الله، اشهد ان محمدا رسول الله.) تۆعمه له‌سه‌رسورماندا راچله‌کی، وه‌ک بلتی نه‌یتیبیه‌که‌یم
ئاشکرکردب، روخساری له‌شادومانیدا پرشنگی دا و ته‌ماشای کردم. پاشان ده‌ستی گویشم.

که‌وتبونه‌وه ری، به‌پیتی پیاده ده‌رۆیشتم، ئیدی هه‌سه‌له‌ی جووله‌ی هیتور و ئارامی وشتره‌کانم نه‌بوو.
چیاگه‌لیک له‌ به‌رده چه‌خماخی سوور و سه‌وز له‌هه‌ردوو لامانه‌وه قه‌دیان راست کردبۆوه، ناو به‌ناو
مه‌لیکی چکۆله‌ی ره‌ش به‌کاکۆلیکی ورد و سپیبه‌وه به‌ژوور سه‌رماندا تینه‌ده‌پری، له‌سه‌ری ریگه‌که‌شه‌وه
کاروانیکی وشتر وه‌دیارکه‌وتن، به‌دووه‌کان له‌خۆش‌حالیدا هاواریان کرد و راوه‌ستاین.

دوو وشتره‌وانی پیتسه‌نگی کاروانه‌که نریک بوونه‌وه و گوتیان: "سه‌لامون عه‌له‌یکوم." ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل
وشتره‌وانه‌کانی ئیمه‌دا کرد و ماچومووچیان کرد. ئیدی به‌ده‌نگیکی نرم و هیتور سه‌ری قسه‌ بۆ
هه‌والپرسینی ناسایی و دیرینه دامه‌زرا: (وه‌زعی ئیوه چۆنه؟ ژنان خه‌ریکی چین؟ وشتره‌کان چۆن؟ له
کۆتیه‌ دین و بۆ کۆی ده‌چن؟) وشه‌گه‌لی (سه‌لام) و (الله) لیکدا لیکدا له‌زاریان ده‌هاته‌ده‌ر. ئەم دیداره
بیابانییه‌ی ئەوان مانایه‌کی به‌رز و پیرۆزی وای به‌خۆوه ده‌گرت که ده‌بوو بپیته‌ سه‌ر مه‌شقی دیداری
ئینسان له‌گه‌ل ئینساندا.

من له‌قولایی ده‌وه ستایشی ئەم کورانه‌ی بیابان ده‌که‌م، بنۆره چۆن ده‌ژین- به‌چه‌ند ده‌نکیک خورما،
مستی گه‌نم، کوییک قاوه- که‌چی جه‌سته‌یان چاپووک و قاچ و قولبان باریک وه‌ک قاچی بزنه‌ کتیی و
چاوانیشیان تیژ به‌وتیه‌ی چاوی شه‌هین. ئەوانه ده‌سکورتترین خه‌لکانی ئەم دونیایه‌ن و له‌هه‌مان کاتیشا
سه‌خی ته‌بعترینیان، برسیتیبیان هه‌ر چه‌ندیک بێ تا راده‌ی تیربوون ناخۆن، تۆزیک قاوه و تۆزیک
شه‌کر و مستیک خورما لای خۆیان گل ده‌ده‌نه‌وه تا بۆ ریبواریکی دانین. له‌ راسۆ سه‌ره‌شتیاری
ده‌یره‌که بۆی گتیرامه‌وه چۆن ژنیکی کورته‌بالای به‌دو راوه‌ستاوه و له‌گه‌شتیاریکی ئینگلیز ورد بۆته‌وه که
قوتوویه‌ک خواردنی کردۆته‌وه و که‌وتۆته‌ خواردنی، کابرای ئینگلیز پاروویه‌کی به‌ش داوه، به‌لام ئەم
عیزه‌تی نه‌فسی ریگه‌ی نه‌داوه وه‌ری بگری، پاشان کۆتوپر برسیتیبی زۆری بۆ هیتاوه و له‌هۆش خۆی چووه
و بووراوه‌ته‌وه.

یه‌که‌مین نه‌قینیی به‌دو خۆشه‌ویستییه‌تی بۆ وشتره‌که‌ی. سه‌رنجم ده‌دا چۆن کاتێ یه‌کێ له‌وشتره‌کان
چکۆله‌ترین ناھی لێ به‌رز ده‌بپیته‌وه، گوێچکه‌ی تۆعمه و مه‌نسور و عه‌وا له‌حه‌زمه‌تا ده‌که‌ویتته‌ له‌ره،
ئیدی راده‌وه‌ستان، هۆره‌که‌ی سه‌ر پشتیان پیک ده‌کرده‌وه، پاشان چاویان به‌ژیر زگ و ژیر پیتیدا ده‌گتیرا و

هه‌رچه‌ندیک ئالیان شک بردبا له‌به‌رده‌میدا دایان ده‌نا، ئیوارانیش هۆره‌که‌یان داده‌گرت و وشتره‌که‌یان
به‌به‌تانی خوری داده‌پۆشی. زۆر به‌وردی خواردنی وشتره‌کانیان له‌ شتی پیس ده‌بژارد.

شعیرتیکی کۆنی عاره‌بی هه‌یه ئاوها ستایشی ئەو هاواری ئازیزه‌ی به‌دو ده‌کا:

وشر به‌بیاباندا ده‌روا و ده‌چیتته پیتش

وشر تۆکه‌به‌ وه‌کو داری تابووت

رانی هه‌ر ده‌لێی ده‌رواه‌ی بوج

ئاسه‌واری قایش له‌نیو قه‌د

هه‌ر ده‌لێی ده‌ریاچه‌ی وشکی پر له‌ چه‌وه

ده‌ست له‌ سمته‌به‌ بده، وا ده‌زانیت

ده‌ستت له‌ فیتنکه‌که‌روه‌ داوه

له‌ پرديک ده‌چی که‌ گریکبیه‌ک رۆی نابێ و

سیرامیک پۆشی کردب.

به‌په‌له‌ به‌سه‌ر چیاکاندا هه‌لگژاین، په‌رۆش بووین بۆ نه‌وه‌ی سه‌ره‌نجام بگه‌ینه‌ ده‌یره‌که، تۆزیک ئاو
له‌هه‌ستیرکیکی سروشتیدا، چه‌ند دارخورمایه‌ک، کوختیکی به‌ردین و نه‌ولاتریش خاچه‌ دارینه‌یه‌کی دانراو
له‌ سه‌رگاشه‌ به‌ردیک، کۆتوپر تۆعمه‌ ده‌ستی هه‌لپری و هاواری کرد: "ده‌یر!"

له‌خورمانه‌وه، له‌مابه‌ین دوو چیاوی به‌رزدا، ده‌یری به‌ناوبانگی سینا به‌دیواری بلند چوارده‌ور گیراو
وه‌دیارکه‌وت. له‌قولایی ده‌وه تامه‌زۆی بیینی ئەم ساته‌وه‌خته‌بووم، که‌چی هه‌نووه‌که که‌ به‌ری ئەو هه‌موو
هه‌وله‌م له‌نیو ده‌ستا بوو، بێ هات و هاوار و به‌ئارامیی، خۆش‌حالیی خۆم ده‌رده‌پری، هه‌نگاه‌کانیشم
خه‌یراتر نه‌کرد. بۆ له‌حه‌زه‌یه‌ک هه‌ستم کرد شتییک هانم ده‌دا بگه‌ریمه‌وه، له‌زه‌تیک سهرسه‌ختانه‌ له
ناوه‌وه‌م پرشنگی ده‌دا که‌ میوه‌ی ناره‌زووم لێ نه‌که‌مه‌وه و نه‌بخۆم، به‌لام له‌ناکاو و پیکرا شه‌یه‌کی گه‌رم
هه‌لی کرد و بۆنی دره‌ختانی پر له‌شکۆفه‌ی بۆ هیتام، ئیدی ئینسانه‌که‌ی ناوه‌م بریدییه‌وه و به‌ره‌و پیتش
رۆیشتم.

هه‌نووه‌که ده‌متوانی ئاشکراتر روخساری ده‌یره‌که‌ بیینم، ده‌متوانی ئاشکراتر دیوار و بوج و نوێزخانه و
دارسه‌رووه‌کانی بیینم، گه‌یشته‌ینه‌ باخچه‌ی راهیب که‌ که‌وتبوه‌ ئەمدیوی شورا‌کانه‌وه، له‌ په‌رژینه‌که
سه‌رکه‌وتم و دار زه‌یتوون و پرته‌قال و گوێز و هه‌نجیر و چه‌ر داربایه‌می پیرۆزیشم بینی، هه‌موو ئەوانه
لیره، له‌ دلێ بیاباندا و له‌ژیر هه‌تاودا ده‌ره‌وشانه‌وه، به‌و گه‌رما فیتنکه‌ و به‌و بۆنی عه‌تره و به‌ویزه‌ویزی
میشووله‌ بچووه‌کانییه‌وه، ئیره ئیدی به‌هه‌شت بوو!

ماوه‌یه‌کی درێژ تاه‌ی ئەو روخساره‌ی خواوه‌ندم کرد، روخساریکی ره‌زاسووک که‌ ئینسانه‌کانی خۆش
ده‌وی، له‌خاک و ئاو و ئاره‌قه‌ دروست بووه. له‌میانه‌ی سځ رۆژی رابوردوودا له‌گه‌ل روویه‌کی تریدا
روویه‌روو ببومه‌وه. روویه‌کی ترسناک و تاریک که‌ ته‌نها له‌ به‌ردی چه‌خماخ دروست بووه، له‌دلێ خۆدا

گوت: "نم ناگره‌ی که ده‌سووتینن، نم برده چه‌خماخه توند و تۆله‌ی که به‌دهستی ئینسان نابیتته مۆم، نه‌مانه خواوه‌ندی راسته‌قینه‌ن!" به‌لام نه‌لعان که به‌سهر په‌رزینه‌که‌دا دانه‌ویبوموه و له‌و باخچه‌ پر شکۆفه‌یهم ده‌نۆری، به‌خۆشه‌وه و ته‌ی زاهدیم به‌هاوار گوت: "خواوه‌ند راچه‌نین و فرمیتسکیکی شه‌نگه!" بوزا ده‌لن: "دوو جۆر موجیزه‌هه‌ن: موجیزه‌کانی جه‌سته و موجیزه‌کانی رۆح، من پروام به‌دووهمیان هه‌یه نه‌که به‌یه‌که‌میان!"

ئاخر ده‌یری سینا موجیزه‌ی رۆحه، نم ده‌یره له‌ناوه‌راستی بیابانی نائینسانی و به‌چوارده‌وری بیره‌ئاویکدا دروست کراوه و خیلتی زویان و مه‌زه‌ب جی‌اوازی له‌ده‌ور کۆبوونه‌ته‌وه. نم ده‌یره ماوه‌ی چوارده‌ سه‌ده‌یه وه‌ک قه‌لایه‌ک سه‌ری هه‌لبیوه و له‌به‌رامبه‌ر هه‌تزه‌ سروشتی و مرۆبیه‌کاندا خۆی راگرتوه. به‌شانازیبه‌وه بی‌رم له‌وه کرده‌وه که ویزدانیکی بالای ئینسانی لیره هه‌یه. لیره چاکه‌خوایی ئینسانی، سه‌ری به‌بیابان نه‌وی کردوه.

به‌زه‌حمه‌ت توانیم جله‌وی شادومانیم بگرم، پیتم عه‌ردی نه‌ده‌گرت، لیره له‌نیتوان لووتکه‌ی ته‌وراتی و ته‌پۆلکه‌ی به‌رزی (سه‌رده‌می دیرین) دا بووم! له‌خۆرئاوا (چیای مه‌عریفه) راکشابوو. نه‌و چیا‌یه‌ی که موسا ماره‌ مسینه‌که‌ی لێ راده‌هینا، له‌و دیوه‌وه زیدی زه‌به‌لاحه‌کان و چیاکانی (ئاموریت)، لای باکو‌ریشه‌وه شاخه‌کانی (کیدار) و (ئه‌دومیه) و (تیمان) که تا بیابانی (مواب) ده‌گه‌یشتن، لای باشو‌وریش ته‌نگه‌ی (فاران) و زه‌ربای سوور، دواچار به‌ره‌و لای خۆرئاوا، زنجیره‌ چیاکانی سینا به‌ترۆپکه‌ پیرۆزه‌که‌یه‌وه، نه‌و ترۆپکه‌ی که موسا له‌ویدا له‌گه‌ل خواوه‌ند ئاخفت، دوورتریش چیای قه‌دیس کاترین. باخچه‌ی ده‌یره‌که له‌ماه‌بینی خۆر و به‌فردا ده‌دره‌وشایه‌وه، دار زه‌یتوونه‌کان هه‌توره‌هه‌تور خسه‌یان له‌گه‌لاکانیان ده‌هینا، پرته‌قاله‌کان له‌ماه‌بینی په‌لکه‌کاندا پرشنگیان ده‌دا، دارسۆنه‌ره‌کان عاریفانه قه‌دیان راست کردبووه و ره‌ش ده‌چوونه‌وه، بوئی داربادامه‌ شکۆفه‌کردوه‌کان وه‌ک هه‌ناسه‌ی خواوه‌ند، هه‌تور و هاوسه‌نگ ده‌هات و زه‌ین و که‌پووی بونیاده‌میان تژیی ده‌کرد له‌دلخۆشی.

له‌راستیدا نم ده‌یره قه‌لایه، چۆناوچۆنی توانیبوی خۆی له‌به‌رامبه‌ر هه‌ناسه‌ی ورووژینه‌ری نم (با) به‌هاریه‌دا راگری؟ به‌دریژایی سه‌ده‌یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کان چۆناوچۆنی به‌ناخی عه‌ردا رۆنه‌چوه؟

له‌ده‌روازه‌ به‌رزه‌که‌وه خۆم کرد به‌ده‌یره‌که‌دا، نوێرخانه‌که له‌ناوه‌راستی هه‌وشیکی گه‌وره‌دا بو، مزگه‌وتیکی چکۆله‌ش به‌مناره‌یه‌کی باریکه‌وه له‌ته‌نیشتییدا. دواچار لیره‌ خاچ و هیلال یه‌کانگیر ببوون. ده‌روبه‌ری هه‌وشه‌که به‌به‌فر پۆشراو و وه‌کی نه‌لماس ده‌دره‌وشایه‌وه، ژوور و هۆده‌ی میوانان و نه‌مباره‌کانی لێ بوون. سێ راهیب خۆیان دا‌بووه به‌ر خۆر، ماوه‌یه‌کی درێژ له‌جیتی خۆم راوه‌ستام و به‌په‌رۆشه‌وه گویم بۆ قسه‌کانیان را‌دێرا، قسه‌کانیان له‌سکوتی مه‌زنی هه‌وادا ده‌نگی ده‌دا، هه‌ریه‌که‌یان ده‌یویست بئاخفتن و باری شانی خۆی سووک کات، یه‌که‌کیان له‌باره‌ی نه‌و موجیزانه‌وه ده‌دا که له‌ته‌مریکا بینیبوونی: که‌شتیگه‌لی بوخاری، ئاپارتمانی به‌رز، ژنان، رووناکیی پرشنگدار له‌شه‌ودا. نه‌وی تریان باسی نه‌وه‌ی

ده‌کرد که چۆناوچۆنی به‌رخ له‌زیده‌که‌یدا ده‌برژتێرن. سییه‌میشیان باسی موجیزه‌کانی قه‌دیس کاترینی ده‌کرد که چۆن مه‌لایکه‌ته‌کان له‌ نه‌سکه‌نده‌ریبه‌وه هه‌یناویانه بۆ ئیره، هه‌یناویانه بۆ سه‌ر ترۆپکی چیاکی و چۆن بونیاده‌م ده‌توانی جینگه‌پێکانی به‌سه‌ر گاشه‌ به‌رده‌کانه‌وه بناسیتته‌وه.

بۆ سه‌ر بورجه‌که سه‌رکه‌وتیم تا ته‌ماشایه‌کی ده‌روبه‌ر که‌م، راهیبیکی گه‌نج و په‌نگه‌په‌یو بینیمی و به‌راگه‌ردن بۆ به‌خه‌ره‌هه‌ینانم هات. ده‌رکه‌وت ته‌مه‌نی هه‌ر ده‌ سالیکه و خه‌لکی کره‌ته، به‌هۆی هه‌تاوه‌وه مووی تازه‌ هاتووی لاجانگی به‌ره‌نگیکی ته‌نکی خورمایی ده‌ینواند، هه‌روا که له‌باره‌ی زیدی خۆمانه‌وه سه‌ری قسه‌مان دامه‌زراند، پیره‌میردیکێ نوورانی و ئارام، که ته‌مه‌نی ده‌روبه‌ری هه‌شتا سالیک ده‌بوو، به‌هانکه هانک لیتمان نزیک بۆوه، سه‌ری له‌ گوێ قه‌به‌ر ده‌له‌زری و ته‌مه‌نای خه‌یر یان شه‌ری له‌ده‌ستدا و هه‌ناوی چۆل. ئیدی به‌و جۆره‌ی لێ هاتبوو که بوزا ده‌یویست.

سێ قۆلی له‌سه‌ر نه‌سکه‌ملیکێ درێژ له‌به‌ر هه‌تاوا دانیشترین، راهیبی گه‌نج مستی خورمای له‌ چاکی کراسه‌که‌یدا ده‌ره‌ینا و دایه‌ ده‌ستم، هه‌یشتا گه‌رمایی جه‌سته‌ی به‌خورماکه‌وه بوو، پیره‌میرد ده‌ستی هه‌ینا به‌ئه‌ژنۆمدا و که‌وته گه‌یترانه‌وه‌ی نه‌وه‌ی چۆن ده‌یره‌که رۆنراوه و چۆناوچۆنی به‌دریژایی سه‌ده‌کان به‌رگه‌ی گرتوه، هه‌روا که له‌به‌ر هه‌تاو و له‌ماه‌بین نم چیا نه‌فسانه‌بیابانه‌دا دانیشتیبووم، هه‌کایه‌تی ده‌یره‌که به‌لامه‌وه، وه‌ک ساکاری و راسته‌قینه‌یی هه‌کایه‌تی په‌رییان بوو:

- "ئیمپراتۆر (جوستینیان) نم ده‌یره‌ی به‌ده‌وری بیره‌ئاویکدا رۆنا که کیژانی بیترۆ (*). مه‌ره‌کانیان لێ ئاوه‌دا. رێک له‌و جینگه‌یه‌دا که پنچک سووتا به‌لام له‌ به‌ین نه‌چوو. جوستینیان دووسه‌د خه‌یرانی له‌ (بونتوس) و میسه‌روه نارد تا له‌نزیک ده‌یره‌که‌دا نیشته‌جج بن و بینه‌ خه‌مه‌تکار و پارێزه‌ری. سه‌ده‌یه‌ک دواتر، محمه‌د هات و دیدنه‌ی کیتی سینای کرد، هه‌یشتا شوێنپێی و شتره‌که‌ی به‌سه‌ر له‌وحی چه‌خماخه‌ سووره‌که‌وه ماوه‌ته‌وه. په‌هه‌بانه‌کان به‌شکۆ و رێژیکێ فروه‌ به‌خه‌ریان هه‌یناوه که بۆته‌ مایه‌ی خۆش‌حالیی محمه‌د و بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی ئیمتیازاتی گه‌وره‌ به‌ده‌یر به‌خشی، هه‌موو نم به‌سه‌رهاته‌ به‌ده‌سه‌ختی کوفیی له‌سه‌ر پێسته‌ ئاسک نووسراوه‌ته‌وه. له‌پێ ده‌ستی بۆ ئیمزاکردن به‌کاره‌یناوه، هه‌لبه‌ته‌ نه‌و نه‌یده‌زانی بنووس، له‌و ئیمتیازیانه‌دا هاتوه: (ئه‌گه‌ر راهیبیکێ کیتی سینا له‌ ده‌شت یان له‌سه‌حرا، له‌ شاخ یان له‌ نه‌شکه‌وت په‌نا بگرێ، نه‌وا من له‌گه‌لی دام و له‌هه‌ر جۆره‌ ئازاریک ده‌یبارێزم، له‌سه‌ر راهیبه‌کانی کیتی سینا دیمه‌ ده‌نگ له‌هه‌ر کوپیه‌ک بن - له‌سه‌ر وشکایی بن یان له‌ زه‌ریا، له‌خۆره‌ه‌لات بن یان له‌خۆرئاوا، له‌باکوور بن یان له‌باشوور- نه‌وان ناچاری باجدان نین، بۆ خه‌مه‌تی ئیجباری بانگ ناگرین، زه‌کاتیان له‌سه‌ر نییه، بالی ره‌حه‌مت به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه ده‌سه‌کێته‌وه.)

هه‌روا که پیره‌میرد ده‌دا، ده‌نگی له‌و هه‌موو به‌ریه‌که‌وته‌ ئینسانیه‌دا هه‌یند ده‌له‌زری که گیانی ده‌کرد به‌به‌ری چیا و دیواره‌ بیزانسیه‌کانی ده‌روبه‌رمدا، فه‌زا تژیی بوو له‌ قه‌دیس و شه‌هید. جحیله‌ کریتیبه‌که به‌ده‌می دا‌په‌رپه‌وه‌ گوتی بۆ نه‌و نه‌فسانه‌ موجیزه‌ی اسایه‌ را‌ده‌دێرا و نوقمی نه‌شوه‌ ببوو، له‌

(*) Jethro خه‌زووری موسا.

خواربیشه‌وه له‌حه‌وشه، راهیبه‌کان له هۆده‌کانیان هاتبوونه ده‌رئ تا ئه‌و گه‌مه بکیشن که عاره‌به‌کان هیتابوویان، ده‌رگای مویه‌قه‌که کرابۆوه و ده‌متوانی لیبه‌وه میتیکی درێژ ببینم که پریوو له قوژالی سوور و گه‌وره‌ی زه‌ریایی، راهیبیکی رهنگه‌په‌ریوو خۆی له به‌تانیبه‌کی قاوه‌بیبه‌وه پیتچابوو، وینه‌ی سه‌ده‌فیتیکی زلی زه‌ریایی ده‌کیشا.

پیره‌مێرد به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: "ئه‌وه باوکه (پاکومبوس)ی شیتۆکه‌به و وینه‌ ده‌کیشی!"

منیش که ده‌مویست به‌رگری له هه‌موو هونه‌رمه‌ندان بکه‌م، گوتم: "ئه‌دی خۆ لوقا پیتغه‌مه‌ریش هه‌ر وینه‌کیش بووه!"

- "کوره‌که‌م ئه‌وه خایله‌گه‌لیکی خه‌ته‌رناکه، خاوه‌ند لیت به‌دوورکات، ده‌بێ پیتغه‌مه‌ر بیت بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت به‌رگه‌ بگریت!"

راستی ده‌کرد، من بیده‌نگ بووم، هه‌ستام و بۆ حه‌وشه‌ دابه‌زیم، راهیبه‌کان وه‌ک مندال له به‌فره‌که‌دا که‌وتبوونه شه‌ره‌ تۆپه‌ل، به‌بارینی به‌فر خه‌نی بوون، چونکه ئه‌مه ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند که گژوگی له بیاباندا شین ده‌بێ و مه‌ر و بزنی لیبی ده‌خۆن و خه‌لکی ده‌توانن نان به‌شی خۆیان دا‌بین که‌ن.

چه‌ند کۆپه‌یه‌که هاتن و له‌پال دیواری ده‌یره‌که‌دا دانیشتن، جگه‌ره‌یان ده‌کیشا و کپنۆشیان ده‌برد و ده‌دوان، چه‌ند ژنیکی پیس و پۆخ‌ل و پیتخاوس و ره‌شپۆشیان له‌نیتودا بوو، په‌رچه‌میان به‌سه‌ر نیتوجه‌وانیاندا دا‌بوو، وه‌ک گۆلینه‌کی ره‌شمه هۆنیه‌بوویه‌وه. روه‌ساریان له‌که‌په‌وه‌وه به‌ره‌و خوار به‌زنجیری باریک که سه‌ده‌ف و پارهی وردی زیوین به‌کۆتایی هه‌ر یه‌کیکیانه‌وه کرابوو، پۆشیه‌بوو. هه‌ر یه‌کیک له‌ژنه‌کان کراسه‌که‌یان هه‌لدا‌یه‌وه و منالیکیان ده‌ره‌یتنا و به‌رامبه‌ر خۆیان له‌سه‌ر به‌رده‌که‌ دا‌یاننا، هه‌مووان چاوه‌رێ بوون راهیبه‌کان بێن و به‌شه‌ رزقی خۆیانیان بده‌ن: سێ کولیره‌ی چکۆله‌ بۆ هه‌ر پیاویک و دوو کولیره‌ بۆ هه‌ر ژن و مندالیک، ده‌شبوو هه‌ر که‌س خۆی بۆ وه‌رگرتنی کولیره‌کانی بیت، هه‌ر بۆیه‌ چه‌ند سه‌عاتیک له‌وه‌یه‌ر له‌خپه‌ته‌کانیان هاتبوونه ده‌ره‌وه تا له‌کاتی خۆیدا بگه‌ن. به‌لام برسیته‌ییان به‌و کولیره‌ چکۆلانه‌ دانه‌ده‌مرکایه‌وه، ناچار کولله‌شیان کۆده‌کرده‌وه، وشکیان ده‌کرده‌وه و ده‌یانکوتی و ده‌یانکرده‌ نان.

به‌بێنی ئه‌و برا کۆپلانه ته‌واویک نیگه‌ران بووم، ناخه‌ر ئه‌وانه له‌چه‌ندین سه‌ده‌ له‌وه‌به‌ره‌وه، به‌ده‌وری ئه‌م شورا بیزانسیانه‌دا کۆبوونه‌ته‌وه و وه‌ک به‌رد کولیره‌یان بۆ هه‌لده‌درئ، له‌رێی هه‌ره‌شه‌و گوره‌شه‌ی ده‌یره‌وه ده‌ژین و ده‌مرن. ئه‌مه‌رۆیش هه‌ر وه‌ک ده‌ورانی (بیترو) کپژان ته‌نها مه‌ر ده‌له‌وه‌رێتن، هیه‌چکس مه‌زاحیمیان نای، کاتێ دوو گه‌نج عاشقی یه‌کتر ده‌بن و شه‌وانه به‌نه‌یتی ده‌چه‌ شاخ، کوره‌که‌ ده‌که‌ویته‌ نه‌یه‌نین و که‌نیشک‌ه‌یش ده‌که‌ویته‌ گۆرانی چرین، به‌بێ ئه‌وه‌ی هیه‌چ کامیان ده‌ستی به‌ر ئه‌وی تریان بکه‌وی، پاشان کوره‌که‌ به‌مه‌به‌ستی کپینی دو‌له‌ره‌که‌ی له‌چیا دا‌هه‌زێ، خه‌زووری ئاینده‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ی خپه‌ته‌که‌ی دانیشتوه، کچه‌ش ده‌گاته‌ جێ و ئه‌م عه‌باکه‌ی خۆی به‌سه‌ر کپه‌که‌دا ده‌دات. باوکی کوره‌ و (شیتخ)یش ده‌گه‌نه‌ جێ، باوکی کچه‌ و کوره‌، گه‌لا خورمایه‌ک ده‌گرن و دوو که‌رتی ده‌که‌ن، پاشان باوکی

کچه‌ ده‌لتی: "هه‌زار لیره‌(*)م به‌رامبه‌ر کچه‌که‌م ده‌وی!"

شیتخ به‌سه‌ر سوورمانه‌وه ده‌لتی: "هه‌زار لیره‌! کچه‌که‌ت دوو هه‌زار لیره‌ش ده‌هینتی و زاواش ناماده‌یه ئه‌و بره‌ لیره‌یه‌ بدات، به‌لام له‌به‌ر خاتری من پیتنج سه‌د لیره‌ وه‌ره‌ خواره‌وه."

باوکی کچه‌ وه‌لام ده‌داته‌وه: "ئه‌مه پیتنج سه‌د لیره‌ش له‌به‌ر خاتری شیتخ."

له‌م هه‌یس و به‌یسه‌دا، خزم و خوتیش یه‌ک یه‌ک گه‌یشتوونه‌ته‌ جێ و چوار مشقی له‌به‌رده‌م خپه‌ته‌که‌دا دانیشتون، له‌وکاته‌دا هه‌مووان هه‌لده‌سه‌ سه‌رپێ.

- "له‌به‌ر خاتری من پیتنج سه‌د لیره‌ی تریش وه‌ره‌ خواره‌وه!"

- "سه‌د لیره‌ی تریش!"

- "په‌نج لیره‌ی تریش!"

- "بیس و پیتنج لیره‌ی تریش!"

تا دواجار بره‌ پاره‌که‌ بۆ یه‌ک لیره‌ دا‌هه‌زێ، پیک له‌و کاته‌دا ژنان که له‌ قوژنیکدا خه‌ریکی گه‌نم هاریان، ده‌ست ده‌که‌نه هه‌له‌له‌ کیشان، باوکی کچه‌ هه‌لده‌سیتته سه‌رپێ و ده‌لتی: "له‌به‌ر خاتری ئه‌م ژنانی گه‌نم ده‌هاریان، کچه‌که‌م به‌نیو لیره‌ ده‌ده‌م!" ئیدی شه‌وی زه‌ماوه‌ند، هه‌مووان ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه و سه‌ما ده‌که‌ن.

به‌م جۆره، داب و نه‌ریتی بیابان به‌درێژایی هه‌زاران سا‌له‌ وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه.

کریته‌یه‌ جحیله‌که‌ هات و گوتی: "باوکانی پیرۆز له‌هۆلی پیتشوازی چاوه‌رێت ده‌که‌ن، به‌رموو!"

نزیکه‌ی بیست راهیب له‌هۆلی گه‌وره‌ی پیتشوازی دانیشتبون. به‌کونجکاوییه‌وه سه‌یریان ده‌کردم، ویستم ده‌ستی یه‌که‌ به‌یه‌که‌یان ماچ که‌م، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ژماره‌یان زۆر بوو ته‌نها ده‌ستی (عابید)م ماچ کرد. عابید لاواز و مۆن، بێ دوولتیه‌کردن له‌ناوه‌راستا دانیشتوو، جارتیکی تریش قاوه، که‌وچکی مره‌با، په‌رداخیک شه‌رابی خورما و قسه‌ و باسی ها‌که‌زایی وه‌ک: خه‌لکی کوی؟ کبیت؟ خۆش هاتیت.

عابید، ئه‌و داربه‌رۆوه پیره‌ی که هه‌وره‌برووسکه‌ی خودا کردبوویه خه‌لووز ته‌ماشای کردم، به‌لام دلنیا بووم نامبێنی، ناخه‌ر چاوانی تاریک دا‌هاتسون، چیدی به‌ناشکرا دونیای بێنراوی بۆ له‌یه‌کتر جیاوه نه‌ده‌کرا، هه‌نووکه ئیدی دونیای نه‌بێنراوی ده‌دیت، ته‌ماشای ده‌کردم و له‌و دیومه‌وه شا‌رگه‌لی گه‌وره‌ی ده‌دیت، (دونیا)یه‌کی ده‌دیت که له‌زه‌لکاوی گونا‌ه و فیز و چه‌قاوه‌سویی و مه‌رگدا په‌له‌قاژێتی بوو.

پیت گوت: "من له‌ ته‌نگه‌یه‌کی گه‌وره‌دام و هیوادارم نی‌جازه‌م بده‌نی چه‌ند رۆژتیک له‌ ده‌یر بێتمه‌وه تا

(*) له‌ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌دا پاوه‌ند Pound به‌کار هاتوه، که خۆی ده‌شیت جونه‌یه‌ یاخود دینار بیت... به‌لام له‌ هه‌ردوو ده‌قه فاسی و عاره‌بیه‌که‌دا لیره‌ به‌کار هاتوه.

به شکم رۆحم هیوربیتتهوه و بگاته برپاریک!

عابید پرسى: "دهتهوئى خواوهند بدۆزیتتهوه؟" بۆم دهركهوت يه كه م جار ه ده مبینى، ناخر پيشتر تنها ته ماشای کردبووم.

وه لامیم دایه وه: "دهمهوئى دهنگى ببییه م، دهخوازم داواى لى كه م پینم بلتى كام ریگه بگرمه بهر، ناخر تنها له بیاباندايه رۆح دهتوانئى دهنگى وى ببیهت!"

عابید گوئى: "لیتره له بیابان هه موو دهنگه كان ده بیسترتین: به تاییه تى دوو دهنگ كه جیاكردنه و بیان له یه كترى زهحه ته، ئەوانیش دهنگى خواوهند و دهنگى شهیتانه، كورم وریابه!"

دوو راهیب هاتنه ژووره وه تا ئەم حاجییه تازه به ببینن و به خیرى بپنن، یه كێكیان بهرپرسى میواندارى بوو، زه لامیكى قهله و خواوهن پریشكى لوول و چاوانیكى شین و خه ندان، كاركه ی بریتى بوو له سه ره رشتیكردنى بیانییه كان، راهیبه كه ی تر زه رده خه نه یه كى خه مین و گالته جاربیانه ی له سه ر لیتو بوو، بالای بهرز، پش و سمیل و برۆى سبى وه ك به فر، قامك و نینۆكه درێژه كانیشى هه ر سبى، ئەو له گه لم نه دوا، به لكو تنها به زه رده خه نه وه دیقه تى دام، نازانم زه رده خه نه بوو یان مه سه خه ره؟ له وه ساته دا نه مده زانى، چه ند رۆژ دواتر تیگه یشتم.

عابید هه ستا، ده ستى بۆ رایه ل كردم و گوئى: "خودا بكا ئەوه ی تا ئیستا بیته وه له دونیادا به دوویدا گه راویت، له بیاباندا بیدۆزیتته وه."

راهیبى رای كرد تا ده رگا كه ی بۆ بكا ته وه، عابید به هه نگاوى قورسه وه كه وته پى و دیاره نه ما.

ئەو راهیبه ی بهرپرسیارى كاروبارى میواندارى بوو، به ره لام هات و گوئى: "وه ختى شتیه. تكایه به فرموى بۆ هۆلى ناخواردن."

راهیبه كان به ده وری میترى كى درێژكۆله دا دانیشتبوون و عابید له سه رووى هه مووانه وه، راهیبى خزمه تچى ژمه خواردنى هینا، قرژالى سووره وه كراو و سه وزه له گه ل كولى ره یه ك و په رداختى شه راب بۆ هه ر كه سىك. باوكه كان كه وته خواردن، كه س دوو لیتو ده نده كرد، خه تیب سه ركه وته سه ر مینبه رى كى نزم و كه وته راڤه كردنى وانەى ئەو رۆژه: گه رانه وه ی كور ه لاساره كه.

چه ندین جار و له چه ندین ده برى جۆراوجۆردا، گوتم له و ئاوازه ریتمیكه مه زه ببییه ی سه ر سه فره ببوو، ناخر له م رپیه وه ژمه خواردنه كه ئەه میبه تى كى تایه تیبى عیرفانى له خۆده گرت، جارێكیان حاخامىك گوئى: "مرۆڤى ئیماندار له كاتى خواردنا، خواوه ندی ناو خواردنه كه نازاد ده كات!"

خه تیب به نه غمه وه له به ارى كور ه لاساره كه وه ده دوا، له به ارى عه زاب و ریسوا بییه كانییه وه دوور له ماله باب، له به ارى ئەوه وه كه چۆناوچۆنى وه ك به راز خرنووكى خواردوو و چۆناوچۆنى رۆژتیکیان ئیدى پرزه ی لى براوه و به ره لای بابى گه راوه ته وه.

له نیتو ئەم سه روته ئیمانداریه مه سیحییه دا، به خۆم گوت: "له ده برى كى تر دا، كه زیاتر یه كانگیرى له گه ل ناآرامى و یاخیگه رپیتى رۆحى سه رده مدا هه بى، ئاكامى كى شكۆدار، وه ك ئەوه ی خواره وه، له وه به سه رها ته ده كه ویتته وه:

كور ه لاساره كه شه كه ت و تیشكاو بۆ ماله هیمنه كه ی بابى ده گه رپیتته وه، له وه شه وه دا كه له سه ر جینگى گه رم و نه رم را ده كشین تا بنوى، ده رگا كه به ئەسه پایی ده كرتته وه و برا چكۆله كه ی دیتته ژووره وه و ده لئى: (ده مه وئى برۆم، ماله بابم لى بۆته زیندان!) براى تیشكاو به بیستنى ئەو قسانه خۆشحال ده بى، برا كه ی له ئامیز ده گرى و ده كه ویتته نامۆژگارى كردنى كه پتوبسته چ بكا و ئاراسته ی كام ریگه بگرتته بهر، زۆرى لى ده كا له م ئازاتر و باوه ر به خۆتربى و هه رگیز خه یالى گه رانه وه بۆ (ته وبله) ی باب له كه له لى نه دا. (ناخر ئەو به ماله بابى ده گوت ته وبله!) برا كه ی تا به رده رگا به رپى ده كا و ته قه ی له گه ل ده كات، بىر ده كاته وه و له دلئى خۆدا ده لئى: برا كه م له من به هیتر ده بى و ناگه رپیتته وه!

چۆناوچۆنى ده توانم یه كه مین شه ویتك له بىر كه م كه له قه لا بیابانییه كه ی خواوه نددا رۆژم كرده وه؟ بیده نگی تژی بوو له تارما یى، ئەو بیده نگییه چوارده وری ته نیبووم وه ك ئەوه ی كه وتبیتتمه بنى بىرتىكى وشك و تارىكه وه، پاشان له ناكاو یكرا بووه دهنگ و رۆحى هینامه له رزه.

- "لیتره، له ماله كه ی مند چ ده كه ی ت؟ تۆ یاك و شه رافه تمه ند نیت، نىگات به ملا ولادا ده فرى، من متمانه م پیت نبیه، تۆ له هه ر له حزه یه كدا بى ئاماده ی خیانته كرد نیت، ئیمانته تى كه له به كى ناموقه ده سه له بى ئیمانى. ناخر تۆ نازانیت كه خواوه ند له كۆتایى هه ر ریگه یه كدا دانیشتوو، به لام تۆ هه میشه په له ته و هه میشه له نیوه ی ریگه دا نا هومید ده بیت و ریگه یه كى تر ده گرتته بهر!"

خه لكانى ئاسایی (سایرین) (*ه كانیان بۆ نا بىرنى و ناتوانن گۆزانى له فه زادا ببییه ن، كه ر و كویر و داماوانه له سه ر عه رد ژبان ده گوزه رپن، به لام ده سه بره كان، ناخواه ونده كان، دهنگى (سایرین) یك له ناخیانرا، له قولایى رۆحیانرا ده بییه ن و نازایانه شوینى بى ئەو دهنگه هه لده گرن. پیتتوايه جگه له مه چ شتى كى تر هیه نرخ بداته ژبان؟ به لام ناخواه ند فه قیر و خانه گومانه كان، دهنگى (سایرین) ده بییه ن و باوه ر ناكهن، خۆیان له پشت هه زه رو تر سنۆكییه وه مه لاس ده دن و به درێژایى ته مه نیان بیانوه ئەرى و بیانوه نه رتیکان به ته رازووى وردى شىكارى ده كیشن، خواوه ندیش كه نازانى له كوئیان دا بنى و هه زیش ناكات بیانكاته زینه ت بۆ دۆزه خ، یاخود به هه شتیان پى ئالووده كا، له بهر ئەوه فه رمان ده دا لنگه و قوچ له فه زادا له نیتوان گه ندلئى و پا كژییدا بچینه وه.

دهنگه كه نه ما، چاوه رپیم كرد، سه ر روومه ته كانم له شه رم و تووره ییدا سوور هه لگه رابوون، پاشان له جیگه یه كه وه، كه نازانم له خودى بیابانه وه بوو یان نا - هیزم تى هاته وه تا سه رى نار ه زابى و یاخیبوون هه لپرم.

- "ئەز گه یشتوو مه ته كۆتایى و له كۆتایى هه ر ریگه یه كیشدا خه رهندم دۆزیه ته وه."

- "تۆ ناتوانیت له وه زیاتر برۆیت، خه رهنده ناو یكه ده بیده بنه هه موو ئەو شتانه ی ناتوانین لیتو بیان

(* له په راویزه كانی پیتشودا ناماژه ی بۆ كراوه.

تیپه‌پرین، ئەگینا چ خەرەندیکی بوونی نییە، رێگەیش کۆتایی نییە، بەلکو تەنها رۆحی ئینسان ھەبە کە شتەکان بەگۆڕیە ئازایەتی و ترسۆکییان ناو دەنێ. مەسیح و یوزا و موسا، ھەموویان بەخەرەند گەیشتن، بەلام پردیان لێدا و بەسەریدا پەڕینەو، چەندین سەدەییە و تا ئێستا جەماوەری خەلک لەدوایانەو دەپەڕنەو.

- "ھەندئێ کەس بەفەرمانی خواوەند دەبێتە قارەمان، ھەندئێکی تریش بەبەرخۆدانی خۆیان، من تێدەکۆشم!"

پێتکە نینتێکی ترسناک لە دەورەبەر و لەناو دەمرا تەقیبەو.

- "قارەمان؟ بەلام بوون بەقارەمان واتە خۆسپاردن بەریتمیک کە ئینسان لە تاکیتی تێدەپەڕین، بەلام تۆ ھێشتا تزییت لە نیگەرانی و تەمبەلی، نەتوانینت بۆ زالبوون بەسەر فەوزای ناو وەت و دەستەپاچەبیت لەخولقاندنی (وشە)ی کامڵ و ھاوگونجاو، وات لێ دەکا سەرزنشتی خۆت بکەیت و بلتیت: (شکلە کۆنەکان زۆر سنووردارن!) بەلام ئەگەر تۆ لەفیکر و لە کردەو دەدا لەمە زیاتر بێ ھەلگری، ئەوا دەتوانیت بگەیتە سنوورەکانی قارەمانیت، دەتوانیت بگەیتە ئەو مەرزانییە کە (دە) رۆحی وەک رۆحی خۆت لەناویدا جێگەیان دەبیتەو و دەتوانن کاریکەن. گەر خواستەکانت لەھیتما ناسراو ناسمانیبەکانەو وەرگری، ئەوا دەتوانی کەشتی ئەزمونە تاییەتیبەکانی خۆت بخەیتە جوولە و شکلتیکی ئەمرۆیی بەخواوەند و بەئینسان ببەخشیت. دەئەمەش ئەو شتەبە کە بەدوایدا دەگەریت، بەلام ھێشتا نەتدۆزیووەتەو!"

- "تۆ بێ وێژدانیت، روح بێ لە دلتا نییە، ھۆ ئەو دەنگی بێ روح، پێشتریش ھەر گویم لەتۆ بوو، ھەر کاتێ لە دوورپیانیکدا راوەستابم و لەبیری ھەلژاردنی ئەو رێگەیدا بووم کە پێوستە بیگرمەبەر، گویم لەتۆ بوو!"

- "ھەمیشەیش ھەرکاتێ رابکەیت، گویت لێم دەبێ!"

- "قەت رام نەکردوو، ھەمیشە بەرەو پێشەو چووم و ھەر شتێ خۆشم ویستبێ جێم ھێشتوو و دلم دوو کەرت بوو!"

- "تاکە ھەر ئاوا دەکەیت؟"

- "تا ئەو کاتە دەگەمە ترۆپیکەم، لەوێ دەحەویمەو!"

- "چ ترۆپیکێک بوونی نییە، تەنها بەرزایییە، چ حەوانەوێک نییە، تەنها بەرخۆدان ھەبە، بۆ سەرت سورماو؟ بۆچی ئاوا بەچاوانتیک زەقەو سەیرم دەکەیت؟ ھێشتا نامناسیتەو؟ پیتوایە من دەنگی خواوەندم؟ نەخێر، من دەنگی خودی تۆم، ھەمیشە لەگەلتدا دەپۆم و ھەرگیز لیت نامەو، ھاوار بەمالم گەر تۆم بۆ خۆت جێ ھێشتبا! جارتکیان، ئەو جارە بەتوورەیی لەنھێتیخانەیی بوونتەو بەزۆر دایە دەروە، ناویکت لێنام، ئەو ناوێم لای خۆ پاراست لەبەرئەوێ خۆشم ویست. ئاخر من - ھاوڕێی سەفەری تۆ، مێیە پلنگ-م!"

دەنگە کە ئەما، بەناسینی ئەو، ھەستی دلتاییی دایگرت. بۆچ دەبێ لەو مێیە پلنگە بترسم، ئێمە

ھەمیشە پێتکەو سەفەرمان کردوو، ھەموو شتێکمان بینیو و پێتکەو لەزەتمان لەشتەکان چەشتوو، ھەردوو کمان پێتکەو لەولاتە بیگانەکاندا خواردوو مانە و خواردوو مانە تەو و رەنجمان کیشاوە. پێتکەو تەمێ شار و ژن و فیکرەکانمان کردوو، کاتێ بۆ ھۆدە بێدەنگە کەمان دەگەرپێنەو، ئەو ھۆدەبەیی کە پەرە لە دەسکەوت و شەلالە لەبرین، ئەم مێیە پلنگە بەئەسپایی بۆ لائەکەیی لەتەوقی سەرمدا دەگەرپێتەو، خۆی بەملاولای کەللەسەر مەو دەنووسین و چنگالەکانی بەنێو مۆخدا رۆدەبا، ئێدی ئەوسا دوو قۆلی، بێ ئەوێ هیچ کامان دوولتووبکا، رادەمێنن لەوێ کە ببینیومانە و پەرۆش دەبێن بۆ ئەو شتە کە پێوستە ببینین.

ئێمە خەنێن چونکە دونیای بێنراو و نەبێنراو لوغزێکی قوول و شاراو، لەژووور تێگەیشتنەو، لەو دیوێ ئەقلەو، لەو دیوێ ئارەزوو، لەو دیوێ یەقینەو. من و مێیە پلنگی ھاوڕێی سەفەرم، پێتکەو دەناخفین و پێدەکەن، لەبەرئەوێ سەرسەخت و نەرم و نیان و نیگەرانی، گەرچی دلتاییان دەمەو عەسریک چنگێ خۆل دەخوین و تیر دەبێن، ئەوسا بەتیر نەخۆری خۆمان پێدەکەن.

ئەو رۆحی ئینسان، ھاوڕێی سەفەرم، ئەو مێیە پلنگ: وای چەندە بەچێژە بژین و عەردمان خۆش بوو و بەبێ ترس لە مەرگ بنۆرین.

بوولتەیی بەیان ھەستام، حەزم لە پێسەبەکی بیابان بوو، ئەستێرەیی بەیان ھێشتا دیار و رۆشاییبەکی تەنک خۆی لە ترۆپیک چیاکان ھەل دەسو، کەو دەکان لەخەو ھەستا بوون، لەھەموو کێو دەدا، بە ترۆپیکە پێرۆزە کە یەھو (یەھو) لەسەر دا بەزیسو، نەغمەیی قاقیہ قاق دەنگی دەدا یەو. ئاسمان سامال و بەفرە کەلە کە بوو کانی خوارووە توو ابوونەو و لم ھەلی مژتیبوون، بەلام بەفری سەر چیاکان لەژێر یەکەمێن رۆشایی خۆردا، ھێشتا بەرەنگێکی پەمەیی دەدرەوشا یەو. چ دەنگی نەدەبیسسترا، ئا و چ سۆراغێکی نەبوو، چ گزۆگیایەکی سەوز نەبوو، تەنێ گۆشەگیرییەکی نائینسانییانە بوو کە لەخواوەند و لم پێتکەاتبوو.

ھەلبەت تەنها دوو جۆر لەخەلکی دەتوانن لەم بیابانەدا بەرگە بگرن: ئەوانیش شیت و پێغەمبەرانی. لێرە ئەقل لە ترسا تێکنانچ، بەلکو لەسامی پێرۆزدا تێکدەچن، دەشتی ھەندئێ جار ھەرەس بێنێ و دلتاییی لەئینساندا پرەوتتەو، دەشتی ھەندئێ جاری تر بەرەو بالا بکشێ و بچیتە ئاسمان، روو بەروو خواوەند ببینێ و دەست لەچمکی جە کڵبە سەندوو دەکە یەو. بێ ئەوێ بسووتن، گوێ لەقسەکانی رادەدێرن، کە قسەکانی وەرگرت، ئەوسا دەیانخاتە قولایی ھۆشیاریی ئینسانەو.

تەنێ لەبیاباندا یە لەدایکبوونی ئەم رۆحە درندە و دەستەمۆ نەبووانە دەبینن، رۆحگەلێک کە تەنانەت دژی خواوەندی ھەل دەگەرپێنەو و بێ ترس لەبەرامبەریدا رادەوستن، خواوەند دەیانبینن و شانازییان پێو دەکات، چونکە ئێدی دلتاییە کە فووەکەیی لەرۆحی ئەواندا بەھەدەر نەچوو، دلتاییە کە لەواندا، سازشی بۆ ئەو نەکردوو بێتە ئینسان.

جارتکیان، دوو پێغەمبەر بەبیاباندا دەروژن و دەکەوون دەمەقالتی. یەکتێکیان دەلتی: خواوەند ناگرە، ئەوێ تریشیان دەلتی: خواوەند شانە ھەنگوینە. سەرەرای ئەو ھەموو دەمەقالتی و ھاتوھاوارە، کەچی ھیچ

کامیان ناتوانی ئەوی تر بهیئتته سەر باوەری خۆی.

دواجار، یەكەمیان لەو پەڕە هەژاندا ئاماژە بۆ کێوەکە ی بەرامبەری دەکا و دەلێ: "کە حەقیقەت دەلێم، ئەو کێوە دەکەوتتە لەرزە!"

هێشتا قسەکە ی تەواو نەکردوو، کێوەکە دەکەوتتە لەرزە.

پێغەمبەری دووهم بەسووکا یەتی پێکردنی کەو وەلامی دەداتەو:

- "جا ئەو کە ی بەلگە یه!"

پێغەمبەری یەكەم دەلێ: "کە حەقیقەت دەلێم، مەلایکە تێک لە ئاسمان دێتە خوارو و پێویلم دەشوات!"

هێشتا قسەکە ی تەواو نەکردوو مەلایکە تێک دێتە خوارو و دەکەوتتە شتتی پێویلی.

بەلام پێغەمبەری دووهم، بەشان هەلته کاندنەو دەلێ: "دە ی ئەمەش بەلگە نییە!"

پێغەمبەری یەكەم دەلێ: "کە حەقیقەت دەلێم، خاوەند دەلێ: ئەمە حەقە!"

هێشتا قسەکە ی تەواو نەکردوو، دەنگ تێک لە ئاسماندا دەنگ دەداتەو و دەلێ: "ئەمە حەقە!"

بەلام پێغەمبەری دووهم هەمدیس شان هەلته کینیئەو و دەلێ: "ئەمەش بەلگە نییە!"

رێک لەو کاتەدا، ئەلیاس بە ئاسماندا تێدەپەڕی، کاتێ خاوەندی بینی پێدەکەنی، لیتی نیزیك دەبێتەو و دەپرسی: "خاوەند ئەو بۆچی پێدەکەنی؟"

خاوەند وەلام دەداتەو: "ئەلیاس، لەبەر ئەوێ خۆشحالم. لەخوارو و، لەسەر عەرد دوو نەفەر دەبینم سەرگەرمی دەمەقالێن، ئەوانە کورانی راستەقینە ی خۆم!"

هەر واکە بەرێگا و دەپۆشتم، بیرو ئەندێشەم تژی بو لەم دوو پێغەمبەرە سەر سەختە، وەك بلیتی هێشتا جێ پێکانیان بەسەر مەکەو بێنم. بەخۆم گوت: "بەختەو وەر ئەو باوکە ی کوری ئاوا ی هەبێ!" هەمدیس بەخۆم گوت: "بەختەو وەر ئەو بیابانە ی دوو شیرێ ئاوا ی بەخۆو بێنیو کە بەسەریدا دەپۆن و لەدارستانەکانی خاوەند دەچنە دەرەو!"

بۆ سەبەینی، لەگەڵ باو و ئاگای پیتوس و باو و پاکومیۆسی و پێنە کێشدا، چووینە ترۆپکی پیرۆز کە لەوێ موسا رووبەر و خۆدای بێنیو و قسانی لەگەڵ کردوو، هێلتی ئاسۆی کێوەکە لەدوور وە لە یالی بەرازکی کێوی دەچو، کتیبی پیرۆز دەپرسی: "ئێوە ئە ی کێوەکانی تر، ئە ی کێوەکانی پۆشرا بەگژوگیا، پر لەمەر و پەنیر، ئێوە بەکەلکی چ دین؟ تەنھا و تەنھا کێویکی واقعی هە یه، ئەویش کێوی سینایە کە خاوەندی لێ دابەزی و هەنووکە و ی لەوێ نیشته جێیه!"

(یەهوه) سەرکردە ی خەتەرناکی بەنی ئیسراییل، وەك ئاگر چوارمشقی لەسەر ترۆپکی ئەم ئۆلۆمپە عیبرییه دانیش و کێوەکە ی و الێ کرد بێتە هەلم، نە کەس دەیتوانی دەستی لێو بەدا و نە کەسیش دەیتوانی رووبەر و چا و لەچاوانی بێرێ، هەر کەسێ دەبێنی دەمرد، یەهوه یە کسان بو بە ئاگر، قەومی یەهود هەر شتیکیان دەخستە ئاگرە کەو ئەم دەیسوتاندا، لەسەر و هەموو شتی کەو حەزی بەو بو

منالەکانی ئەو قەومە لە بلیتە ی خۆیدا بسووتینێ.

بە کێوەکەدا سەرکەوتین، ئەو کێوە لە دامیتەو تا ترۆپک ۳۱۰۰ پلە یه، لەکاتی سەرکەوتندا بەلای دەرگا یه کی نزمی کەوانه ییدا تێپەڕین کە لەگاشە بەرد هەلکۆلر ابو، لەو دەور و زەمانەدا کە خەلکی لە دەستیو دانی ترۆپکی سینا دەترسان، ئیعتیرافگەرێک لێردا دادەنیش و گوتی بۆ ددان پیاوانی ئەو خەلکانە رادەدێرا، هەر کەسێ بەسەر ئەم کێوە ی خاوەنددا هەلگژایا، دەبوو خاوەن دوو دەستی پاک و دلێکی بێگەرد با، ئەگینا ئەو ترۆپکە دەیکوشت. ئەمڕۆ ئەو دەروازە یه چۆل کراو، ئاخر دەستگەلی پیس و دلگەلی گوناھبار دەتوانن بێ ترس لێرەو تێپەڕن، ئیدی ئەو ترۆپکە کەس ناکوژێ.

لە دەروازە کەو ئاودیو بووین.

سەر ووتر، ئەشکەوت تێک بوو لەوێدا (یەشاع) پێغەمبەر وەحییە مەزەنەکانی بۆ نازیل ببوو، چوو بوو ئەشکەوتە کەو و کەلامی خۆدای بۆ هاتبوو خوارو و: (سبەینی پۆ و لەحزووری خودادا راوہسته، گەردەلوولتیکی بەهێت بەسەرا هەلگە کە شاخەکان لەبەنەو هەلگەنی و گاشە بەردەکان تێکوتییک دەشکینێ، بەلام خاوەند لەو رەشە بایەدا نییە، دوا ی رەشە باکە بوومە لەرزە یه ک روو دەدا، بەلام خاوەند لەو بوومە لەرزە یه بایەدا نییە، دوا ی بوومە لەرزە کە ئاگریک پێدەبێ، بەلام خاوەند لەو ئاگرە شدا نییە، دوا ی ئاگرە کە، شە یه کی فیتک و خۆش هەلگە کات، دە ی خاوەند لەو شە یه دایه (*).!)

پۆخ ئاوا دێ، دوا ی گەردەلوول و بوومە لەرزە و ئاگر: شە یه کی خۆش و فیتک. لەم رۆژگاری ئیمە شدا پۆخ هەر ئاوا دێ، ئیمە بەزەمەنی بوومە لەرزەدا تێدەپەڕین، پاشان نۆرە ی ئاگر دێ و دواجار - کەنگی؟ دوا ی چەند نەو: - شە یه کی خۆش و فیتک هەلگە کات.

لە ژوو ئەم ئەشکەوتەو، پاکومیۆس وەستا و ئاماژە ی بۆ لێواری تاوێرە بەرد تێک کرد و گوتی: "ئەو رۆژە ی بەنی ئیسراییل لەگەڵ زەبە لاهە کاندای کەوتنە جەنگ، موسا لێردا راوہستا، مادامە کی دەستەکانی بەرز راگرتبو، بەنی ئیسراییل لەسەر کەوتنا بوون، بەلام کاتێک ماندوو بوو، دەستەکانی داگرت، ئیدی زەبە لاهە کان غییرەت گرتنی، لەوکاتەدا (هارون) و (حور) هاتن و دەستی موسایان بەرز کردو، تا سەرەنجام دوا جەنگا وەری دوژمن بە نوکی شمشیر بەزێنرا (*)."

تەواوی ئەم ئەفسانە لەرۆحە ساکارە کە ی پاکومیۆسدا گرنگییە کی دەگمە نیان هەبوو، بەچاوانیکی زەقەو تەماشای دەر کرد وەك بلیتی لەبارە ی هیولاگەلی پیرۆزەو - داینا سوژ گەل و مەگاتریۆم گەل-و وە بدوێ کە هێشتا بەچیاکاندا دین و دەچن و خاوەن دلە بێگەردەکان دەتوانن بیانین.

باو (ئاگای پیتوس) ی لاواز و باریکە لە، بەگورجوگۆلیی گەنجیک ریتوینی دەکردین، دوو لێو ی نەدە کرد، لەرۆژ بلیتی پاکومیۆس قەلس ببوو، دەبوست هەرچی زوو ترە خۆی بگە یه نیتە لووتکە.

کاتێ پیم نایە سەر ترۆپکی پیرۆز، دلە کەوتە تەپە تەپ، چاوانم لەو دەو بەر هەرگیز ئاوا دیمە نیکی

(*) بە دەسکاری یه وە لە ئەهدی ئەتبیقەو، کتیبی یە کەمی پادشایان، دەروازە ی نۆز دە یه م.

(* *) ئەهدی ئەتبیق، سیفری خروج، دەروازە ی هەژ دە هەم

به شكۆ و تراژیديایی نه بيبنيبوو، خواره وه مان (ناراييا پيترا) بوو به چيا نهرخه وانبييه كانبييه وه، له و دووره شه وه، زنجيره شاخه شينه كانی (ناراييا فليکس) بوو، زهريای سهوز وهک مرواری دده ره وشايه وه. لای خورثاواوه، بيابان له ژتير خوردا هه لمی لي هه لده سا و له و ديويشه وه، دوور دوور، شاخه كانی نه فريقيبا بوو. به خوم گوت: "ليتره دايه رۆحی ئينسانى باوه به خويبوو، يان رۆحی ئينسانى نا ئوميد، نه وپهري به خته وه ريبی دده ژتيره وه."

خومان کرد به نوژخانه يه کي چکوله ی سهر دونه که دا، پاکوميؤس به نينۆک که وه کړاندنی ديواره کان تا به شکم پاشماوه ی نيگاری ديريبيان له سهر بيبيخ، به شتيوه زوبانيکی شه لال له سهر که وتن ئيشاره تی بو ستورنی بيژانسی چکوله ی په نجه ره کان کرد و به شانازييه وه بانگی کردم تا سومبولی رولقودس بيبنم: جوتيتک کۆتری بيژانسی که دهنوکیان له دهنوکی يه کتر تالا بوو. باوکه پاکوميؤس له هه ولی دۆزينه وه ی ژيانی ديريبن و سهر له نوژ رۆخانه ويدا بوو، حزی نه ده کرد رابردو تپهري.

ليتره.. له سهر هم ترۆپکه ی که خواوه ند وهک بلتيسه يه کي نه مر ليتي دابهزی، رۆحی هه لکۆليني ئاسه وارانسی قه لسی ده کردم، رووم کرده راهيبه که و پرسيم: "باوه پاکوميؤس، به راي تو خواوه ند له چ ده چي؟" به گومانه وه سه پرتيکی کردم و دوی ساتيتک بير کرده وه وه لامي دايه وه: "له باوکيتک ده چي که مناله كانی خۆی خۆش ده وئ!"

هاوارم کرد: "چ شه رمه زارييه که! ليتره.. له سهر ترۆپکی کيتوی سينا، چۆن ده و تريت ناوا له باره ی خواوه بدويت؟ مه گهر کتيتبی پيرۆزت موتالا نه کرده وه؟ ناخر خواوه ند خواوه ندی ئاگری بوون سووتينه ره!"

- "بو ته مه م پتیده لتيبت؟"

- "بو ته وه ی ليگه ريتت نه وه هه موو هم شتانه بسووتيني، مه به ستم له رابردوه، پاکوميؤس شوپيني ئاگری خواوه ند هه لگره و خۆله ميتشه کان کۆ مه که ره وه!"

دواچار، باوه ئاگاپيؤس ليتوی هه ليتا و گوتی: "گوئ له نامۆزگاريم بگره و له سه روو سروشتي خواوه ند وه، مامله له گه ل خۆتا مه که، ياری به ئاگر مه که نه گينا ده سووتيتت، هه ول مه ده خواوه ند بيبنيت نه گينا کوپرايبت دايه ت!"

نه و جا جانتا که ی کرده وه و له ناويدا دوو کۆتری برژاو و دوو قوژالی زهريایی و برتک گويز و خورما و گۆزه يه کي داريني پر له ئاره قی خورما و کولتيره يه کي گهره ی گه می ده ره يتا.

- "بفرموون، خوارده که ناماده يه!"

کوتوپر زانيمان چه ندمان برسبييه، خوارده که مان له سهر سه کۆبه کي به ردين دانا، وهک ده يانگوت هيتشتا ده توارئ جيتي موسا به سهر هم سه کۆبه وه بيبنري: سه کۆبه کي داچووی رتيک وهک تابووتی منالتيکی چکوله. پاکوميؤس نه وه دوو کۆتره عاشقه ی له بيرخو برده وه که خهريکی ماچوموچ بوون و به ئيشته يه کي فره وه هورۆمی بو کۆتره برژاوه کان برد. پيشتر چ که سيکم نه بيبنبوو وهک نه وه له کاتي خوارندا به ناوا حيرسيک چاو و ده ست و ددانی به کاربيتن. ته نانه ت به رماوه ی ئيسقانه چکوله کانيشی

له به رده می خۆيدا کۆکرده وه و که وه کړاندنه وه يان.

به پتيکه نينه وه پيم گوت: "باوه پاکوميؤس، کۆتره کان رۆحيان تي هاتوته وه، برۆ نوژخانه که تا به چاوی خۆت بيبنيت له وئ نه ماون!"

پاکوميؤس گوتی: "بو پتیده که نيت؟ هه موو شتيتک ده بيخ!"

ئاگاپيؤس که خۆی له نه وسنبي پاکوميؤس نه گه يانده بوو، گوتی: "به لتي! گهر رولقودس کۆتريا، نه وا نه ويشت ده خواردا!" وای گوت و خاچی کيتشا و به دهم هه ناسه هه لکيتشانه وه چاوی برييه بيابان.

ليتم پرسى: "باوه ئاگاپيؤس، بوچی هه ناسه هه لده کيتشيت؟" په رۆش يووم زياتر له باره ی هم راهيبه سهر سه خته وه شت بزائم که به و پيرييه وه ناوا گورج و گۆل به کيتوه که دا هه لده زنی.

وه لامي دامه وه: "گوره که م، چۆن ده توانم هه ناسه هه لنه کيتشم که ده ست و پي و دلهم به زله کاو پوشراب؟ ئيتر کاتي نه وپه دواچار له حزووری دادی خواوه نددا ناماده يم، به لام به چ ده ست و پي و به چ روويه که وه؟ ناخر ده سته کانم خويواين و قاچ و قولم قور و ليتاوييه. کي ده تواني بوم پاک کاته وه؟"

پاکوميؤس بو ته سه لادانه وه ی گوتی: "باوکه ئاگاپيؤس، مه سيح پاکيان ده کاته وه، نه گينا بوچی داده به زييه سهر عهرد؟ پيويسته پيني بلتي: نه ی مه سيح، نه مه ده ست و نه مه ش پيولم، ده ی فره موو بيانشو!"

من پتيکه نيم، ناخر ئيشی خواوه ند ته مه يه پيولمان بشوا؟

پاکوميؤس به يتزارييه وه گوتی: "بو پتیده که نيت؟"

وه لامي دايه وه: "باوه پاکوميؤس به يارمه تی، به مه سه ليتک وه لامت دده مه وه. هه بوو نه بوو پادشايه ک له دوورگه ی عاره بستان هه بوو، پادشايه کي فيتلباز بوو، هم پادشايه هه موو به يانبييه ک به ر له خوره ه لاتن کۆيله كانی خۆی کۆده کرده وه تا فره مانى هه تاو که وتتی نه دابا، نه يده هيتشت کۆيله کان بچنه سهر ئيشه کانيان. رۆژتيکیان هه کيميکی بير ده چيته لای و پيني ده لتي: (خواوه ند شکۆ مه گهر نازانيت خور چاوه رتي فره مانى تو نييه؟) پادشا وه لامي ده داته وه: (ده زانم، ماموستا پيره که مان ده زانم، به لام گهر خواوه ند نه بووايه ته که ره سته يه کي ده ستي من، پيم بلتي نه وسا چۆن خواوه ند تيکمان ده بوو؟) ده ی باوه پاکوميؤس، ئيستت تينگه يشتت؟"

به لام کاتيک من قسه م ده کرد، پاکوميؤس ئيسقانيتي وردی دۆزيبۆه که تۆزتيک گوشتی پتیه ما بوو، که وتبووه کړاندنه وه ی وه لامي نه دامه وه.

بو ته وه ی باسه که بگۆرم، ناوړم بو باوه ئاگاپيؤس دايه وه و ليتم پرسى: "باوه ئاگاپيؤس، چۆن بوويت به راهيب؟"

- "چۆن بوومه راهيب؟ نه وه حه زی من نه بوو، به لکو حه زی خودا بوو. کاتيک ته مه نم بووه بيست سالان، په رۆشبييه کي گهره م بو پوئينی جبه ی راهيبی تيدا وروژا، به لام شه يتان کۆسپی له رتيگه داده نام، ليتم ده پرسيت چ کۆسپيک؟ باشه.. منيش هه ر ته مه ت پتیده ليم: کاروباره کانم به باشی به رتیه ده چوون و پارهم په يدا ده کرد، پاره په يدا کردن يه عنی چی؟ يه عنی له بير کردنی خودا، به ليتنده ر يووم

و پرد و خانووم رۆدهنا و ڕینگام رادهکیشا و پارهیهکی زۆرم چنگ دهکوت، هه‌میشه به‌خۆم ده‌گوت: هه‌ر کاتێ پارهم به‌دهسته‌وه نه‌ما، ئەوسا ده‌رۆم ده‌مه‌ راهیب و خودا به‌زه‌یی پێمدا دیته‌وه، له‌موزایه‌ده‌یه‌کدا ته‌نانه‌ت جلکه‌کانی به‌ریشم دانا. گوتم: سوپاس بۆ خودا، هه‌موو داویکی به‌یه‌وه‌ندیم له‌گه‌ڵ دونیادا پچری و گۆشه‌گیربووم، میزه‌لانت بینه‌وه که په‌ته‌که‌ی ده‌پچرێ چۆن به‌حه‌وادا ده‌چێ؟ منیش هه‌ر ناوها ته‌رکی دونیام کرد!

روخساره‌ رهنگه‌په‌رپه‌وه‌که‌ی سوور داگه‌را، بیری که‌وته‌وه که خۆی له‌دونیایا داپه‌یوه و هه‌ستی خۆشحالی دایگرت.

- "ناوهاوو هاتم بۆ ئێره، نه‌مه‌ده‌زانی بچم بۆ کوێ، خودا به‌رهمه‌تی فراوانی خۆی ده‌ستی گرتم و بۆ ئێره‌ی هینام. هاتم، به‌لام هینشا گه‌نج و به‌قلافت بووم، حال و وه‌زعی ئیستاکیم مه‌بینه، هه‌نوکه‌ پیره‌بووم و وه‌کی میوژ هه‌له‌چرووساکوم، به‌لام ئەو کاتانه، هینشا خوی‌ن له‌ناوه‌وه‌مرا قولپی ده‌دا، نه‌مه‌ده‌توانی ده‌سته‌وه‌ ئه‌ژنۆ بۆم و بێ ئیش دانیشم، عیبادت ته‌سه‌للای نه‌ده‌دام، هه‌ر بۆیه‌ تیه‌هه‌له‌چووم، جادده‌م راکیشا، ته‌واوی ئەو جادده‌نه‌ی که‌ پێیاندا هاتین هی منه، لێره‌ جادده‌ راکیشان ئیشی سه‌ره‌کی من بوو، ناخر من بۆ ناوها کارێک هاتومه‌ته‌ دنیا، خۆ گه‌ر بچمه‌ به‌هه‌شت، ئەوا به‌و جادده‌نه‌دا ده‌چم که خۆم رامکیشاوان!" پێکه‌نی و بیستی گالته‌ به‌وه‌ نه‌انه‌ی خۆی بکات. گوته‌ی: "تۆرچیو! به‌هه‌شت! ئەدی توخودا ئا به‌م وه‌زعه‌وه‌ بونیاده‌م ده‌چیت به‌هه‌شت؟"

پاکومیووس، که‌ زۆرخۆری مری کردبوو، به‌تانییه‌کی ئەستووری له‌خۆوه‌ پێچابوو، وه‌نه‌وزی ده‌دا و قسه‌کانی ئەو دوا‌ی ناگاپیوسی گوێ لێ بوو، چاوانی کرده‌وه و به‌ده‌نگیکی زولال گوته‌ی: "ناگاپیوس، دل له‌دل مه‌ده، ده‌چیت به‌هه‌شت!"

ناگاپیوس پێکه‌نی و گوته‌ی: "هه‌موو شتیکی لای تۆ ته‌واوه، چ ترسیکت نییه، تۆ به‌رنگ و فلچه‌ به‌هه‌شت دروست ده‌که‌یت و پاشان تیی ده‌چیت، به‌لام ئەدی من چ بکه‌م؟ ئای خودایه! من هه‌ر ده‌بێ رۆبێم و رۆبێم و رۆبێم، پێویسته‌ له‌سه‌رم تا به‌ر ده‌رگای به‌هه‌شت ڕینگه‌ لێده‌م و تا ئەوێ بکه‌مه‌ جادده، ئەگینا نامکه‌ نه‌ ژووری، هه‌ر که‌س به‌قه‌د هیممه‌تی خۆی خانوو رۆده‌نی!"

پاشان رووی کرده‌ من و پرسی: "ئه‌دی تۆ چۆن؟"

- "من؟ من چومومه‌ته‌ به‌هه‌شت. له‌ مه‌زنده‌ی مندای به‌هه‌شت ده‌بینم کیتۆیکه‌ به‌رز، نوێژخانه‌یه‌کی چکۆله‌ به‌ترۆیکه‌ که‌یه‌وه‌تی، له‌ده‌ره‌وه‌ی نوێژخانه‌که‌ش سه‌کوێه‌کی به‌ردین و گۆزه‌یه‌ک ئاره‌قی خورماش له‌سه‌ر سه‌کوێه‌یه‌، دوو کوتری برژاو و بریک گوێز و خورما، دوو پیای میه‌ره‌بانم له‌گه‌ڵدان، هه‌موومان له‌باره‌ی به‌هه‌شته‌وه‌ ده‌ناخفین!"

به‌لام پاکومیووس هه‌لده‌له‌زی، توندتر به‌تانییه‌که‌ی له‌خۆوه‌ پێچا و هه‌ستایه‌ سه‌رپن، لیتوی شین هه‌لگه‌راپوو، دانه‌ویوه‌ و گۆزه‌که‌ی هه‌لگرت و پاشماوه‌ی ئاره‌قه‌که‌ی چۆرپ کرد.

- "بۆ خاتری خودا هه‌ستن با برۆین، لێره‌ له‌ سه‌رمادا ره‌ق ده‌بینه‌وه!"

وای گوت و که‌وته‌ دابه‌زین.

ئهو شه‌وه‌ له‌ژووره‌که‌مدا به‌تاقی ته‌نها لاپه‌ره‌کانی ته‌وراتم هه‌لده‌دایه‌وه‌ و زه‌ینم لیتوولیتو بیوو له‌ویته‌ی بیابان، هه‌له‌به‌ت هیچ که‌س له‌ بیاباندا نیشته‌جێ نه‌بووه‌ مه‌گه‌ر یه‌ک که‌س، ئەو که‌سه‌ش نه‌ ده‌بووری، نه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ ده‌یگرێ، نه‌ به‌زه‌یی ده‌جوولێ. ترس فه‌رمانه‌وه‌ی بیابان نییه، تینووتی و برسیتی و شه‌که‌تیش نین، مردنیش نییه، به‌لکو خودا فه‌رمانه‌وه‌ی بیابانه‌.

هه‌روا ته‌وراتم موتالا ده‌کرد و گه‌یشتمه‌ ئەو پنچکه‌ی که‌ کلپه‌ ده‌سه‌نی به‌لام ناسووتن، مه‌زنده‌م کرد هه‌مدیس چوممه‌ته‌وه‌ ئەو دۆله‌ ترساکه‌ی که‌ یه‌هوه‌ له‌نیوان چیاکاندا شه‌قی کردبوو تا لیتوه‌ی تیه‌په‌رێ، کتیبی پیرۆز له‌زنجیره‌ شاخیک ده‌چوو به‌ترۆیک زۆروه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ران به‌نه‌عه‌ته‌کیشان و به‌ستراو به‌گورب و پێچراو له‌جلکی شه‌وه‌ له‌سه‌ری دابه‌زبون.

هه‌روا که‌ به‌سه‌ر کتیبی پیرۆزدا چه‌مابوومه‌وه‌ و له‌گه‌ڵ هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کدا که‌ ده‌مخوینده‌وه‌، له‌ دوندیکه‌وه‌ بازم ده‌دایه‌ سه‌ر دوندیکێ تر، بیری ئەو کێژم که‌وته‌وه‌ جارێکیان به‌وروژانه‌وه‌ باسی هه‌رزه‌کارێکی در و قۆزی بۆ کردم که‌ سه‌ره‌رای نا‌ره‌زایی خه‌لک، خودا به‌پادشا هه‌لی برژاردبوو.

ئیدی (سامۆبیل)، ئەو پێغه‌مبه‌ره‌ پیره‌ی به‌رامبه‌ر ئەو بریاره‌ لاساری نواند و بووه‌ بازچیه‌ی ده‌ستی خواوه‌ند، دلی پرکردم له‌په‌ژاره‌ و گومان. قاقزم هه‌لگرت و که‌وتمه‌ نووسین تا دل هیتۆکه‌مه‌وه‌، ناخر نووسین ئەو که‌ره‌سته‌ ترسنۆکانه‌یه‌ بووه‌ که‌ راهاتبووم بۆ هیتۆکردنه‌وه‌ی خه‌مه‌کانم هانای بۆ به‌رم.

- "سامۆیل!"

پێغه‌مبه‌ری پیر به‌قایشه‌ چه‌رم و جلکه‌ چرچ و لۆچه‌که‌یه‌وه‌ چاوانی بریبووه‌ شار، هاواری خودای نه‌ده‌نه‌فت، خۆر بالیک له‌ئاسۆ هه‌لکشابوو، (جلجال) ی گوناها‌بار له‌و دوری دوروه‌، له‌خواره‌وه‌، له‌نیوان دوو گاشه‌به‌ردی سووری چپای (که‌رمل) دا، به‌دارخورمای شمشیرئاسا و داره‌نجیره‌ کتیبیه‌ ته‌واو که‌یبوه‌کانیه‌وه‌، شه‌نی بوو.

ده‌نگی خواوه‌ند جارێکی تر سه‌دای دایه‌وه‌: "سامۆبیل، سامۆبیل ئەی به‌نده‌ی ئیماندارم، پیره‌بویت، مه‌گه‌ر گویت له‌ ده‌نگم نییه؟"

سامۆبیل راچله‌کی، برۆ چرکه‌کانی له‌توره‌بیدا هاتنه‌وه‌یه‌ک و ریشه‌ درێژ و بژکه‌ی له‌ریبه‌وه‌، گوته‌ی وه‌ک سه‌ده‌فی زه‌ریا فیکه‌ی ده‌کیشا، له‌عنه‌ت له‌هه‌ناویدا وه‌کی مایینیکی چه‌موش حیلانندی، ده‌ستی بۆ ئەو شاره‌ی که‌ پێده‌که‌نی و گۆزانی ده‌گوت و وه‌ک پوره‌هه‌نگ و یزه‌ و یزی بوو رایه‌ل کرد و نه‌راندی: "له‌عنه‌تی من له‌هه‌موو ئەو که‌سانه‌ بێ که‌ پێده‌که‌ن، له‌عنه‌تی من له‌هه‌موو ئەو قوربانیه‌ نا‌سه‌رعیبانه‌ بێ که‌ روخساری ناسمانیان ره‌ش داگه‌راندوووه‌، له‌عنه‌تی من له‌و ژنه‌ بێ که‌ پاژنه‌ی قاپقاپه‌که‌ی به‌به‌ردی شه‌قامه‌کاندا ده‌کوته‌! خودایا.. چما برووسکه‌ له‌ په‌ی ده‌سته‌ برۆنزییه‌کاندا کوژاوه‌ته‌وه‌؟ ئەم به‌لا پیره‌زه‌ت به‌سه‌ر جه‌سته‌ی بێ خه‌وشی پادشا‌که‌ماندا هیتا که‌چی له‌کاتیکدا ئەو وه‌ک گوێچکه‌ ماسی که‌فی ده‌چراند و وه‌ک کیسه‌ل هانکه‌ هانکی بوو، به‌لادا هات و که‌وته‌ سه‌ر عه‌رد.. بۆچی؟ چی لێ کردبویت؟ من پرسیم لێ ده‌که‌م، وه‌لام ده‌وه‌! که‌واته‌ گه‌ر دادوه‌ریت، ئەوا تا‌عنوێک بۆ هه‌موو

به شه‌ریبه‌ت بنیره، تۆوی پیاوه‌تی له لاکه‌له‌که‌یان ده‌ریبینه و به‌گاشه‌به‌ردیدا بماله!"
ده‌نگی خواوه‌ند بۆ جاری سیتیهم، وه‌ک هه‌وره‌گرمه‌ ده‌نگی دایه‌وه: "سامۆبیل بێده‌نگ به! سامۆبیل
گوتم بۆ رادبیره!"

جه‌سته‌ی پیتغه‌مبه‌ر که‌وته هه‌له‌له‌رزین، کاتێ به‌گاشه‌به‌ردیتکی خوتناوییه‌وه که‌ قوربانیه‌کانی خواوه‌ندی
له‌سه‌ر سه‌ر برابوون، پالی دایه‌وه تا نه‌که‌وئ، هه‌ر سه‌ن هاواره‌که‌ی خواوه‌ندی به‌یه‌که‌جار ژنه‌فت، باوه‌شی
بۆ سه‌روه‌ه کرده‌وه و گوئی: "خواوه‌ندا.. ئه‌مه‌ تام لیره!"

- "سامۆبیل، گۆزه‌که‌ت پرکه‌ له‌زه‌یتی پیتغه‌مبه‌ریتی و بچۆ بۆ به‌یتله‌حم!"
- "به‌لام ناخر به‌یتله‌حم زۆر دووره، سه‌ده‌یه‌ک کۆیلایه‌تیکردنی تۆ پیتوبلی پتیه‌ نه‌هیتشتووم، خواوه‌ندا
که‌سیتیکی تر بدۆزه‌وه، من ئیتر توانام نه‌ماوه!"

- "من له‌گه‌ل جه‌سته‌دا نادویم، رقم لیه‌تی و ده‌ستی لیتوه‌ نادهم، من له‌گه‌ل سامۆبیلدا ده‌دویم!"
- "خواوه‌ندا بدوئ، ئه‌مه‌ تام لیره!"

- "سامۆبیل، گۆزه‌که‌ت پرکه‌ له‌زه‌یتی پیتغه‌مبه‌ریتی و برۆ بۆ به‌یتله‌حم، بئ لیتوه‌له‌یتناوه‌وه، بئ ئه‌وه‌ی
به‌هیتیت که‌سه‌ت له‌گه‌لدا بئ، له‌ ده‌رگای مالتی (یه‌سی) (*) بده!"
- "ناخر من پیتشته‌ قه‌ت بۆ به‌یتله‌حم نه‌چووم، ئیتر چۆن مالتی (یه‌سی)م بۆ ده‌دۆزیتته‌وه!"

- "ده‌رگای ماله‌که‌یانم به‌جیتیه‌نجی خوتناوی نیشانه‌کردوه‌وه، له‌ده‌رگای ماله‌که‌ی بده و له‌نیو حه‌وت
کوپه‌که‌یدا یه‌کتیکیان هه‌لبژیره!"
- "خواوه‌ندا کامیان هه‌لبژیرم؟ چاوانم تاریک داها‌توون و ناتوانم به‌باشی ببینم!"

- "کاتێ له‌ به‌رامبه‌ریدا ده‌هه‌ستیت، دلت وه‌ک گولکیتیک ده‌مپینئ، ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ کوپه‌پانه‌ که‌ ده‌بئ هه‌لی
بژیریت! قژی لاده، ته‌وقه‌ سه‌ری بدۆزه‌وه، به‌ناونیشانی پادشای ئیسراییل ته‌وقه‌ سه‌ری بۆ چه‌ورکه‌!"
- "به‌لام ناخر شاول (***) پیده‌زانئ و له‌گه‌رانه‌وه‌مدا بۆسه‌یه‌کم بۆ ده‌نیتته‌وه و ده‌مکوژئ!"

- "من چ باکم به‌وه هه‌یه! من هیچ ژبانی به‌نده‌کانی خۆم بئ گرنگ نییه، ده‌ی بکه‌وه‌ رئ!"
- "نه‌خیر، نارۆم!"
- "سامۆبیل، ئاره‌قه‌ی روخسارت بسره، ددانه‌کانت توند له‌سه‌ر یه‌ک دانئ تا چۆقه‌پان نه‌یه‌ت، ئه‌وسا
له‌گه‌ل من، له‌گه‌ل خواوه‌نددا بدوئ! سامۆبیل منگه‌ منگی چیته، به‌ناشکرا بدوئ!"

- "منگه‌منگ ناکه‌م، گوتم نارۆم!"
- "هیواشته‌ر بدوئ، هاوار ده‌که‌یت وه‌ک ئه‌وه‌ی بترسیت! بۆ نارۆیت؟ من دلنیام سامۆبیل وه‌لام
ده‌داته‌وه و به‌قه‌سه‌م ده‌کا، ده‌ترسیت؟"

- "نا، ناترسم، خۆشه‌ویستی رینگه‌م نادا برۆم، ناخر من بووم (شاول)م وه‌ک پادشای ئیسراییل
Jesse (*)
Saut (***)

چه‌ورکرد، له‌کوپه‌کانم زیاتر خۆشده‌وئ، رۆحی خۆم ده‌ماندۆته‌ نیتو له‌نگ په‌ریوه‌کانییه‌وه، رۆحی
پیتغه‌مبه‌ریتی، رۆحی من بوو که‌ به‌ناوبانگی کرد، ئه‌وه‌ ئیدی جه‌سته و رۆحی منه، خیانه‌تی لئ ناکه‌م!"
- "بۆچی بیده‌نگ بووت؟ چما به‌م خیرایییه‌ دلئ سامۆبیل چۆل بوو؟"

- "خواوه‌ندا، تۆ قادیری ره‌ه‌ایت، گه‌مه‌م پئ مه‌که، بکوژه! چ چاره‌یه‌کی ترت نییه، بکوژه!"
چاوانی سامۆبیل پرپوون له‌خوتین، چنگی به‌گاشه‌ به‌رده‌که‌دا کرد و چاوه‌رئ بوو، جارێکی تر نه‌راندئ:
"بکوژه! بکوژه!"

- "سامۆبیل..!"
هه‌نوکه‌ ده‌نگی خواوه‌ند میه‌ره‌بانانه‌ تر بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی تکای لئ بکات، به‌لام پیتغه‌مبه‌ری پیر
تووره‌تر و که‌له‌ره‌قتر ببوو.

- "بکوژه! بکوژه! چاره‌یه‌کی ترت نییه!"
وه‌لام نه‌بوو، نیوه‌رۆ تپسه‌ری و خۆر خلۆربۆوه، کوپتکی ره‌شتاله و پیتسه‌تی ده‌رکه‌وت، به‌کویره
رینگه‌که‌دا سه‌رکه‌وت و به‌ترسه‌وه له‌پیتغه‌مبه‌ر نزیك بۆوه، پیده‌چوو له‌ لیتواری خه‌ره‌ندیک نزیك بیتته‌وه،
ژمه‌ه‌ خواردنه‌که‌ی پیتغه‌مبه‌ری که‌ بریتی بوو له‌ خورما و هه‌نگوین و نان و گۆزه‌یه‌ک ئاو له‌سیتبه‌ری
گاشه‌به‌رده‌که‌دا دانا و پاشان به‌په‌له‌په‌ل و به‌هه‌ناسه‌ برکتیه‌ له‌کتیه‌که‌ دابه‌زی، چۆوه‌ ناو شارو خۆی خزنده
کوخته‌ په‌رپووته‌که‌یانه‌وه، دایکی دانه‌ویته‌وه و له‌نامیتری گرت. به‌ده‌نگیتکی له‌رزۆکه‌وه‌ پرسئ: "هیتشتا
هه‌ر...؟ هیتشتا هه‌ر...؟"

کوپه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: "به‌لئ، هیتشتا هه‌ر له‌گه‌ل خواوه‌نددا له‌جه‌نگدایه!"
خۆره‌ که‌وته ئه‌ودبوو چیاکانه‌وه، ئه‌ستیره‌ی ئیواره‌ ده‌رکه‌وت و وه‌ک سه‌ره‌بزووتکیک به‌ژوور شاره
گوناهه‌باره‌که‌دا هه‌لوسا، ژنیکی په‌نگه‌ریو له‌ودیوی په‌رده‌وه ئه‌ستیره‌که‌ی بینی و قیزاندئ: "هه‌ر ئه‌لعان
ده‌که‌وئ و دونیا ده‌سووتینئ!" ئه‌ستیره‌کان له‌ ئاسماندا گه‌مه‌یان ده‌کرد و به‌ژوور پرچه‌ درتیه‌کانی
پیتغه‌مبه‌ره‌وه ده‌ده‌ره‌وشانه‌وه، گوئ قولاغ به‌سه‌ر په‌رپه‌وه‌یه‌کی نه‌بینه‌راوه‌وه ده‌سوورانه‌وه. هه‌روا که
له‌نیویاندا راوه‌ستا، هه‌لده‌له‌رزئ. خۆیان کرد به‌قژیدا و وه‌ک ده‌نکه‌ ته‌رزه‌ به‌ر لاجانگه‌کانی که‌وتن.

له‌بوولیتله‌ی به‌یاندا، سامۆبیل که‌وته ورته‌ورت: "خواوه‌ندا.. خواوه‌ندا!" له‌وه‌ زیاتر نه‌یتوانی هیچی تر
بلئ، گۆزه‌که‌ی داگرت، پری کرد له‌زه‌یتی پیتغه‌مبه‌ریتی، ده‌ستی دایه‌ گۆچانه‌که‌ی و به‌چیاکه‌دا که‌وته
دابه‌زین، پیتکانی بالیان ده‌کردبوو، دلۆپه‌ شه‌ونم وه‌ک ئه‌ستیران به‌سه‌ر ریشه‌ سپیه‌که‌یه‌وه پرشنگیان
ده‌دا، دوو منال که‌ له‌سه‌ر قالدیره‌ی یه‌که‌مین مال سه‌رگه‌رمی وازی بوون، به‌بینینی جلکی چرچو لۆچ و
میتزه‌ره‌ سه‌وزه‌که‌ی پیتغه‌مبه‌ر رابان کرد و هاواریان کرد: "وا هات.. وا هات...!" سه‌گه‌کان کلکیان کلافه
کرد و له‌قۆزینه‌کاندا هه‌لتروشکان، گۆلکیتیک که‌ ملی نابوو سه‌ر عه‌رده‌که‌ بۆراندئ، ره‌شه‌بایه‌ک هه‌لی
کرد، ده‌رگاکان داخران، دایکان مناله‌کانی خۆیان له‌کۆلان بانگ کرده‌وه و بۆ ماله‌وه‌یان بردنه‌وه،
سامۆبیل له‌کاتیکدا که‌ گۆچانه‌که‌ی به‌به‌رددا ده‌کیشا، به‌هه‌نگاوی گه‌وره‌وه به‌شاردا تیده‌په‌ری،
له‌به‌رخۆبه‌وه گوئی: "هه‌ست ده‌که‌م جه‌نگیت وه‌ک تاعون، وه‌ک خواوه‌ند، ژوور سه‌ری خه‌لکی ته‌نبیه!"

دوو شوان سهر و گۆچانتيكى دريژبان به دهستهوه بوو، له پنگاگه دا دهر كهوتن، ههر كه پيغه مبهريان بيئي كړنو شيان بۆ برد.

- "خواهندا، ئه مرم پي بكه تا به گۆچان ميشكيان بپيژنم، له گهډا دلدا بدوي، من نامادم!"
بهلام چ دهنگييك نه هات، ئه ميس له كاتيكا كه له عنه تي له توخمي به شه ده كرد، پنگه خزي گرته بهر.

خۆر هه لايساو و تهپ و تۆز له ژيتر پييدا بهرز ده بووه و وهك هه ور خۆي لتييه وه ده ئالاند، ههستي به تينو پي تييه كي ناكاو كرد و هاواري كرد: "خواهندا، شتيك به دروي بيخومه وه!"
دهنگيكي ئارام، دهنگيكي ميه ره بان له ته نيشتييه وه، دهنگيكي سازگار وهك خوردي ئاو، گوتي: "بخوره وه!"

ئاوري دا به و بيئي ئاو له قه له شي بهر ديكه وه ده تكي و له چالتيكا كۆي ته وه، دانه و توپه، سميلي لادا و ده مي به ئاوه كه وه نا، فينكايي ئاو تا پاژنه پي پهرش بووه و گوري تي هاته وه.

هه مديس كه و ته وه پي، خۆز داچو، پالي به قه دي دارخورمايه كه وه دا، دهستي راستي خسته ژيتر گۆنای و خه ويكي قوولي لي كهوت، چه قه له كان له ده وري كۆي و نه وه، بهلام كاتيكا بۆنيان پيوه كرد، له ترسا تيبان قوچاند، ئه ستيره كان وهك شمشير به ژوور سه ريبه وه هه لئواسرابوون، به ره به يان خه به ري بووه و سه ره له نوئي كه و ته وه پي.

رۆژي ستيه م، دهشت له مياني باريكه پي شاخه كانه وه دهر كهوت، روواري ئوردون له ناوه ندي ده شته كه دا وهك ماريكي تير و خاو و خليچك، ماريكي په له په له سي سه وز ده دره وشايه وه. سي رۆژي تر تيه پي و پاشان له ناكاو خانوه كاني به يتله حم، سپي وهك ئه لماس له پشت دارخورماكانه وه دهر كهوتن.

پۆليك كۆتر به سه ر پيغه مبه ردا تيه پرين، بۆ ساتييك له فرين كهوتن و پاشان به ترسه وه وهك تير به ره و شار دا بان له شه قه ي بال.

له ده روزه گه وره كه ي باكوري شادا، بۆدري مه رومالات ئه و ناوه ي ته نيبوو، له نزبك ده روزه كه وه كويتر و گه ر و گوله كان سوالي نانيان ده كرد، پيره ميتران له چاوه رواني پيغه مبه ردا راوه ستابوون، زنده قچووانه له نيو خوياندا كه و تيوونه و رته ورت و ده يانگوت: "په تاي گه ربي له ناوماندا بلاو ده بيته وه، خواوه ند دانا به زيته سه ر عه رد ته نها بۆ ئه وه نه بي مه خلوقه كاني خۆي ويران كات!"

پير تر نيان پي به جهرگي خويان، هه نگاويك هاته پيش و گوتي: "من قساني له گهډ ده كه م!"
پيغه مبه ر له گهډ هه وريك ته پوتوزدا گه يشت و جل كه چرچ و لۆچه كه ي وهك ئالاي دپاوي جهنگ ده شه كا به وه.

- "چيت بۆ هيناوين؟ ناشتي يان كوشتار؟"
پيغه مبه ر ده ستي رايه ل كرد و وهلامي دا به وه: "ناشتي. بچنه وه مالي خوتان و شه قامه كان چۆل كه ن، ده مه وي به ته نها پياياندا تيه پرم!"

شه قامه كان چۆل كران و دهرگاكان داخران، ساموييل له گهډ تيه پرينيدا يه كه يه كه دهرگاكاني به وري ده پشكني و په نجه ي پيدا ده هينان. له قه راغ گوند، به سه ر دهرگاي دوا ماله وه، جيه نجه خوتنا وييه كه ي ناسيبه وه. له دهرگاي دا، خانوه كه له رزي و (يه سي) پير به ترسه وه هه ستايه سه ريخ و دهرگاكي كر ده وه.

- "يه سي مالت له ئه ماندا بيخ و هه ر جهوت كوره كه يشت له عافيه تدا، هيوادارم بوو كه كانت كورت بۆ بخه نه وه، خودا يار و ياوه رت بيخ."

يه سي شه ويله ي خواره وي له رزي و وهلامي دا به وه:
- "مه شيه ت، مه شيه ت ته ئه وه!"

پياويك له بهر دهرگاكه دهر كهوت، ساموييل ئاوري دا به وه و به بييني خوشحال بوو، پياويكي كه ته و قزي ريش و لوول، سينگيكي بان و كولكن، قاچي ئه ستور وهك دوو ستونگي برۆنز.

(يه سي) به شانازيبه وه گوتي: "ئمه (ئه لياب) ي كوره گه وره مه!"
ساموييل هيجي نه گوت، چاوه رتي هاواري دلي بوو، ئه قلي ده يگوت: "ده بيخ خۆي بي، ييگومان خۆيه تي، خواوه ندا.. بۆ قسه ناكه يت؟"

قه ده ريك چاوه رتي كرد، بهلام كوتوپر دهنگيكي ترسناك له ناخيدا ته قيه وه: "ئمه چه نه بازيه چيه ؟ ئه قلت ئه وي هه لئار دووه .. راسته ؟ بهلام من ئه وم ناوي، ئه وم ناوي، من دل تاقي ده كه مه وه، قولايي دل ده گه ريم و به ره پري پشتا رۆده جم، مۆخي ئيسكه كان وه زن ده كه م، من ئه وم ناوي!"
ساموييل فه رمانده رانه گوتي: "كوري دووه مت بيته!" واي گوت و رهنگي ليو پهر ي.

كوري دووه هات، بهلام ئه مجاره ش دلي ساموييل له جتي خۆي ما به وه و جو له ي نه كرد:
- "ئو نيه، ئو نيه!"

هه روا كه به چاوه گيتر به پشت، ئه ژنو، نيوچه وان و برۆ و دهم و دداني يه كه يه كه ياندا- وهك ئه وي به رانه كيو بن- هه ر شه شياني رته كر ده وه و هاواري كرد: "ئو نيه، ئو نيه، ئو نيه!"

هيند شه كه ت بوو كه ئيدي له پي كهوت و له بهر دهرگاكه دا كهوت و له تاو ئازار هاواري كرد: "خواهندا، فريوت دام، تو هه ميشه فيلباز و هه ميشه بي به زديت، تو روحم به به شه ريبه ت ناكه يت، دهر كه وه! من ساموييلم، بانگت ده كه م! بۆ قسه ناكه يت؟"

(يه سي) شه ژا و هات بۆ لاي. گوتي: "هيشتا (داود) ي كوره چكۆله م ماوه، ئه و لاي په زه كانه!"
- "بنيره به دايدا!"

باوكي گوتي: "ئه لياب برۆ براكه ت بانگ كه وه!"
ئه لياب نيوچه واني گرژ كرد، باوكه كوري دووه مي بانگ كرد: "ئه بينا داب برۆ براكه ت بانگ كه وه!"
ئه ميش نه چوو، هيج كام له براكان نه چوون، ساموييل له بهر دهرگاكه هه ستا. گوتي: "دهرگاكه بكه وه، خۆم ده جم!"

پيره ميترد لتي پرسى: "ده ته وي شيوه يت بۆ هه لده م تا بتوانيت بيناسيته وه؟"

- "نا.. له باب و دایکی باشت دیناسمهوه!"

پاشان، له کاتیکدا که پیتی له بهردهکان هه لده نگوته به گردۆلکه که دا سه رکهوت، به دهم سه رکهوتنه وه هاواری ده کرد: "نامه وئ، نامه وئ!"

لهو ساته وه خته دا گه نجیکی بینی له نپوه مه ره کانیدا ویتساو و قزّه سووره که ی وهک خۆری گزنگ دده ره وشایه وه، له جتی خۆیدا تاسا، وهک گۆلکیک مړاندی.

فرمانده رانه بانگی کرد: "داود... وه ره ئیره!"

داود وه لامی دایه وه: "خۆت وه ره ئیره، من ناتوانم مه ره کانم جی بیللم!"

ساموئیل هه روا که لیواو لپوه له رق، ده چوه پیتش، نه راندی: "خۆیه تی.. خۆیه تی!"

که گه بیسته لای، شانی گرت، به نجیه ی به پشتیدا رۆ برد و دهستی به قاچیدا هینا و له وپوه گه راپه وه بۆ سه ری.

داود به تورپه یی سه ری برده دواوه و گوتی: "تۆ کیتت؟ بۆچی ده پیشکیتت؟"

- "من ساموئیلیم، به نده ی خودا. خودا پیم ده لئ برۆ و منیش ده رۆم، پیم ده لئ هاوار بکه و منیش هاوار ده کم، من پیتی نهو، ده می نهو، دهستی نهو و سپهری نهو له سه ره عه رد. ده ی سه رت دانه وپنه!"

هه ر که تهوقی سه ری کوپه ی بینی، زهیتی پیرۆزی پیدا رشت.

- "من رقم لیتنه، تۆم ناویت، که سیکی ترم خۆشده ویت، به لام (با) ی خواوه ند به ژوور سه رمه وه هه لی کردوه و بروه چۆن پینچه وانه ی ویستی خۆم ده ست به رز ده که مه وه و زهیتی پینچه مه راپه تی به تهوقی سه ری تۆدا ده رپۆم. داود پادشای چه ورکراوی ئیسراییله، داود پادشای چه ورکراوی ئیسراییله!"

وای گوت و گۆزه ی زه یته پیرۆزه که ی کیشا به به رد پکدا و شکاندی.

- "خواوه ندا، تۆیش دلئ ئیمهت ناوها شکاند. ئیدی من نامه وئ بریم!"

نهوسا سهوت قه له رپش له قوولایی ئاسمانه وه هاتنه ده ر، له باز نه یه کی چکۆله دا به ژوور سه ریبه وه ده فرین و چاوه رپ بوون، پینچه مه به ر میزه سه وزه که ی داگرت و وهک کفن له سه ره ده که راپیخت،

قه له رپه شه کان نپزیکتر بوونه وه و زیاتر تازایه تبیان هاته به ر، پینچه مه به ر ده موچاوی خۆی به جبه شه که ی داپۆشی و ئیدی دوا ی نه وه چ جووله یه کی نه کرد.

به ناوها دونیا بیسیه که وه له باره ی مرۆقیک که بپهوه ده سه ری پچی خواوه ند ده کات، خهون بۆ دووری رپاندم و بپه هپج به رگریبه ک خۆم به ده ستگه لیکه نه بپنراو سپارد. بهو جوړه، نهو شه وه که زۆری لئ

ده ترسام، به خۆشی و به بپه بینی چ خهونیک تپه ری.

که گزنگی دا ته واپیک خۆش حال دابه زمه حه وشه، راهیبه کان لهو بوولیته دا وهک تارمایی ده هاتن و ده چوون و پاشان به که یه که له نوپژخانه که دا بزر ده بوون، له گه لپاندا چومه ژووره وه تا له سه ره

نه سه که ملتیک دانیشم و گوتی بۆ نزای به یانی رادپرم. دوو پیوسۆز له به رامبه ر میحراه که دا ده سووتان-

جگه له وه چ رۆشناییه کی تر نه بوو- به لام لهو تاریکاییه دا توانیم قلافه تی عه زا بیده ی مه سیح و روخساری مه به ربه بان و خه مینی پاکیزه ی پیرۆز له پالیدا بپنم. هه وا تژی بوو له بوئی مۆم و بخوور،

په لکی دار دیمشتی تابهت به جپژنی پاک، هیتستا له سه ره به رده کانی عه رده که په رش بوو. به خۆم گوت:

"چ به خته وه ریبه ک لیره دایه و چ گۆشه گیریبه ک! چه ند دووره دونیای پر واتهوات؟ بۆچی له ژیر بالی مه سیح راکه م و کوپه بچم؟ بۆچی له دل سۆزی و شادیبه چکۆله کانا غه رق بم؟ سه ده فه که لیره یه، نهو

سه ده فه ی که مرواریبه گه وره که ی تپدایه. کۆنترۆلی جهسته و رۆحی خۆم ده کم، ته وای نهو په لکه وردانه ده قرتینم که ده بنه مایه ی وشکه له گه رانی تاج، جگه له تاج چ شتی له من جی نامینی و پاشان

پاده م، تیکۆشه ریکی مه رزم به رامبه ره و منیش شو تپیتی هه لده گرم، تیکۆشه ریک که به ره وه هه لگژانیکه خه ته رناک ده روا و منیش له گه ل ویدا هه لده گژیم!"

له به ر رۆشنایی نه رم و نیانی پیوسۆزه کانا، دیقه تم دایه قلافه تی عه زا بیده و پتهوی مه سیح، بینی نهو دهسته ناسکانه ی که توند توند دونیایان گرتبوو نه یانده هیتشت رۆبجپته عه ده مه وه. بۆم ده رکهوت

مه سیح لیره، له سه ره عه رد و به درپژایی ژیاغان به نده ریک نه بووه ئینسان بتوانی له نگه ری خۆی تپدابگرئ، به لکو به نده ریک بووه که بونیاده م لپه وه چارۆکه ی خۆی هه لداوه و له که نار دوور که و تۆته وه

و به گژ زه ریایه کی تووش و تۆفانا ویدا چۆته وه و به درپژایی ته مه ن بۆ نه وه تیکۆشاوه له خواوه ندا له نگه رگرئ. مه سیح کۆتایی نیبه به لکو سه ره تاپه، نهو (به خیربیتی) نیبه به لکو وی (خودا حافییزه)،

نهو له هه وه ته که کانا راناکشی، به لکو چاوانی له نه ستیره ی ته وه برپوه و ده ست له سه ره سوکان وهک ئیمه شه پۆله کان خۆیانی پیدا ده کیشن، هه ر له به ره مه بوو خۆشم ویست، هه ر له به ره نه مه بوو شو تپیتییم هه لگرت.

نهو ده ی له سه روو هه موو شتیکه وه به ره و لای خۆی راپیکیشام و ئومیدم پیتی به ست، نهو ده یه که به چ به رخۆدان و تازایه تیه کی پالنه وانانه وه، نهو ئینسانه - ئینسانیک که خۆی له مه سه یحدا دۆزیبه وه -

که وه ته رپ تا به خواوه ند بگا و له گه لپیدا یه کانگیر بپ، یه کانگیر بوونیک که ئیدی ناکری له ت بکری.

جگه له مه چ رپگه یه کی تر نیبه به ره و خواوه ند، به شو تپیتی هه لگرتنی رپگه خوتناویبه که ی مه سیح، پیوسیسته له سه رمان تیکۆشین ئینسانه که ی ناخمان بۆ رۆح بگۆرین تا ئیدی له گه ل خواوه ندا یه کانگیرین.

نهو سروشته دوانه ییبه ی (مه سیح) (*م هه میسه پتی نه تپیه کی قوول و شاروه بووه، به تابه تپه یی تانه زرویی ئینسانی و سه روو ئینسانی مه سیح بۆ گه یشتن به خواوه ند، یان وردتر، گه رانه وه به ره و لای

خواوه ند و خۆیه کانگیر کردن له گه لپیدا. نهو نوستالیزیا نه تپینا میزه فره رۆحیی و فره واقیعیه، برینی قوولی کرده بوونه وه، به لام هه مدیس چاوه گی تری تیمدا ته قانده وه.

هه ر له سه ره تای تافی لاپه یه کی تر وهک خۆی له پپشه کی (دوا وه سه وه ی مه سیح) دا هاتوه.

(*) لیره وه تا چه ند لاپه یه کی تر وهک خۆی له پپشه کی (دوا وه سه وه ی مه سیح) دا هاتوه.

لهجەنگى ھەميشەبىي و درېدانەى نيوان رۆح و جەستەو ھاوگەى گرتووه. له ناوھەمرا، ھېتە تاريك و ئەزەلبىيەكانى ئىبلىس، ئىنسانىي و بەر له ئىنسانىي بووه و ھېتە درەوشاوەكانى خواوھنديش ھەر ئىنسانىي و بەر له ئىنسانىي بوون، رۆحىشم گۆرەپانى جەنگى نيوان ئەم دوو سوپايە بوو.

ئەم نازارە نازارەىكى بەسوئى بوو، جەستەم خۆشەدەويست بەلام نەمدەويست فەنايە، رۆحم خۆشەدەويست بەلام نەمدەويست بۆگەن كا، ئىدى كەوتە جەنگەو تا ئەم دوو ھېتە دژ بەيەك و خۆلقىتەرەى دونيا ناست كەمەو، كەوتە جەنگەو تا لەو دوو ھېتە بگەيەنم كە ئەوان دوژمنى بەكتر نەن، بەلكو ھاوکارى بەكترن، كەوتە جەنگەو تا بەيەكانگىرىي بەكتر خۆشووود بن و منبىش لەگەلباندا خۆشووود ب.

ھەر بونىادەمىتەك نيودى خواوھندە و نيوھەكەى ترى ئىنسان، ھەم رۆحە و ھەم جەستەش، لەبەرئەوھە لوغزى مەسىح، لوغزى ئاينىتەكى تايەتەبىي نىبە، بەلكو گشتىي و جىھانىيە، مەلەتەبىي نيوان خواوھند و ئىنسان، ھاوشان لەگەل خواستى بەكانگىرىي، لەناخى ھەر كەسەكدا دەتەقەتەوھە. ئەم مەلەتەبىيە، دەشى زۆر جار كەمخايەن و ناھاگايەن بى، رۆحى لاواز ناتوانى بۆ ماوھەيەكى دىرئىز خۆى لەبەر مەقاوھەتى جەستەدا رابگرئى، ئاخى رۆح قورس دەبى و دەبەتە گۆشت و كۆتايى بەبەر خۆدان دى، بەلام لەنيو ئىنسانە بەرپرسىيارەكاندا، ئەوانەى كە بەشەو و رۆژ چاويان لە (ئەركى بالا) برپوھ، مەلەتەبىي نيوان رۆح و جەستە بەتەرزىكى بىرھومانە دەتەقەتەوھە و دەشى تا مردن بەردەوام ب.

ھەرچەندىك گورى رۆح و جەستە زىاتر بى، ئاكامى مەلەتەبىيەكە دەولەمەندتر و دوا يەكانگىرىبوونەكەيش دەولەمەندتر دەبى، خودا رۆحى زەبوون و جەستەى تەمبەلى خۆش ناوئى، ئاخى رۆح دەبەوئى لەگەل جەستەيەكى تۆكەم و تژیي لە مەقاوھەتدا بەكەوتە مەلەتەبىي، رۆح مەلىكى گۆشتخۆرى ھەميشە برسبىيە، جەستە دەخوا و بەھەر سكردى دەبىشارتەوھە.

بەر خۆدان و مەلەتەبىي نيوان رۆح و جەستە، ياخي بوون و مەقاوھەت، سازش و خۆبەدەستەوھەدان، دواجار - ئامانجى بالاى مەلەتەبىيەكە - يەكانگىرىبوونە لەگەل خواوھند. ئەمە ئەو ھەلگەزانەيە كە مەسىح پىتوھى پابەندبوو، ئەو ھەلگەزانەى كە داوامان لى دەكات ئىمەيش پىتوھى پابەندبىن و شوئىتەبىي ھەنگاوه خوتىنەكانى - شوئىتەبىي ھەنگاوه خوتىنەكانى مەسىح - ھەلگىرن.

رۆيشتن بەرەو ئەو دوندە بەرزەى كە مەسىح، بەكەمەن كۆرپەى رىزگارىي چوھە سەرى، ئەركى بالاى ئىنسانى بەرخۆدەرە. بەلام دەى چۆن دەست پى بەكەن؟

ئەگەر بمانەوئى گورى رۆيشتن بەرپەگەى ويدا پەيداكەين، ئەوا دەبى ناسىنەتەكى قوولمان لەبارەى مەلەتەبىيەكەيەوھە بى و سەرلەنوئى لە نازارەكانىدا بژىيەنەو، ھەر لە سەر كەوتەبىيەوھە بەسەر تەلە دانراوھەكانى سەر عەردا تا قوربانىدانى بەشادومانىيە چكۆلە و گەورەكانى ئىنسان و ھەلگەزانى لەقوربانىيەكەوھە بۆ قوربانىيەكى تر و لە نەبەردىكەوھە بۆ نەبەردىكى تر تا گەيشتن بەتروپكى شەھادەت، واتە گەيشتن بەخاچ.

من ھەرگىز پىشتەر بەو توندوتىبىيە شوئىتەبىي سەفەرى خوتناويى مەسىح بۆ جەلجەتا، وەك ئەو رۆژان

و شەوانەى كە لە ئۆرشەلەيم و جەليل و كەنارى بەحرلەيت بووم، ھەلگەرتووه (*).

چ كاتىك بەئاوھا لىكحالىبوون و عىشقىكەوھە ژيان و موسىبەتەكانىم ئەزمون نەكردووه، ھەرگىز پىشتەر بەئاوھا شىرىنەبەك و بەئاوھا عەزەبىكەوھە ھەستەم بەخوتىنى مەسىح نەكردووه كە قەترە قەترە دەرژىتە دلەم.

لەبەرئەوھى بۆ ھەلگەزان بەخاچدا، كە تروپكى قوربانىيە، بۆ ھەلگەزان بەرەو لای خواوھند، كە تروپكى مەعنەوييەتە، مەسىح بەتەواوى ئەو قۆناغانەدا تىپەرپوھە كە ئىنسانى كۆلنەدەر پىياندا تىپەدەرپوھە. ھەر بۆيە نازارەكانىمان ئاوا پى ئاشنايە، ھەر بۆيە بەزەبىمان پىيدا دىتەوھە و ھەر بۆيەش سەر كەوتەنى ھىجگارەى وى سەر كەوتەنى تايەتە ئىمەيە كە لەئايىنەدەدا و دەستە دەھىنەن. ئەم لايەنە لەسروشەتى مەسىح كە بەشپوھەيەكى قوول سروشەتى ئىنسانىيە، يارمەتەيمان دەدا تىي بەگەين و خۆشمان بوئى و شوئىتەبىي نازارەكانى ھەلگىرن، ھەر وەك ئەوھى نازارى خۆمان بى. گەر ئەم توخمە بەشەرىيە گەرمە لەناخى ويدا نەبا، ئەوا نەبەدەتوانى بەو ھەموو مەھەربانى و دلەتەبىيەوھە ژىي دلەمان بەھىتە لەرە و نەبەدەتوانى بىتە نمونەى ژيانمان. كاتە تىدەكۆشەن، ئەویش لە تىكۆشاندا دەبىنەن و بەبىنەنى وى گورمان تى دىتەوھە، تىدەگەين ئىمە لەدونىادا تەنھا نەن، بەلكو ئەومان ھەبە كە لەپالماندا دەجەنگى.

سات بەساتى ژيانى مەسىح مەلەتەبىي و سەر كەوتە، وى بەسەر جادووى نەبىنراوى لەزەتە ساكارە بەشەرىيەكاندا زال بوو، بەسەر وەسوھەدا سەر كەوت و ھەلگەزانى تى ھات، ھەر كۆسپەتەكى سەر رىگەى سەفەرەكەى بووھە دەرفەتەك بۆ و دەبەتەبىي سەر كەوتەنى زىاتر و بووھە نىشانەى ئەو سەر كەوتە. ئىمە ھەنووكە نمونەيەكەمان لە بەردەمدايە، نمونەيەك كە رىگەمان بۆ دەكاتەوھە و ھىزمان پى دەبەخشى.

لەنيوان ئاسمان و عەرد و لەناخى دلە ئىمە و ھەر مەخلىوقىكى زىندوودا ھەناسەيەك ھەبە - ھاوارىكى مەزن-كە لەھەلگەزەدايەوھە و ناومان ناوھە خواوھند. ژيانى رۆوھەك تەمەنناى دەكرد لە كەنار ئاوه مەنگەكاندا درىزە بەخەوى قوول و بى جوولەى خۆى بەدات، بەلام ھاوار لە ناخىدا تەقىبەوھە و بەتوندى رەگەكانى ھىنايە لەرزە: بۆ دوور برۆ! عەرد جىبىتە، بەكەوھە رى! گەر درەخت بىتوانىيا بىر كاتەوھە و حوكم بەدا، ئەوا ھاوارى دەكرد: (نامەوئى، من بۆ ئەنجامدانى چ شتى دەنەبىت؟ تۆ داواى مەحالم لى دەكەيت!)

بەلام ھاوارەكە بىرھومانە بەردەوام دەبى لەراتەكاندى رەگى درەختەكە و دەلئى: بۆ دوور، عەرد جى بىتە و بەكەوھە رى!

ھەزارەھا مەلىوئە ساال بەو شپوھە ھاوارى كرددووه، ھەنووكە بنۆرە، لەئاكامى خواست و بەرخۆداندا، ژيان لەدرەختى بى جوولە ھاتە دەرەوھە و نازاد بوو.

(* ئەم رستەيە لە پىشەكى رۆمانى (دوا وەسوھەى مەسىح)دا بەم شپوھەيە: من ھەرگىز پىشتەر بەو توندوتىبىيە شوئىتەبىي سەفەرى خوتناويى مەسىح بۆ جەلجەتا، وەك ئەو رۆژان و شەوانەى كە خەرىكى نووسىنى (دوا وەسوھەى مەسىح) بووم، ھەلگەرتووه.

ناژهلان وهديارکەوتن - کرمەکان - لە ئاو و لە زەلکاوهکاندا جیتی خۆیان خۆش کرد. گوتیان: "تیرە بۆ ئیتمە زۆر چاکە، خاوەن ناشتی و ئارامین، ئیدی لێرە ناچووتین!"

بەلام هاواری ترسناک بپروحمانه بەسەریاندا داگەوت: "زەلکاوه جیبیلتن، رابن.. باشتەر لە خۆتان بپننه دونیا!"

- "نامانەوئ! ناتوانین!"

- "ئێوه ناتوانن، بەلام من دەتوانم، یاللا هەستن!"

ئیدی پروانه دواي هەزارهەا ملیۆن سال، ئینسان دەرکەوت لەکاتیکیدا که خۆی بەسەر قاچە نەرمەکانیەوه نەدەگرت.

ئینسان سانتورە، نالە ئەسپییەکانی بەخاکدا رۆچوون، بەلام لەناوقەد بەرەو سەرەوهی، هاواریکی بپروحم هەیه و عەزایی دەدا، وی جاریکی تر بۆ ماوهی هەزاران ملیۆن سال جەنگیوه تا وەک شمشیر خۆی لە کالانە ناژهلاییهکی دەرکیشی، هیشتاکش هەر دەجەنگی - ئەمەش جەنگی تازی ئەوه- تا خۆی لە کالانە مرۆفانەکی دەرکیشی، ئینسان لە ناوئێمیدا هاوارەکا: (دەتوانم کوێهە بچم؟ ناخر ئیدی گەیشتوو مەتە ترۆیک، ئیدی لەو دیووه هەلدێرە!) هاوارەکه وەلامی دەداتەوه: (من لەو دیووه،م، هەستە!) هەموو شتیکی سانتورە، گەر ئاوها نەبا، ئەوا دونیا لە زەلکاویکی مەنگ و تورەهاتدا رۆدەچوو.

هەروا که سەعات دواي سەعات لە بیابانی دەرووبەری دەبرەکا دا پیا سەم دەکرد، خاوەند هیتور هیتور خۆی لە دەستی قەشەکان رزگار دەکرد، لەو کاتەوه ئیدی خاوەند بەلای مەنوه بووه ئەو هاواری.

بەتێپەربینی رۆژەکان لەم گۆشەگیرییە مەلەکوئییهدا، دلم ئارام بۆوه. پێدەچوو پڕپڕ بووبی لە وەلام، ئیدی پرسیارم نەدەکرد، ناخر گەیشتوو مە یەقین، هەموو شتیکی: لە کوێهە هاتووین، بۆ کوێ دەچین، ئامانج لەبوونمان لەسەر عەرد چیبیه، لەم خەلۆتە خاوەندییهدا ساکار و یەقیناوی بوو. ئیدی هیتور هیتور دلم لەسەر ئەو ریتەمە خاوەندییه راهات: نوێژی بەیانی، شتیوی پیرۆزی رەبانی، نوێژی شیوان، مەزامیرەکان، هەلھاتنی خۆری بەیانی و ئاوابوونی لە ئیوارەدا. کۆمەلە ی ئەستیران که هەموو شوێیک وەک چلچرا بەژوور دەبرەکاوه شۆردەبوونەوه. هەموو شتیکی گوتراوەلە و ملکهچی یاسا ئەزەلاییهکان دەهاتن و دەچوون و هەمان ریتمی خاوەندیان دەبەخشییە خۆینی ئینسان. دونیام وەک درەختیکی دەبینی، سپیداریکی تۆکمە، منیش وەک گەلایهکی سەوز که لاسکی ناسکی خۆم بەچلچیکهوه نووساندبوو. لەکاتی هەلکردنی (با)ی خاوەنددا، لەگەل هەموو درەختەکا دا پادەپەرم و دەکەوتە سەما.

لەگەل رۆحمدا دەوام و بەعەزابهوه لیم دەپرسی: ئیمانەت هەیه؟ چما ئامادەیی ئەوەت هەیه تەواوی بوونت بەخەیتەگەر؟ ئامادەیت؟

ئەوهی من دەمویست، هاوگونجان بوو لەگەل ئەو سیستیمە توندوتیژەدا، ناووسینم بوو لەو سوپایەدا و چوونم بوو بۆ وەدبەیتانی خەونی بالا، تا منیش سواری کەشتی مەسحییەت بم و شانەشانی زاھید و قەلەندەر و قارەمانانی ساکاری ئەم کەشتییە، چارۆکەکی سوور هەلدم، تا میتوی نەپینئامیزی خوانی

پیرۆزی رەبانی لە قەدە رەسەنەکاوه چرۆ دەکا و وەک چەتە ی زەریا مووی زێربینی نەمریی لەسەر شانی خاوەند دەفڕینم. ئەوهی دەمویست ئەوهبوو منیش بەنۆرە ی خۆم، بەسەر تورەهات و لەزەت و مەرگدا زال بم.

هەموو رۆژیک چەند سەعاتیکی بەبیاباندا دەگەرام و دەمزانی پڕپاریکی نەپنی خەریکه لەناووهەمرا چرۆدەکا، پڕپاریکی که هیشتا جورئەت ناکا خۆی ئاشکراکات، عەسران که دەگەرمامەوه، راییهەکانم لە دەرهوهی هۆدەکانیان دەبینی، تینی گەرما ی رۆژ دەشکا و ئیدی فینکایی شەویان هەلدەمژت.

گۆشەگیری بۆ رۆحیک لەئەقینی گەرودا نەسووتی، گۆشەگیرییەکی وێرانکەرە. گەر راییهەیک لە گۆشەگیری خۆیدا نەتوانی تارادە ی شیتیبوون خاوەندی خۆش بوئ ئەوا تیا دەچێ. ناخر چەند راییهەیک ئەقڵیان تیک چوو بوو، ئەو برادەرانه نە بیریان لەشتیکی دەرکدوه و نە ئارەزوویەکیان لە کەللەدا بوو، بەچاوانیکی نیوه داخراوهوه بەبەک ریز لەحەوشە دادەنیشان و چاوەرێی ئەوهیان دەرکد کەنگی خۆیان بکەن بەنوێژخانەکا و کە ی بچنە هۆلی ناخواردن و کە ی بچنەوه هۆدەکانی خۆیان، ئەمە هەموو شتیکی و تەواو. زەینیان تاریک داهااتبوو، ددانەکانیان وەریسوو، پشت ئیشەیان گرتوو، بەکورتی ئینسان نەبوون، هەرودا ناژهلش نەبوون، هیشتا نەبوسنە مەلاییکەت، نە پیاو بوون و نە ژن، نە زیندوو بوون و نە مردوو. بەیاسکی وەک خاچەوه چاوەرێی مەرگ بوون، تەواویکی وەک ئەو نەمامە پرووت و قووتانە ی چاوەرێی هاتنی بەهار دەکەن.

یەکیکی لەو راییهەبە بەردەوام باسی ژنەکە ی دەکرد و لێکا لێکا تفی رۆ دەکرد، یەکیکی تریان دەفتەریکی یاداشت و پاکەتیکی قەلەم بۆیە لەچاکی کراسەکایدا بوو، جارناجار دەری دەهینا و داہی خاوەندیکی یەک وینە ی دەکیشا: وینە ی مەسیح بەدوو مەمکەوه که شیر دەداتە داکی، سییەمیشیان هەرکه رۆژ دەبۆوه دەچوو حەوشە و لە حەوزەکا ئاوی بەخۆیدا دەکرد، لەبەرئەوهی شەو لەخەودا شەیتانی ببوو. ئەم راییهە هەمیشە لەحەوشە لەیەک شوێندا دادەنیشان و کتیبیکی داخراوی لەسەر ئەژنۆی دادەنا، ئەمە هەمان ئەو راییهە بوو که یەکەمین رۆژی گەیشتمان، لەگەل راییی بەرپرسی میوانداریدا هاتە بارەگاکی عابید. ئەم راییهە لەگەل کەس نەدەدوا، هەر کاتێ دەهاتە حەوشە سەری هەلدەپری و سەیری دەکردم، هەندێ جار زەرەخەنەبەکی میهرەبانانە ی دەهاتنی و هەندێ جاری تریش زەرەخەنەبەکی گالته جاریبانه. کاتیکی بەبەرەمیدا تێدەپەرم، تەکانیکی دەدایە خۆ تا هەستنی و قسانم لەگەل کا، بەلام هەمدیس دادەنیشانەوه و زەرەخەنەکی سەر لێوی دەپویبەوه.

حەوت رۆژ لەم گۆشەگیرییە خاوەندییهدا لەزەتم وەرگرت و خەنی بووم. رۆژی حەوتەم، بەرپرسیاری میوانداری، خۆشحال و دەم بەپیکەنن وەک خوری هەمیشەیی خۆی، هاتە ژوورەکەم.

- "عابیدی پیرۆز ناروومییە لات تا بزائم رۆحت لە چ قۆناغیکیدا یهوه و بریاری چیت داوه؟"

وہلامیم داہیوه: "دەستیان ماچ دەکەم، حەز دەکەم بەرلەوهی وەلامیان بەدەمەوه، بچم ددان بەگوناھەکاندا بنیم!"

راییی بەرپرسیاری میوانداری بۆ لەحزەبەک تیا ما و دواجار لێی پرسیم: "حەز دەکەیت لە لای ئیتمە

- "حه زده کهم لای خواوند بمبیتتهوه، لیره له بیاباندا ههست ده کهم خواوند له ههر شوتینیکی تر لیم نیکتره، به لأم به داخوه هیشتا تهواوی نهو ره گوریشانهی منی به عه ردهوه به ستوتهوه ریشه کیش نه بوون، له جزووری عابیددا ئیعتیراف ده کهم و با نهو خۆی بریار بدات!"

- "وربا به، عابید زۆر له ئینسان راده بینتی!"

- "باوکه، منیش زۆر له خۆم راده بینم، ههر له بهر نهو هه شه نهو ونده دردۆنگ و جینگه به خۆم ناگرم!"

لهو ساته دا که درگا کهی کردهوه بجیتته دهرهوه، راوهستا.

- "باوکه (یهواکیم) نامه بهکی داومه تین، ده بهوئی بتبینتی."

- "باوکه یهواکیم؟"

- "هه مان نهو پیره مێردهی له گه ل منداهات بۆ هۆلی پیتشوازی تا به خیرت بینتی!"

خۆشحال بووم، دوا جار له ماهیبه تیه ئه م راهیبه غه ریب و بیده نگه ده گم.

پرسیم: "کهنگی؟"

- "ده لیت نه مشوه، له هۆده کهی خۆی."

- "زۆر باشه، پیتی بلتی لای ده بم."

- "رۆژ و رۆژگارێک خاوهن پلهو پایه بووه، دانووی له گه ل که سدا ناکوئتی، ته نئ له گه ل خواوه نندا ده ناخقی، ناوه کهی زانیبوت و ده بهوئی بتبینتی، به ریتزه وه له گه لیدا بدوئی!"

بئ نهو هی چاوه رپتی وه لأم بئ، بهو قسانه وه له دهرگا که وه تاودیو بوو.

نارامم گرت تا به تهواوی شهو درهنگ دابئ و راهیبه کان خهویان لئ بکهوئی، چرای هۆده کان یه که یه که ده کوژانه وه. له سه ر نووکی بئ، به راره وه دریتزه که دا که و ته رئ تا گه یشتمه هۆده کهی باوکه یهواکیم، راوه ستام تا هه ناسه م بئته وه بهر، پیده چوو رام کرد بئ که ناوها هه ناسه برکیم بئ که وتبوو. هۆده که رووناک بوو، گوتم نا به دهرگا که وه و به وردی گوتم رادیترا، سه راپا بیده نگی بوو. لهو کاتهی دهستم بهرز کردهوه تا له دهرگا که به دم، دهرگای ژوره که کرایه وه و باوکه یهواکیم وه دیارکه وت، سه ری رووت و قزه چهرمووه کهی به سه ر شانیدا به خش ببوو، گورسیکی نه ستوو و گری گری له ناوقه دیبه وه پیتچابوو، پیتی په تی بوو.

گوئی: "خۆش هاتیت، هیوادارم که س نه ببینیییت. وهره ژووئی!"

دیواره کان روو توقووت، له قوژبیتیدا دۆشه کله یه کی باریکی پووش له سه ر دوو پای ئاسنین دانرابوو، دوو کورسی و میتزیکێ چکو له و گۆزه یه ک له قه له شی دیواره که دا، کتیبیتیکی نه ستوو ته جلیدکراو له سه ر میتزه که بوو، دیاربوو نهو چوار ئینجیله که بوون، خاچیکی گه و ره و دارین به دیواره کهی به رامبه ره وه، وینهی مه سیحی له خاچدرای به سه ره وه نه بوو، به لکو وینهی مه سیحی له سه ر بوو له کاتی رابوونه وه دا.

چه ند ریزیک سئو وه ک ته سبیح کرابوون به ده زووه وه و هه لئواسرابوون، هۆده که شه لال بوو له بوئی میوهی گه نیو.

باوکه یهواکیم دهستی راپه ل کرد، هۆده که هیند ته نگ بوو که دهستی له م سه ری دیواره که وه له وه به ری ددا، به زه رده خه نه یه که وه گوئی: "ئیره قۆزاخه کهی منه، خۆم وه ک کرمی ئاوریشم تیدا زیندانی کردووه، چاوه رپتی نهو رۆزه ده کهم که به په پوله یی لئی بچمه ده ر!"

وای گوت و سه ری بادا، من نهوم ده بینتی له لای چراکه وه راوه ستاو و رۆشنا یی چراکه روخساره په ژمورده کهی رۆشن ده کرده وه، ده مبینتی لئوه ناسک و قلیش قلیشه کهی ده گه زئ، دهنگی تزیی بوو له تالی و تفتی و گالته جاریی.

- "جگه له بال، مه زنده ده کهیت کرمی ئاوریشمی نه گبهت خهون به چی تره وه بینتی؟"

بیده نگ بوو، ئاوری دایه وه سهیری کردم، گالته جاریبه کهی ره ویبۆوه و روانینه کهی روانینی ئینسانیک بوو پتیوستی به یارمه تی بئ.

- "تۆچ ده لیت؟ بۆچی کرمی ئاوریشم خهون به باله وه ده بینتی؟ چما نه وه له به رانه تیککی سافیلکانه وه یه؟ یاخود له چه قاوه سووی؟ یاخود ده شی له به رته وه بئ شان کانی به هۆی نهو بالانه وه که خه ریکه له سه ری ده روین، بیرزینه وه؟"

به خیرایی باسکی جولاند، وه ک نهو هی ئیسفه نجیک له له یی ده ستیدا بئ و شتیکی بئ پاک کاته وه.

گوئی: "تا ئیره و له مه دوورتر نا، به خیراییه کی زۆر گه یشتینه قولایی، نه مه ش به سه! ده ست بده ره کورسیبه ک و دانیشه. بانگم کردیت تا شتیکی ترت بئ بئیم. باشه، دانیشه و گوئی مه دهره من، من ناتوانم دانیشم!"

پیتکه نی و له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "ده زانیت بیدعه یه ک هه به ده لئ: (هه میشه له سه ر قاچ به!) سالانیکه، ههر له منالیمه وه تا ئه لعان پهیره یی لهو بیدعه یه ده کهم!"

- "باوکه، به لأم من نه هلی بیدعه یه کی ترم، بیدعه یه ک که ده لئ: (هه میشه نا نارام به!) ههر له منالیمه وه تا ئیستا له جه نگدام!"

- "له گه ل کئ؟"

دوودلی گرئی، کوتوپر ترسیک بالی به سه ردا کیشام، راهیب لئی دووباره کردمه وه:

- "له گه ل کئ؟" وای گوت و به سه رما دانه ویبه وه و دهنگی نرم کرده وه و گوئی:

- "له گه ل خواوه نند؟"

- "به لئ!"

پیره مێرد به بیده نگی دیقه تی دام.

- "باوکه ده شیت نه مه نه خۆشی بئ؟ چۆن ده توانم چاک بمه وه؟"

- "نومیده وارم قهت چاک نه بیتته وه!"

دهستی هه‌لېری وهک ئه‌وه‌ی بیه‌وئ به‌ره‌که‌تم بدا، یاخود به‌نه‌فره‌تم کات.

- "واى به‌حالت گهر ناچاربايت له‌گه‌ل دورژمنانیتکی هاوشانی خۆت، یان خوار خۆت جه‌نگیبايت. به‌لام مادامه‌کی له‌گه‌ل خواوه‌نددا ده‌جه‌نگیت وای به‌حالت گهر له‌م نه‌خۆشبییه‌ چاک بیته‌وه!"

بۆ ساتیتیک بیده‌نگ بوو، پاشان له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "لېتره له‌ بیابان، زۆر جار خایله‌ دیتته بن کلێشه‌مان. شه‌ویکیان، له‌خه‌ودا خایله‌یه‌کی سه‌یر گرتمی، خۆم له‌ وینه‌ی حه‌کیمیکی مه‌زندا له‌ئۆرشه‌لیم بینی، ده‌متوانی نه‌خۆشبیی جوړاو جوړ شه‌فابده‌م، به‌لام به‌ر له‌هه‌ر شتیک ده‌متوانی رۆحی شه‌رانگیز له‌جه‌سته‌ی ئه‌و که‌سانه‌دا ده‌رکیشم که‌ جنۆکه‌ ده‌ستی لی وه‌شاندبوون. خه‌لکی له‌هه‌موو لایه‌کی فه‌له‌ستینه‌وه‌ نه‌خۆشبیان بۆ ده‌هیتام، رۆژتیکیان مه‌ریه‌م، ژنی یوسف له‌ (ناسیره) وه‌ هات و (عیسا) ی کوره‌ دوانزه‌ سالانه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی هیتابوو، که‌وت به‌سه‌ر پیتمدا و به‌گریانه‌وه‌ هاواری کرد: (ئه‌ی حه‌کیمی به‌ناویانگ، روحم پێ بکه‌ و کوره‌که‌م چاره‌سه‌رکه‌، شه‌یتانگه‌لێکی زۆر له‌ناخیدان!) داوام له‌ باب و دایکی عیسا کرد بچنه‌ ده‌روه، ئیدی من له‌گه‌ل عیسا‌دا به‌ته‌نی مامه‌وه، ده‌ستم به‌شانیدا هیتا و لیم پرسى: (کوره‌که‌م چیته‌؟ کویت دیتش؟)

عیسا ناماژه‌ی بۆ دلێ کرد و گوتی: (ئیره‌م.. ئیره‌م دیتش!)

- (باشه‌ چیته‌؟)

- (خه‌و و خۆراکم نبیه‌، ناتوانم کاربکه‌م، به‌کوژانه‌کاندا ده‌گه‌ریم و ده‌جه‌نگم!)

- (له‌گه‌ل کێ؟)

- (له‌گه‌ل خواوه‌ند، ئه‌دی مه‌زنده‌ ده‌که‌یت له‌گه‌ل کینی تردا بجه‌نگم؟)

مانگیک لای خۆم هیتشه‌مه‌وه، نازم ده‌کیشا و به‌میهره‌بانیه‌وه‌ له‌گه‌لیدا ده‌وام، داو و ده‌رمانی گژوگیام ده‌رخوارد ده‌دا تاخه‌وی لیبیکه‌وئ، له‌دووکانیتکی دارتاشیدا دامنا تا پیشه‌یه‌ک فیریی، پیکه‌وه‌ ده‌چووین بۆ پیاسه‌ و له‌باره‌ی خواوه‌نده‌وه‌ قسانم بۆ ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی خواوه‌ند هاوړی و هاوسپیه‌ک بێ و ئیواران بێ بۆ لامان و له‌گه‌لماندا له‌به‌ر ده‌رگا دانیشی و بناخقی، چ شتیکي نالۆز یان کاربگه‌ر له‌قسه‌کانمانا نه‌بوو، له‌باره‌ی هه‌وا و کیتلگه‌ی گه‌نم و رز و کچگه‌لێکه‌وه‌ ده‌دوان که‌ ده‌چنه‌ سه‌ر کانی. له‌کۆتایی ئه‌و مانگه‌دا به‌سوع به‌ته‌واوی چاک بۆوه، ئیدی له‌گه‌ل خواوه‌نددا نه‌ده‌جه‌نگی و بووه ئینسانیتکی وه‌کی ئینسانه‌کانی تر، پاشان چوو بۆ (جه‌لیل) و دواتر زانیم به‌ناویانگترین دارتاشی ناسیره‌ی لێ ده‌رچوه‌!"

راهیب سه‌یریکي کردم و پاشان لینی پرسیم: "تیکه‌یشتیت؟ به‌سوع چاک بۆوه. له‌بری ئه‌وه‌ی دونیا رزگارکا، بووه‌ چاکترین دارتاشی ناسیره‌. که‌واته‌ نه‌خۆشکه‌وتن و چاکبوونه‌وه‌ یانی چی؟ باشه‌ - وا چاکتره‌ بابه‌ته‌که‌ بگۆرین - پیده‌چی ماندوو بیت. دانیشه‌!"

له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ و له‌ژێر په‌یکه‌ره‌که‌دا دانیشتم و له‌پیتی په‌تی راهیب له‌سه‌ر عه‌رده‌ به‌رد ریتۆراوه‌که‌ وردبوومه‌وه، له‌ ئیسکه‌ ناسکه‌کانی قاچی وردبوومه‌وه، له‌قوله‌پیتی باریک و قامکه‌ درپژ و ریکه‌کانی، رۆشنایی چراکه‌، په‌نگی به‌وینه‌ی مه‌رمه‌رپیکي دیرین که‌ خۆر سووری هه‌لگه‌راندی، ده‌ره‌یتابوو.

دوو هه‌نگاو گه‌راپه‌وه‌ دواوه‌، پاشان سه‌رله‌نوئ له‌پالما وه‌ستا و ده‌سته‌کانی خاچتاسا له‌سه‌ر سینگی دانا و به‌ده‌نگیتکی میهره‌بان، به‌ده‌نگیت که‌ هه‌ر وه‌ک بلتی قسه‌ له‌گه‌ل مندالیکدا بکا، گوتی: "باش سه‌یرم که‌، نامناسیته‌وه‌؟"

به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ وه‌لامیم دایه‌وه: "به‌هه‌موو ته‌مه‌نم تۆم نه‌دیوه‌!"

- "هیچ شتیک له‌یاده‌وه‌ری مندالدا ناسریته‌وه‌، دلنیام روخسارم هیتشتا له‌جیتگه‌یه‌کی قوولی یاده‌وه‌ریتایه‌، ئه‌م روخساره‌ چرچ و لۆجه‌ نا، به‌لکو روخساریکی تر - روخساریکی جوان و تۆکمه‌ و پیاوانه‌ - گوئ رادپیره: من هاوینتیکیان له‌ کریت بووم، ئه‌و کاته‌ تۆ ته‌مه‌نت نه‌گه‌یشتبووه‌ پینج سالان، ئه‌و کات من فرۆشیاوی جومله‌ بووم و مامله‌ی لیمۆ و خرینوک و میوزم ده‌کرد، باوکت یه‌کیتیک بوو له‌وه‌کیله‌کانم، ئه‌ری هیتشتا له‌ژیاندا ماوه‌؟"

- "به‌لێ، به‌لام ئیستا پیریکي پشت کۆماوه‌ی ددان وه‌ریوه، به‌درپژایی رۆژ داده‌نیشی و کتیبی نزا موتالا ده‌کات!"

راهیب ده‌ستی هه‌لېری و نه‌راندی: "ئه‌مه‌ ناعه‌داله‌تیبیه‌! جه‌سته‌ی وه‌ک جه‌سته‌ی وی نابێ داکه‌وئ، ئه‌و جوژه‌ جه‌ستانه‌ ده‌بێ کاتیک ده‌رۆن و عه‌رد له‌ژێر پیتیاندا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌، ده‌بێ کوتوپر و به‌یه‌کجار بکه‌ون و بمرن. مه‌رگ ئیشی خواوه‌نده‌، ناوی خالیکه‌ که‌ له‌ویدا خواوه‌ند ده‌ست له‌ ئینسانه‌وه‌ ده‌دا، به‌لام هه‌ره‌سه‌ننانی جه‌سته‌ ئیشی خبانه‌تکارانه‌ و په‌زیلانه‌ی شه‌یتانه‌. هه‌ر به‌راست چۆن ده‌بێ کاپتن میخاییل پیر و په‌که‌وته‌ بېن؟"

تۆزیک بیده‌نگ بوو، خه‌م رژیایه‌ چاوانی، به‌لام زوو به‌زوو هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی دا و له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو:

- "باوکت میوز و خرینوک و لیمۆ بۆ ده‌کریم و منیش له‌که‌شتیه‌کانم بار ده‌کرد و به‌ره‌و (تریسته‌)م ره‌وانه‌ ده‌کردن، ئیشم چاک و پاره‌یه‌کی زۆرم ده‌ست ده‌که‌وت و به‌ده‌ست بلاویش خه‌رجم ده‌کرد، ناژه‌لێکی کتیبی بووم و له‌خواردن و خواردنه‌وه‌ و زه‌یناکردن تیر نه‌ده‌بووم. ناخر رۆحم به‌شه‌یتان فرۆشتبوو، جه‌سته‌م بێ کۆنترۆل و هه‌وسار پچراو. گالته‌م به‌خواوه‌ند ده‌کرد و ناوی خیتو و داهۆلم لیتابوو، داهۆلێک که‌ جگه‌ له‌ترساندنێ چۆله‌که‌ی بێ میتشک و دوورخستنه‌وه‌یان له‌ زه‌رعات چ کاریکي تری لێ ناوه‌شیته‌وه‌. هه‌موو ئیوارانیکي دواي ته‌واو بوونم له‌ئیش، تا رۆژ ده‌بۆوه‌ بيشه‌رمانه‌ خۆم ده‌هاویشته‌ باوه‌شی عه‌یش و نۆشه‌وه‌.

هه‌نوکه‌ هه‌ول بده‌ بېر خۆتی به‌یتنه‌ره‌وه‌: به‌یانیه‌کیان زوو، تۆ له‌به‌رده‌م دووکانه‌که‌ی باوکتا راوه‌ستابوویت، کوتوپر ده‌نگی گۆرانی و پیکه‌ن هاته‌ گویت و عاره‌بانه‌یه‌کی چوار تایی به‌وه‌په‌ری خیرایی به‌لاتدا تیبه‌ری، که‌ ئاوړت دایه‌وه‌ شه‌ش ژنی مه‌ست - له‌ گۆرانیه‌یتانی کافه‌کان - ت بینی که‌ به‌ده‌م گوێز و هه‌نجیر گرتنه‌ خه‌لکیسه‌وه‌، ده‌یانزریکاند و خه‌ریک بوو له‌پیکه‌نیا ژانسان ده‌کرد، عاره‌بانچیه‌که‌ش قلاقه‌تیکي شاهانه‌ی هه‌بوو، کلاویکی له‌گه‌نیه‌ی بریقه‌داری له‌سه‌ردا و قامچی له‌ ئه‌سپه‌کان ده‌سه‌رواند، ئه‌سپه‌کانیش به‌ورووژانه‌وه‌ ده‌یانحیلاند و غاریان ده‌دا، له‌و کاته‌دا ترسایت، وات

زانی ریتک و راست پرووبه پرووی تو دین، هەر بۆیه قیژانت و رات کرد تا له پشت باوکتسهوه خۆت هشاردهیت. بیرت دئی؟ ئیستا بیرت کهوتهوه؟ دهی عاره بانجییه مهسته که من بووم، کلاویکی له گه نییم له سهرابوو، هەر بۆ ئهوهی بتترستیم راستهوخو قامچییه کهم گرته تو و له ههوادا دامگرت، ئیستا بیرت دیتهوه؟"

ئهو جا دانهوئیه و دهستی نایه سه ر شانم و رایوه شاندم:

- "ئه دی بیرت دیتهوه.؟"

من چاوانم نووقاند و ههروا که گویم رادپرابوو، ههولم ددها یه که په رده که له که بووه کانی سه ر سالانی تافی منالیم هه لده مهوه. هیتور هیتور تاریکی ته نک بۆوه، ئیدی له ناکاو چوار ئه سپ، ژنه گۆزانییژانی مهست، کلاوی له گه نیی و وژدی قامچی به ژوو سه ر مهوه، له قولایی یاده وهریمه وه درپه رین.

هاوارم کرد: "به لئ، به لئ، بیرم دیتهوه، باوکه، ئه و پیاوه تو بوویت؟ تو؟"

راهیبی پیر قسه که می نه ژنه فت، پالی به دیواره که وه دابۆوه و چاوانی نووقاندبوو، به و شپوهیه و به چاوانیکی نووقاوه و دریتیهی به قسه کانی دا:

- "به یانییه کیان ههستم کرد ئیتر به سه، مه و دای جهسته زۆر فهراوان نییه، یه کسه ر ده گاته خالی کو تایی. دهخۆیت، دهخۆیت، دهخۆیت... هه مدیس دهخۆیت، هه مدیس دهخۆیت، هه مدیس دهخۆیت، هه مدیس دهخۆیت. ئیدی چ شویتیکی تر نییه بۆی پرۆیت. دوا جار ههستم کرد ئیتر به سه، پرۆحم بیرکه و ته وه و سواری عاره بانه یه که بووم و چووم بۆ دهیرتیک له کیتی ناتووس، سنی مانگ له وئ مامه وه، عیبادهت، رۆژوو، نوژی به یانی، خوانی پیرۆز، نانی جو، زهیتوونی ترشاو، پاقله ی کولاو- هه ر زو قیزم له هه موو ئه و شتانه هاته وه، هه مدیس ناردمه وه به دوا ی عاره بانجییه که دا، هات و بردمی. به لام هه نووکه له م دونیا یه دا ده متوانی چیم کردبا؟ ناخر دونیا ئیدی یه که له زه تی تری شک نه ده برد پیتی به خشی، ته نانه ت گونا هیککی نه چی تراویشی شک نه ده برد.

گه رامه وه دهیر، به لام داوام له عاره بانجییه که کرد ئه مجاره یان له نزیکترین گوند مینیته وه، ده شی پتووستم پیتی بی. له راستیدا زۆری نه خایاند پتووستم پیتی بۆوه، جاریکی تر له دهیر هه لاتم.

ژیانم که و تبه ووه هه لدهیره وه و ئیدی له حه وه سه له دا نه مابوو، له نیوان ئاسمان و عه ردا مابوو مه وه، له میانه وه ده پیرمه وه ئه ویان و هه ر دوو کیشیانم پین قه بول نه بوو. چووم بۆ لای زاهیدیکی پیر، که دوور له دهیره کانه وه، له شه که و تیکدا ده ژیا، ئه شه که و تیک له سه ر گاشه به ر دیکی لیژ هه لکو لرا و و به سه ر زه ر یادا ده بنۆزی، چووم بۆ لای ئه و زاهیده پیره و داوام لئ کرد گوئ له ددانپیانانه کانم رادپیرئ:

- (باوکی پیرۆز چ بکه م؟ ئامۆزگاریم ده که یه ت؟)

زاهیدی پیر دهستی نایه سه ر سه رم و گوئی: (کوره که م، ئارامت هه بئ، په له مه که، په له په ل یه کیکه له ته له کانی شه یان، چاوه رئ که و ئارام به!)

- (تا که نگئ؟)

- (تا ئه و کاته ی رزگارییت تیدا پیده گا! ده رفه ت بده ره به رسيله تا ئه و کاته ی ده بیته تری!)

- (باوکه ناخر چۆن بزائم که ی به رسيله ده بیته تری؟)

- (به یانییه که هه لده سی و ده بینی دونیا گۆراوه، به لام کورم له راستیدا ئه وه ی گۆراوه خۆتیت نه ک دونیا، رزگاریی له تو دا پتیه کییه، له و له حزه په وه خۆت بده ره ده ست خواوه ند، ئیدی هه رگیز خیا نه تی لئ ناکه یه ت!)"

- "ریتک ئه مه رووی دا، به یانییه کیان په نجه ره ی ژوو ره که م کرده وه، خۆر له و ساته دا گزنگی دا، ئه ستیره ی سه حه ر هیشتا له ئاسماندا ورشه ی ددها، زه ریا ئارام. هه روا که خۆی به که ناردا ده کیشا، به هیتمی و میه ره بانجییه وه هه ناسه ی هه لده کیشا. هیشتا له چله ی زستاندا بووین، که چی (دار ئه زگیل) تیک، به رامبه ر په نجه ره ی هۆده که م شکۆفه ی کردبوو، بۆنی تیژ و شیرین بوو وه کی هه نگوین، باران له و شه وه دا باریبوو، گه لاکان هیشتا دلۆپ دلۆپ ئاونگیان لئ ده تکا، ته واری عه رد ده ره وشایه وه. به چرپه گوتم: خودایه، خودایه، ئه مه چ موجیزه یه که! وام گووت و کوئی گریانم به ربوو، ئه و کات تیگه یشتم رزگاریی هاتوو، ئیدی هاتم بۆ ئیره، هاتم بۆ بیابان و له م هۆده یه دا، به ته خته نوینه شه ق و شه که ی و به گۆزه ئاوه که ی و به دوو کورسییه چکو له که یه وه خۆم له چال نا. هه نووکه ش چاوه رئ ده که م. چاوه رپی چی؟ خودایه تۆیه، هه ر به راستیی نازانم چاوه رپی چ ده که م، به لام ئه م مه سه له یه ئازارم نادا، هه رچی دئ، به خیر بی. پیم وایه به هه ر شپوه یه که بی سه رفراز ده ره دچم. له راستیدا ئه گه ر ناخیره تی هه بی، ئه و من له دوا له حزه دا تۆیه ی خۆم کردوو. ئه دی چما مه گه ر مه سیح به لینی پین نه داوین که ته نانه ت یه که چرکه ییش به ر له مه رگ، تۆیه ده بیته مایه ی رزگاریی؟ خۆ گه ر چ ناخیره تیکیش له گوئ نه بی، ئه و من له زه تم له ژیا نه وه رگرتوو. به ده ست شیله که یم گوشیه و پاشان وه ک تۆیکله لیمۆ بۆ پشته وه م توور هه لداوه. تیگه یشتیت؟ بیر له چ ده که یته وه؟

- "باوکه، بیرم له وه ده کرده وه که بۆچی ئه مشه و بۆ ژوو ره که ت بانگ کردم؟ دلنیام ده ته وئ جگه له مه شتیکی ترم پتیبیت!"

گۆزه که ی لار کرده وه و په رداخی ئاوی تی کرد و پاشان قومیکی لئ دا، له به ر ئه وه ی سالانیکی زۆر بوو وازی له خووی قسه کردن هینابوو، بۆیه قورگی وشک ده بوو.

- "هه لبه ت ده موست شتیکی ترت پین بلیم، به لام ده بوو یه که م جار بزانیتم من کیم و چ بووم، ته نها به و شپوه یه ده توانیت له قسه کانم بگه یه ت و ده توانیت حقی ئه وه م بده یتی ئه و قسانه ت بۆ بکه م."

بۆ ساتیک بیده نگ بوو، به لام دواتر هه روا به ده م هه لگۆزانی وشه کانییه وه، به ده نگیکی لئ واولتو له ووروژان له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "ته نها حقی نا، به لکو ئه ر کیش!"

سه رم هه لبری تا سه یری که م، وه ک عامود ره پ و راست له ناو ده راستی هۆده که دا راوه ستابوو، لئی ورد بوومه وه و نوقمی سه رسورمان بووم، ئه م پیاوه له رپی جه نکه وه له گه ل خواوه ند تامی چ له زه ت و چ هه قاره تگه لیکه چه شتوو و چ نازایه تییه کی نواندوو! سه رم سورما بوو له وه ی چۆن هاتۆته بیابان پین له وه ی شته کانی بیر بچنه وه، سه رم سورما بوو له وه ی چۆن به نازایه تییه وه رپی داوه کاروانی گونا هه کانی